

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร

พันตำรวจตรี จามร สุนทรกิจ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2544

ISBN 974-031-284-5

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTORS INFLUENCING SEXUAL CRIMES OF MALE YOUTH
IN THE BANGKOK METROPOLITAN AREAS

Police Major Jamorn Soonthornkit

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Sociology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

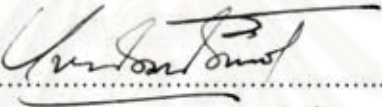
Chulalongkorn University

Academic Year 2001

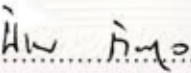
ISBN 974-031-284-5

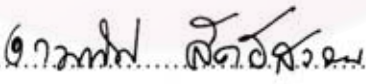
หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย ในกรุงเทพมหานคร
โดย	พันตำรวจตรี จามร สุนทรกิจ
สาขาวิชา	สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา สัญญาวิวัฒน์

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ ค้ำชู)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ ตินณะกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา สัญญาวิวัฒน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ)

จามร สุนทรกิจ, พ.ต.ต. : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร. (FACTORS INFLUENCING SEXUAL CRIMES OF MALE YOUTH IN THE METROPOLITAN AREAS) อ. ที่ปรึกษา : รศ.ดร.งามพิศ สัตย์สงวน, อ.ที่ปรึกษาร่วม : รศ.ดร.สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 190 หน้า. ISBN 974-031-284-5.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยทางมานุษยวิทยาหลายรูปแบบเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล เช่นการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก รวมทั้งเทคนิคของการจดบันทึกเป็นต้น โดยการศึกษาจากกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศและถูกควบคุมใน กองแรกรับ (บ้านเมตตา) ที่คัดเลือกตามความเหมาะสมจำนวน 12 ราย โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย สามารถสรุปได้ว่า อายุขณะกระทำความผิดเฉลี่ย 15.8 ปี อายุปัจจุบันเฉลี่ย 17.2 ปี ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 91.66 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพ ร้อยละ 24.99 ส่วนใหญ่กระทำความผิดในข้อกล่าวหาว่าพรากผู้เยาว์ ร้อยละ 41.66 ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียน ร้อยละ 50 การศึกษาสูงสุดของเยาวชนจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 50 ขณะกระทำความผิดส่วนใหญ่ไม่เรียนหนังสือ ร้อยละ 58.33

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร คือ ระดับการศึกษาต่ำของเยาวชนชาย ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนชายที่ไม่เหนียวแน่น เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสียของเยาวชนชาย การติดยาเสพติดของเยาวชนชาย สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนชาย และสิ่งยั่วยุทางเพศของเยาวชนชาย อย่างไรก็ตามไม่พบว่าการมีรายได้ไม่น้อยของครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย

ภาควิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
สาขาวิชา สังคมวิทยา
ปีการศึกษา 2544

ลายมือชื่อ นิสิต พ.ต.ต.

จามร สุนทรกิจ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

งามพิศ สัตย์สงวน

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

สัญญาวิวัฒน์

4181112124 : MAJOR Sociology

KEY WORD: Crime / Sexual Crime / Male / Youth

JAMORN SOONTHORNKIT, POLICE MAJOR : FACTORS INFLUENCING
SEXUAL CRIME OF MALE YOUTH IN THE METROPOLITAN AREAS. THESIS
ADVISOR : ASST.PROF.NGAMPIT SATSANGUAN, THESIS COADVISOR :
ASST. PROF. SANYA SANYAWIWAT, 190 pp. ISBN 974-031-284-5.

The objective of this research is to study factors influential in sexual crime committed by male youth in Bangkok Metropolis. Anthropological approach and researching technique such as in-depth interview, participant observation and field notes are used in data collection from 12 appropriately chosen subjects.

The result of this research may be summarized as follows :

The subject' average age when committing crimes is 15.8 years old. Their present average age is 17.2 years old. 91.66 % of Them are Buddhists. 24.99% live in Bangkok. 41.66% of the offenders are charged with abducting of juvenile. 50 % of the subjects are pupils. 50 % out of which finish elementary education at the highest level. 58.33% of Them attend no school during the period of crime committing.

The hypothesis test shows that the factors influential in sexual crime committed by male youth juvenile in Bangkok Metropolis include the subjects' inadequate education, weak family tie, being induced by friends, drug addiction, environment inappropriate for youth, and sexual provocation. However, low – income of families has no influence on the male youth juvenile delinquents.

Department Sociology and Anthropology Student's signature

Field of study Sociology

Academic year 2001

Advisor's signature

Co-advisor's signature

น.ต.ท. วิมล สุพรรณกิจ
อ.ดร. นงอัมพิต สัตสางวน
อ.ดร. สanya Sanyawiwat

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานครนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลหลายฝ่ายด้วยกัน โดยเฉพาะ รองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน ซึ่งให้เกียรติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ รวมถึง รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา สัญญาวิวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งให้ความกรุณาตรวจสอบปรับปรุงการใช้หลักทฤษฎีและรูปแบบการวิจัย จนสามารถสำเร็จลุล่วงบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตลอดจนรองศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ ตินณะกุล และรองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่านให้คำแนะนำในการวิจัยและร่วมเป็นกรรมการ ในการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ทำยนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัว ที่ช่วยให้กำลังใจในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ได้ในที่สุด

พันตำรวจตรี งามร สุนทรกิจ

30 เมษายน 2545

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์.....	ง
บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวความคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม	7
ความหมายของอาชญากรรม (Crime)	7
ประเภทของอาชญากรรม.....	10
ความหมายของอาชญากร (Criminal).....	14
ประเภทของอาชญากร.....	14
การก่ออาชญากรรมทางเพศ	16
อาชญากรรมทางเพศ	17
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดทางเพศ	19
ผลกระทบของอาชญากรรม	26
เด็กและเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย (Juvenile Delinquency).....	27
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	30
กองแรกรับ (บ้านเมตตา).....	32
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	32
ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม.....	33
ทฤษฎีว่าด้วยการคบหาสมาคมกับกลุ่มที่ไม่เหมือนกัน.....	33
ทฤษฎีการเสี้ยวระเบียบทางสังคม.....	34

	หน้า
ทฤษฎีจิตวิเคราะห์	35
งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	37
งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย	37
งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ	44
กรอบแนวคิด	47
สมมติฐานการวิจัย	47
นิยามปฏิบัติการตัวแปร	48
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	55
รูปแบบการวิจัย	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	62
แนวในการพิสูจน์สมมติฐาน	62
บทที่ 4 ข้อมูลกรณีศึกษาและผลการวิจัย	63
ข้อมูลกรณีศึกษา	63
กรณีศึกษาที่ 1	63
กรณีศึกษาที่ 2	69
กรณีศึกษาที่ 3	77
กรณีศึกษาที่ 4	81
กรณีศึกษาที่ 5	88
กรณีศึกษาที่ 6	94
กรณีศึกษาที่ 7	100
กรณีศึกษาที่ 8	104
กรณีศึกษาที่ 9	108
กรณีศึกษาที่ 10	112
กรณีศึกษาที่ 11	117
กรณีศึกษาที่ 12	121

บทที่ 5 การพิสูจน์สมมติฐานและอภิปรายผลการวิจัย	126
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	126
ส่วนที่ 2 การพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัย	130
ส่วนที่ 3 การอภิปรายผล	165
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	171
สรุปผลข้อมูลการทดสอบสมมติฐาน.....	172
ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการวิจัย.....	174
ข้อเสนอแนะ.....	176
รายการอ้างอิง.....	179
ภาคผนวก.....	186
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	190

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง (ต่อ)

ญ

บทที่		หน้า
ตารางที่ 1	แสดงคดีอาญา 5 ประเภท ที่พระราชอาณาจักร เปรียบเทียบระหว่างปี 2538 – 2541	2
ตารางที่ 2	แสดงจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกจับส่งตัวมาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ เปรียบเทียบระหว่างปี 2537 - 2541	3
ตารางที่ 3	แสดงอายุและเพศของเด็กและเยาวชนที่ถูกจับส่งตัวมาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ เปรียบเทียบระหว่างปี 2537 - 2541	3
ตารางที่ 4	แสดงคดีที่เด็กและเยาวชนในความรับผิดชอบของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ต้องหามาที่สุด ประจำปี 2538	5
ตารางที่ 5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	126
ตารางที่ 6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุขณะกระทำคามผิด	127
ตารางที่ 7	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา	127
ตารางที่ 8	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อกล่าวหา	128
ตารางที่ 9	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิจำเนา	128
ตารางที่ 10	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของเยาวชน	129
ตารางที่ 11	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	134

สารบัญตาราง (ต่อ)

ฎ

บทที่		หน้า
ตารางที่ 12	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการศึกษา	134
ตารางที่ 13	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการศึกษา ขณะกระทำคามผิด	134
ตารางที่ 14	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการลงโทษ	143
ตารางที่ 15	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของ บิดามารดา	143
ตารางที่ 16	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสัมพันธ์ ของครอบครัว	144
ตารางที่ 17	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของครอบครัว	149
ตารางที่ 18	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพื่อนที่ชักนำ ไปในทางที่เสื่อมเสีย	153
ตารางที่ 19	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการติดยาเสพติด	156
ตารางที่ 20	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเสพยาเสพติด ขณะกระทำคามผิด	156
ตารางที่ 21	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพแวดล้อม	161
ตารางที่ 22	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งยั่วยุทางเพศ	164
ตารางที่ 23	แสดงสรุปผลการพิสูจน์สมมติฐานในการศึกษา	165

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

เด็กและเยาวชนเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติในอนาคต จากสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ได้ทำการสำรวจจำนวนเด็กและเยาวชนทั่วประเทศในปี 2535 พบว่ามีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 18.089 ล้านคน เยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี มีจำนวน 12,274 ล้านคน รวมจำนวน 30.363 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 52.54 ของประชากรทั้งประเทศ

จากการที่เด็กและเยาวชน คือ อนาคตของชาติ ต้องรับภาระหน้าที่ในสังคมแทนผู้ใหญ่ในปัจจุบัน เปรียบเสมือนเข็มทิศนำทางของสังคมในวันข้างหน้า หากเยาวชนเหล่านั้น ได้รับการอบรมป้อนนิสัยให้เป็นคนดี เคารพกฎหมาย ประกอบอาชีพสุจริต รู้จักหน้าที่ และเสียสละต่อส่วนรวมแล้ว ประเทศชาติก็จะมีความมั่นคง เจริญก้าวหน้า สามารถพัฒนาไปในทิศทางที่ต้องการได้ แต่ในทางตรงข้ามหากเด็กและเยาวชนมิได้เป็นเด็กดี ประพฤติตนฝ่าฝืนกฎระเบียบของสังคม หรือกระทำความผิดกฎหมาย ก็จะทำให้สร้างความไม่ปลอดภัยต่อชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของสมาชิกในสังคม ตลอดจนสังคมไทยเป็นอันมาก หากไม่มีแนวทางป้องกันแก้ไขการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ได้กระทำผิดไปแล้วให้กลับเป็นพลเมืองดี ปัญหาจากการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น และจะยิ่งเพิ่มความรุนแรงเป็นอันมากเมื่อเด็กและเยาวชนเป็นเติบโตผู้ใหญ่ และยังไม่เลิกการกระทำผิดต่าง ๆ เสีย ดังจะเห็นได้จากสถิติคดีอาญา 5 ประเภททั่วราชอาณาจักร ที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ตามตาราง 1 ต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แสดงคดีอาญา 5 ประเภท ทัวราชอาณาจักร เปรียบเทียบระหว่างปี 2538 – 2541

ประเภท ความผิด	2538		2539		2540		2541	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
1. คดี อุกฉกรรจ์ และสะเทือน ขวัญ	8414	4074	8065	3744	8400	3743	9403	4039
2. คดีชีวิต ร่างกายและ เพศ	28996	19578	27917	18711	29418	19147	32436	20717
(ข่มขืน กระทำ ชำเอาจ)	3756	2649	3569	2566	3726	2565	3516	2377
3. คดี ประทุษร้าย ต่อทรัพย์	51653	28650	52931	28581	55652	29771	68569	37726
4. คดีที่ น่าสนใจ	25804	7916	31644	9581	35597	10983	39870	12069
(ข่มขืนและ ฆ่า)	19	14	21	17	15	10	14	9
5. คดีที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	276152	436573	301833	51349	311804	544957	359225	592379

ที่มา : สถิติรายงานประจำปี 2538-2541 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

แม้ว่ามีอาชญากรรมบางส่วนเท่านั้นที่เคยกระทำผิดตอนเป็นเด็กและเยาวชน แต่ก็
เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งควร

เร่งแก้ไขมิให้ทวีความรุนแรงขึ้น ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มิใช่เป็นปัญหาใหม่ แต่เป็นปัญหาที่มีอยู่ในสังคมมานานแล้ว หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องก็ได้ทำการแก้ไขปัญหานี้มาโดยตลอด แต่จำนวนการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนก็ไม่ได้ลดลงเท่าใดนัก ยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังจะเห็นได้จากสถิติของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตามตารางที่ 2 รวมทั้งสถิติการถูกจับกุมของเด็กและเยาวชนที่ถูกส่งตัวไปสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ตามตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกจับส่งตัวมาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ เปรียบเทียบระหว่างปี 2537 - 2541

ปี	จำนวน
2537	11,345
2538	20,419
2539	23,591
2540	30,668
2541	38,472

ที่มา : สถิติสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัว

ตารางที่ 3 แสดงอายุและเพศของเด็กและเยาวชนที่ถูกจับตัวส่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง เปรียบเทียบระหว่างปี 2533 - 2540

ปี	เด็ก (อายุ 7 - 10 ปี)			เยาวชน			รวม
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
2533	390	47	437	1,651	188	1,839	2,276
2534	390	58	448	2,002	261	2,268	2,711
2535	396	81	477	2,398	264	2,662	3,139
2536	516	81	697	2,360	238	2,598	3,295
2537	771	79	850	3,232	366	3,592	4,442
2538	962	122	1,084	4,978	572	5,569	6,653
2539	598	78	676	4,499	474	4,973	5,649
2540	608	95	703	5,055	493	5,548	6,251

ที่มา : สถิติสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนี้ทางนักอาชญาวิทยา นักสังคมวิทยา และ นักจิตวิทยา ถือว่าเป็นความผิดพลาดที่เกิดจากความด้อยในประสบการณ์ ความบกพร่องใน สภาพแวดล้อมและบุคลิกภาพ หรือภาวะทางจิตใจ ดังนั้น การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจึงมี ปัจจัยเกี่ยวข้องมากมาย มิได้เนื่องมาจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว จากสถิติเด็กและ เยาวชนที่ถูกจับตัวมายังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนข้างต้น พบว่าเป็นเด็กและ เยาวชนชายมากกว่าหญิง และเป็นเยาวชนมากกว่าเด็ก

ในอดีต ในสังคมไทย เด็กและเยาวชนจะเคารพเชื่อฟังบิดามารดา ญาติผู้ใหญ่ ครู อาจารย์ จนมีคำพูดแบบไทย ๆ ติดปากว่า “ว่านอนสอนง่าย” แต่ปัจจุบันมีการพัฒนาเทคโนโลยี การสื่อสารไม่หยุดยั้ง มีการถ่ายทอดรูปแบบการดำรงชีวิต ค่านิยม วัฒนธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นนิตยสาร ภาพยนตร์ หรืออินเทอร์เน็ต ฯลฯ รวมทั้งกระแสตื่นตัวแห่งสิทธิ เสรีภาพส่วนบุคคล ทำให้สังคมไทยเปลี่ยนไป และมีอิทธิพลทำให้การประพฤติปฏิบัติตนของเด็ก และเยาวชนไทยเปลี่ยนไปทั้งในด้านที่ดีขึ้น และในด้านที่ไม่พึงประสงค์ของสังคม เช่นเดียวกับ อาชญากรรม ก็มีความสลับซับซ้อนในวิธีการทำความผิด รวมทั้งมีวิธีการที่เลียดเย็นและ เข้มโหดมากขึ้นตามไปด้วย การกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้นโดยเด็กและเยาวชนมากขึ้น โดยใน บางคดีและบางฐานความผิดไม่น่าจะเป็นการกระทำของพวกเขา และดูจะมีความรุนแรงกว่าการ กระทำของผู้ใหญ่เสียอีก ตามที่เราสามารถรับรู้ข่าวจากสื่อมวลชนต่าง ๆ อยู่บ่อยครั้ง โดยเฉพาะ การก่ออาชญากรรมทางเพศ ทั้งคดีธรรมดาและคดีอุกฉกรรจ์น่าสนใจ เช่น คดีเด็กข่มขืนกระทำชำ เราด้วยกันมาแล้ว นักเรียนชายร่วมกันขูดนักเรียนหญิงจากบนรถประจำทางไปกระทำชำเรา โดยมีและใช้อาวุธในลักษณะโทรมหญิง ดังจะเห็นได้จาก สถิติคดีที่เด็กและเยาวชนในความ รับผิดชอบของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ต้องมากที่สุด ประจำปี 2538 ให้อันดับแรก ตามตารางที่ 1.4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงคดีที่เด็กและเยาวชนในความรับผิดชอบของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ต้องหามาที่สุด ประจำปี 2538

ข้อหา	จำนวน	ร้อยละ (5959 คน)
ลักทรัพย์	1419	23.81
ทำร้ายร่างกาย	253	4.25
วิ่งราวทรัพย์	108	1.81
ข่มขืนและอนาจาร	98	1.64
การพนัน	85	1.43

ที่มา : สถิติสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัว

จากสถิติคดีข่มขืนและอนาจารที่ปรากฏข้างต้น เป็นสถิติการรับแจ้งความของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วประเทศ แต่คดีที่เกิดขึ้นจริงอาจมีมากกว่านี้ เพราะผู้เคราะห์ร้ายที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ รวมทั้งผู้ปกครอง หรือบิดามารดาของผู้เคราะห์ร้าย อาจปิดเป็นความลับ เนื่องจากเกิดความรู้สึกอับอาย หรือเกรงกลัวสิ่งบางอย่าง และไม่ยอมไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย ของกองแรกรับ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ศาลเยาวชนและครอบครัว กระทรวงยุติธรรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย ในกรุงเทพมหานครครั้งนี้ มุ่งศึกษาในประเด็นปัญหาที่สำคัญดังนี้

1. เพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมกับการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทางสังคม ที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย
3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไข ป้องกัน การก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร” นั้น ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการวิจัยไว้ดังนี้

กลุ่มประชากรที่อยู่ในขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะเยาวชนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดคดีอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งอยู่ระหว่างการถูกควบคุมตัวใน กองแรกรับ (บ้านเมตตา)

โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางมานุษยวิทยา การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (participant observation) โดยใช้เทคนิควิธีการทางสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) เพื่อให้การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร ได้ทราบถึงรายละเอียดเจาะลึกเป็นรายบุคคลในเรื่องของ

1. ระดับการศึกษา
2. ความสัมพันธ์ในครอบครัว
3. การชักนำไปในทางเสียหายของกลุ่มเพื่อน
4. การติดยาเสพติด
5. สิ่งแวดล้อมรอบตัวของเยาวชน
6. สิ่งยั่วยุทางเพศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข บำบัด และป้องกัน การกระทำผิด ของหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. ทำให้ทราบถึงรายละเอียดและสภาพปัญหาการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ อาจเป็นการประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนเข้าใจถึงภัยจากอาชญากรรมประเภทนี้ และวิธีการป้องกันมิให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม
3. ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในอนาคตต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย ของกองแรกรับ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ศาลเยาวชนและครอบครัว กระทรวงยุติธรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏ ดังนี้

แนวความคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2541: 1) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า อาชญากรรม (Crime) การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (Juvenile Delinquency) และพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviant Behavior) จัดได้ว่าเป็นเรื่องของพฤติกรรมหรือการกระทำกลุ่มเดียวกัน แต่มีลักษณะบางประการแตกต่างกันไปตามระดับความรุนแรง และผลเสียหายที่กระทบต่อบรรทัดฐานสังคม และยืดหยุ่นไปตามขอบเขตความอดทนได้ต่อพฤติกรรมนั้น ๆ ของสังคม รวมทั้งมีการนำระดับอายุของผู้กระทำมาเกี่ยวข้องกับการกำหนดนิยามความหมายต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ขอบเขตความหมายของศัพท์แต่ละคำแตกต่างกันออกไป

ความหมายของอาชญากรรม (Crime)

คำว่า Crime มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Crimen หรือ Criminis ความหมายดั้งเดิม หมายถึง การตัดสิน คำพิพากษา การจับกุม หรือการลงโทษ ต่อมาความหมายเปลี่ยนแปลง หมายถึง ความผิด หรือการร้องทุกข์จากความผิด

คำว่า อาชญากรรม มาจากคำว่า อาชญา (อำนาจ หรือ โทษ) สมาสกับคำว่า กรรม (การกระทำ) รวมกัน หมายถึง การกระทำต่าง ๆ ที่กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และได้กำหนดโทษไว้ (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2541: 5)

Beccaria (Cesare Beccaria, 1964 อ้างถึงใน ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2531: 15) ผู้ได้รับการยกย่องในฐานะบิดาของสาขาอาชญาวิทยา และผู้ก่อตั้งสำนักอาชญาวิทยาดั้งเดิม ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับอาชญากรรมไว้ว่า อาชญากรรมย่อมน่าสนใจเพียงพฤติกรรมที่กฎหมายระบุว่า เป็นความผิด และกำหนดบทลงโทษเท่านั้น แต่ในทางกลับกัน อาชญากรรม คือ พฤติกรรมที่

จัดเป็นภัยอันตรายต่อการรวมกลุ่มของสังคม และต่อความอยู่ดีมีสุขของสังคม จึงจำเป็นต้องบัญญัติห้ามพฤติกรรมเช่นนั้น รวมทั้งกำหนดบทลงโทษให้บุคคลได้ทราบล่วงหน้าด้วย

Jeffery (C. R. Jeffery, 1960 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2541: 1) ให้ทัศนะเกี่ยวกับอาชญากรรมไว้ว่า เป็นการกระทำที่ล่วงละเมิดกฎเกณฑ์ ระเบียบ และบรรทัดฐานของสังคม

Sutherland (Edwin H. Sutherland, 1974: 243) ให้ทัศนะเกี่ยวกับอาชญากรรมไว้ว่า เป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้จากความสัมพันธ์ของกลุ่มโดยอาศัยการพบปะสังสรรค์ การสื่อสารคมนาคม การมีส่วนร่วมกลุ่มในสังคม ซึ่งการเรียนรู้ในที่นี้จะรวมถึงเรื่องทัศนคติ แรงจูงใจ แรงผลักดันอันมีผลทำให้เกิดการกระทำพฤติกรรมทางอาชญากรรม การเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในด้านความรู้สึกในทางที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมาย

Durkheim (1964: 21) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้ว่า เป็นการกระทำที่ทำความเสียหายต่อความรู้สึกของส่วนรวม

Nettler (1974 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2541: 1) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมในแง่ของกฎหมายไว้ว่า หมายถึง การกระทำที่เจตนาฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ทำการล่วงละเมิดโดยปราศจากการป้องกัน หรือขอลุแกโทษก่อนกระทำ และจะต้องถูกลงโทษโดยรัฐ

Hagan (John Hagan, 1985: 49 อ้างถึงใน อรรถพร ชูบำรุง, 2538: 11) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมเบี่ยงเบนชนิดหนึ่ง เป็นพฤติกรรมที่ผันแปรไปจากบรรทัดฐานของสังคม และเป็นพฤติกรรมที่มีข้อกำหนดห้ามไว้ในกฎหมายอาญา

Vetter และ Silverman (Harold J. Vetter and Ira J. Silverman 1986: 8) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า อาชญากรรมเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมเบี่ยงเบน และพฤติกรรมเบี่ยงเบนก็คือพฤติกรรมที่ผิดแผกไปจากบรรทัดฐานของสังคม บรรทัดฐานก็คือกฎที่กำหนดความประพฤติของกลุ่มหรือสังคม

สุพัตรา สุภาพ (2542: 36) ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้ว่า หมายถึง การกระทำผิดอาญา และผู้ที่กระทำจะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2541: 5) ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้ว่า หมายถึง การกระทำต่าง ๆ ที่กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และได้กำหนดโทษไว้

ชาย เสวีกุล (2514: 14-16) ได้ให้ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้ 2 ประการ คือ

1. ด้านสังคม หมายถึง ความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับสังคมเป็นหลัก และพิจารณาว่าการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือขัดแย้งนั้นเกิดขึ้นอย่างไร อะไรเป็นปัจจัยที่มีส่วนทำให้บุคคลนั้นไม่สามารถปรับปรุงหรือปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมาย ซึ่งเป็นมาตรฐานอย่างหนึ่งของสังคม

2. ด้านกฎหมาย หมายถึง การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืน หรือขัดต่อกฎหมายที่วางไว้ หรือผู้กระทำนั้นจะต้องได้รับโทษที่กฎหมายกำหนดไว้ในกฎหมาย

โสภา ซปีลมันน์ (2538: 7) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้ว่า หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่มีลักษณะฝ่าฝืนหรือขัดต่อบทกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ และผู้กระทำดังกล่าวจะต้องได้รับการลงโทษตามต่อบทกฎหมายที่กำหนดไว้ในขณะนั้น ทางสังคม เพิ่งถึงถึงความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับสังคมว่ามีสาเหตุอะไรที่ทำให้บุคคลไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน หรือกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้

อรัญ สุวรรณบุปผา (2518: 19) ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้ว่า เป็นปรากฏการณ์หนึ่งทางสังคมที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคล ซึ่งการกระทำนั้น ๆ กฎหมายบัญญัติเป็นข้อห้ามและถือว่าเป็นความผิดซึ่งผู้กระทำผิดจะต้องได้รับโทษ

เสริน ปุณณะหิตานนท์ (2523: 51) ได้ให้ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้ 2 ประการ คือ

1. การกระทำที่ละเมิดกฎหมายอาญา การกระทำใด ๆ ไม่ว่าจะประเภทนาลงโทษมากเพียงใด ไม่ว่าจะผิดศีลธรรมมากน้อยแค่ไหน ก็ไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรมถ้าไม่มีบทบัญญัติลงโทษไว้

2. การกระทำโดยเจตนาละเมิดกฎหมายอาญา หรือมีเจตนาละเว้น ไม่ว่าจะสิ่งทีกฎหมายอาญาบังคับให้กระทำโดยไม่มีข้อแก้ตัวที่สมเหตุผล ซึ่งทำให้รัฐต้องดำเนินการลงโทษในฐานะที่เป็นความผิดอุกฉกรรจ์หรือความผิดลหุโทษ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525: 939) ได้ให้ให้ความหมายของอาชญากรรม ไว้ว่า การกระทำความผิดทางอาญา

โดยสรุป อาชญากรรม คือ การกระทำหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนใด ๆ ที่มีลักษณะฝ่าฝืนหรือขัดต่อกฎหมายอาญาที่ได้บัญญัติไว้ว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิด และได้กำหนดโทษไว้

ประเภทของอาชญากรรม

องค์การ F.B.I. (Federal Bureau of Investigation) ประเทศสหรัฐอเมริกา (อ้างถึงใน นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2540: 140-141) ได้แบ่งอาชญากรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. พวกที่ 1 (Class 1 Crimes) ได้แก่ อาชญากรรมที่มีความร้ายแรง คือ ร้ายแรงในด้านการกระทำผิดแต่ละครั้ง และร้ายแรงเกี่ยวกับจำนวนครั้งของการทำความผิด ซึ่งมีผลทำให้ส่วนรวมเกิดความเสียหายเป็นจำนวนมาก อาชญากรรมพวกนี้ ได้แก่

- 1) ฆ่าคนตาย ทั้งที่กระทำโดยเจตนาและประมาท
- 2) ข่มขืน
- 3) ปล้นทรัพย์ รวมทั้งชิงทรัพย์ด้วย
- 4) ทำร้ายร่างกายโดยเจตนาฆ่า
- 5) ลักทรัพย์โดยการเจาะ รั่ว ไซ เข้าไปในอาคารสถานที่
- 6) ลักทรัพย์ธรรมดา
- 7) ลักทรัพย์รถยนต์

2. พวกที่ 2 (Class 2 Crimes) เป็นคดีที่ร้ายแรงน้อยกว่าประเภทที่ 1 เป็นการทำความผิดที่มีโทษเล็กน้อย ได้แก่ ทำร้ายร่างกาย ปลอมแปลงเอกสารและเงินตรา ยักยอก ข้อโกง รับของโจร พกพาอาวุธโดยไม่ได้รับอนุญาต โสเภณี ความผิดทางเพศยกเว้นข่มขืน ความผิดเกี่ยวกับครอบครัวและเด็ก ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการพนัน ฆังบรณณะเมาสุรา ความผิดต่อพระราชบัญญัติจราจร และการแสดงอาการที่เป็นที่รบกวนปกติสุขของผู้อื่น

Bloch และ Geis (อ้างถึงใน สุรินทร์ ชาวศรีทอง, 2539: 26-27) ได้แบ่งอาชญากรรมออกเป็น 8 ประเภท คือ

1. อาชญากรรมอาชีพ
2. องค์การอาชญากรรม
3. การฆ่าและการทำร้ายร่างกาย
4. อาชญากรรมทางเพศ

5. อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน
6. อาชญากรรมที่ทุจริตต่อหน้าที่
7. อาชญากรรมที่ทำลายความสวยงามของบ้านเมือง
8. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

โสภา ซปีลมันน์ (2538: 7-9) อธิบายไว้ว่าการจำแนกประเภทของอาชญากรรมสามารถจำแนกโดยอาศัยการจัดหมวดหมู่แยกประเภทได้ ดังนี้

1. อาศัยแนวการจัดทางกฎหมาย คือ เน้นกฎหมายเป็นหลัก โดยมุ่งพิจารณาถึงการกระทำความผิดที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม หรือที่ขัดต่อกฎระเบียบข้อบังคับ โดยพิจารณาถึงผลกระทบของการกระทำนั้น ๆ ว่ามีผลกระทบกระเทือนต่อชีวิตมนุษย์โดยตรงหรือไม่ หรือมีผลขัดต่อหลักศีลธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับของคนโดยส่วนรวมหรือไม่ ซึ่งสามารถแบ่งย่อยออกได้ ดังนี้

1.1 Mala In Se คือ ประเภทของการกระทำผิดที่เห็นได้เด่นชัด มีผลกระทบกระเทือนถึงชีวิตความปลอดภัยในทรัพย์สินของบุคคลอื่น หรือของสาธารณประโยชน์ ได้แก่ การปล้นฆ่าลักทรัพย์ทั้งของบุคคลทั่วไปหรือของหลวง การกระทำความผิดของเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อหน่วยงานนั้น ๆ อันได้แก่ การใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิด การปลอมแปลงเอกสาร เป็นต้น

1.2 Mala Prohibita อันได้แก่ การกระทำผิดพฤติกรรมอันเป็นความผิดที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิด ได้แก่ การฝ่าฝืนกฎจราจร การหลีกเลี่ยงภาษี การละเมิดกฎหมายแรงงาน เป็นต้น

2. พิจารณาจากความหนักเบาหรือความรุนแรงของการประกอบอาชญากรรมหรือการกระทำผิดเป็นเกณฑ์ ได้แก่

2.1 อาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือต่อชุมชนแยกได้เป็น

1) อาชญากรรมที่มีผลต่อความมั่นคงของประเทศชาติ หรือต่อชุมชน อันได้แก่ การปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ การฆ่าผู้นำรัฐบาล การปลอมแปลงธนบัตร เงินตรา การขายความลับของทางราชการ เป็นต้น

2) อาชญากรรมที่มีผลร้ายแรงต่อบุพการี หรือผู้ที่มีพระคุณ ได้แก่ การฆ่าบิดา มารดา ภรรยาฆ่าสามี หรือสามีฆ่าภรรยา คนรับใช้ฆ่านายจ้าง เป็นต้น

2.2 อาชญากรรมที่มีผลกระทบร้ายแรงต่อบุคคลทั่วไปต่อทรัพย์สิน ได้แก่ การฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การปล้นฆ่าหรือปล้นชิงทรัพย์ เป็นต้น

3. อาศัยแนวทางการจัดทางด้านสังคมวิทยา โดยพิจารณาถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการก่ออาชญากรรม ได้แก่ อาชีพ ความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันของผู้ประกอบอาชญากรรม ปฏิกริยาตอบสนองจากบุคคลภายนอกและจากภายในสังคมนั้น ๆ Clinard และ Quinney ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดประเภทของอาชญากรรมทางด้านสังคมวิทยาโดยนำมาจัดเป็นหมวดหมู่แยกออกได้เป็น 9 ประเภท ด้วยกัน คือ

3.1 อาชญากรรมประเภทร้ายแรงซึ่งมีผลต่อชีวิตของบุคคล การประกอบอาชญากรรมประเภทนี้ เกิดจากสาเหตุทางด้านอารมณ์ ผู้ประกอบอาชญากรรมส่วนใหญ่จะไม่มีประวัติการทำคามผิดมาก่อน แต่กระทำลงไปเนื่องจากความกดดันทางอารมณ์ หรือถูกยั่วยุอย่างรุนแรง และเมื่อกระทำลงไปแล้วจึงรู้สึกตัว

3.2 อาชญากรรมประเภทประกอบเป็นครั้งคราวเกี่ยวกับทรัพย์สิน การประกอบอาชญากรรมประเภทนี้ขึ้นอยู่กับการโอกาสที่อำนวยให้ประกอบ โดยมีได้มุ่งหวังหรือตั้งใจมาก่อน เกิดขึ้นเนื่องจากโอกาสอำนวยในขณะนั้น บวกกับความต้องการทรัพย์สินเป็นทุนเดิม อาชญากรรมประเภทนี้ ได้แก่ การลักทรัพย์ ขโมยรถ ใช้บัตรเครดิตปลอม เป็นต้น

3.3 อาชญากรรมประเภทใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางที่ผิด หรือกระทำ ความผิดต่ออาชีพ การประกอบอาชญากรรมประเภทนี้ ผู้ประกอบเป็นผู้มีอำนาจ มีตำแหน่งหน้าที่ การงานสูง แต่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิด และมักไม่รู้สึกรู้ว่าตนเองเป็นอาชญากร หรือได้กระทำ ความผิดลงไป ลักษณะการประกอบอาชญากรรม เช่น การซื้อของหนีภาษี การกักตุนสินค้า การคอร์รัปชัน การผูกขาดสินค้า เป็นต้น ในบางครั้งเราเรียกว่า เป็นอาชญากรรมประเภท “ผู้ร้ายผู้ดี”

3.4 อาชญากรรมทางการเมือง ได้แก่ การประกอบอาชญากรรมอันมี จุดมุ่งหมายเกี่ยวกับด้านการเมือง และกฎหมายบัญญัติไว้ว่ามีความผิด เช่น การก่อการร้ายของ องค์การที่ต่อต้านรัฐบาล การขายความลับของประเทศให้แก่ประเทศศัตรู การกระทำจรรยากรรม เป็นต้น

3.5 อาชญากรรมที่มีผลเกี่ยวข้องกับถึงส่วนรวม หรือขัดต่อความรู้สึกของ ส่วนรวม อาชญากรรมประเภทนี้เป็นอาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหาย ผู้ประกอบอาชญากรรมหรือ กระทำความผิดเป็นผู้ได้รับความเสียหายเอง อันได้แก่ การเล่นเกมพนัน การฝ่าฝืนกฎจราจร การ ประกอบอาชีพโสเภณี เป็นต้น

3.6 อาชญากรรมโดยทั่วไป อันได้แก่ การลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ขโมย เป็นต้น

3.7 อาชญากรรมที่ก่อขึ้นโดยบริษัท ห้างหุ้นส่วนหรือร้านค้า อันได้แก่ การหลีกเลียงภาษี การผูกขาดสินค้า การกักตุนสินค้า เป็นต้น

3.8 อาชญากรรมที่ก่อตัวขึ้นในรูปองค์กร การประกอบอาชญากรรมในลักษณะนี้จะมีการแบ่งสายงานดำเนินการเป็นเครือข่าย เช่น เครือข่ายการค้ายาเสพติด การปลอมแปลงสินค้า เป็นต้น

3.9 อาชญากรรมประเภทมืออาชีพ ผู้ประกอบอาชญากรรมประเภทนี้จะมี ความชำนาญในอาชีพของตนเป็นอย่างดี เป็นต้นว่า มือปืนรับจ้าง นักปลอมธนบัตร นักต้มตุ๋น เป็นต้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ, 2540: 3) ได้จัดประเภทอาชญากรรมตามการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งแผนแม่บทตำรวจ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2540 - พ.ศ.2544) ได้กำหนดกลุ่มคดีเป้าหมาย ซึ่งจะต้องควบคุมไว้ 3 กลุ่มคดี ซึ่งเป็นกลุ่มคดีที่บั่นทอนความสงบสุข และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นอย่างยิ่ง ประกอบด้วย

1. กลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ
2. กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและเพศ
3. กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ซึ่งนอกจากนี้แล้ว ยังมีกลุ่มคดีที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ความสำคัญ และให้ความสนใจเป็นพิเศษอีกจำนวน 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มคดีที่น่าสนใจ
2. กลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

รวมเป็นกลุ่มคดีอาญา 5 กลุ่ม หรือคดีอาญา 5 ประเภท อันประกอบด้วย

1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ประกอบด้วย คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ ลักพาเรียกค่าไถ่ และวางเพลิง

2. คดีชีวิต ร่างกายและเพศ ประกอบด้วย คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา ทำให้ตายโดยประมาท พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย และข่มขืนกระทำชำเรา

3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ประกอบด้วย คดีลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ รีดเอาทรัพย์ กวรอททรัพย์ ชิงทรัพย์ (รวมบาดเจ็บ-ไม่บาดเจ็บ) ปล้นทรัพย์ รับของโจร และทำให้เสียทรัพย์

4. คดีที่น่าสนใจ ประกอบด้วย คดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ โจรกรรมรถยนต์ โจรกรรมโค-กระบือ โจรกรรมเครื่องมือเกษตร ปล้น-ชิงรถยนต์โดยสาร ปล้นชิงรถยนต์แท็กซี่ ข่มขืนแล้วฆ่า ลักพาเรียกค่าไถ่ ข้อโกงทรัพย์ และยักยอกทรัพย์

5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ประกอบด้วย คดีอาวุธปืน (ธรรมดา-สงคราม) การพนัน (ทั่วไป-สลากกินรวบ) ยาเสพติด ปราบการค้าประเวณี และมีและเผยแพร่วัตถุผิดกฎหมาย

ความหมายของอาชญากร (Criminal)

Quinney (Richard Quinney, 1970: 16) นักอาชญวิทยา ได้ให้ทัศนะไว้ว่า อาชญากร คือ ผู้ที่มีผลประโยชน์ขัดกับผลประโยชน์ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

Alien (Harry E. Alien and Others, 1981: 20 อ้างถึงใน อรรถนพ ชูบำรุง, 2538: 10) ให้ทัศนะไว้ว่า อาชญากร คือ ผู้กระทำความผิดที่กระทำนั้นเป็นอาชญากรรม คนที่เป็นอาชญากร คือ ผู้ที่ศาลตัดสินแล้วว่าได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งถือว่าการกระทำนั้นเป็นอาชญากรรม

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2541: 16) ให้ความหมายของอาชญากรไว้ว่า คือ บุคคลที่ถูกกำหนดให้มีสถานะเป็นอาชญากร จากการที่ได้กระทำในสิ่งที่ผู้มีอำนาจของรัฐและสังคม กำหนดว่าเป็นความผิดต้องได้รับโทษ การลงโทษ (Sanction) โดยระบบ รูปแบบ และวิธีการที่บัญญัติไว้

อรรถนพ ชูบำรุง (2538: 12) ให้ความหมายของอาชญากรไว้ว่า คือ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนออกไปจากบรรทัดฐานของสังคม เป็นพฤติกรรมที่ทำความเสียหายให้แก่สังคม จำต้องมีการลงโทษหากมีพฤติกรรมเช่นนั้นเกิดขึ้น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525: 939) ได้ให้ความหมายของอาชญากรไว้ว่า ผู้ก่ออาชญากรรม ผู้กระทำความผิดที่เป็นคดีอาญา

ประเภทของอาชญากร

Garafalo (อ้างถึงใน นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2540: 141) ได้แบ่งกลุ่มอาชญากร หรือผู้กระทำความผิด ตามลักษณะความผิดออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ฆาตกร (murderers)
2. อาชญากรคดีอุกฉกรรจ์ (violent criminals)
3. อาชญากรในคดีคอร์รัปชัน (criminals deficient in probity)
4. อาชญากรทางเพศ (lascivious criminals)

Ferri (อ้างถึงใน สุรินทร์ ชาวศรีทอง, 2539: 21-22) ได้แบ่งอาชญากรออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. อาชญากรจิตไม่ปกติ
2. อาชญากรโดยกำเนิด
3. อาชญากรติดนิสัย
4. อาชญากรตามโอกาส
5. อาชญากรตัณหา

สุพัตรา สุภาพ (2542: 36-37) ได้แบ่งอาชญากรออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. อาชญากรเป็นครั้งคราว จะก่ออาชญากรรมเมื่อโอกาสอำนวย โดยปกติเป็นพวกที่สามารถควบคุมความประพฤติได้ แต่กระทำอาชญากรรมเพราะแรงผลักดันในตัว จึงควบคุมสติได้น้อย เช่น เมาสูรา เมากัญชา เพราะอยากลอง ฯลฯ หรือบางพวกได้รับความกดดันทางจิตใจอย่างรุนแรง จนไม่สามารถควบคุมสติอยู่ได้ เช่น ถูกข่มเหง ถูกสบประมาท เป็นต้น
2. อาชญากรเป็นนิสัย ส่วนมากเป็นผู้ใหญ่และมีนิสัยชอบกระทำอาชญากรรมโดยเรียนรู้อากเพื่อนที่มีนิสัยอย่างเดียวกัน หรือบุคคลที่ประพฤติตามนิสัยหรือสันดานเดิม ส่วนมากจะอายุต่ำกว่า 30 ปี และกระทำไปตามแรงกระตุ้นความต้องการต่าง ๆ และเมื่อกระทำเป็นนิสัยก็จะกลายเป็นของธรรมดา เช่น อยากรวย อยากรู้อ่อนนุ่ม อยากรู้น้ำมีตา เป็นต้น
3. อาชญากรคอเชิดขาว หรืออาชญากรผู้ดี เป็นพวกที่มีอาชีพ แต่ชอบกระทำผิดกฎหมายในเรื่องการเงิน เช่น ข้าราชการคอร์รัปชัน พ่อค้าหนีภาษี นายธนาคารโกงเงินธนาคาร เป็นต้น
4. อาชญากรอาชีพ เป็นพวกที่ถือว่าอาชญากรรมเป็นอาชีพของเขา พอใจที่มีรายได้จากการประกอบอาชญากรรม เพราะเห็นว่าได้เงินดี และไม่ต้องเหนื่อยยากมาก เป็นพวกที่รู้เทคนิคและเชี่ยวชาญในการกระทำผิด แต่ไม่นิยมการใช้ง้างประทุษร้ายใคร เช่น นักย่องเบา นักแกะเซฟ นักล้วงกระเป๋า เป็นต้น

5. อาชญากรจิตผิดปกติ เป็นพวกที่มีปัญหาด้านจิตผิดปกติ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะต้องทำผิดเสมอไป เพียงแต่อาจมีบางกรณีที่ความผิดปกติทางจิต เป็นเหตุให้ก่ออาชญากรรม ซึ่งอาจจะเป็นเพราะมีสิ่งมากระตุ้น หรืออาจจะเป็นเพราะขาดความรับผิดชอบ เช่นคนปกติธรรมดาทำผิดได้ ฉะนั้น เวลาใครใช้ จ้าง วาน ก็ไม่สามารถจะไตร่ตรองว่าที่ทำนั้นถูกหรือผิด ถ้าสามารถนำสืบได้ว่าบุคคลนั้น ๆ กระทำผิดเพราะเป็นโรคจิตผิดปกติ ศาลอาจจะลงโทษน้อยกว่าธรรมดาทำผิดได้

6. องค์การอาชญากร เป็นกลุ่มของพวกอาชญากรเหมือนองค์การหรือบริษัท มีการดำเนินการอย่างมีระเบียบแบบแผน มีการแบ่งงานเป็นสัดส่วน มีหัวหน้าคุมงานตามลำดับชั้น มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ องค์การอาชญากรจะหาเงินโดยวิธีการที่ทุจริต เขี่ยมโหด เช่น ค้ายาเสพติด ลักพาตัวเรียกค่าไถ่ เรียกค่าคุ้มครองจากบริษัท ห้างร้าน ส่วนเรื่องโสเภณี องค์การจะจัดหาสถานที่และบริการด้านการค้าประเวณี ส่วนมากหญิงโสเภณีมักจะถูกล่อลวงมาขายให้กับองค์การ หรือจากผู้ที่ถูกหลอกลวงให้ติดยาเสพติด ฯลฯ องค์การอาชญากรจึงเป็นอาชญากรที่มีอำนาจและมีความร้ายแรงมากที่สุด เพราะมีการจัดระเบียบการบริหารงาน มีอาวุธ มีเงิน และมีอิทธิพลอย่างกว้างขวาง

การก่ออาชญากรรมทางเพศ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาระดับปริญญาโทที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนเพศชาย ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด และเป็นกรณีกระทำความผิดครั้งแรก โดยศาลยังไม่มีคำพิพากษา กล่าวคือ เมื่อเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการจับกุมตัวเยาวชนซึ่งถูกกล่าวหาว่าก่ออาชญากรรมทางเพศในเขตกรุงเทพมหานครและได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ทราบแล้ว จะทำการส่งตัวเยาวชนนั้นไปยังพนักงานสอบสวนในเขตอำนาจเพื่อทำการสอบสวน พนักงานสอบสวนจะต้องรีบทำการสอบสวนและส่งตัวเยาวชนนั้นไปยังกองแรกรับ (บ้านเมตตา) ภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เยาวชนนั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน กองแรกรับ จะทำการตรวจสอบว่าเป็นการกระทำความผิดครั้งแรกของเยาวชนหรือไม่ หากเป็นการกระทำความผิดครั้งแรก ก็จะควบคุมตัวเยาวชนนั้นไว้ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ก่อนศาลมีคำพิพากษา และเมื่อศาลมีคำพิพากษาแล้วก็จะดำเนินการไปตามคำสั่งศาลต่อไป แต่หากมิใช่เป็นการกระทำความผิดครั้งแรก เยาวชนนั้นจะถูกส่งตัวไปควบคุมในหน่วยงานอื่นของสถานพินิจเด็กและเยาวชนกลาง เพื่อรอการพิจารณาคดีของศาล

อาชญากรรมทางเพศ

หมายถึง กระกระทำผิดกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 มาตรา 276 - มาตรา 285 (ความผิดฐานข่มขืน กระทำชำเรา ข่มขืนกระทำชำเรา กระทำอนาจาร พรากผู้เยาว์ และพรากเด็ก รวมทั้งการพยายามกระทำความผิดเช่นนั้นด้วย)

ข่มขืน หมายถึง การข่มขืนใจ คือได้กระทำชำเราโดยเขาไม่สมัครใจด้วย

กระทำชำเรา หมายถึง การที่ชายกระทำการร่วมประเวณีกับหญิง มีโชหญิงเป็นผู้กระทำ แก่ชาย ถ้าหญิงข่มขืนชาย ไม่เป็นความผิดตามมาตรา นี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ และมาตรา 277 ตริ

ข่มขืนกระทำชำเรา หมายถึง การที่ชายกระทำการข่มขืนใจ ร่วมประเวณีกับหญิงซึ่งมิใช่ภริยาตน โดยหญิงนั้นไม่สมัครใจด้วย โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 267

พยายามข่มขืนกระทำชำเรา หมายถึง ชายซึ่งลงมือจะข่มขืนกระทำชำเราหญิง แต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำโดยตลอดแล้วแต่การข่มขืนกระทำชำเรานั้นไม่บรรลุผล และหมายความรวมถึงชายที่มุ่งหมายจะข่มขืนกระทำชำเราหญิง แต่การกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่แท้ เพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ ในการกระทำหรือเหตุแห่งวัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อ

กระทำอนาจาร หมายถึง การกระทำให้ไม่สมควรในทางเพศ อันขัดต่อประเพณีนิยมศีลธรรมจรรยา ให้เกิดความอาย เช่น จับนม จูบ กอด ลูบ คลำ ร่างกายของหญิง เป็นการแสดงความใคร่ในทางเพศ เช่น เอาของลับของตนไปถูกับก้นของบุคคลอื่น ไม่ว่าจะชายหรือหญิง หรือจับนมหรือของลับของหญิง เป็นต้น การกระทำอนาจารต้องกระทำต่อเนื้อตัวหรือร่างกายผู้อื่นโดยตรงไม่ใช่กล่าวทางวาจา หรือรูปภาพ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 และมาตรา 281

พรากผู้เยาว์ หมายถึง ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่า 15 ปีแต่ยังไม่เกิน 18 ปี ไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย หรือผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่า 15 ปี แต่ยังไม่เกิน 18 ปี ไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อ

การอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย และหมายความรวมถึง ผู้ใดโดยทุจริต ซื่อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ ซึ่งถูกพรากมาดังกล่าวข้างต้นด้วย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 318 และมาตรา 319 ตามลำดับ

พรากเด็ก หมายถึง ผู้ใดปราศจากเหตุอันสมควร พรากเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี ไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล หรือผู้ใดโดยทุจริต ซื่อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็ก ซึ่งถูกพรากมาดังกล่าวข้างต้นด้วย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 317

ตัวการ หมายถึง ในกรณีความผิดใดเกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่สอง คนขึ้นไป ผู้ที่ได้ร่วมกระทำความผิดด้วยนั้นเป็นตัวการ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 และหมายความรวมถึงบุคคลอื่นใดที่ได้กระทำความผิดโดยถูกผู้อื่นใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้างวานหรือยุยง ส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด ผู้ใช้ต้องรับโทษเสมือนเป็นตัวการ ตามมาตรา 84

ผู้สนับสนุน หมายถึง ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด ก่อนหรือขณะกระทำความผิด แม้ผู้กระทำความผิด จะมิได้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นก็ตาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86

ร่วมกันกระทำความผิด หมายถึง การกระทำความผิดใด ๆ ที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งอาจจะเป็นตัวการทั้งหมด หรือตัวการกับผู้สนับสนุน ร่วมกันกระทำความผิดนั้นก็ได้

พยายาม หมายถึง ผู้ใดลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุ ผู้นั้นพยายามกระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 และหมายความรวมถึง ผู้ใดกระทำการโดยมุ่งต่อผล ซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แต่การกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่แท้ เพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำหรือเหตุแห่งวัตถุที่มุ่งหมาย กระทำต่อ ให้ถือว่าผู้นั้นพยายามกระทำความผิด ตามมาตรา 81

ผู้เยาว์ หมายถึงบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ คือมีอายุยังไม่ครบ 20 ปีบริบูรณ์ ถ้าอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ในวันใดก็บรรลุนิติภาวะในวันนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 19 แต่ไม่ให้รวมความถึงบุคคลที่อายุ 17 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ครบ 20 ปีบริบูรณ์ ซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรสตามคำสั่งของศาลแพ่ง ตามมาตรา 1443 และมาตรา 20

พราก หมายถึง การเอาไปจากความดูแลปกครองของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ถ้าเด็กหรือผู้เยาว์ซึ่งไม่จำกัดเพศว่าเป็นชายหรือหญิงนั้นไม่มีการปกครองดูแล เช่น ถูก สละละทิ้ง หรือถูกทอดทิ้ง หรือเด็กหรือผู้เยาว์นั้นไปเอง โดยถูกดูค่าแล้วหนีออกจากบ้าน หรือถูกไล่ ออกจากบ้าน ถือว่าเด็กหรือผู้เยาว์นั้นไม่ได้อยู่ในความปกครองของผู้ใด ผู้ที่พาเด็กไปขณะนั้นจึง ไม่ใช่เป็นการพราก

ผู้ดูแล หมายถึง ผู้ที่รับดูแลเด็กตามความเป็นจริง เช่น ผู้รับเลี้ยงเด็ก ครูอาจารย์ ในระหว่างเด็กนั้นอยู่ในโรงเรียน คนใช้ซึ่งนายจ้างมอบหมายให้ดูแลเด็กนั้น เป็นต้น

โดยทุจริต หมายถึง เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (1)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดทางเพศ

กฎหมายไทย ที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางเพศ ได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 มาตรา 276 - มาตรา 287 สำหรับการวิจัยนี้ จะกล่าวเฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับความผิดฐานข่มขืน กระทำชำเรา ข่มขืนกระทำชำเรา กระทำอนาจาร พรากผู้เยาว์ และพรากเด็ก รวมทั้งการพยายามกระทำความผิดเช่นนั้นด้วย เท่านั้น

มาตรา 65

ผู้ใดกระทำความผิดในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือไม่สามารถบังคับตนเองได้ เพราะมีจิตบกพร่อง โรคจิตหรือจิตฟั่นเฟือน ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น

แต่ถ้าผู้กระทำความผิดยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้าง ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น แต่ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา 66

ความมึนเมาเพราะเสพยาหรือสิ่งเมาอย่างอื่นจะยกขึ้นเป็นข้อแก้ตัวตาม มาตรา 65 ไม่ได้ เว้นแต่ความมึนเมานั้นจะเกิดโดยผู้เสพยาไม่รู้ว่สิ่งนั้นจะทำให้มึนเมา หรือได้เสพยาโดยถูกขืนใจให้เสพยาและได้กระทำความผิดในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือไม่สามารถ

บังคับตนเองได้ ผู้กระทำความผิดจึงจะได้รับการยกเว้นโทษสำหรับความผิดนั้น แต่ถ้าผู้นั้นยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้าง ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา 73

เด็กอายุยังไม่เกินเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 74

เด็กอายุกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่เกินสิบสี่ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป ถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาตักเตือนด้วยก็ได้

(2) ถ้าศาลเห็นว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถดูแลเด็กนั้นได้ ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้แก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไป โดยวางข้อกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองระวังเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามปี และกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควรซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาท ในเมื่อเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น

ถ้าเด็กนั้นอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และศาลเห็นว่าไม่สมควรจะเรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาวางข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้น ศาลจะเรียกตัวบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาสอบถามว่า จะยอมรับข้อกำหนดทำนองที่บัญญัติไว้สำหรับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ก็ได้ ถ้าบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ยอมรับข้อกำหนดเช่นนั้น ก็ให้ศาลมีคำสั่งมอบตัวเด็กให้แก่บุคคลผู้นั้นไปโดยวางข้อกำหนดดังกล่าว

(3) ในกรณีที่ศาลมอบตัวเด็กให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ตาม (2) ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติดังกล่าวของเด็กนั้นเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา 56 ด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลแต่งตั้งพนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานอื่นใดเพื่อคุ้มครองประพฤติดังกล่าว

(4) ถ้าเด็กนั้นไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือมีแต่ศาลเห็นว่าไม่สามารถดูแลเด็กนั้นได้ หรือถ้าเด็กอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบุคคลนั้นไม่

ยอมรับข้อกำหนดดังกล่าวใน (2) ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควรเพื่อดูแลอบรมและสั่งสอนตามระยะเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้ ในเมื่อบุคคลหรือองค์การนั้นยินยอม ในกรณีเช่นว่านี้ ให้บุคคลหรือองค์การนั้นมีอำนาจเช่นผู้ปกครองเฉพาะเพื่อดูแลอบรมหรือสั่งสอน รวมตลอดถึงการกำหนดที่อยู่และการจัดให้เด็กมีงานทำตามสมควรหรือ

(5) ส่งตัวเด็กนั้นไปยังโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานที่ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกและอบรมเด็ก ตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่อย่าให้เกินที่เด็กนั้นจะมีอายุครบสิบแปดปี

คำสั่งของศาลดังกล่าวใน (2) (3) (4) และ (5) นั้น ถ้าในขณะใดภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดไว้ ความปรากฏแก่ศาลโดยศาลรู้เอง หรือตามคำเสนอของผู้มีส่วนได้เสีย พนักงานอัยการ หรือบุคคลหรือองค์การที่ศาลมอบตัวเด็กเพื่อดูแลและอบรมสั่งสอน หรือเจ้าพนักงานว่าพฤติการณ์เกี่ยวกับคำสั่งนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ก็ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งนั้น หรือมีคำสั่งใหม่ตามอำนาจในมาตรานี้

มาตรา 75

ผู้ใดอายุกว่าสิบสี่ปี แต่ยังไม่เกินสิบเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาถึงความรู้ผิดชอบและสิ่งอื่นที่ปวงเกี่ยวกับผู้นั้น ในอันที่จะควรวินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้จัดการตามมาตรา 74 หรือถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง

มาตรา 76

ผู้ใดอายุกว่าสิบเจ็ดปี แต่ยังไม่เกินยี่สิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้

มาตรา 276

ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหนี้ยิง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 277

ผู้ใดกระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมีใช้ภริยาของตน โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกหรือวรรคสองได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก ถ้าเป็นการกระทำที่ชายกระทำกับเด็กหญิงอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอมและภายหลังศาลอนุญาตให้ชายและเด็กหญิงนั้นสมรสกัน ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป

มาตรา 277 ทวิ

ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก หรือมาตรา 277 วรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 277 ตี

ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคสอง หรือมาตรา 277 วรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

- (1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต
- (2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา 278

ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 279

ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 280

ถ้ากระทำความผิดตามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

- (1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท
- (2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 281

การกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก และมาตรา 278 นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลตั้งระบุไว้ในมาตรา 285 เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 282

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งชายหรือหญิง แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา 283

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งชายหรือหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใด ๆ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รับผิดชอบคนซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตาม
วรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษ
ตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา 283 ทวิ

ผู้ใดพาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้น
จะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี
ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษตามที่
บัญญัติในวรรคแรกหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ความผิดตามวรรคแรกและวรรคสามเฉพาะกรณีที่กระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้า
ปี เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 284

ผู้ใดพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย
ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใด ๆ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้
พาไปนั้น

ความผิดตามมาตรานี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 285

ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ มาตรา 277
ตรี มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 หรือมาตรา 283 เป็นการกระทำแก่
ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแลผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความ

ปกครองในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำได้ระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ใน
 มาตรานั้น ๆ หนึ่งในส่วน

ผลกระทบของอาชญากรรม

สุพัตรา สุภาพ (2542: 40-41) ได้กล่าวถึงผลกระทบของอาชญากรรมไว้ว่า ทำให้
 เกิดผลเสีย ดังนี้

1. เสื่อมเสียชื่อเสียงหรือเสียอิสรภาพ การเสียชื่อเสียงหรือเสียอิสรภาพ ซึ่งจะเป็น
 ตราบาปที่ติดตัวบุคคลผู้นั้นตลอดไป ทำให้เสียอนาคต ถ้าเป็นเยาวชนก็ไม่ได้ศึกษาต่อ เช่น ถ้าไป
 ฆ่าใครตาย หรือไปค้ายาเสพติด เสพยาเสพติด เป็นต้น ถ้าหากเป็นผู้ใหญ่ก็ต้องเสียอนาคต
 เพราะจะต้องถูกจำคุกหรือประวัติเสีย ทำให้หางานทำยาก นายจ้างไม่ค่อยกล้ารับไว้ทำงาน

2. เสียทรัพย์สิน ถ้าคนในครอบครัวทำผิด อาจจะต้องเสียเงินเพื่อต่อสู้คดี หรือ
 ชาติใช้ผู้เสียหาย ซึ่งถ้าเป็นครอบครัวที่ยากจน ก็อาจจะต้องไปกู้หนี้ยืมสินจนเป็นหนี้สินยิ่งไป
 กว่าเดิม และทำความเดือดร้อนแก่ครอบครัวอย่างยิ่ง

3. สุขภาพจิตเสื่อม ถ้าหากในสังคมมีการประกอบอาชญากรรมในอัตราสูง จะทำ
 ให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว ไม่ไว้ใจซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจจะทำให้ไม่สามารถทำการงานได้
 เต็มที่ เพราะจะต้องคอยระมัดระวังความปลอดภัยของตนเอง เช่น กรณีเรียกค่าไถ่ การเรียกค่า
 คຸ້ມครอง การลักขโมยรถยนต์ วั้ว ควาย เงินทอง เป็นต้น ถ้าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถ
 ปราบปรามได้ นอกจากประชาชนจะมีสุขภาพจิตเสื่อมแล้ว ยังทำให้รู้สึกขาดที่พึ่ง ซึ่งถ้ารู้สึกแบบนี้
 มาก ๆ ในที่สุดประชาชนจะยอมอยู่ใต้อำนาจเหล่ามิฉชาติพ โดยยอมให้ข่มขู่เรียกห้องเอาทรัพย์สิน
 หรือค่าคຸ້ມครอง ซึ่งทำให้กฎหมายไร้ความหมายไปในที่สุด

4. ความไม่เป็นระเบียบในสังคม ถ้าหากอาชญากรรมทวีจำนวนมากขึ้นในสังคม
 ใด แสดงว่าสังคมขาดระเบียบ โดยบุคคลในสังคมนั้นบางกลุ่มไม่ได้ทำตามมาตรฐานตามที่สังคม
 กำหนด และหากไม่มีการลงโทษผู้ฝ่าฝืนอย่างเข้มงวด อาจจะทำให้ผู้อื่นลอกเลียนแบบนำไป
 กระทำบ้าง

5. เสี่ยงงบประมาณในการปราบปราม การที่อาชญากรรมมีเพิ่มมากขึ้น รัฐจะต้อง
 จัดหาเงินงบประมาณในการปราบปราม เป็นค่าใช้จ่ายในทางที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่การ
 พัฒนาเศรษฐกิจ หรือสร้างความเจริญในด้านอื่น ๆ เพราะเงินจำนวนนี้จะต้องใช้ในการเพิ่มกำลัง

เจ้าหน้าที่ปราบปราม เพิ่มกำลังอาวุธยุทธโปกรณ์ เพิ่มสถานที่กักขัง เพิ่มอาหาร ฯลฯ ซึ่งเป็นงบประมาณไม่น้อยทำให้รัฐไม่มีความคล่องตัวในการดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเต็มที่

เด็กและเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย (Juvenile Delinquency)

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน ได้ให้นิยามไว้ดังนี้ คือ

เด็ก หมายถึง ผู้ที่มีอายุเกินกว่า 7 ปี แต่ไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์

เยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุเกินกว่า 14 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ (ไม่รวมถึงผู้บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส)

ตามหลักอาชญาวิทยา จะไม่ใช่คำว่าประกอบอาชญากรรมกับเด็กและเยาวชน เพราะถือว่า เด็กและเยาวชนไม่มีความรู้สึกผิดชอบเหมือนผู้ใหญ่ ดังนั้น การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน แม้ว่าเป็นความผิดตามกฎหมาย แต่ก็ถือว่าเป็นเพียงแต่การกระทำนอกกรอบนอกทาง เป็นความ ผิดพลาดที่เกิดจากความด้อยประสบการณ์ ความบกพร่องในสภาพแวดล้อม รวมทั้งบุคลิกภาพ หรือสภาวะทางจิตใจหรือการกระทำที่ผิดระเบียบแบบแผน ซึ่งตรงกันกับคำภาษาอังกฤษว่า Delinquency

คำว่า การกระทำผิด (Delinquency) โดยพื้นฐาน มีลักษณะคล้ายคลึงกับการประกอบอาชญากรรม (Criminality) เพียงแต่การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (Juvenile Delinquency) ใช้เกณฑ์อายุเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษ เนื่องจากเด็กและเยาวชนยังไม่มีความรู้สึกผิดชอบเหมือนกับผู้ใหญ่ ยังไม่รู้จักแยกแยะระหว่างความดีกับความชั่ว ความถูกต้องกับความผิด เช่น ผู้ใหญ่ ด้วยเหตุนี้การกระทำผิดฐานฆ่าคนตายของเยาวชนอายุ 15 ปี กับชายอายุ 40 ปี จึงมีวิธีการปฏิบัติตามกฎหมายที่แตกต่างกัน เริ่มตั้งแต่การสืบสวน การพิจารณาคดีและการลงโทษผู้กระทำความผิด เช่น เยาวชนผู้กระทำผิดอาจถูกส่งตัวไปยังสถานฝึกอบรมหรือสถานกักกัน แต่ผู้ใหญ่อาจต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต (ประธาน วัฒนวานิชย์ , 2530: 8)

เกณฑ์การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้น ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่าพฤติกรรมใดเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยจำแนกการกระทำผิด

ของเด็กว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบรรทัดฐาน (norms) ข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ (สง่า ลีนะสมิต , 2515: 13)

1. บรรทัดฐานความผิดตามกฎหมายอาญา (crime norms)
2. บรรทัดฐานทางสวัสดิภาพเด็ก (child welfare norms) หมายความว่า ฝ่าฝืนเกณฑ์ปกติในด้านความเป็นอยู่ของเด็ก
3. บรรทัดฐานทางการศึกษา (educational norms) หมายความว่า ฝ่าฝืนเกณฑ์ปกติในด้านความประพฤติของเด็กที่อยู่ในวัยเรียนสำหรับประเทศไทย เด็กและเยาวชนจะเป็นผู้กระทำผิดและถูกจับกุม ก็ต่อเมื่อกระทำผิดกฎหมายอาญา หรือพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับความผิดของเด็ก

กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ได้ถูกแยกออกจากกระบวนการยุติธรรมสำหรับผู้ใหญ่โดยเด็ดขาด จุดมุ่งหมายโดยทั่ว ๆ ไปก็เพื่อแยกเด็กที่ทำความผิดออกจากผู้ใหญ่ที่ทำความผิด เพื่อเป็นการตัดโอกาสเด็กที่จะได้รับการถ่ายทอดสิ่งเลวร้ายจากผู้ใหญ่ที่กระทำผิด วิธีพิจารณาและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด โดยเด็กและเยาวชนซึ่งถูกจับกุม จะถูกนำตัวไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อตรวจร่างกาย สอบประวัติ และส่งให้ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง พิจารณาตัดสิน ซึ่งกระบวนการพิจารณาความของศาลเยาวชนและครอบครัวกลางนั้น จะแตกต่างจากศาลธรรมดา หรือศาลสำหรับผู้ใหญ่ การพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน จะไม่พิจารณาการกระทำที่เป็นความผิดเป็นสำคัญ แต่จะพิจารณาสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนกลายเป็นผู้กระทำผิด โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งไปในทางให้การสงเคราะห์บำบัดแก้ไขเด็กและเยาวชน ให้กลับตนเป็นคนดีมากกว่าที่จะมุ่งลงโทษทางอาญาแก่เด็กและเยาวชน และให้แยกสถานที่ควบคุมฝึกอบรมเด็กและเยาวชนออกจากเรือนจำ ซึ่งใช้เป็นคุกขังอาชญากรผู้ใหญ่ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง จึงมีวิธีการที่ใช้กับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทที่ไม่ตัดอิสระภาพ ได้แก่ การว่ากล่าวตักเตือนแล้วปล่อยตัวไป มอบตัวให้บิดามารดา หรือผู้ประกัน โดยวิธีที่ใช้มากที่สุดคือ รอการกำหนดโทษโดยกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติ

2.ประเภทที่ตัดอิสระภาพ ได้แก่ ส่งตัวไปสถานฝึกอบรม ส่งตัวไปสถานฝึกอบรม โดยเปลี่ยนจากโทษจำคุก และการจำคุก โดยวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ ส่งตัวไปสถานฝึกอบรมแทน การจำคุก (อุษา คงสาย, 2538)

สุพิศวง ธรรมพันธ์ (2540: 156) ให้ทัศนะไว้ว่า การประพฤติดี หรือการประพฤดิเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันนี้ ได้กลายและเบี่ยงเบนไปจากเดิมจนน่าห่วงใย ตลอดทั้งจำนวนและความร้ายแรงก็เพิ่มขึ้นทุกที การพัฒนาบุคลิกภาพ อุบนิสัยใจคอ ความคิด ความเชื่อ การรับรู้และการเรียนรู้ของเด็ก ตลอดจนเหตุจูงใจต่าง ๆ ที่สังคมหล่อหลอมอย่างไม่เหมาะสม ล้วนเป็นสาเหตุให้เด็กกระทำผิดด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และด้วยความคึกคะนองตามวัยของเขา ไม่ว่าจะเป็นเด็กเมืองหรือเด็กชนบทก็ตาม จึงพบว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญ

ในบางสังคม เช่น สหรัฐอเมริกา ได้ให้ความหมายของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนไว้กว้างมาก โดยมีขอบเขตตั้งแต่การมีความประพฤติไม่เหมาะสม ต่อต้านสังคม ไปจนถึงการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย เช่น ปล้นทรัพย์ ฆ่าคนตาย เป็นต้น เนื่องจากความผิดบางอย่างเป็นเรื่องของเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ ซึ่งเรียกว่าความผิดตามสถานะบุคคล (Status offences) เช่น หนีโรงเรียน หนีออกจากบ้าน ไม่เคารพเชื่อฟังบิดามารดา ฯลฯ ดังนั้นคำนิยามการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจึงมีความหมายกว้าง โดยรวมทั้งการกระทำผิดทางอาญาและการประพฤดิที่ไม่สมควรด้วย

สมาคม N.P.P.A. (The National Probation and Parole Association) (อ้างถึงใน อรุณ รักธรรม, 2508: 11) ให้ทัศนคติเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนไว้ว่า อยู่ในเกณฑ์ต่อไปนี้

1. ละเมิดกฎหมายของรัฐ กฎ หรือข้อบังคับของหน่วยปกครองของรัฐ ในระดับต่าง ๆ
2. ดื้อดึง หรือโดยนิตินัยไม่อยู่ในโอวาท และไม่เชื่อฟังบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล
3. มีนิสัยชอบหนีโรงเรียน หรือหนีออกจากบ้าน
4. มีนิสัยประพฤติตัวเลวลง หรือทำให้เป็นภัยต่อศีลธรรม หรือสุขภาพของตัวเอง

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 กำหนดให้สถานพินิจมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. สืบเสาะและพินิจเรื่องอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของเด็กหรือเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด และของบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่ ตลอดจนถึงสิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนนั้น
2. สอดส่องความประพฤติของเด็กและเยาวชนตามคำสั่งศาล
3. ควบคุมเด็กและเยาวชนซึ่งต้องหากระทำความผิดไว้ในระหว่างการสอบสวน หรือพิจารณาคดี หรือตามคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาล
4. สงเคราะห์และบำบัดแก้ไขเด็กและเยาวชนในระหว่างที่ถูกควบคุมหรือภายหลังปล่อย
5. จัดให้มีการตรวจรักษาและพยาบาลเด็กหรือเยาวชน ในระหว่างการสอบสวน หรือในระหว่างการควบคุมตัวในสถานพินิจ
6. จัดการศึกษา ฝึกและอบรม ดูแลอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในความควบคุม
7. สืบเสาะภาวะความเป็นอยู่ของครอบครัวในคดีครอบครัว รวมทั้งจัดให้แพทย์หรือจิตแพทย์ตรวจร่างกาย สุขภาพ หรือจิตใจ ของคู่ความ ในกรณีศาลมีคำสั่ง ตามมาตรา 112
8. ประมวลและรายงานข้อเท็จจริง รวมทั้งเสนอความเห็นต่อศาลในคดีครอบครัว ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 117
9. ศึกษาค้นคว้าถึงสาเหตุแห่งการกระทำของเด็กและเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดโดยทั่วไป จัดทำสถิติการกระทำความผิดดังกล่าวของเด็กและเยาวชน และเผยแพร่วิธีป้องกันหรือทำให้ลดน้อยลง
10. ดำเนินการอื่นตามคำสั่งศาล หรือตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีภารกิจหลัก ดังนี้

1. การสืบเสาะและพินิจเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาว่ากระทำความผิด พร้อมเสนอแนวทางแก้ไขต่อศาล และสืบเสาะสภาวะความเป็นอยู่พร้อมเสนอแนวทางคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของผู้เยาว์ในคดีครอบครัว
2. การสอดส่องความประพฤติของเด็กและเยาวชนตามคำสั่งศาล และการกำกับดูแล รักษาสิทธิ และประโยชน์ในทางทรัพย์สินของผู้เยาว์ในคดีครอบครัว
3. การควบคุมดูแล และจำแนกเด็กและเยาวชนในระหว่างการสอบสวน หรือพิจารณาคดี และการบำบัดแก้ไขเด็กและเยาวชน ตลอดจนให้การสงเคราะห์ระหว่างที่ถูกควบคุมหรือภายหลังปล่อย
4. การเสริมสร้างสมรรถนะในการบริหารงานสถานพินิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชน ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในกรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 5 แห่ง คือ

1. สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี เป็นสถานที่ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงซึ่งอยู่ในระหว่างการสอบสวน การพิจารณาคดีของศาล และเป็นเด็กหรือเยาวชนหญิงซึ่งศาลพิพากษาเอาตัวไว้ฝึกอบรม
2. สถานแรกรับบ้านเมตตา เป็นที่ควบคุมเด็กและเยาวชนชาย ก่อนมีคำพิพากษาและกระทำผิดเป็นครั้งแรก
3. สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นใหญ่บ้านกรูณา เป็นสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย ซึ่งศาลพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม
4. สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นเล็กบ้านมุขิตา เป็นสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย ซึ่งมีอายุไม่เกิน 14 ปี
5. สถานกักและอบรมบ้านอุเบกขา เป็นสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย ซึ่งศาลสั่งให้รับตัวไว้ฝึกและอบรม แต่ปฏิบัติตัวไม่ก้าวหน้า ไม่ประพฤติตนอยู่ในระเบียบแบบ

แผน มีนิสัยเกะกะเกรจะจะเป็นพิษเป็นภัย และเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่เยาวชนอื่น ๆ บ้านอุเบกขานี้ มีระเบียบการควบคุมที่เข้มงวดกว่าสถานฝึกอบรมอื่น ๆ

กองแรกรับ (บ้านเมตตา)

กองแรกรับ (บ้านเมตตา) มีหน้าที่ควบคุมเด็กและเยาวชน ที่รับไว้จากตำรวจใน ระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และระหว่างการพิจารณาของศาล เพื่อไม่ให้เด็กและ เยาวชนที่ยังไม่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นผู้กระทำผิดปะปนกับเด็กและเยาวชนที่ศาลตัดสินว่ากระทำ ความผิดแล้ว และมีหน้าที่ดังนี้ คือ

1. ทำรายงานการพินิจนิสัย และความประพฤติของเด็กและเยาวชน ที่ควบคุม เพื่อประกอบการรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเด็กและเยาวชนที่เสนอต่อพนักงานสอบสวนและ ศาล
2. จัดให้เด็กและเยาวชนพบปะกับพนักงานคุมประพฤติ แพทย์ พนักงานสอบสวน อัยการ และศาล
3. จัดให้การศึกษอบรมแก่เด็กและเยาวชน ที่พอเหมาะสมกับเวลาอันสั้นที่เด็ก และเยาวชนอยู่ในการควบคุมดูแล
4. จัดส่งเด็กและเยาวชนที่ศาลตัดสินแล้วไปยังสถานฝึกและอบรมตามคำสั่งศาล หรือปล่อยตัวต่าง ๆ
5. ทำการค้นคว้า เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน หรือบรรเทาการกระทำผิด ของเด็กและเยาวชน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายใน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural - Functional Theory)

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2536: 162-164) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม ไว้ว่า หัวใจของทฤษฎีนี้มีสมมติฐานว่า สังคมเป็นเสมือนสิ่งมีชีวิตอย่างหนึ่ง สิ่งมีชีวิตนี้จะมีส่วนประกอบหลายอย่าง แต่ละอย่างจะมีหน้าที่เฉพาะจะต้องปฏิบัติเพื่อการคงอยู่ของส่วนรวมคือตัวสิ่งมีชีวิตนั้น สังคมมนุษย์ก็เป็นอย่างนั้น ทุกส่วนของสังคมมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ของสังคมรวมกันเข้าก็เป็นโครงสร้างของสังคม จึงได้ชื่อว่าทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่

โครงสร้างของสังคมอาจจัดเป็นระบบได้หลายระบบ แต่ละระบบก็จะมีหน้าที่ต่าง ๆ กัน ระบบต่าง ๆ ของสังคมจะปฏิบัติหน้าที่อย่างสอดคล้องกันทำให้เกิดดุลยภาพ หรือสังคมเกิดความมั่นคงอยู่ได้ แต่สังคมก็ไม่ได้อยู่นิ่งหรือคงอยู่กับที่ แต่เติบโตเจริญก้าวหน้าหรือยุบหดเสื่อมโทรมลงได้ ทั้งที่ยังมีดุลยภาพอยู่ ดุลยภาพอย่างนี้เรียกว่าดุลยภาพเคลื่อนที่ (moving equilibrium)

ความเจริญ หรือความเสื่อมของสังคม ขึ้นอยู่กับหน้าที่และโครงสร้าง ถ้าโครงสร้างเพิ่มส่วนประกอบมากขึ้น ส่วนประกอบเหล่านั้นปฏิบัติหน้าที่แตกต่าง หรือเฉพาะเรื่องเฉพาะด้าน ไม่เหมือนกับส่วนที่แยกออกมา ก็เรียกว่าสังคมมีความเจริญเติบโต ถ้าส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างหดหายไปโดยไม่ปฏิบัติหน้าที่อันจำเป็น สังคมนั้นก็เสื่อมลง

ทฤษฎีว่าด้วยการคบหาสมาคมกับกลุ่มที่ไม่เหมือนกัน

(Theory of Differential Association)

Sutherland (Edwin H. Sutherland, 1974 อ้างถึงใน วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2531: 71) อธิบายไว้ว่า อัตราส่วนของการกระทำผิดมากน้อยเพียงใดนั้น เป็นผลมาจากลักษณะของการคบหาสมาคมระหว่างบุคคลในกลุ่มและการที่บุคคลเรียนรู้จากกลุ่ม การที่บุคคลคบหาสมาคมกันในกลุ่ม ทำให้บุคคลรับเอาค่านิยมและพฤติกรรมของบุคคลอื่นมาถือปฏิบัติ ซึ่งอาจจะเป็นพฤติกรรมที่ผิดหรือไม่ผิดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับอัตราส่วนของการติดต่อสัมพันธ์ ความถี่ ช่วงเวลา และความเข้มข้นในการสมาคมของวัยรุ่น เป็นตัวแปรสำคัญในการส่งผลต่อการกระทำผิดหมายความว่า ถ้าวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่กระทำผิดถี่หรือบ่อย ๆ และอยู่ในช่วงเวลานาน โอกาสที่วัยรุ่นนี้จะกระทำผิดไปด้วยมีมาก นอกจากนี้ถ้าวัยรุ่นนั้นมีความสัมพันธ์กับการกระทำ

ผิดในช่วงต้น ๆ ของชีวิต พฤติกรรมการกระทำผิดจะเกิดขึ้น และติดตัวไปจนตลอดชีวิต ในด้านความเข้มข้น หมายถึง แหล่งที่เป็นแบบแผนของการกระทำผิดเป็นที่ยกย่องมากน้อยเพียงไรต่อวัยรุ่น และวัยรุ่นมีปฏิกริยาทางอารมณ์สัมพันธ์กับการสมาคมนั้นเพียงไร ถ้าเข้มข้นมาก โอกาสที่เด็กจะยอมรับและปฏิบัติตามแบบแผนก็เกิดขึ้นได้มาก โดยสรุป ทฤษฎีของ Sutherland ต้องการเสนอว่าสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้วัยรุ่นกระทำผิดคือ การที่วัยรุ่นนั้นมีการสมาคมกับกลุ่มคนที่กระทำผิด ในขณะที่ผู้ที่ไม่ได้กระทำผิดคือ ผู้ที่มีการสมาคมกับกลุ่มที่ต่อต้านการกระทำผิด

ทฤษฎีการเสียระเบียบทางสังคม (Social Disorganization Theory)

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2542: 33-47) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีการเสียระเบียบทางสังคมไว้ว่า สังกกับเรื่องการเสียระเบียบทางสังคมเกิดจากกลุ่มความคิดที่เกี่ยวกับลักษณะของสังคมมนุษย์ คำว่า การจัดระเบียบ (หรือองค์การ) มีความหมายประการแรก เป็นสิ่งรวมที่องค์ประกอบของมันมีความสัมพันธ์กันอย่างมีระเบียบอย่างหนึ่ง และประการที่สอง เป็นการเสียระเบียบ ซึ่งเป็นสื่งกับทางลบของการจัดระเบียบนั่นเอง ในกรณีของการเสียระเบียบนี้ ส่วนต่าง ๆ ของสิ่งรวมที่ว่่านั้น จะไม่สัมพันธ์สอดคล้องกันอย่างเป็นระเบียบ ดังนั้น มันจึงปฏิบัติหน้าที่ไม่สอดคล้องกัน ศูนย์กลางของแนวความคิดเรื่องนี้ไม่ว่าจะได้กล่าวไว้ชัดแจ้งหรือกล่าวเป็นนัย ก็คือความคิดเรื่องกฎเกณฑ์ คำว่ากฎเกณฑ์มีความหมายไม่แต่เพียงส่วนต่าง ๆ ของสังคมเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการประสานสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย

การเสียระเบียบทางสังคม (Social Disorganization) หมายถึง ความล้มเหลวของความคาดหมายที่สำคัญ 3 ประการ คือ ภาวะไร้บรรทัดฐาน การขัดแย้งทางวัฒนธรรม และการแตกสลาย ภาวะไร้บรรทัดฐาน คือ ภาวะที่ไม่มีกฎเกณฑ์สำหรับเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติ ในภาวะการขัดแย้งทางวัฒนธรรมจะมีกฎเกณฑ์การปฏิบัติอย่างน้อยสองชุด บุคคลที่อยู่ในภาวะนี้จะประพฤติฝ่าฝืนหรือละเมิดความคาดหวังเชิงสถาบัน (ความคาดหวังหรือกฎเกณฑ์ตามประเพณีต่าง ๆ) ชุดหนึ่ง ในขณะที่ประพฤติตามกฎเกณฑ์ของสถาบันชุดหนึ่ง ภาวะแตกสลายอยู่ระหว่างภาวะไร้บรรทัดฐาน และภาวะการขัดแย้งทางวัฒนธรรม ในภาวะเช่นนี้การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างหนึ่งจะไม่ได้รับสิ่งตอบแทนอันควรได้ในภาวะปกติ หรือบางทีกลับเป็นได้โทษเป็นการตอบแทนเสียด้วยซ้ำ ความล้มเหลวทั้ง 3 อย่างนี้ คือ การเสียระเบียบทางสังคม ซึ่งเป็นอีกทัศนะหนึ่งของปัญหาสังคม

กล่าวอย่างกว้าง ๆ สาเหตุที่ก่อให้เกิดการเสียระเบียบทางสังคม คือ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ส่วนของระบบบางส่วนจะไม่สอดคล้องกับอีกบางส่วนของระบบสังคมเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้น

ตามความเป็นจริงแล้ว ไม่มีระบบสังคมใดมีความเป็นระเบียบอย่างสมบูรณ์ แต่จะมีภาวะสมดุลเคลื่อนที่ (dynamic equilibrium) ตัวเร่งสำคัญที่ทำให้เกิดการเสียระเบียบทางสังคม คือ เหตุการณ์ใดที่ทำให้เกิดการเสียดุลขึ้นในระบบสังคม เช่น การเปลี่ยนแปลงทางเทคนิคทางประชากร หรือทางวัฒนธรรม ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ทางสังคม (การเปลี่ยนแปลงทางสังคม) ดังนั้น การมีเครื่องจักรกล กฎเกณฑ์ และประชากรเพิ่มขึ้นในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง จึงเป็นเงื่อนไขหรือภาวะส่งเสริมการเสียระเบียบขึ้น

การเสียระเบียบทางสังคมอาจส่งผลกระทบต่อระบบและบุคคลได้ คือ สำหรับบุคคลการเสียระเบียบจะทำให้เกิดความเครียดในบุคคลขึ้น ซึ่งจะส่งผลสืบเนื่องทำให้เกิดการเสียระเบียบในบุคคล เช่น โรคจิต และโรคพิษสุราเรื้อรัง เป็นต้น สำหรับระบบมีผลกระทบคือ เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบความคงที่และความล้มเหลวของระบบ ส่วนแนวทางแก้ไขการเสียระเบียบทางสังคมอาจนำมาจากคุณลักษณะของระบบสังคมนั่นเอง คือ เมื่อทราบว่าส่วนใดของระบบออกนอกกลุ่มนอกทาง ก็พยายามนำกลับมาเข้าระบบ ทำให้เกิดสมดุลขึ้นใหม่ เช่น เราอาจทำให้การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีลดอัตราของการเปลี่ยนแปลงให้ช้าลง นอกจากนั้น หากมีการศึกษาตรวจตราจุดบกพร่องหาสาเหตุอย่างถูกต้อง เราก็อาจแก้ไขการเสียระเบียบให้สังคมกลับมีระเบียบขึ้นได้อีก

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์

Freud (Sigmund Freud, อ้างถึงใน วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2531: 64 - 65) อธิบายไว้ว่า โครงสร้างบุคลิกภาพของมนุษย์มี องค์ประกอบ 3 อย่างคือ

1. Id เป็นองค์ประกอบด้านชีวะ ซึ่งรวมถึงสัญชาตญาณต่างๆ Id นี้ถูกปกครองโดยหลักของความพึงพอใจ Id ทนไม่ได้ต่อสภาพอันขัดแย้งของความเครียด ดังนั้น ถ้าร่างกายมีความต้องการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความหิว ความกระหาย หรือความต้องการทางเพศ Id จะตอบสนองเพื่อความพึงพอใจทันทีโดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริงใดๆ

2. Ego เป็นองค์ประกอบด้านจิต เกิดขึ้นเมื่อสิ่งมีชีวิตจำเป็นต้องติดต่อกับโลกของความเป็นจริงอย่างเหมาะสม Ego มีสภาพเป็นกลางที่จะปรับให้เกิดความสมดุลระหว่างแรงกดดันของ id และแรงกดดันจากความเป็นจริงภายนอก เพื่อให้บุคคลที่ยอมรับจากสังคม Ego ถูกชี้นำโดยหลักของความเป็นจริงในสังคม

3. Superego เป็นองค์ประกอบด้านมโนธรรมทางสังคม เป็นระบบสุดท้ายของบุคลิกภาพที่เกิดขึ้นเป็นตัวแทนของอุดมคติ Superego เกิดขึ้นเมื่อเด็กมีพฤติกรรมไปในทางเดียวกันกับที่สังคมหวังไว้ Superego ที่มีวุฒิภาวะจะเรียกร้องให้ Ego ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสมบูรณ์แบบ และควบคุมแรงกระตุ้นของ Id โดยเฉพาะที่เป็นความต้องการทางเพศและความก้าวร้าว

องค์ประกอบทั้งสามมิได้แยกออกจากกัน แต่ทำงานร่วมกันอยู่ตลอดเวลา เช่น Id จะหาความพึงพอใจตอบสนองความต้องการ Superego เป็นตัวกำหนดกฎเกณฑ์ทางสังคม ศีลธรรม ห้ามไว้โดยมี Ego เป็นตัวประนีประนอมให้เกิดความสมดุล

นอกจากนี้ Freud ได้กล่าวถึงพัฒนาการของบุคลิกภาพแบ่งการพัฒนาการออกเป็น 5 ระยะด้วยกัน คือ

1. ระยะ oral stage (แรกเกิด - 1 ปี)
2. ระยะ anal stage (1 - 3 ปี)
3. ระยะ phallic stage (3 - 6 ปี)
4. ระยะ latency stage (6 - 11 ปี)
5. ระยะ genital stage (12 - 18 ปี)

Freud ได้อธิบายไว้ว่า ระยะ genital stage ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นอายุ 12-18 ปี บุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทางด้านฮอร์โมนและสภาพของจิต ทำให้เกิดความไม่สมดุลขององค์ประกอบของบุคลิกภาพทั้ง 3 โดยเกิดการต่อสู้ระหว่าง Id และ Ego โดยที่ Id อยู่ในสภาพเข้มแข็ง ในขณะที่ Ego ค่อนข้างอ่อนแอ การต่อสู้ระหว่างความขัดแย้งภายในช่วงวัยรุ่นนี้สะท้อนออกมาในลักษณะที่ว่า อยากมีอิสระแต่ก็กลัวความโดดเดี่ยว อยากมีความรับผิดชอบแต่ก็มีความกังวลว่าจะไม่สามารถทำได้หรือตัวเองยังด้อยอยู่ และจะมีความทุกข์ทรมานจากความต้องการทางเพศ และคับข้องใจกับข้อห้ามทางสังคมและการควบคุมจากภายใน ดังนั้นจากการต่อสู้เพื่อความสมดุลของบุคลิกภาพนี้ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่แปลกๆ ไม่นั่นอน มีความ

ขัดแย้งในตัวเอง รวมทั้งอาจมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม หรือก่อ
อาชญากรรมทางเพศได้

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถแบ่ง
เอกสารและงานวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2523) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แบบจำลองความคาดคะเน
ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน โดยเปรียบเทียบความแตกต่างใน
ปัจจัยต่าง ๆ ระหว่างเยาวชนกระทำผิด นักเรียนประเมิน นักเรียนปกติ พบว่าเยาวชนทั้ง 3
ประเภท มีความแตกต่างกันในเรื่องการศึกษาของมารดา อาชีพบิดามารดา รายได้ของครอบครัว
การอบรมเลี้ยงดูความไม่ปรองดองกันในครอบครัว ทักษะสติ การคบค้าสมาคมกับผู้ที่มีความ
ประพฤติเบี่ยงเบนและกระทำผิดกฎหมาย โดยเยาวชนกระทำผิดมีความแตกต่างในปัจจัย
ดังกล่าว และอยู่ในบริเวณแหล่งเสื่อมโทรม คิดเป็นจำนวนมากกว่านักเรียนประเมิน และนักเรียน
ปกติ รายได้ของครอบครัวยังเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทางอ้อมให้เยาวชนกระทำผิด มีทัศนคติไม่ดี
ต่อครอบครัว มีผลกระทบต่อให้เยาวชนคบค้าสมาคมกับผู้ที่มีความประพฤติเบี่ยงเบนสูง ซึ่งเป็น
ปัจจัยทางตรงที่ทำให้เยาวชนกระทำผิดกฎหมาย และเยาวชนที่มีรายได้ครอบครัวต่ำ จะมีความไม่
ปรองดองกันในครอบครัวสูงด้วย

สมจิต วัฒนชยากุล, วิไลวรรณ ยามาลี และสุเมธ สมภักดี (2525) ได้
ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์เกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจากศาลคดีเด็กและ
เยาวชนกลาง โดยพบว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเยาวชนอายุระหว่าง 14-18 ปี และเป็นผู้ชาย
มีการศึกษาอยู่ระหว่างชั้น ป.4-7 มีอาชีพรับจ้าง หรือไม่มีงานทำ ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง
และค้าขาย อยู่กับผู้ปกครองที่ขาดความรักความเอาใจใส่ และขาดความอบอุ่นในครอบครัว มี
สติปัญญาในระดับปานกลาง มีสภาพร่างกายและจิตใจเหมือนกับคนทั่วไปทำคามผิดในคดีลัก
ทรัพย์ ยาเสพติด และช่องโจร ตามลำดับ ร่วมกันเป็นกลุ่ม มีสาเหตุจากการถูกชักจูงความยากจน
หรือภาวะทางเศรษฐกิจไม่ดี และรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีการกระทำผิดซ้ำบ่อย ส่วนใหญ่กระทำผิดอีกก็
เพราะความยากจน

ศิริพร หลิมศิริวงศ์ (2511) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็ก ต้องมาอยู่ในสถานพินิจคุ้มครองเด็กกลาง พบว่า สิ่งที่สำคัญทำให้เด็กหนีออกจากบ้านและคบเพื่อน ไม่ดีจนกระทั่งกระทำความผิดนั้น ก็เนื่องมาจากปัญหาเศรษฐกิจ และการหย่าร้างของบิดามารดา นอกจากนั้น การมีพี่น้องจำนวนมากทำให้เกิดการกระทบกระทั่งและขัดแย้งกันเสมอ ทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าการครอบครัวไม่มีความสุข

พิมพ์รัตน์ จงเจษฎากุล (2527) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกระทำความผิด เกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง พบว่าการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในชั้นรุนแรงนั้นเกิดจากสัมพันธภาพภายในครอบครัวที่ไม่ดี เช่น บิดามารดา ทะเลาะวิวาทกันบ่อย ขาดการดูแลเอาใจใส่ มิได้มอบความรักความอบอุ่นให้บุตรเลย แล้วยังเกิดจากระดับการศึกษาของบิดามารดา หมายความว่า บิดามารดามีการศึกษาต่ำ การคบเพื่อน รายได้และอาชีพของบิดามารดา ต่างก็มีผลต่อพฤติกรรมแทบทั้งสิ้น

โสภา ชูพิกุลชัย (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การกระทำผิดซ้ำของผู้ได้รับการ ปลดปล่อยจากการ พระราชทานอภัยโทษหมู่ ปี พ.ศ.2522-2523 ได้กล่าวถึงบ้านและครอบครัว ไว้ว่า บ้านและครอบครัว เป็นแหล่งแรกในการที่จะสร้างลักษณะนิสัย ความคิดอ่าน ค่านิยม ความ เชื่อ ทศนคติ บุคลิกภาพของเด็ก เพราะครอบครัวเป็นแหล่งแรกในการที่ให้ขอบข่ายการเรียนรู้แก่เด็ก ฉะนั้น อิทธิพลภายในครอบครัวจึงเป็นสาเหตุต่อการกระทำความผิด หรือประกอบอาชญากรรม ของวัยรุ่น และพบว่า ผู้กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีปัญหาด้านอารมณ์ โดยทั่วไปเป็นคน อ่อนไหว ซึ่งเป็นผลเนื่องมาตั้งแต่วัยเด็ก คือ ขาดความรักความอบอุ่น ขาดความเอาใจใส่ จาก ครอบครัว ไม่มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดบิดามารดา ทำให้เติบโตมาเป็นคนไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง ไม่ เป็นตัวของตัวเอง ง่ายต่อการชักจูงไปในทางที่ผิด ประกอบกับการที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษา การศึกษาต่ำ ขาดความยับยั้งชั่งใจ ไม่สามารถประกอบอาชีพถาวรได้ ทั้งส่วนใหญ่ยังต้องมีภาระ เลี้ยงดูผู้อื่นมากกว่า 2 คนขึ้นไป และยังเป็นผู้มีอุปนิสัยชอบเที่ยวเตร่ เล่นการพนัน ชอบสิ่งเสพติด ทำให้รายได้ซึ่งน้อยอยู่แล้วไม่พอ จึงต้องกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

อนันต์ชัย เชื้อนธรรม และคณะ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การกระทำผิดของ เยาวชนในประเทศไทยและแนวทางการควบคุม พบว่า เยาวชนชายกระทำผิดมากกว่าเยาวชนหญิง โดยอยู่ในช่วงอายุ 18-25 ปีมากที่สุด การพนันและสิ่งเสพติด เป็นปัจจัยที่นำไปสู่การกระทำผิด ของเยาวชน เยาวชนที่กระทำผิด มีความรู้สึกที่พ่อแม่รักลูกไม่เท่ากัน และมีการไล่ตนออกจาก บ้านเมื่อโกรธ ไม่พอใจตน เยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่บิดามารดามี

การศึกษาต่ำและมีบุตรมาก เยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำ ไม่เกิน ป.4 และเยาวชนกระทำผิดมักจะทำคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ชอบเที่ยวกลางคืน ชอบเล่นการพนัน ติดยาเสพติด ซึ่งการคบเพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เยาวชนกระทำผิด

อัจฉรา ทองตัน (2536) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย พบว่า เด็กและเยาวชนชายกระทำผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนหญิง เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมีการศึกษาต่ำเพียงระดับประถมศึกษามาจากครอบครัวที่ยากจน ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เพราะต้องการเงิน นอกจากนี้ การคบหาสมาคมกับผู้ที่มีความประพฤติเบี่ยงเบน ยังมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนด้วย

สุทธาทิพย์ จันทรวินศรุต (2538) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สาเหตุของการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษากรณีของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษอยู่ในสถานฝึกและอบรม บ้านกรุดา พบว่า ผู้ที่ถูกควบคุมตัวที่เป็นเด็กและเยาวชนมีอายุโดยเฉลี่ย 16 ปี สถานภาพสมรสเป็นโสด และมีการศึกษาแค่จบชั้นประถมศึกษาเท่านั้น ในขณะที่สถานภาพสมรสของบิดามารดามีการหย่าร้างสูง และกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นบุตรคนโตของครอบครัว และไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาอย่างพร้อมหน้ากัน ส่วนใหญ่กลุ่มเป้าหมายมีรายได้โดยเฉลี่ยต่ำมาก เมื่อพิจารณาถึงรายได้หลักของครอบครัวโดยเฉลี่ยประมาณ 8,087 บาท นับว่าน้อยมากในสภาวะสังคมปัจจุบันที่มีค่าครองชีพค่อนข้างสูง และรายได้ไม่พอเลี้ยงครอบครัว สภาพบ้านเรือนส่วนใหญ่เป็นบ้านเพิงไม่อยู่ในบริเวณชุมชนแออัดเป็นส่วนใหญ่ และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนโดยเฉลี่ย 7 คน ความสัมพันธ์ของบิดามารดาทะเลาะกันอย่างรุนแรงจนถึงขั้นทุบตีกัน ประสบการณ์ในการถูกทำโทษจากบุคคลในครอบครัวและจากทางโรงเรียนพบว่าถูกทำโทษบ่อยครั้ง และกลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นต่อบิดามารดาในเชิงลบ แรงเสริมในการกระทำผิดสาเหตุส่วนใหญ่มาจากสภาพครอบครัวและลักษณะเพื่อนที่คบหา จะติดยาเสพติด ติดการพนัน เป็นต้น และพฤติกรรมที่กระทำผิด จนถูกควบคุมตัวส่วนใหญ่จะเป็นความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย เป็นต้น

พัทตร์พริ้ง วัชระ (2520) ให้ทัศนะไว้ว่า พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมานอกจากจะขึ้นอยู่กับพันธุกรรมซึ่งเป็นปัจจัยภายในแล้ว ยังมีผลมาจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการกระทำใด ๆ ของมนุษย์ ตั้งแต่เราเกิดมาก็ถูกห้อมล้อมจากสังคม ได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมทางสังคมตั้งแต่วินาทีแรกคือถูกห้อมล้อมโดยบิดามารดา หมู่

ญาติสนิทมิตรสหาย และเจริญเติบโตขึ้นมาพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มนุษย์ได้ซึมซับวิถีชีวิตรอบกาย หากได้รับความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา ได้รับการขัดเกลาจากสถาบันทางสังคมที่ดีมีคุณภาพ มีผู้ประพฤติดีให้เห็นเป็นแบบอย่าง ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมกับยุคสมัย และใกล้ชิดกับศาสนา ย่อมน่าที่จะมีอิทธิพลส่งผลให้บุคคลนั้นเป็นคนมีเหตุผล จิตใจผ่องใส เข้าใจธรรมชาติ และรู้จักตัวของตัวเองว่าควรปฏิบัติเช่นไร

สุพัตรา สุภาพ (2507) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ศาสดาเด็กและเยาวชนกลางกับการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน พบว่า สิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องกว้างขวางมาก หากอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เลวร้าย สิ่งแวดล้อมเช่นนี้จะมีอิทธิพลชักจูงให้บุคคลทำชั่วได้ แต่จะง่ายหรือยาก จะช้าหรือเร็วเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดีซึ่งเป็นความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กหรือเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่ความคิดและจิตใจยังอ่อนไหวคล้อยตามผู้อื่นได้ง่าย สิ่งแวดล้อมที่เลวร้ายนี้ จะหล่อหลอมเด็กเยาวชนดังกล่าวให้เป็นเด็กที่มีปัญหาทางความประพฤติ เช่น มีความประพฤติไม่สมควรแก่วัย มีการเล่นการพนัน เสพสุรา ติดยาเสพติด ประพฤติตนเป็นนักเลงอันธพาล ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ และเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย จากสถิติของศาสดาเด็กและเยาวชนกลาง ปรากฏว่าผู้กระทำผิดมักจะเป็นบุคคลที่ยากจนและอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม โดยเฉพาะคดีลักทรัพย์ ช่องโจร โสเภณี ยาเสพติด เมาสุรา อาละวาด และการกระทำผิดอาญาอื่น ๆ เป็นต้น ในบริเวณแหล่งเสื่อมโทรมเด็ก ๆ มักจะถูกปล่อยปละละเลย ไม่ได้รับการอบรมที่ดี คบหาสมาคมกับเพื่อนในแหล่งเดียวกัน และได้เห็นแต่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน ปัญหาเรื่องเด็กเกเรหรือเด็กกระทำผิดกฎหมาย เป็นปัญหาสังคมที่สำคัญประการหนึ่ง รัฐบาล องค์การเอกชน ตลอดจนประชาชนที่มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมทั้งหลายก็ตระหนักดีว่า ควรจะได้ทำการศึกษาหาสาเหตุ เพื่อพิจารณาหาทางแก้ไขอย่างจริงจัง

สุพัตรา สุภาพ (2542: 45) ให้ทัศนะไว้ว่า เด็กที่กระทำผิดคือเด็กเกเร เร่ร่อน ขอดทาน หนีโรงเรียน แต่ที่รุนแรงที่สุด คือ การกระทำผิดกฎหมายที่จัดอยู่ในประเภทความผิดบางลักษณะในศาลเด็กและเยาวชน คือ การกระทำอนาจารและข่มขืนกระทำชำเรา ทำร้ายร่างกาย ลักทรัพย์ การกระทำผิดว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด

ทัตพงศ์ สุนทรพิพิธ (2518) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การป้องกันอาชญากรรมขั้นมูลฐานในเด็กและเยาวชน พบว่า การกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชนมีสาเหตุมาจากปัญหาทางอารมณ์ คืออารมณ์ไม่ค่อยปกติ เช่น เปลี่ยนแปลงง่าย โมโหง่าย เจ็บข้อม หรืออาจมีพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมมาก่อน เช่น มีความก้าวร้าว ดื้อรั้น หนีโรงเรียน เป็นต้น

อัชฌา ลิมป์ไพฑูรย์ (2521) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ลักษณะกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชน กระทำทำผิดในสถานฝึกอบรม ศึกษาเฉพาะกรณีสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกฤษณา พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำผิดส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน เด็กที่อยู่ในสถานพินิจกลุ่มตั้งแต่ 2-10 คน เป็นเพื่อนสนิทกัน และมาจากละแวกบ้านเดียวกัน เด็กร้อยละ 49-50 คิดจะนำเอาวิธีการกระทำผิดที่เพื่อนเล่าให้ฟังไปใช้ในสังคมภายนอกในวันข้างหน้า

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2525) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความผิดเกี่ยวกับเพศ : กรณีข่มขืนกระทำชำเรา พบว่า ผู้กระทำผิดได้ฆ่าเหยื่อซึ่งถูกข่มขืนในอัตราร้อยละ 31.54 เนื่องจากต้องการทำลายพยานหลักฐาน เพราะกลัวถูกจับ กลัวเสียชื่อเสียง และกลัวญาติตัดขาดไม่ยอมรับมากกว่าการสำนึกถึงการกระทำผิดของตน การข่มขืนกระทำชำเรามีสาเหตุมาจากโอกาสและสถานที่เอื้ออำนวย และได้รับสิ่งยั่วยุความรู้สึกทางเพศมาก่อนกระทำความผิดเล็กน้อย โดยสิ่งที่ยั่วยุความรู้สึกทางเพศ ได้แก่ การแต่งกายของผู้หญิง ดูภาพ ภาพยนตร์ และหนังสือลามก

วิภาภรณ์ คงเจริญ (2530) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการปฏิบัติต่อที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา : ในทัศนะคตินักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 6 วิชาชีพ คือ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา ตำรวจ นักกฎหมาย แพทย์-พยาบาล และครู-อาจารย์ พบว่า นักวิชาชีพเห็นว่าหญิงทุกคนมีความเสี่ยง ที่จะถูกข่มขืน และปัญหาการข่มขืนในสังคมไทยมีความรุนแรงพอ ๆ กับอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ และเห็นว่าผู้ชายที่ข่มขืนเป็นบุคคลที่มีความปกติทางร่างกาย จิตใจ และผู้ที่สามารถหาความสุขในความความสัมพันธ์ทางเพศได้ ก็สามารถเป็นผู้ข่มขืนได้

ถวัลย์ อาสนะเสน (2521 อ้างถึงใน วิภาภรณ์ คงเจริญ, 2530: 46) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า สาเหตุของการข่มขืนกระทำชำเรา นอกจากจะมีสาเหตุมาจากตัวผู้ข่มขืนเป็นสำคัญแล้ว ยังมีสาเหตุจากสังคม คือการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก เป็นสาเหตุของการกระทำผิดทางเพศดังกล่าวอีก อันได้แก่ การเผยแพร่ของวัฒนธรรมตะวันตก การแพร่กระจายของสิ่งยั่วยุการมรณ์ในรูปแบบของหนังสือ ภาพยนตร์ ภาพ และสิ่งลามกอื่น ๆ ที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ สุรา ยาเสพติด ที่ทำให้เกิดแหล่งมั่วสุม หรือมีฤทธิ์ต่อสมอง กัดความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ความยับยั้งชั่งใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่สนับสนุนการก่ออาชญากรรมทางเพศได้ทั้งนั้น

อัมพร โอตระกุล และคณะ (2525-2526) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยชักจูงให้ประกอบความผิดทางเพศโดยการข่มขืนของผู้ต้องขังชาย จากเรือนจำพระนคร เรือนจำคลองเปรมและเรือนจำบางขวาง พบว่า ปัจจัยที่ชักจูงให้ประกอบความผิดทางเพศ คือ

1. ความโกรธ ความแค้น ที่มีต่อผู้หญิง (ร้อยละ 14.6) หรือการที่ถูกดูหมิ่นจากฝ่ายหญิงทำให้เกิดความเจ็บแค้น (ร้อยละ 13.9) จึงพยายามหาทางระบายความแค้นด้วยการช่มขึ้น

2. การชอบมีพฤติกรรมทางเพศที่แปลก ๆ เช่น ชอบร่วมเพศกับเด็กหรือวัยรุ่น (ร้อยละ 36.5) ชอบร่วมเพศเป็นหมู่เพราะเป็นประสบการณ์ที่แปลก (ร้อยละ 8.0) ชอบการช่มขึ้นเพราะได้รสชาติมากกว่าการร่วมเพศปกติ (ร้อยละ 6.6)

3. คิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ คือคิดจะจี้และชิงทรัพย์ (ร้อยละ 15.3)

4. เกิดความต้องการทางเพศ และการส่งเสริมอารมณ์ทางเพศ คือ มีความต้องการทางเพศค่อนข้างมากและต้องการจะปลดปล่อย (ร้อยละ 28.5) ถูกฝ่ายหญิงยั่ววนจึงเกิดอารมณ์ขึ้น (ร้อยละ 27.7) และถูกกระตุ้นความต้องการทางเพศโดยคนอื่นมาก่อน พอตีมาพบผู้เสียหายจึงช่มขึ้น (ร้อยละ 10.9)

ชนิษฐา สันติกุล (2526 : 73-74 อ้างถึงใน วิภาภรณ์ คงเจริญ, 2530: 97) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพของผู้ช่มขึ้น โดยศึกษาผู้กระทำผิดทางเพศคดีช่มขึ้น 45 ราย และผู้กระทำอนาจาร 28 ราย จากเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร เรือนจำบางขวาง และเรือนจำลาดยาว พบว่า

1. ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีพี่น้องเกิน 3 คน มีความใกล้ชิดกับมารดามากกว่าบิดา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระหว่าง ป.1-4 และมีอาชีพกรรมกร มีรายได้ในระดับต่ำ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยกระทำผิดมาก่อน เคยกระทำการช่มขึ้นมาก่อน (ร้อยละ 38) เคยกระทำผิดอื่น ๆ ส่วนใหญ่ใช้สุรา หรือสิ่งเสพติดก่อนทำการช่มขึ้น (ร้อยละ 29)

2. การตัดสินใจของผู้ช่มขึ้นอยู่ในระดับพอใช้ได้ถึงบกพร่อง เซาร์ปัญญาอยู่ในระดับก้ำกึ่งระหว่างปัญญาที่บและปัญญาอ่อน (ร้อยละ 42) และระดับปานกลาง (ร้อยละ 40)

3. พฤติกรรมทางเพศ พบว่า ส่วนใหญ่มีความไม่สมปรารถนาในความสุขทางเพศที่ได้รับ (ร้อยละ 72) มีพฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบนในลักษณะถ้ามอง (ร้อยละ 60) เป็นลักษณะรักร่วมเพศ (ร้อยละ 42) และมีแนวโน้มทางตีตนหาถมาน (ร้อยละ 22)

4. บุคลิกภาพของผู้ช่มขึ้น เป็นลักษณะของความกล้าบ้าบิ่น มีความขัดแย้งในการแสดงออกทางเพศ และจัดเป็นผู้มีบุคลิกภาพแปรปรวนชนิดมีความหวาดระแวง

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับกลุ่มเพื่อนหญิง และ คณะกรรมการยุติธรรมและสันติ (2525 เรื่องเดียวกันหน้า 98) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะชีวิตของ ประชาชนต่อการข่มขืนกระทำชำเรา โดยศึกษาจากประชาชนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ รวม 565 คน พบว่า

1. ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่า สาเหตุที่ทำให้ผู้ชายข่มขืนผู้หญิง เพราะความวิปริตทางจิตของผู้ชาย (ร้อยละ 36.53) และผู้หญิงแต่งกายยั่วๆ เดินที่เปลือย (ร้อยละ 29.15)

2. สิ่งแวดล้อมที่เห็นว่ามีผลสำคัญทำให้คดีข่มขืนเพิ่มขึ้น และรุนแรงขึ้น ได้แก่ ภาพยนตร์ หนังสือ และสถานบริการที่ยั่วยั่วอารมณ์ทางเพศ

สุนทรี ศิลพิพัฒน์ และคณะ (2524) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกระทำผิดทางเพศของเยาวชน พบว่า ช่วงอายุที่กระทำผิดจะอยู่ในระหว่าง 14-24 ปี เป็นผู้ที่มีการศึกษาค่อนข้างน้อย ไม่เกินระดับ ป.5 ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่น มีแต่เพียงบิดาหรือมารดา และในบางรายอยู่กับบุคคลอื่น มีแนวโน้มของการที่บิดามารดาและพี่น้องติดสุรามาก เป็นแนวโน้มให้ผู้กระทำผิดใช้สุราเป็นเครื่องจูงใจให้กล้าในการกระทำผิด และผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน แต่จะไม่ค่อยชอบครู และไม่ชอบคนแปลกหน้า และจะพึงพียงเพื่อนที่สนิทและใกล้ชิดมากกว่า

มณฑณี บุรณเขตต์ (2532: 13-18) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ลักษณะภูมิหลังและภาวะทางจิตของหญิงที่ถูกข่มขืน : ศึกษารายกรณี พบว่า ผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ นอกจากจะได้รับความเจ็บปวดทางด้านร่างกายแล้ว ภายในจิตใจจะเกิดความรู้สึกอาย เสียใจ กลัว หวาดผวา ผันรำย เกิดความรู้สึกมีมลทิน ดูถูกตนเอง รู้สึกว่าตนเองไร้ค่า ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ปฏิเสธการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และหลายคนคิดฆ่าตัวตาย

ลักษณะ วราสินธ์ (2530: 75-84) ให้ทัศนคติเกี่ยวกับผลกระทบจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศไว้ว่า นอกจากผู้เคราะห์ร้ายจะได้รับผลกระทบโดยตรงแล้ว ครอบครัวของผู้เคราะห์ร้ายก็พลอยได้รับผลกระทบทางอ้อมไปด้วย กล่าวคือ ในสังคมไทยนั้น ส่วนใหญ่ครอบครัวจะยอมรับและให้ความช่วยเหลือแก่หญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ แต่ในขณะเดียวกันครอบครัวก็จะเป็นทุกข์ และมีความรู้สึกอับอายต่อเพื่อนบ้าน ทั้งพยายามปิดบังให้เหตุการณ์นั้นเงียบหายและถูกลืมไป

จันทรวรรัตน์ เจริญสันติ (2530: 30) ให้ทัศนคติภายหลังเหตุการณ์ถูกล่วงละเมิดทางเพศถูกเปิดเผยขึ้น สมาชิกในครอบครัวก็จะเผชิญกับสภาวะเครียดที่ทำให้รู้สึกกลัว มีความรู้สึกสูญเสีย และมีปฏิกิริยาตอบสนองของภวะนั้นแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล

2. งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศ

Clinard (Clinard, 1968 อ้างถึงใน อรุณี โอสถานนท์, 2533: 24) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า สื่อมวลชนที่สื่อมวลชนที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนอย่างมากมีอยู่ 3 อย่าง คือ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทำให้เราคิดว่าบ้านเมืองเต็มไปด้วยอาชญากรรม ทั้งที่อาชญากรรมเป็นพฤติกรรมของคนส่วนน้อย การลงข่าวยาว ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรม พร้อมกับเขียนให้เกิดอารมณ์คือสิ่งที่ไม่สมควร การเล่นกับอาชญากรรมนั้น ก็เท่ากับว่าเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมอาชญากรรม

Lund (David Lund, เรื่องเดียวกันหน้า 34) ได้สำรวจเยาวชนกระทำผิดในปี ค.ศ.1918 จำนวน 445 คน ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 15 ปี โดยเลือกจากกลุ่มที่กระทำผิดเนื่องจากสาเหตุทางกรรมพันธ์ ร้อยละ 12 สาเหตุผสมทั้งกรรมพันธ์และสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 40 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 48 ได้ติดตามดูผลการกระทำความผิดต่อมา พบว่า ทั้ง 3 กลุ่มนี้กลายเป็นผู้กระทำผิดซ้ำหรือไม่ซ้ำเพียงร้อยละ 4 ทั้งนี้เป็นการแสดงว่าสาเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งไม่มีอิทธิพลที่จะชี้ความซ้ำในตัวผู้กระทำผิดได้โดยตัดสาเหตุอีกทางหนึ่ง

Ferdinand (Theodor N. Ferdinand, 1970 อ้างถึงใน โชติ ไทยยิ่ง, 2528: 48) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความผันแปรของประชากรกับอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างปี ค.ศ.1950-1965 เกี่ยวกับการอพยพชาวชนบทเข้าเมืองกับการกระทำผิดในคดีที่สำคัญ พบว่า คดีต่าง ๆ ในปี 1965 เพิ่มขึ้นจากปี 1950 คือคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา ไม่เจตนา และฆ่าคนตายโดยประมาท คดีข่มขืน คดีปล้นทรัพย์ชิงทรัพย์ คดีทำร้ายร่างกาย คดีลักทรัพย์ในเคหสถาน และคดีลักทรัพย์ธรรมดา ตามลำดับ ในด้านอายุของคนร้ายที่ถูกจับกุม ได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี และกลุ่มอายุสูงกว่า 25 ปี โดยพบว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี มีอัตราสูงที่สุด

Bloch (Herbert A. Bloch, 1970 เรื่องเดียวกันหน้า 48-49) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนผู้ต้องขัง พบว่า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางอายุที่เป็นไปในทางเพิ่มของประชากรในวัยหนุ่มสาวในอัตราส่วนที่สูงขึ้น มีผลทำให้การเพิ่ม

อาชญากรรมมากขึ้นด้วย และในทางตรงกันข้ามหากโครงสร้างทางอายุของประชากร มีอัตราส่วน
ของประชากรที่สูงอายุเพิ่มมากขึ้น อัตราการเพิ่มของอาชญากรรมก็จะลดลง จึงแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่
อยู่ในวัยหนุ่มสาวมักจะมีการประกอบอาชญากรรมมากกว่าผู้ที่อยู่ในวัยสูงอายุ

Taft และ England (1964: 165-168) นักอาชญาวิทยา ได้แบ่งลักษณะของ
ชุมชนที่มีอิทธิพลต่อการทำความผิดของเยาวชน หรือเขตซึ่งหากเยาวชนเข้าไปอยู่อาศัยแล้ว มี
ความโน้มเอียงที่จะกระทำผิด เป็น 7 เขต คือ

1. เขตที่มีความยากจนทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีครอบครัวธรรมดาตั้งอยู่ บุคคลส่วนใหญ่
ยากจน และไม่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งอื่นใด แต่ไม่ได้หมายความว่า จะมีการทำความผิดอย่าง
มากมาย เพียงแต่จะมีการลักทรัพย์ทั่วไปในเขตเป็นประจำ

2. เขตสลัม หรือเขตชุมชนแออัดที่มีความยากจน เป็นเขตยากจนที่มีความ
ซับซ้อนในด้านประชากรและปัญหาต่าง ๆ โดยมีความเป็นอยู่แบบแออัดยัดเยียด ในตรอกมืดๆ
แคบๆ ขึ้นและ เป็นที่อยู่อาศัยของคนอนาถา ขาดที่พึ่ง คนอพยพใหม่ คนไม่ประสบความสำเร็จใน
อาชีพ และในชีวิต มีความเป็นอยู่แบบตัวใครตัวมัน ไร้ศักดิ์ศรี บางคนอาจจะคุ้นเคยกันได้เมื่อมี
โอกาสอันวญยเพื่อพึ่งพิงกัน เป็นแหล่งที่ขาดการควบคุมด้านความประพฤติ ไม่สนใจที่จะปฏิบัติ
ตามกฎหมาย และมีค่านิยมที่แตกต่างกัน เป็นแหล่งที่อุดมไปด้วยอบายมุขนานาประการ เช่น มี
คนติดยาเสพติด สุรา การพนัน จนกลายเป็นแหล่งเสื่อมโทรม ทำให้ชุมชนแออัดหรือสลัมเป็น
แหล่งกำเนิดของอาชญากรรม

3. เขตที่ขาดจากสังคมที่ยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม หรือแหล่งชุมชน
ที่อยู่โดดเดี่ยว เขตนี้จะมีสิ่งขวางกั้นทางกายภาพและทางสังคม สภาพทางกายภาพที่ขวางกั้น เช่น
แม่น้ำ ลำคลอง ถนน แหล่งอุตสาหกรรม สภาพทางสังคมที่ขวางกั้น เช่น เขตปฏิบัติ และเกิดการ
ต่อสู้ของชนสองกลุ่ม เช่น ชนผิวขาวกับผิวดำในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นเขตขัดแย้งทางวัฒนธรรม
และการขัดแย้งทางวัฒนธรรมนี้เองจึงกลายเป็นแหล่งกำเนิดของอาชญากรรมได้

4. เขตชุมชนที่มีบ้านเรือนอยู่อย่างหนาแน่น แต่ไม่ใช่เขตสลัม คล้ายกับเขตบ้าน
เช่า อยู่อาศัยร่วมกันโดยไม่มีความสัมพันธ์ส่วนตัว ไม่รู้จักกัน ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็นแหล่งที่ขาด
การนับถือและปฏิบัติตามประเพณีอันดีงาม ไม่มีการควบคุมทางสังคม สังคมขาดระเบียบ ผู้อยู่
อาศัยต่างอยู่อย่างโดดเดี่ยว จึงมักแสดงพฤติกรรมอันผิดปกติ หรือไม่ก็ประกอบอาชญากรรม

5. เขตชุมชนกลุ่มน้อยอาศัยอยู่เพียงกลุ่มเดียว ซึ่งปกติจะไม่ค่อยมีการกระทำผิด แต่อาจมีความขัดแย้งทางวัฒนธรรม หรือค่านิยม ระหว่างเด็กและเยาวชนกับผู้ใหญ่เกิดขึ้นได้ เมื่อชุมชนได้รับวัฒนธรรมใหม่ ๆ เข้ามา

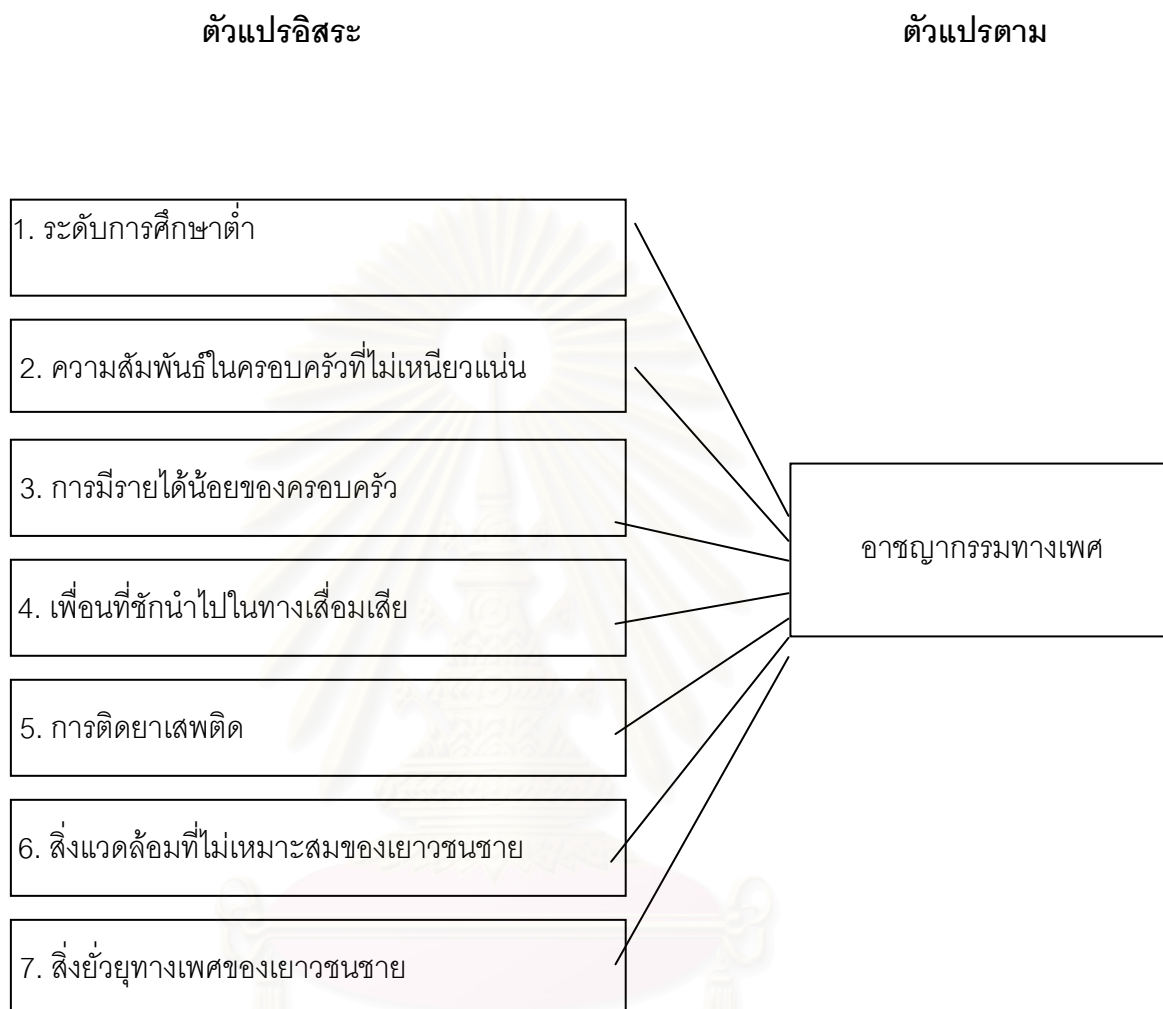
6. เขตแห่งความชั่วร้าย เลวทราม ซึ่งโดยปกติมักจะเป็นเขตสลัม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเขตสลัมจะเป็นเขตแห่งความชั่วร้ายเสมอไป เขตนี้จะได้รับการป้องกันคุ้มครองจากตำรวจ เพื่อการประกอบอาชญากรรม หรือธุรกิจผิดกฎหมาย เช่น แหล่งการพนัน ย่านโสเภณี สถานบริการทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ เขตแห่งความชั่วร้ายนี้ เป็นเขตที่มีการทุจริตคอร์รัปชันในทางการเมือง มีผู้หนุนหลังให้กระทำผิดกฎหมาย และเป็นแหล่งที่ดึงดูดและช่องสุ่มอาชญากรที่เข้าไปแสวงหาผลประโยชน์ บางทีอาจจะมีการต่อสู้กันระหว่างเจ้าพ่อกลุ่มต่าง ๆ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตน ในเขตนี้อาจจะมีเด็กและเยาวชนอาศัยอยู่น้อย แต่ก็ต้องคบหาสมาคมกับคนไม่ดีอยู่เป็นอาจณ

7. เขตชนบทเสื่อมโทรม เป็นที่หลบซ่อนของแก๊งที่หลบหนีไปจากเมือง เป็นที่อยู่ของคนจนตรอก ขาดผู้นำชุมชน

Burgess (1985: 709) ได้อธิบาย สาเหตุของการปกปิดเรื่องราวการล่วงละเมิดทางเพศ ไว้ว่า มีสาเหตุมาจากความกลัว ดังนี้

1. กลัวถูกลงโทษจากผู้ล่วงละเมิดทางเพศที่ข่มขู่เอาไว้
2. กลัวจะไม่ได้ได้รับความเชื่อถือในสิ่งที่ตนบอกเล่า โดยเฉพาะถ้าผู้ล่วงละเมิดทางเพศ เป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบิดามารดา
3. กลัวถูกตำหนิว่า เป็นต้นเหตุให้เกิดเรื่องราวนี้อขึ้น
4. กลัวถูกต่อต้านจากคนอื่น ๆ เมื่อเรื่องราวถูกเปิดเผยขึ้น และเกิดความกลัวว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเนื่องจากมีประสบการณ์ไม่ดี

กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระดับการศึกษาต่ำ, ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่เหนียวแน่น, การมีรายได้น้อยของครอบครัว, เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เลื่อมเสีย, การติดยาเสพติด, สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม และ สิ่งยั่วยุทางเพศ

ตัวแปรตาม คือ อาชญากรรมทางเพศ

สมมติฐานการวิจัย

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยได้ประมวลและศึกษาทฤษฎี แนวคิด และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนแล้ว สามารถกำหนดสมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้ดังนี้

- สมมติฐานที่ 1 ระดับการศึกษาต่ำ ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ
- สมมติฐานที่ 2 ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ
- สมมติฐานที่ 3 การมีรายได้น้อยของครอบครัว ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ
- สมมติฐานที่ 4 เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เลื่อมเสีย ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ
- สมมติฐานที่ 5 การติดยาเสพติด ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ
- สมมติฐานที่ 6 สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ
- สมมติฐานที่ 7 สิ่งยั่วยุทางเพศ ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

นิยามปฏิบัติการตัวแปร

ระดับการศึกษาต่ำของเยาวชนชาย หมายถึง การที่เยาวชนชายไม่เคยได้รับการศึกษา หรือมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา

ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนชายไม่เหนียวแน่น หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนกับสมาชิกภายในครอบครัวไม่อบอุ่นมั่นคง ขาดความรัก ความเอาใจใส่ ความเข้าใจกันภายในครอบครัว บิดามารดาหรือสมาชิกในครอบครัวไม่รักใคร่กลมเกลียวกัน มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก สมาชิกในครอบครัวเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดกฎหมาย มั่วเมานอบายมุข ไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เยาวชนชาย หรือเยาวชนชายไม่มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดบิดามารดา

การรายได้น้อยของครอบครัวของเยาวชนชาย หมายถึง ค่าตอบแทนผลประโยชน์ที่ครอบครัวของเยาวชนชายได้รับทั้งเดือนต่ำกว่าเดือนละ 6,000 บาท

เพื่อนที่ชักนำไปในทางเสื่อมเสียของเยาวชนชาย หมายถึง เพื่อนของเยาวชนชายที่กระทำผิดกฎหมาย ประพฤติผิดศีลธรรม หรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม หรือการชักนำหรือชักชวนให้เยาวชนชายกระทำเช่นนั้นด้วย

การติดยาเสพติดของเยาวชนชาย หมายถึง การติดยาเสพติดทุกประเภทตามกฎหมายของเยาวชนชาย เช่น เฮโรอีน ฝิ่นกัญชา ยาบ้า วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทต่าง ๆ กาว สารระเหยต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเสพยาเข้าสู่ร่างกายด้วยวิธีกิน สูบ สูดดม ฯลฯ และหมายความรวมถึงการติด หรือการใช้สิ่งเสพติดชนิดอื่น เช่น สุรา ยาอดองเหล้า เป็นต้น

สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนชาย หมายถึง สภาพสิ่งแวดล้อมใกล้ ๆ หรือรอบ ๆ บ้านพักหรือที่อยู่อาศัยของเยาวชนชายอยู่ในชุมชนแออัด แหล่งที่มีอาชญากรรม ที่ช่องสุ่มของอาชญากร หรือแหล่งอบายมุขต่าง ๆ

สิ่งยั่วยุทางเพศของเยาวชนชาย หมายถึง สิ่งลามก อนาจาร สิ่งอื่นใด หรือการกระทำใด ๆ ที่เยาวชนชายได้รับโดยประสาทสัมผัสแล้ว ทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศ เช่น การสนทนา คำบอกล่า รูปภาพ ภาพยนตร์ การโฆษณา แถบเสียงลามก การแต่งตัวโป๊ของหญิง ท่าทางที่ยั่วยุทางเพศ สถานบริการทางเพศรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น

อาชญากรรมทางเพศ หมายถึง การกระทำความผิดคดีอาญาฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ ประกอบด้วย ความผิดฐานข่มขืน กระทำชำเรา ข่มขืนกระทำชำเรา กระทำอนาจาร พรากผู้เยาว์ และพรากเด็ก รวมทั้งการพยายามกระทำความผิดเช่นนั้นด้วย

อธิบายสมมติฐานการวิจัย

1. ระดับการศึกษาต่ำ ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

หมายความว่า เยาวชนชายที่มีระดับการศึกษาต่ำ เช่น มีการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า หรือไม่เคยได้รับการศึกษาเลย มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดมากกว่าเยาวชนชายที่มีระดับการศึกษาสูง โดยจากการศึกษาของ ชนิษฐา สันติกุล (2526 อ้างถึงใน วิทยากรณ์ คงเจริญ, 2530: 97) เรื่องบุคลิกภาพของผู้ข่มขืน โดยศึกษาผู้กระทำความผิดทางเพศคดีข่มขืน 45 ราย และผู้กระทำอนาจาร 28 ราย จากเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร เรือนจำบางขวาง และเรือนจำลาดยาว พบว่า ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำ คือมีการศึกษาระหว่าง ป.

1-4 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนทรี ศีลพิพัฒน์ และคณะ (2524) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การกระทำผิดทางเพศของเยาวชน พบว่า เป็นผู้ที่มีการศึกษาค่อนข้างน้อย ไม่เกินระดับ ป.5

ทั้งนี้ สามารถอธิบายโดยทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural - Functional Theory) ได้ว่า สถาบันการศึกษามีหน้าที่ให้การศึกษาความรู้ด้านวิชาการและขัดเกลาเยาวชน โดยการสร้างความรู้สึก ทศนคติ ค่านิยม จริยธรรม วิธีการ และนิสัยที่ดี เพื่อให้เยาวชนเติบโตขึ้นเป็นคนดีมีคุณภาพของสังคม แต่การที่เยาวชนชายได้รับการศึกษาต่ำ ทำให้เขาไม่ได้รับการขัดเกลาจากสถาบันการศึกษาอย่างพอเพียงทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามโครงสร้างของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2536: 162-164)

2. ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

หมายความว่า เยาวชนที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น เช่น ครอบครัวแตกแยก หรือบิดามารดาไม่รักใคร่กลมเกลียวกัน มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวเหนียวแน่น โดยจากการศึกษาของ สุนทรี ศีลพิพัฒน์ และคณะ (2524) เรื่องการกระทำผิดทางเพศของเยาวชน พบว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มาจากครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่น มีแต่เพียงบิดาหรือมารดา และในบางรายอยู่กับบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุชาติพิทย์ จันทรวินิต (2538) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษากรณีของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษอยู่ในสถานฝึกและอบรมบ้าน กรุดา พบว่า ความสัมพันธ์ของบิดามารดาทะเลาะกันอย่างรุนแรงจนถึงขั้นทุบตีกัน สถานภาพสมรสของบิดามารดาของเยาวชนมีการหย่าร้างสูง เยาวชนส่วนไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาอย่างพร้อมหน้ากัน มีประสบการณ์ในการถูกทำโทษจากบุคคลในครอบครัวบ่อยครั้ง และมีความคิดเห็นต่อบิดามารดาในเชิงลบ

ทั้งนี้ สามารถอธิบายได้โดยทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural - Functional Theory) ได้ว่า ครอบครัวมีหน้าที่ขัดเกลาเยาวชน โดยการอบรมเยาวชนทั้งทางตรง เช่น การสั่งสอนบอกกล่าวอย่างชัดเจน ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ อะไรผิด อะไรถูก เป็นต้น และการอบรมทางอ้อม ซึ่งเป็นการอบรมโดยไม่รู้ตัวโดยการเป็นตัวอย่างหรือรูปแบบที่ดีเพื่อให้เยาวชนซึมซับและปฏิบัติตาม เช่นการเป็นคนสุภาพ สุขุม ใช้เหตุผล ปฏิบัติตามกฎหมาย และหลักคำสอนทางศาสนา เป็นต้น แต่การที่ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น บิดามารดา หรือ

ผู้ปกครอง อาจมิได้ทำหน้าที่ดังกล่าว ทำให้เขาไม่ได้รับการขัดเกลาจากครอบครัวอย่างพอเพียง ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามโครงสร้างของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2536: 162-164)

3. การมีรายได้น้อยของครอบครัว ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

หมายความว่า เยาวชนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย มีแนวโน้มที่จะกระทำ ความผิดมากกว่าเยาวชนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้มาก โดยจากการศึกษาของ ศิริพร หลิมศิริ วงศ์ (2511) เรื่องปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจคุ้มครองเด็กกลาง พบว่า สิ่งที่เกิดกับเด็กหนีออกจากบ้านและคบเพื่อนไม่ดีจนกระทั่งกระทำความผิดนั้น ก็เนื่องมาจาก ปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุทธาทิพย์ จันทรวีศรุต (2538) ที่ได้ศึกษา เรื่อง สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษากรณีของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ อยู่ในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุดา พบว่า รายได้หลักของครอบครัวน้อยมาก ไม่พอเลี้ยง ครอบครัวย โดยเฉลี่ยประมาณ 8,087 บาท

ทั้งนี้ สามารถอธิบายโดยทฤษฎีทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural - Functional Theory) ได้ว่า การที่ครอบครัวของเยาวชนชายมีรายได้น้อย ทำให้ครอบครัวนั้น ยากจน ครอบครัวจึงไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายและจิตใจ ความสัมพันธ์ทาง สังคมของเยาวชนได้ เช่น ไม่มีปัจจัยสี่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ขาดโอกาสได้รับการศึกษาใน ระดับสูง สภาพจิตใจที่ไม่เป็นปกติ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคมได้ ไม่มีโอกาส เทียบเท่าที่เพื่อนหย่อนใจเช่นบุคคลอื่น ต้องอยู่อาศัยในชุมชนแออัดหรือแหล่งเสื่อมโทรมที่มีค่าเช่า บ้านราคาถูก เป็นชนชั้นล่าง การที่ครอบครัวมีรายได้น้อย ทำให้ครอบครัวไม่สามารถอบรมเลี้ยงดู ขัดเกลาสมาชิกในครอบครัว คือ เยาวชนชาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้เยาวชนชายก่อ อาชญากรรมทางเพศ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2536: 162-164)

4. เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

หมายความว่า เยาวชนที่คบเพื่อนชั่วหรือมิตรเทียม เช่น เพื่อนที่ชักนำไปให้กระทำ ผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่คบเพื่อนที่ชักนำไป ในทางที่ดี โดยจากการศึกษาของ พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2523) เรื่องแบบจำลองความคาดคะเน ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน โดยเปรียบเทียบความแตกต่างใน

ปัจจัยต่าง ๆ ระหว่างเยาวชนกระทำผิด นักเรียนประเมิน นักเรียนปกติ พบว่าเยาวชนทั้ง 3 ประเภท มีความแตกต่างกันในเรื่องการคบค้าสมาคมกับผู้ที่มีความประพฤติเบี่ยงเบนและกระทำผิดกฎหมาย โดยเยาวชนกระทำผิดมีจำนวนมากกว่านักเรียนประเมิน และนักเรียนปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนันต์ชัย เชื้ออนรรวม และคณะ (2529) ที่ได้วิจัยเรื่อง การกระทำผิดของเยาวชนในประเทศไทยและแนวทางควบคุม พบว่า เยาวชนกระทำผิดมักจะคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ชอบเที่ยวกลางคืน ชอบเล่นการพนัน ดิทยาเสพติด

ทั้งนี้ สามารถอธิบายโดยทฤษฎีว่าด้วยการคบหาสมาคมกับกลุ่มที่ไม่เหมือนกัน (Theory of Differential Association) ได้ว่า เยาวชนหรือเด็กวัยรุ่นมีความต้องการเป็นอิสระจากผู้ปกครอง อาจแสดงออกมาในรูปของการต่อต้านกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ชัดขึ้น คือ ดึงต่อคำสั่งของบิดามารดา หรือครูอาจารย์ เด็กวัยรุ่นมักทำอะไรตามเพื่อน เช่น รสนิยม การดำรงชีพ การแต่งกาย ถ้าได้เข้ากลุ่มดีก็จะสนใจในทางที่ดี แต่ถ้าเข้ากลุ่มที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย เด็กวัยรุ่นก็จะพลอยตามกลุ่มไปด้วย โดยจะซึมซับเอาลักษณะนิสัย ค่านิยมต่าง ๆ ที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งวิธีการกระทำผิดกฎหมายไปก่ออาชญากรรมทางเพศ (วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2531: 71)

5. การติดยาเสพติด ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

หมายความว่า เยาวชนชายที่ติดยาเสพติด มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่ไม่ติดยาเสพติด โดยจากการศึกษาของ ขนิษฐา สันติกุล (2526 อ้างถึงใน วิชาภรณ์ คงเจริญ, 2530: 97) เรื่องบุคลิกภาพของผู้ข่มขืน พบว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ใช้สุรา หรือสิ่งเสพติดก่อนทำการข่มขืน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนันต์ชัย เชื้ออนรรวม และคณะ (2529) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การกระทำผิดของเยาวชนในประเทศไทยและแนวทางควบคุม พบว่า สิ่งเสพติด และการติดยาเสพติด เป็นปัจจัยที่นำไปสู่การกระทำผิดของเยาวชน

ทั้งนี้ สามารถอธิบายโดยทฤษฎีทฤษฎีว่าด้วยการคบหาสมาคมกับกลุ่มที่ไม่เหมือนกัน (Theory of Differential Association) ได้ว่า การที่เยาวชนชายติดยาเสพติด จะทำให้ขาดสำนึกความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดี ขาดสติยั้งคิด และเข้าร่วมกลุ่มกับพวกที่ติดยาเสพติดด้วยกัน โดยเมื่อเข้าร่วมในกลุ่มแล้ว ก็จะซึมซับเอาลักษณะนิสัย ค่านิยมต่าง ๆ ที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งวิธีการกระทำผิดกฎหมายไปก่ออาชญากรรมทางเพศ (วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2531: 71)

6. สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

หมายความว่า เยาวชนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เช่น บ้านพักหรือที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด แหล่งที่มีอาชญากรรม ที่ช่องสุ่มของอาชญากร หรือแหล่งอบายมุขต่างๆ มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม โดยจากการศึกษาของ สุพัตรา สุภาพ (2507) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางกับการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน พบว่า เยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมาย มักจะเป็นบุคคลที่ยากจนและอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม สิ่งแวดล้อมในแหล่งเสื่อมโทรมจะหล่อหลอมเด็กเยาวชนให้เป็นคนที่มีปัญหาทางความประพฤติ และมีอิทธิพลทำให้กระทำความผิดได้

ทั้งนี้ สามารถอธิบายโดยทฤษฎีการเสียระเบียบทางสังคม (Social Disorganization Theory) ได้ว่า การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การผลิต ประชากร และวัฒนธรรม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมนี้ส่งผลให้เกิดการเสียระเบียบในสังคม ทำให้บุคคลในสังคมนั้นปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงไม่ทัน ไม่สามารถปรับระดับมาตรฐานการเป็นอยู่ให้ดีขึ้นในทุก ๆ ด้านได้ บ้านพักหรือที่อยู่อาศัยก็ต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เช่น อยู่ในแหล่งชุมชนแออัด แหล่งช่องสุ่มของมิถุนาซีฟ อบายมุข คนตงงาน ชนชั้นล่าง ที่มีได้ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายหรือบรรทัดฐานของสังคม เยาวชนชายก็จะซึมซับเอาการกระทำของบุคคลรอบข้างและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมนี้เข้าไปโดยไม่รู้ตัว เป็นเหตุให้ก่ออาชญากรรมทางเพศ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2542: 33-47)

7. สิ่งยั่วยุทางเพศ ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

หมายความว่า เยาวชนชายที่ได้รับสิ่งยั่วยุทางเพศ เช่น การแต่งตัวโป๊ของผู้หญิง ภาพยนตร์ลามก มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่ไม่ได้รับสิ่งยั่วยุทางเพศ โดยจากการศึกษาของ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2525) เรื่องความผิดเกี่ยวกับเพศ : กรณีข่มขืนกระทำชำเรา พบว่า การข่มขืนกระทำชำเรามีสาเหตุมาผู้กระทำความผิดได้รับสิ่งยั่วยุความรู้สึกทางเพศมาก่อน กระทำความผิดเล็กน้อย โดยสิ่งที่ยั่วยุความรู้สึกทางเพศ ได้แก่ การแต่งกายของผู้หญิง รูปภาพ ภาพยนตร์ และหนังสือลามก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัมพร โอตระกุล และคณะ (2525-2526) ที่ได้ศึกษาศึกษาเรื่อง ปัจจัยชักจูงให้ประกอบความผิดทางเพศโดยการข่มขืนของผู้ต้องขังชาย จากเรือนจำพระนคร เรือนจำคลองเปรม และเรือนจำบางขวาง พบว่า ปัจจัยที่ชักจูง

ให้ประกอบความผิดทางเพศ คือ การถูกฝ่ายหญิงยั่วยวน และการถูกกระตุ้นความต้องการทางเพศโดยคนอื่นมาก่อน พอตีมาพบผู้เสียหายจึงข่มขืน

ทั้งนี้ สามารถอธิบายโดยทฤษฎีจิตวิเคราะห์ได้ว่า เยาวชน เป็นช่วงที่อยู่ในระยะ genital stage ซึ่งจะเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทางด้านฮอร์โมนและสภาพของจิตใจ มีความอยากรู้อยากเห็นและต้องการทางเพศ แต่ไม่ได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องจากผู้ใหญ่ เนื่องจากสังคมไทยยังถือว่าเรื่องดังกล่าวเป็นสิ่งที่น่าอาย เยาวชนจึงเกิดความสับสนและความคับข้องใจกับข้อห้ามทางสังคมและการควบคุมจากภายใน ทำให้เกิดความไม่สมดุลขององค์ประกอบของบุคลิกภาพทั้ง 3 ภายในร่างกาย คือ Id Ego และ Superego โดยเกิดการต่อสู้ระหว่าง Id กับ Ego โดยที่ Id อยู่ในสภาพเข้มแข็ง ในขณะที่ Ego ค่อนข้างอ่อนแอ และจากการต่อสู้เพื่อความสมดุลของบุคลิกภาพนี้ ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่แปลกๆ ไม่แน่นอน มีความขัดแย้งในตัวเอง ซึ่งเมื่อได้รับสิ่งยั่วยุทางเพศกระตุ้น จะเป็นเหตุให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ (วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2531: 64-65)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งใช้การศึกษาทางมานุษยวิทยา ทำการศึกษาโดยวิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (participant observation) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ประกอบกรณีตัวอย่างโดยแบ่งการศึกษออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary study) ผู้วิจัยได้ค้นคว้ารวบรวมเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ เอกสารทางวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัย เป็นต้น ซึ่งข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ เพื่อนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. การศึกษาข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา (Anthropological field work) หลายรูปแบบเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant observation) รวมทั้งการใช้เทคนิคของการจดบันทึก (Field note) โดยมีแบบสัมภาษณ์ซึ่งปรับปรุงมาจากแนวคำถามที่สร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดพื้นฐาน ทฤษฎี และสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้เป็นหลักในการกำหนดประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้มีเนื้อหาที่ครอบคลุมเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย

งามพิศ สัตย์สงวน (2542 : 49-57) กล่าวถึงการวิจัยทางมานุษยวิทยาว่า นักมานุษยวิทยาไม่ได้ใช้การวิจัยแบบทดลองเพื่อศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ แต่ทำการวิจัยในชุมชนที่เลือกศึกษาภายในบริบทของสิ่งแวดล้อมของชุมชนนั้น ๆ ดังนั้นงานวิจัยสนามทางมานุษยวิทยาจึงมีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง และมีลักษณะสำคัญหลาย ๆ อย่างดังต่อไปนี้คือ

1. อยู่อาศัยในชุมชนที่เลือกศึกษา
2. มีการสังเกตพฤติกรรมและการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม
3. ใช้เวลานานมากในสนาม
4. ใช้เทคนิคการวิจัยหลายรูปแบบต่าง ๆ กันให้มากที่สุด
5. ใช้ตัวแปรหลายตัว
6. ใช้ทั้งระดับปัจเจกบุคคลและครัวเรือน
7. แสดงบท “คนรอบนอก”
8. องค์ภาพรวม
9. การจดบันทึกสนามทางมานุษยวิทยา
10. เตรียมตัวมานานก่อนเข้าสนามวิจัย

นักมานุษยวิทยาต้องเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุด คือเก็บรวบรวมข้อมูลทุกประเภทเพื่อให้ได้ภาพรวมที่สมบูรณ์ที่สุดของชุมชนที่เลือกศึกษา โดยทำการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม (Ecological mapping) โดยจะต้องเก็บข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง ขนาดของชุมชน ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ การคมนาคม การสื่อสาร โครงสร้างชุมชน สถานที่ตั้งที่สำคัญของชุมชน
2. ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรที่บอกถึง จำนวน เพศ โครงสร้างอายุ อาชีพ โครงสร้างประชากร และพยายามใช้สถิติเกี่ยวกับการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ชนชั้น รายได้ กลุ่มชาติพันธุ์ ข้อมูลเหล่านี้อาจจะเก็บรวบรวมเขาเองหรืออาจได้จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ได้
3. ข้อมูลเกี่ยวกับเครือญาติ (Genealogy)
4. ประวัติความเป็นมา
5. ข้อมูลเกี่ยวกับวงจรชีวิต 1 ปีของชุมชน (Cultural Calendar)
6. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มทางสังคม (Social clubs)
7. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางวัตถุและเทคโนโลยี
8. ประวัติชีวิต

9. ภาษาท้องถิ่นและศิลปะ

10. วัฒนธรรมต่างๆ

การเก็บข้อมูลครั้งนี้อาศัยแบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์เยาวชนชาย จำนวน 12 คน โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งเป็น 8 ส่วน ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเยาวชน ส่วนที่ 2 ระดับการศึกษาต่ำของเยาวชนชาย ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนชาย ไม่เหนียวแน่น ส่วนที่ 4 การมีรายได้น้อยของครอบครัวของเยาวชนชาย ส่วนที่ 5 เพื่อนที่ชักนำไป ในทางเสื่อมเสียของเยาวชนชาย ส่วนที่ 6 การติดยาเสพติดของเยาวชนชาย ส่วนที่ 7 สิ่งแวดล้อม ที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนชาย และส่วนที่ 8 สิ่งยั่วยุทางเพศของเยาวชนชาย

เมื่อรวบรวมข้อมูลดิบได้แล้ว ก็จะนำมาแยกแยะจัดหมวดหมู่ตามสมมติฐาน แล้ว หาค่าของตัวแปรด้วยสถิติทางคณิตศาสตร์ด้วยวิธีร้อยละ แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลสำคัญโดย ใช้ตารางและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางมานุษยวิทยาคือการวิเคราะห์เชิงพรรณนาวิเคราะห์เนื้อหา โดย

1. ระดับการศึกษาต่ำของเยาวชนชาย วิเคราะห์จาก หากเยาวชนชายส่วนใหญ่ที่ศึกษามีระดับการศึกษาต่ำ ก็ยอมรับสมมติฐาน หากเยาวชนชายที่ศึกษามีระดับ การศึกษาต่ำเป็นส่วนน้อย ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

2. ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนชายไม่เหนียวแน่น วิเคราะห์จากหากเยาวชนชายส่วนใหญ่ที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ก็ ยอมรับสมมติฐานหากเยาวชนชายที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่นเป็นส่วนน้อย ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

3. การมีรายได้น้อยของครอบครัวของเยาวชนชาย วิเคราะห์จาก หากเยาวชนชายส่วนใหญ่ที่ศึกษาครอบครัวมีรายได้น้อย ก็ยอมรับสมมติฐาน หากเยาวชนชายที่ ศึกษาครอบครัวมีรายได้น้อยเป็นส่วนน้อย ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

4. เพื่อนที่ชักนำไปในทางเสื่อมเสียของเยาวชนชาย วิเคราะห์จาก หากเยาวชนชายส่วนใหญ่ที่ศึกษาคบเพื่อนที่ชักนำไปในทางเสื่อมเสีย ก็ยอมรับสมมติฐาน หาก เยาวชนชายที่ศึกษาคบเพื่อนที่ชักนำไปในทางเสื่อมเสียเป็นส่วนน้อย ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

5. การติดยาเสพติดของเยาวชนชาย วิเคราะห์จาก หากเยาวชนชาย ส่วนใหญ่ที่ศึกษาติดยาเสพติด ก็ยอมรับสมมติฐาน หากเยาวชนชายที่ศึกษาติดยาเสพติดเป็นส่วน น้อย ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

6. สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนชาย วิเคราะห์จาก หากเยาวชนชายส่วนใหญ่ที่ศึกษาอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ก็ยอมรับสมมติฐาน หากเยาวชนชายที่ศึกษาอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมเป็นส่วนน้อย ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

7. สิ่งยั่วยุทางเพศของเยาวชนชาย วิเคราะห์จาก หากเยาวชนชายส่วนใหญ่ที่ศึกษาได้รับสิ่งยั่วยุทางเพศ ก็ยอมรับสมมติฐาน หากเยาวชนชายที่ศึกษาได้รับสิ่งยั่วยุทางเพศเป็นส่วนน้อย ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ลักษณะคือ

1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ (Document data) โดยรวบรวมข้อมูลจากห้องสมุดต่าง ๆ และสถานที่ราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลทางมานุษยวิทยา (Anthropological field work) โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

2.1 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) โดยการเข้าไปสร้างความคุ้นเคยกับเยาวชนผู้จะสัมภาษณ์เป็นเวลานานพอสมควรก่อนการสัมภาษณ์ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ ไว้วางใจให้เกิดขึ้นกับผู้ถูกสัมภาษณ์ และให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการตรงตามความต้องการ โดยผู้วิจัยได้แจ้งให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทราบทุกครั้งว่าจะไม่เปิดเผยชื่อจริงให้ผู้ใดทราบไม่ว่ากรณีใด ๆ การตะล่อมกล่อมเกลาเพื่อให้พูดอย่างละเอียดและลึกในประเด็นที่ต้องการศึกษาหรือสิ่งที่สนใจ ไม่ใช่ชื่อจริงในรายงานการวิจัย การสัมภาษณ์เริ่มจากประวัติชีวิต (The life history) ข้อมูลเบื้องต้นทั่วไป โดยการตั้งคำถามถึงชีวิตผู้ถูกสัมภาษณ์อย่างละเอียดตั้งแต่เกิดจนปัจจุบัน เรื่องสำคัญเกี่ยวกับชีวิตของเขา เช่น ค่านิยม ทัศนคติต่าง ๆ และโลกทัศน์ เป็นต้น และรายละเอียดแห่งการก่ออาชญากรรมทางเพศ เพื่อให้ได้รายละเอียดแห่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชาย โดยมีการจดบันทึกข้อมูลให้ได้รายละเอียด

2.2 การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant observation) โดยการเข้าไปมีส่วนร่วม เพื่อให้ทั้งผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างที่ถูกสัมภาษณ์มีโอกาสตรวจสอบความเข้าใจในประเด็นที่สัมภาษณ์มีเวลาในการทบทวนเหตุการณ์ที่ผ่านมาและสามารถเปิดเผยได้โดยชัดเจน และถูกต้อง ซึ่งผู้วิจัยต้องกระทำด้วยความละเอียดรอบคอบและระมัดระวัง โดยวางตัวเป็นกลาง

ละทิ้งอคติต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมของเยาวชนผู้ถูกสัมภาษณ์ หลีกเลี่ยงการใส่ความคิด ความรู้สึก ค่านิยมและสิ่งอื่น ๆ ของผู้วิจัย เพื่อให้มองเห็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายที่แท้จริงมากที่สุด

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเคยมีประสบการณ์ขณะรับราชการตำรวจ ในการสืบสวนสอบสวนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด การสืบสวนสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ที่มีผู้เสียหายเป็นผู้หญิงและเป็นเหยื่อในอาชญากรรม ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจและเห็นความสำคัญในปัญหาดังกล่าว ที่จะต้องใช้ความสุภาพ สุขุมรอบคอบ เพราะเป็นเรื่องที่ละเอียด ซับซ้อน และมักมีผลกระทบถึง จิตใจของอาชญากรและเหยื่อได้ ดังนั้นผู้วิจัยจำเป็นต้องใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ โดยการฟังน้ำเสียง สังเกตท่าที สีหน้า แววตา ท่าทาง และปฏิกริยาอื่น ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลภายหลัง การใช้คำพูดในการทะลอมกล่อมเกล่าให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ยอมเปิดเผยความจริงให้ได้มากที่สุด โดยยึดหลักในการสัมภาษณ์ว่าจะต้องระมัดระวังที่สุดที่จะไม่ให้เกิดการชี้นำ การเสนอความคิดเห็นส่วนตัว การร่วมแสดงอารมณ์และความรู้สึกกับผู้ถูกสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้พยายามศึกษาและฝึกฝนอบรมตลอดระยะเวลาที่รับราชการตำรวจมาเป็นเวลา 14 ปี ผู้วิจัยได้เริ่มเข้าทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2543 ถึง 28 พฤศจิกายน 2544 ก่อนจะนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์และเขียนรายงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เด็กและเยาวชนเพศชายซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดกฎหมายอาญาในความผิดฐานข่มขืน กระทำชำเรา กระทำอนาจาร พยายามข่มขืน พรากผู้เยาว์ และพรากเด็ก ซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ใน กองแรกจับ (บ้านเมตตา) รวมทั้งสิ้น จำนวน 26 คน

กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ประสานเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบวัตถุประสงค์และความต้องการในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่คัดเลือกเด็กและเยาวชนที่มีความเหมาะสมและเต็มใจให้สัมภาษณ์ จำนวน 20 คน ทั้งนี้เนื่องจากความปลอดภัยของสถานที่และตัวผู้วิจัยเอง จากนั้นผู้วิจัยจะได้ทำการสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้นของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดแต่ละราย เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความสอดคล้องตรงตามหัวข้อให้การศึกษาวิจัย เป็นคดีความผิดที่มีความน่าสนใจ และเด็กและเยาวชนผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเต็มใจมาทำการสัมภาษณ์โดยละเอียด จำนวน 12 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตจากผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง เพื่อขอเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการเก็บข้อมูลใน กองแรกรับ (บ้านเมตตา) ผู้วิจัยได้ประสานกับเจ้าหน้าที่ เพื่อขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนกระทำผิดที่อยู่ในความรับผิดชอบ และศึกษากฎ ระเบียบ ข้อบังคับของ กองแรกรับ (บ้านเมตตา) โดยละเอียด เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความสะดวก รวดเร็ว มีความปลอดภัย และเป็นไปตามระเบียบ ข้อกำหนดของหน่วยงานที่ได้วางไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้ประสานกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน จากจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทั้งสิ้น 26 คน โดยคัดเลือกจากผู้ที่มีสติและมี ความเต็มใจให้ข้อมูลเป็นอันดับแรก แต่ด้วยระเบียบข้อบังคับของกองแรกรับ ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเข้าไปคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ด้วยตนเอง จึงประสานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจะแจ้งความประสงค์ในการเข้าทำการวิจัยให้ทราบโดยละเอียด ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ทำการคัดเลือกเด็กและเยาวชนมาจำนวน 20 คน เพื่อให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และคัดเลือกให้ได้จำนวน 12 คน โดยสัมภาษณ์ให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดในเรื่อง ชื่อ-สกุล อายุ ฐานความผิด พฤติกรรมในการกระทำผิด มูลเหตุจูงใจเบื้องต้น และให้ผู้วิจัยเลือกสัมภาษณ์จากผู้ที่มีความพร้อมและเต็มใจให้สัมภาษณ์ที่สุดเป็นอันดับแรก และในส่วนรายต่อไปนั้นเป็นการพิจารณาตามพฤติการณ์ที่น่าสนใจตามหัวข้อที่ศึกษาวิจัย

ในวันที่ผู้วิจัยเข้าทำการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ให้นำเพียงแบบสัมภาษณ์ซึ่งได้รับการตรวจสอบแล้ว พร้อมด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือในการจดบันทึกเท่าที่จำเป็น นำติดตัวไปภายในบริเวณกองแรกรับ (บ้านเมตตา) เท่านั้น การเข้า-ออกบริเวณภายในกองแรกรับจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ที่เข้าเวรทุกครั้งที่จะขอสัมภาษณ์ เนื่องจากกฎระเบียบข้อบังคับ และเพื่อให้การรักษาความปลอดภัยของตัวผู้วิจัยและสถานที่ที่มีความปลอดภัยมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยจะต้องปฏิบัติตามระเบียบในการเข้า-ออกอย่างเคร่งครัด กล่าวคือจะต้องเข้า-ออกบริเวณกองแรกรับตามเวลาที่กำหนด จะต้องมีเจ้าหน้าที่เฉพาะผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ภายในกองแรกรับเป็นผู้นำผู้วิจัยเข้า-ออกทุกครั้ง ไม่สามารถฝ่าฝืนได้ และการเข้า-ออกจะกระทำได้เฉพาะในพื้นที่ซึ่งกองแรกรับได้กำหนดไว้เท่านั้น การเข้าสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจึงแบ่งได้เป็น 2 ช่วงคือ ช่วงเวลาเช้า ตั้งแต่เวลา 09.00-12.00 น. และกลับออกมาเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการพักผ่อนรับประทานอาหารกลางวัน ส่วนในช่วงบ่ายเริ่มตั้งแต่เวลา 13.00-15.00

น.เท่านั้น เมื่อผู้วิจัยพร้อมที่จะสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่จะเรียกผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้มาพบฝ่ายปกครองและนำมาพบกับผู้วิจัย ณ สถานที่ที่จัดไว้ไว้เพื่อการสัมภาษณ์โดยเฉพาะ

ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแต่ละรายผู้วิจัยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวผู้ถูกสัมภาษณ์ว่าจะให้ความร่วมมือ และให้ข้อมูลรายละเอียดแห่งพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นว่ามีความน่าสนใจหรือมีมูลเหตุจูงใจที่มีความซับซ้อนเพียงใด จึงไม่อาจกำหนดเวลาที่แน่นอนได้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ตลอดทั้งช่วงเช้าและช่วงบ่ายเป็นเวลาหลายวัน บางราย ผู้วิจัยใช้เวลาเฉพาะช่วงเช้าหรือช่วงบ่าย ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในแต่ละราย สถานที่ที่จัดให้สำหรับการสัมภาษณ์นั้นเป็นห้องสอบสวน ซึ่งมีความเป็นส่วนตัวในระดับหนึ่งที่ทำให้การสัมภาษณ์เป็นไปโดยใกล้ชิด มีบางเวลาในขณะที่สัมภาษณ์ที่เจ้าหน้าที่หรือเด็กและเยาวชนคนอื่นเดินผ่าน หรือมีเสียงประกาศจากกองแรกรับ เป็นเหตุให้การสัมภาษณ์ต้องสะดุดหยุดลง แต่ไม่บ่อยนัก ซึ่งผู้วิจัยต้องเริ่มทำการสัมภาษณ์ใหม่ บรรยากาศโดยทั่วไปเป็นไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ในกองแรกรับเป็นอย่างดี และเด็กและเยาวชนผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเต็มใจและไวใจที่จะให้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ต่อการวิจัย ระหว่างการสัมภาษณ์แต่ละรายหากเกิดความเครียดหรืออารมณ์ความรู้สึกทางเพศในตัวผู้ถูกสัมภาษณ์ เนื่องจากยังเป็นเด็กและเยาวชนซึ่งมีความสามารถในการควบคุมและระงับอารมณ์ได้น้อยกว่าผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในช่วงระหว่างการสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนและมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้วิจัยจะต้องพยายามลดความเครียดและอารมณ์ของเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้น โดยเบี่ยงเบนประเด็นคำถามไปถามหรือคุยในเรื่องอื่นเพื่อลดความเครียดและอารมณ์ที่รุนแรง แต่ถ้าหากยังไม่สามารถคลายความเครียดหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้นได้ ผู้วิจัยจะให้เด็กและเยาวชนผู้ถูกสัมภาษณ์หยุดพักช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่หากยังไม่สามารถทำการสัมภาษณ์ได้ผู้วิจัยก็จะนัดพบใหม่ในครั้งต่อไป เป็นต้น

ความยากลำบากในการเก็บรวบรวมและเข้าถึงข้อมูลของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดแต่ละรายนั้น ในเบื้องต้นหากผู้วิจัยแสดงตัวว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้รับข้อมูลที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง เนื่องจากเด็กและเยาวชนเกรงว่าจะถูกบันทึกข้อมูลลงในประวัติการต้องโทษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องปิดบังสถานภาพของตนเอง และการสัมภาษณ์ผู้ต้องหาบางรายได้รับการอธิบายโทษและเมื่อได้รับการปล่อยตัวไปแล้วผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อเพื่อมาทำการสัมภาษณ์ได้ จำเป็นต้องเปลี่ยนไปสัมภาษณ์ผู้ต้องหาคนอื่นที่ยินยอมให้สัมภาษณ์ ในการสัมภาษณ์ผู้ต้องหาแต่ละรายนั้นผู้วิจัยจะต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ต้องหาทั้งหมดที่ยินยอมให้สัมภาษณ์ โดยใช้ภาษาที่เด็กและเยาวชนสามารถเข้าใจได้และแจ้งให้ทราบ

ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์จะเก็บไว้เป็นความลับอย่างดี ที่สำคัญไม่มีผลต่อรูปคดีหรือประวัติ การต้องโทษภายหลังจากการพ้นโทษไปแล้ว ซึ่งในการสร้างความเชื่อมั่นกับเด็กและเยาวชน ผู้กระทำความผิดในแต่ละรายจะใช้เวลาไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับความไว้วางใจของผู้ต้องหาแต่ละคน

ภายหลังจากการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นในแต่ละรายหรือในแต่ละวันแล้ว ผู้วิจัยจะ รายงานให้หัวหน้าเวรผู้รับผิดชอบของกองแรกรับในแต่ละวันรับทราบทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ ได้ทราบว่าเด็กและเยาวชนที่ถูกสัมภาษณ์แต่ละรายนั้นไม่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับผู้วิจัยอีกต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น โดยมีเนื้อหา ครอบคลุมสมมติฐานที่ทำการศึกษาวิจัย ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด-ปิด ผู้วิจัยได้สร้างแบบ สัมภาษณ์ขึ้นโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ทำการศึกษา มาทำ การปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีความรู้ความสามารถในเรื่อง ปัญหาสังคม การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน และอาชญาวิทยา เมื่อปรับปรุงแบบ สัมภาษณ์ให้เกิดความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว จึงนำไปสัมภาษณ์จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

แนวการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ได้นำข้อมูลที่ได้ จากการสัมภาษณ์ในแต่ละรายมาวิเคราะห์ลึกลงไปในรายละเอียดแห่งพฤติกรรมและมูลเหตุ จูงใจในการกระทำความผิด โดยทบทวนหาคำตอบ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Description) โดยสรุปประเด็นสำคัญ ๆ ตามสมมติฐานภายใต้กรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อแยกกลุ่มตัวแปร (Content analysis) จากนั้นนำเสนอข้อมูลในลักษณะ ของการพรรณนาความ เพื่อสรุปผลการศึกษาพร้อมลักษณะของกรณีตัวอย่าง (Case study) เป็น รายบุคคลโดยใช้นามสมมติ

แนวในการพิสูจน์สมมติฐาน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนชายที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับเพศจำนวน 12 คน ในสถานแรกรับ (บ้านเมตตา) ที่มีความเต็มใจให้สัมภาษณ์ และในการพิสูจน์สมมติฐาน สำหรับการศึกษานี้ ผู้วิจัยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ในการพิสูจน์สมมติฐาน โดยหาก กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับสมมติฐาน ร้อยละ 51 ขึ้นไป ถือว่ายอมรับสมมติฐาน

บทที่ 4

ข้อมูลกรณีศึกษาและผลการวิจัย

ข้อมูลกรณีศึกษา

ข้อมูลกรณีศึกษาเป็นการนำเสนอเรื่องราวชีวิต และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อ
อาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการ
สัมภาษณ์และจากการบอกเล่าของเจ้าของประวัติ จำนวน 12 ราย รายละเอียดปรากฏดังนี้

กรณีศึกษาที่ 1

ชื่อ ด.ช.สมศักดิ์ (นามสมมติ)

ข้อหา ช่มชู้ในกระทำชำเรา

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 14 ปี 3 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 14 ปี ถูกจับกุมข้อหาช่มชู้
กระทำชำเรา นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ระดับการศึกษา

บิดาและมารดาของ ด.ช.สมศักดิ์ มีลูกจำนวน 3 คน ด.ช.สมศักดิ์ เป็นลูกคนโต
คนรองเป็นชาย (ฝาแฝดพี่น้องอายุเท่ากัน) ส่วนคนสุดท้องเป็นชายอายุ 9 ปี โดยเบื้องต้น
ครอบครัวมีฐานะปานกลาง การเป็นอยู่ทางบ้านค่อนข้างสบาย ด.ช.สมศักดิ์ ได้เข้าเรียนหนังสือ
ตามเกณฑ์ปกติที่โรงเรียนแห่งหนึ่งย่านตลิ่งชัน ขณะกำลังเรียนอยู่ชั้น ป.5 (พ.ศ.2541) บิดาซึ่งมี
อาชีพรับเหมาก่อสร้างได้ถูกเพื่อนซึ่งเป็นหุ้นส่วนกันโกงเงินที่ร่วมกันลงทุนไปประมาณ 500,000
บาท (ส่วนหนึ่งเป็นเงินส่วนตัวอีกส่วนหนึ่งเป็นเงินที่กู้ยืมมา) บิดามารดาต้องขายทรัพย์สินต่าง ๆ ที่
มีอยู่เพื่อใช้หนี้ ทำให้หมดตัว ฐานะทางบ้านยากจน ด.ช.สมศักดิ์ และน้องฝาแฝด ซึ่งเรียนอยู่ชั้น
เดียวกัน ต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดาทำงานหาเงินเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนน้องชาย
คนเล็กซึ่งกำลังเรียนหนังสือชั้น ป.1 ก็ต้องออกจากโรงเรียนและถูกส่งตัวไปอยู่กับยายเพื่อเรียน
หนังสือที่ต่างจังหวัด เพราะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเรียนที่ กทม. โดยหยุดเรียนไป 1 ปี เมื่อ
ครอบครัวหางานทำมีรายได้ (รายได้จากการประกอบอาชีพของ บิดา ด.ช.สมศักดิ์ และน้องชายฝา

แฝด) น้องชายคนเล็กจึงเข้าเรียน ป.1 ใหม่เมื่อ พ.ศ.2542 ขณะที่กระทำความผิด ด.ช.สมศักดิ์
ไม่ได้เรียนหนังสือเนื่องจากต้องช่วยครอบครัวทำงาน

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

บิดาอายุ 45 ปี มารดาอายุ 37 ปี ทั้งบิดาและมารดาจบการศึกษาชั้น ป.4 สาเหตุที่ได้รับการศึกษาน้อยเนื่องจากมีพี่น้องหลายคน และทางบ้านมีฐานะยากจน ไม่มีเงินเพียงพอที่จะส่งเรียนหนังสือต่อ จึงต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยทางบ้านทำงาน จนกระทั่งทั้งคู่แต่งงานกันจึงได้แยกบ้าน ปัจจุบันบิดามารดาอยู่ด้วยกัน โดยมารดาเป็นใหญ่ภายในบ้าน ครอบครัวมีฐานะยากจน ใช้ชีวิตเรียบง่าย บิดาสอบ누หรือและดื่มสุราเป็นบางครั้ง ส่วนมารดาก็จะดื่มสุรบบ้างเป็นครั้งคราว คำพูดในครอบครัวจะพูดกันไม่เพราะ (พูดกุ่มมึง) และเมื่อบิดากับมารดามีเรื่องถกเถียงหรือทะเลาะกัน มารดาจะด่าว่าบิดาด้วยถ้อยคำหยาบคาย โดยที่บิดามักจะไม่ตอบโต้ เนื่องจากทราบวามารดามีอาการทางประสาท หากหากเงียบ ๆ เฉย ๆ ไม่นานมารดาก็จะเลิกกรอและหยุดไปเอง เวลาเกิดเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น ด.ช.สมศักดิ์ จะเดินหลบไปที่อื่นเพราะรำคาญ บิดามารดาจะให้เงินตนและน้องไว้ทานขนมเท่า ๆ กัน วันละ 20-30 บาท ด.ช.สมศักดิ์มีความรู้สึกว่ครอบครัวของตนไม่อบอุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากรู้สึกฝังใจว่าบิดามารดาไม่รักตนเอง ประกอบกับบิดามารดามักจะไม่ค่อยใช้เหตุผลอธิบายเวลาที่ตนทำผิด ไม่ใช้คำพูดที่ดีกับตน และในวัยเด็กมักจะถูกลงโทษด้วยความรุนแรงจากบิดาและมารดาบ่อย ๆ ในขณะที่น้องทั้งสองคนไม่ค่อยถูกลงโทษบ่อย ๆ เหมือนตน และบิดามารดาก็ไม่เคยใช้ความรุนแรงกับน้องเลย สาเหตุของการถูกลงโทษที่รุนแรงเริ่มจากขณะเมื่ออายุประมาณ 7 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.1 ด.ช.สมศักดิ์ เห็นดินสอยางลบ ที่เพื่อนใช้สวย อยากรู้ได้ จึงขอให้บิดามารดาซื้อให้บ้าง แต่บิดามารดาก็ไม่สนใจ ด.ช.สมศักดิ์ จึงขโมยของนั้นจากเพื่อนแต่ไม่กล้านำไปใช้เองที่โรงเรียน ได้นำกลับมาใช้ที่บ้านและแบ่งให้น้องเขาไปใช้ ต่อมาถูกบิดามารดาจับได้จึงถูกลงโทษ และหลังจากนั้น ด.ช.สมศักดิ์ ก็ขโมยของบ่อยขึ้น และเมื่อถูกจับได้ก็จะถูกลงโทษด้วยความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ บางครั้งแค่เป็นฝุ่น บางครั้งบวมซ้ำ บางครั้งเป็นแผลแตกตามร่างกาย มารดามักจะลงโทษด้วยการขว้างปาสิ่งของใส่ตีด้วยมือ ไม้เรียว หรือไม้ไผ่ซีก (หน้ากว้างประมาณ 2 นิ้ว) ตีอย่างแรงติดต่อกันประมาณ 10-20 ครั้ง ส่วนบิดามักจะลงโทษด้วยการตบ ตะแคง ๆ หลายครั้ง ครั้งที่รุนแรงที่สุดในชีวิตขณะนั้นอายุประมาณ 10 ปี ด.ช.สมศักดิ์ ขอลเงินไปซื้อขนม แต่บิดาไม่ให้ จึงขโมยเงินที่มารดาเก็บไว้เพียงเล็กน้อยไปซื้อขนม แต่ถูกบิดาจับได้ ได้ถูกบิดาตบตี ตะแคง หลายครั้ง และบิดาได้จับตัว ด.ช.สมศักดิ์ โยนขึ้นบนอากาศแล้วตะแคงขึ้นขณะที่ตัวเริ่มตกลงมา ด.ช.สมศักดิ์ถึงกับสลบ (ด.ช.สมศักดิ์ ใช้คำว่า “ถึงกับเลี้ยง”) ต้องนอนให้น้ำเกลือที่บ้านหลายวัน ด.ช.สมศักดิ์ บอกว่าไม่ชอบที่บิดามารดาใช้การลงโทษที่รุนแรงและพูดจาไม่ดีกับตน สาเหตุที่ตนทำผิดบ่อย ๆ เพราะต้องการ

ต่อต้านการกระทำของบิดามารดา ถ้าหากบิดามารดาบอกกล่าวดี ๆ ใช้เหตุผล ด.ช.สมศักดิ์ ก็ จะพยายามปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น คิดว่าคงจะไม่กระทำตนอย่างที่ผ่านมาให้ถูกลงโทษ ประกอบกับ บิดามารดาไม่เคยให้กำลังใจหรือคำพูดชมเชยกับ ด.ช.สมศักดิ์เมื่อทำความดีเลย ขณะนี้น้อง ๆ มัก ได้รับการชมเชยเมื่อทำความดีหรือทำถูกใจ จนด.ช.สมศักดิ์เกิดความน้อยใจคิดว่าบิดามารดา รัก ตนเองน้อยกว่าคนอื่น ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ด.ช.สมศักดิ์ บอกว่าตนเป็นคนชอบแกล้ง น้อง ถ้าน้องเล่นไม่ถูกใจก็จะเตะต่อน้อง ดูด่าว่ากล่าวน้อง น้องทั้งสองคนจึงไม่ชอบเล่นด้วย มา ระยะเวลาหลัง ด.ช.สมศักดิ์จึงไม่ค่อยเล่น ไม่สนิทสนม หรือสูงส่งกับน้องอีก ชอบที่จะอยู่คนเดียวสงบ ๆ ด.ช.สมศักดิ์ มีความรักให้กับน้อง แต่ไม่ทราบและไม่มั่นใจว่าน้องทั้งสองคนรักตนหรือไม่ เกี่ยวกับ คำชมเชยหรือให้กำลังใจ ด.ช.สมศักดิ์ ไม่เคยได้รับการให้กำลังใจหรือคำชมเชยจากบิดามารดา เลยไม่ว่าในอดีตที่ผ่านมาหรือในปัจจุบัน เกี่ยวกับการอบรมสั่งสอน ทั้งบิดามารดาจะอบรมให้เป็น คนดี ไม่ให้ลักขโมยสิ่งของของผู้อื่น

และเมื่อต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดาทำงาน ต้องมาพักอยู่ในห้องพักซึ่งคับ แคบแออัด ประกอบกับต้องทำงานในเวลากลางวัน (02.00-12.00 น.) เมื่อเลิกทำงานง่วงอยากจะ นอนหลับ แต่ก็มักจะมีญาติ ๆ (ประมาณ 10 คน) แวะเวียนเข้ามาดูโทรทัศน์ในห้องพัก เนื่องจากที่ ห้องของญาติไม่มีโทรทัศน์ โดยจะเปิดและพูดคุยกันเสียงดัง ทำให้นอนไม่หลับ ไม่ได้พักผ่อน และ ทำให้ครอบครัวไม่มีความเป็นส่วนตัว วุ่นวาย ทำให้ ด.ช.สมศักดิ์ รู้สึกรำคาญและไม่อยากอยู่บ้าน ในระยะเวลาหลัง (1 ปีเศษ ก่อนกระทำผิด) ด.ช.สมศักดิ์ จึงไม่ค่อยพักอาศัยที่ห้องพักดังกล่าว โดยจะ ไปกินนอนและมั่วสุมอยู่ที่โต๊ะสนุกเกอร์แห่งหนึ่งในซอยเดียวกับที่พัก

รายได้ของครอบครัว

แต่เดิม (ก่อน พ.ศ.2541) ครอบครัวของนายสมศักดิ์มีฐานะความเป็นอยู่ปาน กลาง มีบ้านพักส่วนตัวเป็นบ้านเช่า 2 ชั้น อยู่แถวตลิ่งชัน มารดาไม่ได้ทำงานเนื่องจากมีปัญหา เรื่องสุขภาพหลายโรคและมีอาการทางประสาท จึงอยู่ที่บ้านเฉย ๆ และไม่มีรายได้ ส่วนบิดาเดิมมี อาชีพรับเหมาก่อสร้าง (ปลูกสร้างและต่อเติมบ้านในเขต กทม.และจังหวัดใกล้เคียง) โดยหุ้นกับ เพื่อนคนหนึ่ง มีลูกน้องช่วยทำงานประมาณ 7-8 คน ต่อมาได้ถูกเพื่อนโกงเงินที่ร่วมกันลงทุนไป ประมาณ 500,000 บาท (เป็นเงินส่วนตัวส่วนหนึ่งและกู้ยืมจากผู้อื่นอีกส่วนหนึ่ง) บิดามารดาต้อง ขายทรัพย์สินที่มีอยู่เพื่อใช้หนี้ ทำให้หมดตัว และฐานะทางบ้านยากจนลง บิดาจึงได้มาประกอบ อาชีพรับจ้างฆ่าแหละไก่ ได้รับค่าจ้างประมาณเดือนละ 3,000 บาท และด.ช.สมศักดิ์กับน้องฝาแฝดต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดาทำงานหาเงินเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว โดยพากันไปทำงาน

ที่โรงงานชำแหละเนื้อไก่ตามคำชวนของญาติซึ่งทำงานอยู่ก่อนแล้ว (ทำงานช่วงเวลา 02.00 – 12.00 น.) ที่บริเวณชานเมืองเขตติดต่อกับจังหวัดปทุมธานี ได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน ๆ ละ 130-150 บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่ทำได้ (มีรายได้ประมาณเดือนละ 2,500 บาท) โดยพักอาศัยอยู่ในห้องพัก จำนวน 1 ห้อง ที่นายจ้างจัดให้พักรวมกัน 4 คนฟรี แต่ต้องเสียค่าไฟและค่าน้ำประปาเอง เงินที่ได้ทั้งหมดจากการทำงานของบิดา ด.ช.สมศักดิ์ และน้องชาย มารดาจะเป็นผู้เก็บและควบคุมการใช้จ่าย โดยบิดามารดาจะต้องส่งเงินที่ได้ส่วนหนึ่ง (ประมาณเดือนละ 1,500 บาท) ไปให้ยายที่ต่างจังหวัด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายและค่าเล่าเรียนของน้องชายอีกคนหนึ่งซึ่งยังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.2 ครอบครัวจึงเหลือค่าใช้จ่ายจริงประมาณ 6,000 บาท ครอบครัวของ ด.ช.สมศักดิ์มีรายได้ประมาณเดือนละ 8,000 บาท

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

นายชา เป็นเพื่อนที่สนิทและรู้ใจ ด.ช.สมศักดิ์ มากที่สุดและมีอายุใกล้เคียงกัน โดยทั้งสองเริ่มรู้จักและคบหากันตั้งแต่เมื่อมาทำงานที่โรงงานแห่งนี้ ทั้ง ด.ช.สมศักดิ์และนายชามักจะกินนอนมั่วสุมกันอยู่ที่โต๊ะสนุกเกอร์ใกล้บ้านพัก นายชา เป็นเด็กที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยกติดยาบ้า ดื่มสุรา และสูบบุหรี่ ถึงแม้นายชาจะติดยาเสพติด แต่ไม่เคยชวนให้ ด.ช.สมศักดิ์ เสพยาบ้าหรือสิ่งเสพติดอื่นใดเลย และนายชาก็เคยเล่าให้ฟังว่าเคยถูกตำรวจจับในความผิดเกี่ยวกับยาบ้าและอยู่ระหว่างการประกันตัวเพื่อต่อสู้คดี ด.ช.สมศักดิ์ รู้สึกว่านายชาเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดสามารถพูดคุยได้ทุกเรื่อง เวลาที่มีเรื่องก่อกวนใจ ไม่สบายใจ เหนง หรือมีปัญหาต่าง ๆ จะระบายความในใจหรือปรึกษากับนายชาเพียงคนเดียว ไม่เคยปรึกษากับบิดามารดาแต่อย่างใด ด.ช.สมศักดิ์เป็นคนที่มีนิสัยใจร้อนวู่วาม และมักจะมีปัญหาทะเลาะวิวาทกันอยู่เสมอ ซึ่งนายชาก็คอยห้ามคอยเตือนไม่ให้ ด.ช.สมศักดิ์ มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับใคร และให้ใช้สติคิดให้รอบคอบในการทำงาน เพราะลดการมีปากเสียงกับบุคคลอื่น

การติดยาเสพติด

ด.ช.สมศักดิ์ ไม่เคยลองเสพสิ่งเสพติด หรือติดยาเสพติดอื่นใดมาก่อน แต่เมื่อมาทำงานที่โรงงาน ห้องพักไม่มีความเป็นส่วนตัว จึงไปกินนอนมั่วสุมที่โต๊ะสนุกเกอร์ ที่โต๊ะสนุกเกอร์แห่งนั้นมีมีการซื้อขายยาบ้า มีเพื่อนแบ่งยาบ้าให้ลองเสพ จึงลองเสพ สาเหตุที่เสพเพราะความเหงาก่อกวนใจเรื่องฐานะและความวุ่นวายทางบ้าน และน้อยใจที่บิดามารดาไม่รักตน เวลาได้เสพยาบ้า

สมองจะได้ไม่ต้องคิดอะไร และไม่มองเวลาทำงาน โดย ด.ช.สมศักดิ์ ได้รับรับยาบ้ามาจากเพื่อนฟรี (มีนายทุนให้เพื่อนเป็นผู้ขายยาบ้าให้ เมื่อขายได้ก็จะได้รับส่วนแบ่งซึ่งอาจจะเป็นเงิน หรือ เปลี่ยนเป็นยาบ้าก็ได้ ส่วนมากเพื่อนคนนี้จะขอเป็นยาบ้า และนำมาแบ่งให้ ด.ช.สมศักดิ์ เสพ) และ จะมีรายได้เล็กน้อยจากการช่วยตั้งลูกสูทเกอร์เมื่อมีคนมาเล่นหรือเมื่อเล่นจบเกมสไว้ใช้จ่าย เมื่อเสพหลายครั้งจึงติดยาบ้า และจะต้องเสพทุกวัน ๆ ละ 1-2 เม็ด ส่วนสูทจะตีประมาณเดือน ละ 3-4 ครั้ง (ครองสติไม่ได้) ก่อนการกระทำความผิดในครั้งนี้ ด.ช.สมศักดิ์ยังติดยาบ้า และได้ เสพยาบ้าก่อนการกระทำความผิด

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

ที่พักอาศัยของครอบครัวของ ด.ช.สมศักดิ์ ในปัจจุบัน เป็นห้องเช่าที่นายจ้างเช่า ให้อยู่โดยเสียค่าไฟฟ้าและน้ำประปาเอง เป็นห้องเล็ก ๆ บนชั้นที่ 4 ของตึกแถวใกล้โรงงานที่ทำงาน (นายจ้างได้เช่าไว้จำนวน 3 ห้อง แล้วกันห้องให้ลูกจ้างใช้พักอาศัยประมาณ 30 ครอบครัว) สภาพ สิ่งแวดล้อมของที่พักอาศัยเป็นห้องเช่าเล็ก ๆ แคบ ๆ บนชั้นที่ 4 ของตึกแถว (ตึกแถว 1 ห้อง ถูกกัน เป็นห้องพักประมาณ 10 ห้อง) ซึ่งนายจ้างเช่าให้อยู่อาศัยฟรีโดยผู้ที่พักอาศัยต้องเฉลี่ยกันเสียค่า น้ำประปาและไฟฟ้าเอง (นายจ้างเช่าตึกแถวจำนวน 3 ห้อง กันเป็นห้องให้ลูกจ้างพักประมาณ 30 ครอบครัวซึ่งมีความแออัดมาก) ภายในห้องพักมีเครื่องอำนวยความสะดวกเพียงโทรทัศน์ขนาดเล็ก ๆ วิทยุ และพัดลม ตึกแถวที่อาศัยอยู่มีประมาณ 15 ห้อง ส่วนใหญ่ถูกกันเป็นห้องเช่าราคาถูก สำหรับผู้มีรายได้น้อย การศึกษาต่ำ มีสภาพความเป็นอยู่แออัด สิ่งแวดล้อมไม่ดี มีการลักเล็ก ขโมยน้อย ทะเลาะวิวาท เมาสู่ราอาละวาด การพนันประเภทต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ มีโต๊ะสูทเกอร์ ผิดกฎหมายและเป็นแหล่งมั่วสุมเล่นการพนันและซื้อขายและเสพยาบ้าเป็นจำนวนมาก มีความ เป็นอยู่แบบตัวใครตัวมัน บางครั้งมีตำรวจไปตรวจบ้างเป็นครั้งคราว แต่ก็ไม่มีปัญหาอาชญากรรม ที่รุนแรง อาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อบายมุข และความ ชัดแย้งระหว่างห้องพัก ซึ่งปกติจะมีถูกตำรวจจับกุมเพราะเมาสู่รา กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับ การพนันและยาบ้าอยู่บ่อย ๆ

สิ่งช่วยยู่ทางเพศ

และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

ด.ช.สมศักดิ์ ไม่เคยเรียนหรือมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามาก่อน เริ่มมีความ ต้องการทางเพศครั้งแรกตั้งแต่อายุประมาณ 13 ปี (เมื่อทำงานที่โรงงานแห่งนี้)และมีความรู้ดีที่ว่า

ตนเองมีความต้องการทางเพศมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยจะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองทุก ๆ วัน วันละ 1-2 ครั้ง ด.ช.สมศักดิ์เคยมีภรรยาแล้ว 2 คน โดยภรรยาคนแรก มีเมื่อ ด.ช.สมศักดิ์อายุ 14 ปี และภรรยาอายุ 28 ปี โดยพบกันเนื่องจากการที่ห้องที่พักอาศัยมีความแออัดจนวายเป็นจากญาติพี่น้อง ไม่สามารถหาเวลาพักผ่อนและเวลาที่เป็นของตัวเองได้ จึงแอบไปพักผ่อนที่โต๊ะสนุกเกอร์และได้รู้จักกับภรรยาซึ่งทำงานอยู่ที่ดังกล่าว ต่อมา ด.ช.สมศักดิ์ได้ดื่มสุราจนเกิดอาการมีเนมาและภรรยาได้ชวนไปดื่มสุราต่อที่บ้าน จนรุ่งเช้าพบว่าตนเองได้นอนอยู่กับภรรยาและภรรยาโวยวายว่าโดน ด.ช.สมศักดิ์ ช่มชู้ ต่อมาสามารถตกลงกันได้โดยไม่ต้องแจ้งความร้องทุกข์กับตำรวจ กล่าวคือ ด.ช.สมศักดิ์ ต้องอยู่กันร่วมกันฉันท์สามีภรรยา ตลอดเวลาที่ใช้ชีวิตร่วมกัน ด.ช.สมศักดิ์มีเพศสัมพันธ์กับภรรยาทุกวัน ทั้งสองคนอยู่กินด้วยกันประมาณ 2 เดือน จึงเลิกกันเนื่องจากภรรยาคนแรกต้องกลับไปอยู่บ้านที่ต่างจังหวัดและไม่ได้ติดต่อกัน ส่วนภรรยาคนที่สองอยู่ด้วยกันหลังจากเลิกจากภรรยาคนแรกได้ประมาณ 1 เดือนเศษ และภรรยาคนที่สองเป็นเพื่อนกับภรรยาคนแรก ทำงานอยู่ที่เดียวกัน ภรรยาคนที่สองอายุประมาณ 26-27 ปี สาเหตุที่ ด.ช.สมศักดิ์ได้ภรรยาคนที่สองก็มีเหตุการณ์คล้ายกับภรรยาคนแรก คือ ได้เสพสุราและยาบ้าคนมีอาการมีเนมาและมีความต้องการทางเพศมาก ประกอบกับ ด.ช.สมศักดิ์ เคยก่อนจับกับภรรยาคนที่สองที่โต๊ะสนุกเกอร์หลายครั้ง ซึ่งภรรยาคนที่สองก็ไม่ขัดขืน ต่อมาจึงได้ชวนออกมาที่บ้านพักและได้มีเพศสัมพันธ์กันเมื่อตื่นมาตอนเช้า ภรรยาคนที่สองก็บอกกับ ด.ช.สมศักดิ์ให้มาอยู่กินฉันท์สามีภรรยาฉัน มิฉะนั้นแล้วจะแจ้งให้ตำรวจมาจับ เมื่อมาอยู่ด้วยกันกับภรรยาคนที่สองจึงทราบว่าภรรยาคนแรกมักให้เราให้ภรรยาคนที่สองฟังเกี่ยวกับการร่วมเพศกับนายสมศักดิ์ และพูดอยู่เสมอว่า ด.ช.สมศักดิ์ มีขนาดอวัยวะเพศที่ใหญ่มาก ใหญ่กว่าผู้ใหญ่อีก และภรรยาคนแรกมีความสุขมากจากการร่วมเพศหลับนอนกัน เมื่อภรรยาคนที่สองได้ฟังก็อยากลองดูบ้าง จึงสมยอมและใช้วิธีการเดียวกับภรรยาคนแรก ด.ช.สมศักดิ์อยู่กินกับภรรยาคนที่สองได้ประมาณ 3 เดือนก็เลิกจากกัน ซึ่งด.ช.สมศักดิ์เชื่อว่าจากการที่มีภรรยาถึงสองตนได้ช่วยให้ตนเองมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศและมีความต้องการทางเพศมากขึ้นด้วย

รายละเอียดของการกระทำผิดและถูกจับกุม

ในการกระทำความผิดครั้งนี้ ด.ช.สมศักดิ์กระทำความผิดเพียงคนเดียว โดยเหตุการณ์ในการกระทำความผิดในครั้งนี้เกิดขึ้นหลังจากที่ ด.ช.สมศักดิ์ได้เลิกกับภรรยาคนที่สองได้ไม่กี่เดือน ด.ช.สมศักดิ์ได้มั่วสุมที่โต๊ะสนุกเกอร์ ได้ดื่มสุราและเสพยาบ้าจนเกิดความต้องการทางเพศเมื่อกลับมาที่ห้องพักของตนพบว่าไม่มีใครอยู่ที่ห้อง ขณะนั้น ด.ญ.เอ อายุประมาณ 14 ปี และ

เป็นลูกพี่ ลูกน้อง กับ ด.ช.สมศักดิ์ และมีหน้าตาดี รูปร่างใหญ่ อวบอิม เป็นสาวเกินกว่าอายุมาก และเป็นคนสติไม่ดี (ติงต๋อง) มาตามให้ขึ้นไปดูไฟฟ้าที่ห้องพักของ ด.ญ.เอ ให้หน่อย เนื่องจาก ไฟฟ้าในห้องดับ ด.ช.สมศักดิ์จึงได้ตามขึ้นไปเพื่อช่วยแก้ไขให้ เมื่อไปถึงที่ห้องพักของ ด.ญ.เอ ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดอยู่ในห้อง และตนเองได้เดินตาม ด.ญ.เอ เข้าไปในห้อง จากนั้น ด.ญ.เอ ปิดประตูห้อง ซึ่ง ด.ช.สมศักดิ์ไม่ได้เฉลียวใจแต่อย่างใด และเข้าไปตรวจดูที่สวิทช์ไฟอันที่เสีย ทันใดนั้น ด.ญ.เอได้เข้ามาสวมกอดตนทางด้านหลัง ทำให้ ด.ช.สมศักดิ์ซึ่งมีความต้องการทางเพศจากการเสพยาบ้าและดื่มสุรามาก่อนแล้ว มีความต้องการทางเพศมากขึ้นกว่าเดิม จึงได้หันไปกอด ด.ญ.เอ และร่วมเพศกัน ขณะที่ตนเองและ ด.ญ.เอ ร่วมเพศอยู่ในห้องนั้น บิดาของ ด.ญ.เอ เข้ามาพบเห็นเข้าขณะกระทำความผิด จึงได้เข้ามาชกต่อยทำร้ายตนเองอย่างรุนแรง ด้วยการเตะ ต่อย จนมีเพื่อนข้างห้องได้ยินเสียงและเข้ามาห้ามปราม จากนั้น บิดา ด.ญ.เอจึงได้เข้าไปแจ้งความกับ ตำรวจให้มาจับกุม ด.ช.สมศักดิ์ ไปดำเนินคดีในความผิดข้อหา ช่มชู้นกระทำชำเรา

สาเหตุของการกระทำความผิดในครั้งนี้

ด.ช.สมศักดิ์ คิดว่าตนเองเป็นคนที่มีความต้องการทางเพศมาก เคยมีภรรยา มาแล้วสองคน ก่อนเกิดเหตุ ด.ช.สมศักดิ์ได้เสพยาบ้าและดื่มสุราจนมีความต้องการมาก่อนแล้ว ประกอบกับขณะที่เกิดเหตุเป็นสถานที่ที่ไม่มีผู้ใดอยู่ และ ด.ญ.เอ เข้ามากอดตนเองซึ่งเป็นการยั่วยุ ให้ตนเองมีความต้องการทางเพศสูงมากขึ้น จึงได้ร่วมเพศกับ ด.ญ.เอ ซึ่งเป็นญาติกับตนเอง

กรณีศึกษาที่ 2

ชื่อ นายอ่ำ (นามสมมติ)

ข้อหา ช่มชู้นกระทำชำเรา (เด็กหญิงอายุ 8 ขวบเศษ)

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 16 ปี 7 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 16 ปี 6 เดือน ถูกจับกุมข้อหา ช่มชู้นกระทำชำเรา (เด็กหญิงอายุ 8 ขวบเศษ) นับถือศาสนาพุทธ เกิดและมีภูมิลำเนาอยู่ที่เมือง คงเซโดน ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ระดับการศึกษา

บิดาและมารดามีลูกจำนวน 3 คน นายอ่ำเป็นลูกคนโต คนรองเป็นหญิงอายุ 14 ปี ส่วนคนสุดท้องเป็นชายอายุ 9 ปี เบื้องต้นนายอ่ำได้เข้าเรียนหนังสือที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน เช่นเดียวกับเด็กอื่นวัยเดียวกัน เป็นคนขยันไปโรงเรียนจนเป็นที่ชื่นชมของครู ผิดกับเด็กส่วนมากที่จะขาดโรงเรียนบ่อย แต่เรียนไม่เก่งเนื่องจากจดจำในเรื่องที่เรียนไม่ค่อยได้ ผลการเรียนไม่ดี เมื่อจบการศึกษาชั้น ป.5 ได้เรียนต่อในชั้น ป.6 แต่สอบตก ทำให้เกิดความท้อแท้ ประกอบกับฐานะทางบ้านยากจน จึงได้ออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดามารดาทำนาอยู่ประมาณ 2 ปี ก็ได้มีเพื่อนบ้านชักชวนให้เข้ามาทำงานที่ กทม. โดยบอกว่าจะได้เงินมากกว่าการทำนา นายอ่ำเห็นว่าเป็นหนทางที่จะสามารถส่งเงินกลับมาช่วยที่บ้านได้ จึงเดินทางเข้า กทม. พร้อมกับเพื่อนคนดังกล่าว ตั้งแต่ต้นปี 2541 โดยขณะที่กระทำความผิดและถูกจับกุมนายอ่ำไม่ได้เรียนหนังสือ เนื่องจากเรียนหนังสือไม่เก่ง จึงคิดออกจากโรงเรียนมาช่วยครอบครัวทำงาน

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

บิดาอายุ 40 ปี มารดาอายุ 35 ปี ทั้งบิดาและมารดาจบการศึกษาชั้น ป.4 สาเหตุที่ได้รับการศึกษาน้อยเนื่องจากมีพี่น้องหลายคน และทางบ้านมีฐานะยากจน ไม่มีเงินเพียงพอที่จะส่งเรียนหนังสือต่อ จึงต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยทำงาน จนกระทั่งทั้งคู่แต่งงานกันจึงได้แยกบ้าน ปัจจุบันบิดามารดาอยู่ด้วยกัน โดยบิดาเป็นใหญ่ภายในบ้าน ครอบครัวมีฐานะยากจน ใช้ชีวิตเรียบง่ายแบบชาวชนบททั่วไป บิดาสูบบุหรี่ ดื่มสุรา เล่นการพนันชนไก่และสลากกินแบ่ง ส่วนมารดาเล่นการพนันสลากกินแบ่งเพียงอย่างเดียว แต่ไม่เคยถูกตำรวจจับกุม คำพูดที่ใช้กันในครอบครัว จะพูดกันธรรมดาไม่ถึงกับเพวระ แต่หากเวลาบิดาโมโหหรือทะเลาะกับมารดา จะใช้เสียงดัง พูดกุ่มิ่ง ด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย และทำร้ายร่างกายมารดาด้วยการตบตี ต่อย และเตะมารดา โดยที่มารดาไม่กล้าที่จะตอบโต้ เพราะหากสู้ก็จะถูกทำร้ายหนักขึ้น บิดาทำร้ายมารดาโดยไม่คำนึงถึงว่าในขณะนั้นจะมีลูกอยู่ด้วยหรือไม่ เวลาเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ต่อหน้า นายอ่ำจะรีบหลบหนีไปที่อื่น เพราะกลัวและไม่อยากเห็นภาพเช่นนั้น นายอ่ำรู้สึกเสียใจและสงสารมารดามากที่เป็นเพศหญิงไม่มีทางต่อสู้กับบิดาที่แข็งแกร่งกว่า

บิดามารดาจะให้เงินลูกทุกคนไว้ทานขนมและซื้อเสื้อผ้าของเล่นให้ทุก ๆ คน เท่า ๆ กันตามอัตถภาพ แต่นายอ่ำรู้สึกว่ามีบิดารักลูกไม่เท่ากันเนื่องจากบิดาไม่ภูมิใจที่ตนเองเรียนไม่เก่งและมักจะถูกลงโทษด้วยความรุนแรงบ่อย ๆ ในขณะที่น้องทั้งสองคนไม่ค่อยถูกลงโทษ และ

บิดาก็ไม่เคยใช้ความรุนแรงกับน้องทั้งสอง ถึงแม้ว่าจะรู้สึกว่าเป็นคนไม่ค่อยรักกันแต่นายอ๋าก็ยังรักน้องทั้งสองคนเท่า ๆ เพียงแต่ไม่ค่อยสนิทสนม พูดคุย หรือเล่นกับน้องทั้งสองคน เพราะมีชอบที่จะอยู่คนเดียว และน้องทั้งสองก็ให้ความเคารพนายอ๋อเป็นอย่างดี เกี่ยวกับการถูกลงโทษ นายอ๋อเล่าให้ฟังด้วยอารมณ์เก็บกดและสะเทือนใจอย่างมาก (มีน้ำตาคลอที่เข้าตาและเสียงสั่น) ว่า เวลาทำการบ้านไม่ถูก บิดาจะอารมณ์เสีย โมโห และลงโทษด้วยการทุบตีและตะขอย่างรุนแรงทุกครั้ง บางครั้งเพียงแค่ได้รับบาดเจ็บบวมช้ำ แต่บางครั้งถึงกับเป็นแผลแตกตามร่างกาย ระหว่างถูกลงโทษนายอ๋อไม่เคยคิดที่จะอ้อนวอนบิดาให้หยุดการลงโทษแม้สักครั้งเดียว เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์เนื่องจากเวลาโมโหบิดาจะเป็นคนไม่มีเหตุผล ไม่ฟังคำอธิบายของใคร คงได้แต่นึกโกรธและน้อยใจ เพราะคิดว่าตนเองได้พยายามในเรื่องการเรียนอย่างที่สุดแล้ว บิดาน่าจะมีเหตุผลและเข้าใจตนบ้าง แต่ภายหลังจากที่ออกจากโรงเรียน พ้นจากเรื่องการเรียนแล้ว ก็ไม่ค่อยถูกลงโทษอีก นายอ๋อไม่เคยได้รับการให้กำลังใจ-คำชมเชยจากบิดามารดา เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อบิดามารดา จะมีความรู้สึกรัก สงสาร และห่วงใยมารดามากกว่า กับบิดาแม้ว่าจะเคยถูกลงโทษและทำร้ายร่างกายมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วนก็ตาม แต่ความรู้สึกเล็ก ๆ ก็ยังรักบิดา แต่ปัจจุบันหากถูกลงโทษอย่างรุนแรงเหมือนที่ผ่านมาอีก นายอ๋อพูดอย่างหนักแน่นว่าจะสวนสั่งสอน (ตอบโต้ด้วยการต่อสู้) ให้บิดาได้รู้เสียบ้างว่าความเจ็บปวดที่ตนเคยได้รับ มันมีรสชาติเป็นอย่างไร เกี่ยวกับการอบรมสั่งสอน บิดาจะเป็นผู้อบรมสั่งสอนลูกเป็นส่วนใหญ่ให้ขยันเรียนหนังสือ ส่วนมารดานาน ๆ จะอบรมสักครั้งโดยสอนให้ประพฤติตนเป็นคนดี ไม่ให้ทะเลาะวิวาทเกรงหาเรื่องผู้อื่น

ช่วงฤดูหนาวทุกคร้วเรือนจะออกไปทำนา เมื่อเกี่ยวข้าวเสร็จก็จะว่างงาน ผู้ชายในหมู่บ้านมักจะนำไก่ที่เลี้ยงไว้มาตีพนันกัน โดยก่อนตีมักจะมีชาวบ้านเอาเงินมาร่วมลงขันพนันถือหางไก่ของแต่ละฝ่ายเป็นจำนวนมาก ถ้าเป็นไก่ของที่บ้าน บิดาจะเล่นพนันครั้งละ 900 - 1,000 กีบ (ประมาณ 200 บาท เงินจำนวนนี้สามารถนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวได้เกือบ 2 อาทิตย์) แต่นายอ๋อกลับเห็นว่าการเล่นพนันของบิดาไม่เป็นเรื่องที่ดีหรือไม่เหมาะสมแต่อย่างใด หากไก่ของบิดาตีชนะก็จะมีกำไรเล็กน้อยสุราอาหาร และจะเลี้ยงไก่ตัวนั้นไว้อย่างดีเพื่อตีในครั้งต่อไป หรือไว้ใช้เป็นพ่อพันธุ์ แต่หากว่าตีแพ้ ทันทตีที่แพ้ บิดาจะโมโหและคิดว่าคอไก่ตัวนั้นพาดกับพื้นจนไก่อตายคามือ แล้วนำกลับมาตีหม่าเป็นกับแกล้มให้เพื่อนทาน โดยที่บิดาไม่เคยทานไก่อนั้นเลย เพราะแค้นที่ทำให้เสียพนัน การทารุณสัตว์เช่นนี้ นายอ๋อไม่รู้สึกสงสารแต่อย่างใด เนื่องจากมีความคิดว่าเป็นเรื่องของลูกผู้ชาย ไก่ที่แพ้สมควรต้องตาย ในเรื่องดังกล่าวถึงแม้ว่ามารดาจะไม่ค่อยเห็นด้วยเนื่องจากสงสารสัตว์และถ้าหากแพ้พนันครอบครัวก็จะได้รับความเดือดร้อนเรื่องการเงินเป็นอย่างมากก็ตาม แต่ก็ไม่กล้าที่จะห้ามปรามหรือว่ากล่าวแต่อย่างใด เนื่องจากกลัวถูกบิดาทำร้าย ก่อนถูกจับกุมในคดีนี้ นายอ๋อไม่ได้อยู่ร่วมกับบิดามารดาและครอบครัว

เป็นเวลาประมาณ 2 ปีเศษ เนื่องจากเข้ามาทำงานที่ กทม. โดยพักอาศัยในห้องเช่าที่นายจ้างเช่าให้อยู่ร่วมกับเพื่อนร่วมงานคนอื่นอีก 6 คน

รายได้ของครอบครัว

ครอบครัวนายอำมีฐานะยากจน ประกอบอาชีพทำนาบนที่ดินของตัวเองอยู่ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (พื้นที่ประมาณ 5 ไร่) ผลผลิตที่ได้ในแต่ละปีไม่แน่นอน โดยขึ้นอยู่กับฤดูกาลและสภาพภูมิอากาศ หากเป็นนอกฤดูการทำนาจะไม่มีงานที่มีรายได้เป็นอย่างอื่น ทำครอบครัวจึงมีรายได้จากการทำนาเพียงอย่างเดียว ประมาณปีละ 30,000 กีบ หรือประมาณ 550 บาท/เดือน (อัตราแลกเปลี่ยน 1 กีบ = 0.0054 ดอลลาร์สหรัฐ , 1 ดอลลาร์สหรัฐ = 40.82 บาท ที่มา : [http:// WWW.bot.or.th](http://WWW.bot.or.th) ณ 16 ต.ค.2543) ซึ่งเป็นรายได้ที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับค่าครองชีพในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ภายหลังนายอำได้ขอบิดามารดาเข้ามาในประเทศไทย เนื่องจากเศรษฐกิจดีกว่าและได้เข้ามาทำงานที่ กทม. เมื่อประมาณต้นปี 2541 โดยมาพร้อมกับเพื่อนบ้าน และได้ส่งเงินกลับมาช่วยเหลือครอบครัวทางบ้านเดือนละ 600 บาท (2724 กีบ) ครอบครัวจึงมีฐานะการเป็นอยู่ดีขึ้น ในระยะหลังนี้ครอบครัวนายอำมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นเดือนละ 1,150 บาท

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

เพื่อนที่โรงเรียนและในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่จะชวนกันพูดคุยและเล่นตามประสาเด็กในชนบทและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่มีการกระทำผิดกฎหมายและศีลธรรมบ้างคือเพื่อนจำนวน 3-4 คน มักจะชวนนายอำไปขโมยสัตว์เลี้ยงของผู้อื่น เช่น เป็ด ไก่ และสุนัข ฯลฯ ไปทำอาหารทานด้วยกัน ตอนฆ่าสัตว์เหล่านั้นไม่มีความรู้สึกสงสาร เพราะคิดว่าสัตว์เหล่านั้นเกิดมาเพื่อเป็นอาหารของมนุษย์ และไม่เคยมีใครถูกตำรวจจับกุมในกรณีดังกล่าวและกรณีอื่นแต่อย่างใด

เมื่อเข้ามาทำงานใน กทม. มีเพื่อนซึ่งทำงานและพักอยู่ที่พักเดียวกัน จำนวน 6 คน(เป็นคนไทย จำนวน 5 คน และคนลาว จำนวน 1 คน) ทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมายและศีลธรรม คือ เล่นการพนัน (เล่นไพ่ในห้องพัก) สูบบุหรี่ ดื่มสุรา เสพยาบ้า และพยายามชักชวนให้นายอำกระทำตามด้วย โดยเพื่อนคนไทยทุกคนเคยถูกตำรวจจับกุมเกี่ยวกับ

การพนัน และเพื่อนชาวลาวขณะนี้กำลังถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด (ยาบ้า) แต่ไม่มีใครเคย
ชักชวนนายอ๋อไปกระทำผิดทางเพศแต่อย่างใด

การติดยาเสพติด

ในวัยเด็กนายอ๋อไม่ติดยาเสพติด แต่เคยลองสูบบุหรี่และดื่มสุรากับความอยากรู้
อยากลอง เมื่อเข้ามาทำงานที่ กทม. เพื่อนร่วมห้องพยายามชักชวนให้สูบบุหรี่ ดื่มสุรา และเสพยาบ้า
ด้วยกัน เมื่อถูกชักชวนก็นายอ๋อจะเพียงแค่วางมือที่สุรานั้น เพราะไม่ชอบควันบุหรี่ และเห็นว่า
ยาบ้ามีโทษต่อร่างกาย ส่วนตัวนายอ๋อเองจะดื่มสุรา (เหล้าตราเสือ ซึ่งเป็นสุราที่มีสีและกลิ่นคล้าย
เหล้าเซียงซุน แต่มีดีกรีสูงกว่า เป็นที่นิยมดื่มของพนักงานใช้แรงงานหนัก เนื่องจากจะมีสรรพคุณ
แก้ปวดเมื่อยได้แล้วยังทำให้เจริญอาหารด้วย (ราคาขวดละ 65 – 70 บาท) ทุกวัน ๆ ละ 1 ขวด
(750 ซีซี) ส่วนใหญ่จะดื่มคนเดียวหลังเลิกงาน (หลัง 21.00 น.) ผลของการดื่มสุรา นอกจากจะมี
ความรู้สึกมึนเมา สนุกสนานแล้ว ยังทำให้นายอ๋อเกิดอารมณ์และมีความต้องการทางเพศมากขึ้น
กว่าปกติอีกด้วย และก่อนการทำความผิด นายอ๋อดื่มสุราไปประมาณครึ่งกลม (375 ซีซี)

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

สภาพสิ่งแวดล้อมบ้านพักของครอบครัวเป็นบ้านส่วนตัว ปลูกสร้างบนที่ดิน
ส่วนตัว ซึ่งเติบโตมาและได้อยู่พักอาศัยจนกระทั่งอายุประมาณ 14 ปีเศษ ก่อนเข้ามาทำงานที่
กทม. บ้านไม้ชั้นเดียวยกพื้น แคบ ๆ มีสภาพทรุดโทรมเพราะปลูกสร้างมานานแล้ว ไม่มีเครื่อง
อำนวยความสะดวกอย่างอื่นนอกจากวิทยุทรานซิสเตอร์ อยู่ในชนบทห่างไกลความเจริญ มี
บ้านเรือนอยู่รวมกันเป็นหย่อม ๆ (หมู่บ้าน) ผู้คนยังมีฐานะยากจน ประกอบอาชีพเกษตรกรรม
เครื่องมือการเกษตรที่ใช้กันอยู่เป็นแบบดั้งเดิมไม่ทันสมัย การคมนาคมไม่สะดวก ไม่มีสถาน
บันเทิง นอกจากการทำนาแล้ว ได้ปลูกพืชผักสวนครัว เลี้ยงสัตว์เพื่อเป็นอาหาร และเลี้ยงไก่ไว้เพื่อ
ตีพ่น ความเป็นอยู่ของชาวบ้าน มีความใกล้ชิดสนิทสนม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่ค่อยมีตำรวจ
เข้าไปตรวจในหมู่บ้าน แต่ก็ไม่มีปัญหาอาชญากรรมรุนแรง และไม่เคยมีใครถูกตำรวจจับกุมเพราะ
กระทำผิดกฎหมาย อบายมุขที่พบเห็นทั่วไปเป็นปกติคือการพนัน เช่น ชนไก่ กัดปลากัดพนัน
สลากกินแบ่ง ที่บ้านพักของครอบครัว ไม่เคยมีเพื่อนบ้านเคยถูกตำรวจจับกุมเพราะกระทำผิด
กฎหมาย

ส่วนสภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยของนายอ๋า ที่พักอาศัยเมื่อเข้ามาทำงานใน กทม. (ไม่มีผู้ปกครอง) ได้พักอาศัยอยู่ในห้องเช่าที่นายจ้างเช่าให้อยู่ร่วมกับลูกจ้างอื่นอีก 6 คน ก่อนการกระทำผิดและถูกจับกุมประมาณ 2 ปีเศษนั้น เพื่อนของนายอ๋าได้พานายอ๋ามาทำงานที่ ตลาดสดแห่งหนึ่งย่านฝั่งธนบุรี มีหน้าที่ทำความสะอาดเก็บขยะภายในตลาดช่วงกลางวัน และหลังจากที่พ่อค้าแม่ค้าเลิกขายของแล้ว (ประมาณ 09.00 – 21.00 น.) มีรายได้เดือนละ 3,000 บาท โดยจะเก็บไว้ใช้จ่ายเป็นค่าอาหารและอื่น ๆ ส่วนตัวเดือนละ 2,400 บาท ที่เหลือส่งให้บิดา มารดาทางบ้านเดือนละ 600 บาท นายจ้างมีที่พักให้อยู่อาศัยฟรี โดยจะต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นอีก 6 คน (เพื่อนชาวลาวที่พามาทำงาน 1 คน และคนงานที่เป็นคนไทยอีก 5 คน) ที่พักดังกล่าวเป็นห้อง แบ่งให้เช่าเล็ก ๆ ราคาถูก ขนาดประมาณ 3x3 เมตร อยู่บนชั้นที่ 4 ของตึกแถว 4 ชั้น ซึ่งอยู่ภายใน บริเวณตลาดสด เป็นที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน มีสภาพแออัด คน พลุกพล่าน มีการซื้อขายและเสพยาเสพติด (ยาบ้า) คนเมาสุรา เล่นการพนัน มีปัญหาการลักเล็ก ขโมยน้อย ทะเลาะวิวาท เป็นประจำ ที่พักอาศัยเมื่อเข้ามาทำงานใน กทม. มีเพื่อนบ้านถูกตำรวจ จับกุมเพราะกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาบ้าและการพนันอยู่บ่อย ๆ

สิ่งยั่วยุทางเพศ

และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

เมื่อครั้งยังอยู่กับครอบครัว ไม่เคยเรียนหรือมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เริ่มความ ต้องการทางเพศตั้งแต่อายุประมาณ 13 ปี และรู้สึกว่าการตนเองมีความต้องการทางเพศค่อนข้างมาก โดยจะต้องสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองทุกวัน ๆ ละ 1-2 ครั้ง ในลับตาคน ซึ่งส่วนใหญ่มักจะกระทำ ในห้องน้ำ ทั้งกลางวันและกลางคืน หากมีความสงสัยหรือปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศจะปรึกษาหรือ ขอคำแนะนำจากเพื่อน การที่นายอ๋าสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองครั้งแรกเป็น เนื่องมาจากมีเพื่อน เล่ารายละเอียดให้ฟังและแนะนำให้ลองทำดูจะมีความสุข พร้อมกับเล่าประสบการณ์การไปเที่ยว และมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการให้ฟังอย่างละเอียดทุกขั้นตอน ทำให้นายอ๋าซึ่งไม่เคยร่วมหลับ นอนหรือมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก่อน เกิดอารมณ์และมีความต้องการทางเพศ ประกอบกับการ อยากรู้ จึงทดลองกระทำตามคำแนะนำของเพื่อน นายอ๋าไม่เคยคิดจะไปเที่ยวหญิงบริการ เนื่องจากไม่มีเงินและช่องหญิงบริการอยู่ไกลจากบ้านมาก ผู้หญิงที่นายอ๋าชอบมีลักษณะ หน้าคม ผอมยาว ผิวขาว รูปร่างอวบ สูงประมาณ 150 ซม. แต่ต้องมีหน้าอกเล็ก ๆ

ภายในห้องพักที่อยู่ร่วมกับเพื่อน มีหนังสือลามกจำนวนมากเป็นสิ่งยั่วยุทางเพศ หนังสือเหล่านี้เป็นของเพื่อนและส่วนหนึ่งเป็นของที่นายอ๋าซื้อมาตัวเอง นายอ๋าจะดูหนังสือเหล่านี้

ทุกวัน และจะเกิดอารมณ์และความต้องการทางเพศเสมอ ๆ และบ่อย ๆ จนต้องสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองทุกวัน นอกเหนือจากวิถีโกลามากซึ่งเพื่อนร่วมห้องจะนำมาให้ดูนาน ๆ ครั้งหนึ่ง

รายละเอียดของการกระทำผิดและถูกจับกุม

ในการกระทำผิดครั้งนี้ นายอำเภอกระทำผิดเพียงคนเดียว และได้รับสิ่งยั่วยุทางเพศก่อนการกระทำผิด กล่าวคือ ตั้งแต่เริ่มเข้ามาทำงานในตลาดสดแห่งนี้ นายอำเภอได้รู้จักกับยามประจำตลาดคนหนึ่งเป็นชาย ซึ่งพักอยู่กับครอบครัวในห้องพักที่เจ้าของตลาดจัดไว้ให้ภายในบริเวณตลาดสดนั้น (ห้องพักชั้นเดียว อยู่ห่างไกลที่ชายของ และห้องพักหลังอื่น) จนคุ้นเคยกัน ยามผู้นี้มีภรรยาและลูกสองคน เป็นชายอายุประมาณ 17 ปี และเด็กหญิงปี (นามสมมติ) ผู้เสียหายในคดีนี้ อายุประมาณ 6 ขวบ นายอำเภอให้ฟังต่อไปว่าขณะนั้น ด.ญ.บี มีร่างกายสมบูรณ์ และตัวสูงโต กว่าเด็กหญิงในวัยเดียวกัน หน้าตาสวยงามน่ารัก ผอมยาวเสมอหัวไหล่ ผิวขาวเป็นเด็กคุดแก่ง พุดเพราะ ตลอด 2 ปีเศษ ที่ทำงานอยู่ นายอำเภอก็ดูดคุดคุดหยอกล้อกอดหอม และซื้อขนมมาให้ ด.ญ.บี เสมอ ๆ ทำให้สนิทสนมกับ ด.ญ.บี ตลอดมา โดยที่ผู้ปกครองมิได้นิกระแวงสงสัยแต่อย่างใดเนื่องจาก ด.ญ.บี ยังเป็นเด็กอยู่ ด.ญ.บี เป็นเด็กที่รักสวยรักงาม ชอบแต่งตัว

ผู้ปกครองก็มักจะตามใจด้วยการซื้อเสื้อผ้าเด็กที่ตัดเลียนแบบเสื้อผ้าผู้ใหญ่ตามสมัยนิยมให้ใส่ ก่อนเกิดเหตุและถูกจับกุมประมาณ 2 เดือน ด.ญ.บี มีอายุได้ประมาณ 8 ขวบเศษ ร่างกายเติบโตขึ้นจากเดิมมาก และสนิทกับนายอำเภอมากกว่าเดิม ชอบใส่เสื้อสายเดี่ยวนุ่งกระโปรงสั้น เริ่มเป็นที่ถูกตาต้องใจและทำให้นายอำเภอเกิดอารมณ์และความต้องการทางเพศต่อ ด.ญ.บี การกระทำผิดทางเพศต่อ ด.ญ.บี ครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อมีโอกาสอยู่สองต่อสองในที่ลับตาคน นายอำเภอได้ดึงตัว ด.ญ.บี เข้ามากอดจูบ เมื่อมีอารมณ์ทางเพศมากขึ้น นายอำเภอได้ใช้มือสอดเข้าไปใต้กระโปรงแล้วล้วงเข้าไปในกางเกงในลูบคลำอวัยวะเพศของ ด.ญ.บี สักครู่หนึ่ง เบื้องต้น ด.ญ.บี ไม่ได้ขัดขืนแต่อย่างใด ต่อจากนั้นได้พยายามใช้นิ้วมือ (นิ้วกลาง) สอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศ ด.ญ.บี เริ่มขัดขืนแต่ยังไม่ร้องให้ กระทั่งสามารถสอดใส่นิ้วเข้าไปได้ลึกประมาณ 1 ซม. ด.ญ.บี เจ็บจึงร้องให้ นายอำเภอตกใจกลัวว่าจะมีใครได้ยินและพบเห็น จึงหยุดการล่วงละเมิดทางเพศ ปลอบโยนให้หยุดร้อง สั่งไม่ให้นำเรื่องนี้ไปบอกใคร และให้เงิน ด.ญ.บี เพื่อไปซื้อขนม ด.ญ.บี จึงหยุดร้องให้ หลังการล่วงละเมิดทางเพศแล้ว ไม่พบท่าทีที่ผิดปกติของผู้ปกครอง จึงแน่ใจว่า ด.ญ.บี ไม่ได้บอกใคร ดังนั้น ต่อมาเมื่อมีโอกาสนายอำเภอก็ได้ทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อ ด.ญ.บี ในลักษณะเดิมอีก 3 ครั้ง ก่อนถูกจับกุมโดยพยายามทำเบา ๆ นุ่มนวลขึ้นกว่าเดิม นายอำเภอบอกว่าในแต่ละครั้ง ด.ญ.บี จะสอดนิ้วเล็กน้อย และส่งเสียงครางเมื่อนายอำเภอสอดใส่นิ้วมือเข้าไปในอวัยวะเพศ (สอดใส่เข้าไปได้ลึกประมาณ 1 ซม.) แต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 4 - 5 นาที เนื่องจากกลัวคนอื่นพบเห็น

ในวันที่เกิดเหตุและถูกจับกุม นายอ่ำตื่นนอนเวลาประมาณ 08.00 น. เมื่ออาบน้ำเสร็จ ก็ลงจากห้องพักไปทำงานตามปกติ ตอนพักเที่ยงทานข้าวมีเพื่อนคนงานด้วยกันคนหนึ่งเล่าเนื้อเรื่องภาพยนตร์ลามกที่ได้ดูมาให้ฟังอย่างละเอียด (ผู้ชาย 2 คน ได้ร่วมเพศกับผู้หญิงเพียงคนเดียวพร้อมกัน ด้วยการ oral sex แบบธรรมชาติ และทางทวารหนัก) ทำให้นายอ่ำเกิดอารมณ์และความต้องการทางเพศขึ้นมาทันที เมื่อเพื่อนเล่าจบ นายอ่ำได้เดินผ่านไปทางห้องพักของ ด.ญ.บี พบเห็น ด.ญ.บี กำลังเล่นอยู่ในห้องพักเพียงคนเดียว ไม่มีใครอยู่บริเวณใกล้เคียง จึงเดินเข้าไปในห้องปิดประตูตั้งตัว ด.ญ.บี มากอดจูบ ถอดเสื้อผ้าและกางเกงในออก ใช้มือลูบคลำอวัยวะเพศของ ด.ญ.บี จนตนเองเกิดความต้องการทางเพศถึงขีดสุด จึงจับ ด.ญ.บี ให้นอนหงายลงกับพื้น ตั้งกางเกงขาสั้นเอวข้างซ้ายและกางเกงในของตนลงมาที่บริเวณหัวเข่า จับอวัยวะเพศของตนซึ่งแข็งตัวเต็มที่แล้วถูไถและพยายามสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของ ด.ญ.บี จนสามารถสอดใส่เข้าไปได้ได้ประมาณ 1.5 ซม. ขณะสอดใส่ ด.ญ.บี ได้ร้องไห้ด้วยความเจ็บ แต่นายอ่ำก็ยังไม่หยุดการกระทำ กลับพยายามที่จะสอดใส่ลงไปให้ลึกกว่าเดิม แต่เข้าไม่ได้มากกว่านั้น เนื่องจากขนาดอวัยวะเพศของ ด.ญ.บี ยังเล็ก นายอ่ำได้พยายามเช่นนั้นอยู่ประมาณ 2 – 3 นาที โดย ด.ญ.บี ได้ร้องไห้ด้วยความเจ็บปวดตั้งขึ้นเรื่อย ๆ แต่นายอ่ำก็ยังไม่หยุดการกระทำ จนกระทั่งพี่ชายของ ด.ญ.บี ได้ยินเสียงร้องไห้ของน้องสาวเข้ามาพบ จึงจับตัวนายอ่ำไว้ และแจ้งตำรวจจับกุมดำเนินคดี

สาเหตุของการกระทำผิดครั้งนี้

นายอ่ำคิดว่าสาเหตุที่ทำให้ตนเองกระทำผิดในครั้งนี้เกิดจากการถูกตาต้องใจ ด.ญ.บี (รูปลักษณ์และการแต่งกาย) ในเชิงชู้สาวและเคยล่วงละเมิดทางเพศต่อ ด.ญ.บี มาก่อน ประกอบกับก่อนเกิดเหตุได้รับสิ่งยั่วยุทางเพศ โดยเพื่อนได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ให้ฟัง ทำให้เกิดอารมณ์และความต้องการทางเพศขึ้นอย่างมาก และโอกาสเอื้ออำนวยเนื่องจาก ด.ญ.บี อยู่ในห้องพักเพียงคนเดียว

กรณีศึกษาที่ 3

ชื่อ นายณรงค์ (นามสมมติ)

ข้อหา ช่มชู้ในกระทำชำเรา

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 17 ปี 3 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 17 เดือน ถูกจับกุมข้อหา ช่มชู้
 กระทำซ้ำเอา นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อ.ไทรน้อย จ.นนทบุรี

ระดับการศึกษา

จบการศึกษาชั้น ม.3 จากโรงเรียนในชุมชนที่พักอาศัยแห่งหนึ่งใน กทม. ย่านชานเมืองเขตติดต่อกับจังหวัดนนทบุรี มีผลการเรียนไม่ดี เนื่องจากหัวสมองไม่ดี และไม่ชอบวิชาสามัญทั่วไปที่เรียน ประกอบกับมีความเบื่อหน่ายในการเรียนอย่างมาก แต่ที่บ้านสนับสนุนและมีความต้องการให้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากในวัยเด็กบิดามารดาไม่มีโอกาสเรียนสูง เนื่องจากฐานะทางบ้านของแต่ละฝ่ายไม่ดี นายณรงค์จึงไม่ยอมขจัดใจทางบ้านที่ต้องการให้เรียน จึงเลือกเรียนต่อในสายอาชีพ โดยกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช.ปี 1 สาขาการชาย ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งใน กทม. โดยยังไม่มี การสอบวัดผลความรู้ก่อนที่กระทำผิดและถูกจับกุม

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

บิดาอายุ 35 ปี เป็นชาวจังหวัดนนทบุรี จบการศึกษาชั้น ป.4 จาก โรงเรียนวัดแห่งหนึ่ง ส่วนมารดาจบการศึกษาชั้น ป.4 จากจังหวัดขอนแก่น หลังจากที่บิดามารดาสมรสกัน ได้ย้ายมาอยู่ที่บ้านของคุณปู่และบิดามารดาช่วยกันประกอบอาชีพทำสวนผักในที่ดินที่ปรับเป็นแปลงปลูกผักและปลูกพืชหมุนเวียนตามฤดูกาล โดยในแปลงที่ปลูกจะยกเป็นร่องปลูก 7 ร่อง มีรายได้ประมาณ 6,000-7,000 บาทต่อเดือน ซึ่งถือว่ามีความยากจนมาก บิดามารดาจะให้เงินนายณรงค์เดือนละประมาณ 1,000 บาท ต้องใช้อย่างประหยัด ในบ้านอยู่กัน 6 คนในลักษณะเป็นครอบครัวใหญ่ประกอบด้วย ลุง ป้า น้า บิดา มารดา ลูกหลาน รวม 10 คน ที่บ้านบิดา และลุงจะสูบบุหรี่ และมักชวนเพื่อนมาร่วมดื่มสุราที่บ้าน ครั้งละประมาณ 2-3 คน เป็นประจำ เมื่อเมาสุรามักจะพูดไม่รู้เรื่อง เสียงดังเอะอะโวยวายทุกครั้ง นายณรงค์มีน้องสาวร่วมบิดามารดาเดียวกันอีก 1 คนอายุ 5 ปี บิดามารดามักจะให้นายณรงค์คอยดูแลน้องสาวเป็นประจำ เมื่อออกไปทำงาน ทำให้นายณรงค์รู้สึกรักผูกพันกับครอบครัว รู้สึกมีความอบอุ่นมั่นคงเมื่อได้อยู่กับครอบครัวที่เป็นครอบครัวใหญ่ แม้ในบางครั้งจะรู้สึกอึดอัดบ้างเป็นบางครั้ง แต่ก็มีความรู้สึกดีที่แยกเป็นครอบครัวเล็ก ๆ มารดารู้จักกับบิดาที่กรุงเทพฯ หลังจากที่แต่งงานกันได้ย้ายมาอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี

ภายในบ้านเคยมีลูกพี่ลูกน้องของนายณรงค์ 1 คน ซึ่งเป็นลูกของลุง ดิทยาบ้า และเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม เมื่อครอบครัวทราบจึงได้พาไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลแต่ยังไม่

สามารถเลิกได้ ซึ่งนายณรงค์ทราบว่าลูกพี่ลูกน้องมักจะแอบไปเสพยาบ้ากับเพื่อนนอกบ้านเป็นประจำ

รายได้ของครอบครัว

ครอบครัวนายณรงค์มีอาชีพทำสวน ปลูกผักประเภทต่าง ๆ หมุนเวียนเปลี่ยนไปตลอดปีตามฤดูกาล เช่น ผักบุ้ง ผักคะน้า ผักกวางตุ้ง ฯลฯ บนที่ดินของตัวเองซึ่งได้รับการแบ่งมาจากปู่ จำนวน 1 แปลง (มีพื้นที่การปลูก 7 ไร่ใหญ่ แต่ไม่ทราบว่าเนื้อที่ทั้งหมดเท่าไร) เวลาผักต่าง ๆ โตเต็มที่ จะมีผู้มารับซื้อที่สวน มีรายได้ต่อปีโดยหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดแล้วประมาณ 75,000-80,000 บาท หรือเดือนละประมาณ 6,000-6,500 บาท นายณรงค์จะใช้เวลารว่างจากการเรียนมาช่วยบิดา มารดาทำสวนเป็นครั้งคราว และจะได้รับค่าใช้จ่ายมาโรงเรียนจากบิดา มารดาประมาณเดือนละ

1,000	บาท
-------	-----

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

นายณรงค์มีเพื่อนที่โรงเรียนหลายคน มักไปเที่ยวด้วยกันบ่อย มีทั้งเพื่อนชายและเพื่อนหญิง เนื่องจากเพื่อนที่เรียนด้วยกันเป็นคนที่เรียนหนังสือไม่เก่งจึงมักชวนกันหนีออกไปเที่ยวกันเป็นประจำ และเพื่อนผู้ชายจะมีแฟนแล้วและแอบได้เสียกันบ่อยครั้ง ซึ่งแฟนของเพื่อนส่วนใหญ่ก็จะเป็นเพื่อนหญิงที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน เพื่อนนายณรงค์บางคนติดยาบ้าและมักจะชวนให้นายณรงค์เสพยาเป็นประจำ ในช่วงแรกนายณรงค์พยายามปฏิเสธ ทำให้ไม่สามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ ระยะเวลาเมื่อเพื่อนชวนเสพยาก็ลองดูเพื่อจะได้เข้ากับกลุ่มของเพื่อน ๆ ได้ และหลังจากนั้นก็เสพยาเรื่อยมา โดยจะนำเงินที่บิดามารดาให้ใช้จ่ายรายเดือนมาแอบ ซึ่งยาบ้า

การติดยาเสพติด

นายณรงค์ติดยาบ้าเนื่องจากเพื่อนในกลุ่มชักชวนให้ลองเสพยาเมื่อเข้ามาเรียนในระดับ ปวช.ปี 1 ช่วงแรกได้ปฏิเสธเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ ระยะเวลาเมื่อเพื่อนมาชวนอีก นายณรงค์ก็กลัวว่าจะเข้ากับกลุ่มเพื่อนของตนไม่ได้จึงยอมเสพยา หลังจากนั้นนายณรงค์ได้เสพยาเรื่อยมา ส่วนมากจะหนีเรียนไปเสพกับเพื่อนในตอนบ่าย โดยนายณรงค์จะเอาเงินที่ได้รับ

จากครอบครัวมาซึ่ง โดยให้เพื่อนที่ร่วมเสพเป็นผู้ซื้อให้เนื่องจากซื้อได้ในราคาถูก ต่อมาเพื่อนได้แนะนำแหล่งที่ซื้อขายว่า นายณรงค์จึงแอบมาซื้อไปเสพเองโดยจะเสพประมาณวันละ 1-2 ครั้ง และในเทศกาลสำคัญหรือออกไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ นายณรงค์ก็จะดื่มสุราเป็นการสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อนเป็นประจำ

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

สภาพบ้านพักเป็นบ้านส่วนตัวซึ่งได้รับมรดกจากคุณปู่ ภายในบ้านมีความเป็นอยู่แบบครอบครัวขยายมีครอบครัวนายณรงค์และญาติพี่น้อง อยู่ด้วยกันหลายครอบครัว โดยบ้านที่นายณรงค์พักอาศัยอยู่เป็นบ้านไม้ 2 ชั้น พักอาศัยอยู่ทั้งหมดจำนวน 8 คน ชั้นล่างเป็นห้องโถง 1 ห้อง ห้องส่วนตัวของปู่ 1 ห้อง และห้องส่วนตัวของครอบครัวของลุงอีก 1 ห้อง (ห้องลุงกับป้า) ส่วนชั้นบนมีจำนวน 3 ห้อง ครอบครัวของนายณรงค์พักอยู่ชั้นบน จำนวน 2 ห้อง (บิดามารดาและน้องสาวอยู่รวมกัน 1 ห้อง และห้องส่วนตัวของนายณรงค์ 1 ห้อง) ส่วนอีก 1 ห้อง เป็นห้องของลูกชายลุงซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องกับนายณรงค์ (อายุประมาณ 19 ปี) ใกล้ ๆ บ้านที่พักอาศัยยังมีบ้านหลังใหญ่ 2 ชั้น อีก 1 หลัง มีครอบครัวของป้าและอาพักอาศัยอยู่อีก 2 ครอบครัว (จำนวน 9 คน) บ้านทั้งสองหลังมีลักษณะเป็นบ้านสวน ล้อมรอบด้วยต้นไม้ขนานชนิดมากมาย ถัดออกไปจะเป็นบริเวณที่ทำสวนผักของครอบครัวและญาติพี่น้อง บ้านของเพื่อนบ้านจะอยู่ใกล้กันพอสมควร บ้านแต่ละหลังจะอยู่ห่างกันพอประมาณ ไม่แออัด เนื่องจากละแวกนั้นส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน และมีแหล่งมั่วสุมเสพและซื้อขายยาบ้า

สิ่งยั่วยุทางเพศ และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

นายณรงค์ได้รับการเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาในห้องเรียนแต่ไม่ค่อยเข้าใจนัก และด้วยความเป็นคนที่ย้ายไม่กล้าถามเกี่ยวกับเรื่องเพศ และคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องส่วนตัวไม่จำเป็นต้องถามหรือบอกใคร นายณรงค์จึงมักจะหาหนังสือไปมาอ่าน หรือแอบไปดูหนังโป๊ที่บ้านเพื่อน นายณรงค์มีความต้องการทางเพศตั้งแต่อายุ 10 ปี โดยได้อ่านหนังสือโป๊และทำตามหลังจากนั้นจึงได้สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองวันประมาณ 1-2 ครั้ง และเมื่อมาเรียนในระดับปวช. ก็ได้คบกับเพื่อนสาวในโรงเรียนและไปเที่ยวด้วยกัน จนได้เสียกันและได้แอบไปร่วมเพศกับเพื่อนสาวที่เรียนด้วยกันประมาณ

อาทิตย์ละ

2-3

ครั้ง

รายละเอียดของการกระทำผิดและถูกจับกุม

นายณรงค์เป็นหนุ่มที่มีหน้าตาดี เป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนสาวในโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ แต่นายหนุ่มมักอยู่กันเป็นกลุ่มกับเพื่อน ๆ ที่สนิทในโรงเรียนประมาณ 4-5 คน ซึ่งเพื่อนบางคนมีแฟนเป็นนักศึกษาที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันและเคยได้เสียกันมาแล้ว ซึ่งเพื่อนจะมาเล่าให้ฟัง เมื่อประมาณต้นปี 42 นายณรงค์ได้รู้จักกับผู้เสียหายเนื่องจากผู้เสียหายเป็นเพื่อนแฟนของเพื่อนในกลุ่มและจะมากับเพื่อนเป็นประจำ ทำให้นายณรงค์เกิดความสนิทสนมกันดีกับผู้เสียหาย ผู้เสียหายมีอายุเท่ากับนายณรงค์และกำลังศึกษาอยู่ ปวช.ปี 1 สาขาการตลาด มีผลการเรียนปานกลาง เวลาเลิกเรียนมักจะมาเจอกันนั่งเล่นพูดคุยกัน นายณรงค์รู้จักกับผู้เสียหายได้ประมาณ 1 เทอม เมื่อปิดเทอมใหญ่เพื่อนของนายณรงค์และเพื่อนของแฟนได้ชวนทั้งสองไปเที่ยวเมืองกาญจนบุรี เพื่อพักผ่อนสมองหลังจากที่เรียนมาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งทั้งสองก็ไม่ปฏิเสธเพราะไม่เคยไป โดยค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพื่อนเป็นคนออกให้นายณรงค์ เมื่อไปถึงเมืองกาญจนบุรี นายณรงค์และเพื่อนได้ไปนอนที่ในแพแห่งหนึ่ง โดยมีการดื่มสุราและแอบเสพยาบ้ากัน และระหว่างที่สังสรรค์กันอยู่ได้ทราบว่าเพื่อนได้แอบลักลอบได้เสียกับแฟนมาแล้วและจะมาเที่ยวเพื่อนเปลี่ยนบรรยากาศ และเพื่อนแนะนำให้ลองชวนผู้เสียหายไปแอบมีเพศสัมพันธ์กับนายณรงค์ นายณรงค์จึงมาชวนผู้เสียหายดื่มสุรากับเพื่อน ๆ จนผู้เสียหายเมาสุรา และพาผู้เสียหายไปหลบนอนและลักลอบได้เสียกัน เมื่อผู้เสียหายกลับไปที่บ้านปรากฏว่าผู้เสียหายได้ตั้งท้องและบิดามารดาของผู้เสียหายทราบเรื่องที่เกิดขึ้นว่าผู้เสียหายถูกนายณรงค์มอมเหล้าและได้เสียกัน

จึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจให้จับกุมนายณรงค์

สาเหตุของการกระทำผิดครั้งนี้

ไปเที่ยวกับเพื่อนและดื่มสุรา เสพยาบ้า เป็นเหตุให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ประกอบกับเพื่อนยั้ให้มอมเหล้าผู้เสียหายเพื่อจะได้แอบลักลอบได้เสียกัน

กรณีศึกษาที่ 4

ชื่อ นายสมพงษ์ (นามสมมติ)

ข้อหา

ร่วมกันโทรมหนิง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 16 ปี 2 เดือน ขณะกระทำความผิด อายุประมาณ 16 ปี ถูกจับกุม
 ซื่อหาร่วมกับพวกรวม 6 คน โทรมหญิง นับถือศาสนาพุทธ และมีภูมิลำเนาอยู่ใน
 กรุงเทพมหานคร

ระดับการศึกษา

ครอบครัวนายสมพงษ์ บิดามารดามีบุตร 2 คน นายสมพงษ์เป็นลูกชายคน
 สุดท้องและมีพี่สาว อายุประมาณ 18 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวช. ปี 2 สาขาบัญชี ในวิทยาลัย
 แห่งหนึ่ง ส่วนนายสมพงษ์กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการเรียนพอใช้ ได้เกรด
 เฉลี่ย 2.22 ตั้งแต่เข้ารับการศึกษาไม่เคยสอบตกเลย ครอบครัวนายสมพงษ์มีฐานะค่อนข้าง
 ยากจน และต้องส่งเสียบุตรสาวและบุตรชายรวม 2 คนที่กำลังศึกษาอยู่ บิดามารดาจึงต้องออก
 ทำงานอย่างหนักเพื่อหาเงินมาเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ค่าใช้จ่าย
 ภายในบ้าน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อีก ทำให้บิดามารดาไม่ค่อยมีเวลาให้กับนายสมพงษ์และ
 ครอบครัวมากนัก โดยเฉพาะบิดาซึ่งเป็นเพศเดียวกับนายสมพงษ์ซึ่งเป็นกรรมกรต้องใช้กำลังใน
 การประกอบอาชีพ เมื่อกลับถึงบ้านก็จะเพลียและหลับตั้งแต่ค่ำ ทำให้ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนนาย
 สมพงษ์เท่าที่ควร และนายสมพงษ์ก็ไม่ค่อยได้ปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับบิดาและครอบครัวเท่าใด
 นัก ขณะที่พี่สาวของนายสมพงษ์ก็เป็นเพศตรงข้ามทำให้นายสมพงษ์เกิดความเกรงใจที่จะ
 ปรึกษาหารือปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศ ทำให้นายสมพงษ์หันไปปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับ
 เพื่อน ๆ ที่ตนเองสนิทสนมทั้งในละแวกบ้านและในโรงเรียน

ขณะที่กระทำความผิดนายสมพงษ์จบการศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ
 สามารถสอบเข้าเรียนต่อสายอาชีพในระดับ ปวช.แผนกช่างกลโรงงานได้ ในโรงเรียนอาชีวฯแห่ง
 หนึ่ง และขณะที่กำลังจะเข้าไปรายงานตัวเพื่อรับการศึกษาได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวมา
 ดำเนินคดีเสียก่อน

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

บิดาเป็นชาวจังหวัดปราจีนบุรี มารดาเป็นชาวจังหวัดหนองคายและมารดาไม่ได้
 เรียนหนังสือจึงอ่านและเขียนไม่ได้ ครอบครัวของบิดามารดาเป็นคนต่างจังหวัด มีฐานะที่ยากจน

มีการศึกษาน้อย เพราะเป็นครอบครัวใหญ่ มีญาติ พี่ น้องหลายคนทำให้มีเงินไม่เพียงพอที่จะดูแลเลี้ยงดูบิดามารดาได้ บิดามารดาจึงได้เดินทางเข้ามาเพื่อพักอาศัยและทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร และบิดาได้พบกับมารดา ขณะที่บิดาประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างและมารดาประกอบอาชีพหาบเร่ขายของได้หาบของมาขายบริเวณที่บิดาทำงานอยู่ ซึ่งเมื่อมารดามาขายของบ่อย ๆ ก็รู้จักและรักบิดาจนแต่งงานอยู่กินด้วยกันในที่สุด เมื่อแต่งงานกันแล้วบิดามารดาจึงได้มาเช่าบ้านพักอยู่ที่ห้องแถวที่พักอาศัยอยู่ปัจจุบัน โดยบิดายังคงประกอบอาชีพเป็นกรรมกรรับเหมาก่อสร้างเช่นเดิม ส่วนมารดาซึ่งมีความสามารถในการทำอาหารได้เปิดร้านอาหารบริเวณหน้าบ้าน เพื่อช่วยบิดาหาเงินมาจุนเจือครอบครัวอีกบางส่วน ปัจจุบันบิดามารดายังคงใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน มีบุตรด้วยกัน 2 คน คนโตเป็นผู้หญิงกำลังศึกษาระดับ ปวช. สาขาบัญชี ปีที่ 2 นายสมพงษ์เป็นบุตรคนสุดท้องของครอบครัว ภายในครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน ห้องใช้จ่ายอย่างประหยัด การดำเนินชีวิตภายในครอบครัวเป็นไปอย่างเรียบง่าย บิดาเป็นผู้ที่เป็นใหญ่ในบ้าน บิดาเลิกสูบบุหรี่แต่ยังคงดื่มสุรา โดยเฉพาะในวันเสาร์-อาทิตย์ ซึ่งบิดามักจะดื่มสุราอยู่ที่บ้านคนเดียวเป็นประจำ ส่วนอบายมุขนั้น ภายในบ้านบิดา-มารดานิยมเล่นการพนันห่วยได้ดินเนื่องจากเป็นค่านิยมของคนในระแวกบ้านที่พักอาศัยอยู่ คำพูดในครอบครัวค่อนข้างจะพูดจาไพเราะ เป็นคนที่มีเหตุผล บิดามารดาร์ักลูกทั้งสองเท่า ๆ กัน เวลาบิดามารดาทะเลาะกันจะพูดเสียงดัง พูดคำหยาบ มึง-กู แต่จะไม่ด่าอย่างรุนแรงใส่กัน ทุกครั้งที่มีการทะเลาะกันนายสมพงษ์จะรู้สึกท้อภายในบ้านไม่น่าอยู่ และเป็นเหตุการณ์ที่รุนแรง เขาวงกตมักจะเสียใจทุกครั้งที่มีการทะเลาะกัน โดยเฉพาะถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวของนายสมพงษ์เอง นายสมพงษ์จะเข้าไปห้ามและยอมรับผิดเพื่อให้บิดามารดาหยุดทะเลาะกัน บิดามารดาจะให้เงินค่าใช้จ่ายของพี่สาวและนายสมพงษ์เดือน 1,000 บาท ซึ่งนายสมพงษ์รู้สึกว่าเงินจำนวนดังกล่าวไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในแต่ละเดือน แต่ก็ต้องประหยัดเนื่องจากทางบ้านฐานะยากจน จึงไม่ค่อยได้ซื้อของเล่น ข้าวของเครื่องใช้ หรือเสื้อผ้ามากนัก แต่ทุกครั้งที่มีความจำเป็นก็จะบอกให้ครอบครัวทราบ และมักจะได้รับการจัดหามาให้อยู่เสมอ ภายในครอบครัวบิดามารดามักจะพยายามอบรมสั่งสอนให้ลูก ๆ เป็นคนดี โดยเฉพาะในช่วงเวลาทานข้าวเย็น ซึ่งถือว่าเป็นเวลาของครอบครัว ทุกคนมักจะอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตากันแทบทุกวัน เวลาทานข้าวเย็นมักจะมีเรื่องพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน และทั้งบิดามารดามักจะสอดแทรกการอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีอยู่เสมอ ซึ่งนายสมพงษ์ถือว่าบิดามารดาเป็นแบบอย่างที่ดีของครอบครัว ในการลงโทษบิดามารดามักใช้เหตุผลในการพูดจากันมากกว่าตีหรือทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง นายสมพงษ์จำได้ว่าเคยถูกบิดามารดาตีครั้งสุดท้ายเมื่ออายุประมาณ 10 ขวบ หลังจากนั้นจะตักเตือนด้วยคำพูดและเหตุผลระหว่างกัน

ในด้านการศึกษาและให้คำปรึกษานั้น บิดามารดาไม่สามารถให้คำปรึกษาที่ดีได้ เนื่องจากมีความรู้ไม่พอและไม่เข้าใจในระบบการศึกษา ส่วนพี่สาวก็เป็นเพศตรงข้าม ทำให้นายสมพงษ์เกิดความเกรงใจไม่กล้าปรึกษาพี่สาว และบิดามารดา จึงมักไปปรึกษาเพื่อนข้างบ้านหรือเพื่อนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

รายได้ของครอบครัว

นายสมพงษ์มีพี่สาวซึ่งกำลังศึกษาในสายอาชีพระดับ ปวช. ปีที่ 2 อีก 1 คน ซึ่งพี่สาวของนายสมพงษ์ได้รับเงินค่าใช้จ่าจากทางบ้านประมาณ 1,000 บาทต่อเดือน เช่นเดียวกับนายสมพงษ์ และพี่สาวของนายสมพงษ์ไม่ประกอบอาชีพแต่อย่างใด ครอบครัวของนายสมพงษ์เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของลูก ๆ ทุกคน โดยครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 12,000 บาทต่อเดือน ซึ่งนายสมพงษ์รู้สึกว่ารายได้จำนวนดังกล่าวไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้จ่ายภายในครอบครัว มีความรู้สึกที่ครอบครัวมีรายได้น้อย มีความยากจน และมีความรู้สึกยากลำบากในการดำรงชีพในแต่ละวัน จำเป็นต้องอยู่อย่างประหยัด เพราะทั้งบิดามารดาต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในบ้านทั้งหมดถ้าเดือนใดมีรายจ่ายมากบิดามารดาต้องทำงานหนักมากยิ่งขึ้นเพื่อหาเงินมาเลี้ยงตนและพี่สาว ซึ่งครอบครัวของนายสมพงษ์ไม่มีเงินเก็บสะสมไว้ในธนาคาร เพราะรายได้และรายจ่ายมีจำนวนเท่ากันในแต่ละเดือน

บิดาของนายสมพงษ์เป็นกรรมกรรับจ้าง(รับจ้างรับเหมาก่อสร้างบ้าน และต่อเติมอาคารโดยเป็นลูกจ้างของบริษัทรับเหมาก่อสร้างแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ มีรายได้ประมาณ 8,000 บาท ต่อเดือน ส่วนมารดาประกอบอาชีพค้าขายอาหาร ซึ่งเปิดเป็นร้านขายอาหารตามสั่งอยู่หน้าบ้านที่พักอาศัย มีรายได้ประมาณ 6,000 บาทต่อเดือน ครอบครัวของนายสมพงษ์มีรายได้ประมาณ 12,000 บาท

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

เพื่อนที่สนิทสนมส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่เรียนหนังสือและเป็นคนดี แต่เพื่อนที่อยู่ในซอยเดียวกันมักเป็นกลุ่มเพื่อนที่ติดยาเสพติด เคยชักชวนนายสมพงษ์ให้ไปรูดเสพยาเสพติดอยู่เป็นประจำ จนทำให้เยาวชนเกิดความอยากทดลอง ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าการเสพยาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี นายสมพงษ์ไม่มีความรู้สึกว่ามีปัญหาทางบ้านและไม่ได้มีเรื่องไม่สบายใจแต่อย่างใด

นายคิดและนายเกียรติ เป็นเพื่อนสนิทและรู้ใจนายสมพงษ์ ทั้งสองพักอาศัยอยู่ในซอยเดียวกัน และเรียนชั้นมัธยมมาด้วยกัน ทั้งสองเป็นเด็กดีมีความตั้งใจในการเรียน ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแต่อย่างใด นายสมพงษ์ติดยาเสพติดเพราะมีเพื่อนชื่อนายลือคซึ่งเป็นหัวโจกของเด็ก ๆ ในหมู่บ้านที่นายสมพงษ์พักอาศัยอยู่ มักจะซี้จักรยานด้วยกัน และพยายามชักชวนให้เสพยาบ้า ทำให้ตนเองเกิดความอยากทดลอง และเมื่อเสพแล้วหนึ่งครั้งก็จะมาชวนเสพอยู่เสมอ ๆ นายสมพงษ์เริ่มเสพยาบ้าขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 3 นายสมพงษ์ได้เสพยาบ้าอยู่ประมาณ 1 เดือนเศษ ขณะที่ถูกจับกุมจึงได้เลิกเสพยาบ้า โดยที่บิดามารดาและบุคคลในครอบครัวไม่มีใครรู้ว่าตนเองติดยาเสพติด

การติดยาเสพติด

นายสมพงษ์ไม่เคยลองเสพยาเสพติดและเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาก่อน เพราะอยู่ในครอบครัวที่ค่อนข้างดี จนกระทั่งนายสมพงษ์ได้มาเรียนมัธยมปีที่ 3 ซึ่งกำลังเข้าสู่ช่วงวัยหนุ่มวัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น และอยากลอง ประกอบกับเป็นช่วงเวลาที่นายสมพงษ์ได้มาพบนายลือค ซึ่งเป็นหัวโจกในซอยระแวกหมู่บ้านได้มาชักชวนให้เสพยาบ้าอยู่เสมอ ๆ จนนายสมพงษ์เกิดความอยากทดลองเสพดู ครั้งแรกนายลือคเป็นผู้จัดหายาบ้ามาให้และนายสมพงษ์เพียงแต่จ่ายเงินให้เท่านั้น ต่อมาเมื่อนายสมพงษ์ได้เสพเป็นประจำนายลือคก็ได้ชักชวนไปซื้อยาบ้าที่บ้านที่คลองเตย และจะแอบมาเสพที่บ้านของนายลือค ซึ่งเป็นครอบครัวที่แตกแยกและบิดามารดาของนายลือคมักไม่ค่อยอยู่ที่บ้าน

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

ที่พักอาศัยของครอบครัวนายสมพงษ์ปัจจุบันเป็นบ้านเช่า ตึกแถวสามชั้น ในหนึ่งคูหา มี 5 ห้อง และแบ่งเป็นห้องให้เช่า โดยครอบครัวนายสมพงษ์พักอาศัยอยู่ชั้นล่างห้องที่ 2 ซึ่งภายในห้องแถวดังกล่าวมีต้นเช่าอยู่ 2 ครอบครัว ภายในตัวบ้านมีลักษณะเป็นห้องโถง มีห้องน้ำในตัวในแต่ละชั้นและด้านหน้าห้องแถวของบ้านที่ครอบครัวนายสมพงษ์พักอาศัยอยู่ มารดาของนายสมพงษ์ได้เปิดเป็นร้านอาหารตามสั่งโดยสร้างเป็นเพิงเล็ก

สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยของครอบครัวนายสมพงษ์เป็นตึกแถวอยู่ภายในซอย โดยในหนึ่งคูหาจะมี 5 ห้อง และคูหาที่นายสมพงษ์พักอาศัยเป็นบ้านแบ่งเป็นห้องเช่า โดย

ในแต่ละห้องจะแบ่งเป็นชั้น ๆ ให้เช่า ซึ่งในห้องพักที่ครอบครัวนายสมพงษ์พักอาศัยอยู่มีครอบครัวอยู่อาศัย 2 ครอบครัว ครอบครัวนายสมพงษ์พักอยู่ชั้นล่าง สภาพภายในห้องไม่ค่อยแออัดมากนัก ในระแวกบ้านที่พักอาศัยมีการแพร่ระบาดของอบายมุขต่าง ๆ และยาเสพติดอยู่มาก โดยเฉพาะการลักลอบเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนในหมู่บ้าน การพนันจ๊อบบี้ที่ซึ่งมีมากในกลุ่มผู้ใหญ่ และมีการดื่มสุรามึนเมาให้เห็นเป็นประจำจนชินตาและทุกครั้งที่มีการดื่มสุราก็จะมีการทะเลาะวิวาทกันบ่อยครั้ง

เนื่องจากภายในบริเวณชุมชนที่พักอาศัยของนายสมพงษ์นั้นมีการมีผู้ลักลอบเล่นการพนัน โดยเฉพาะการพนันจ๊อบบี้ การลักลอบเสพยาเสพติด และมีการดื่มสุรามึนเมาทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำ จึงมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาระงับเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท จับกุมผู้ลักลอบเล่นการพนัน และเสพยาเสพติดกันเป็นประจำ เป็นภาพที่ชินตาของผู้ที่พักอาศัยอยู่ภายในชุมชนดังกล่าวและถือว่าเป็นเรื่องปกติ

สิ่งยั่วยุทางเพศ

และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

นายสมพงษ์ได้รับการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษาภายในโรงเรียนที่ตนเรียนอยู่ แต่นายสมพงษ์ไม่ค่อยเข้าใจมากนักเพราะตนเองเรียนหนังสือไม่ค่อยเก่ง ประกอบกับสิ่งที่ตนได้รับการเรียนการสอนไม่ตรงกับความต้องการของนายสมพงษ์ ดังนั้นเมื่อนายสมพงษ์มีปัญหามักจะขอคำแนะนำจากเพื่อน ๆ ของตนที่สนิทสนมกัน เพราะก่อนหน้านี้เคยปรึกษาอาจารย์ที่โรงเรียนแล้วปรากฏว่าไม่ได้รับข้อมูลที่ตนเองต้องการรู้ อาจารย์มักให้ข้อมูลที่อ้อมค้อมไม่ตรงความสงสัย และมักจะถูกเพื่อนในห้องล้ออยู่เสมอจึงไม่กล้า ส่วนทางบ้านบิดามารดาก็ไม่มีความรู้มากนักและเห็นว่าเป็นเรื่องของผู้ใหญ่เด็กยังไม่ควรรู้โตขึ้นแต่งงานไปจะรู้เอง จึงมักจะไปคุยกับเพื่อน ๆ ซึ่งอยู่ในวัยเดียวกันและมีความรู้ถึงความต้องการทางเพศในวัยเดียวกัน

เมื่ออายุประมาณ 14 ปี ครั้งแรกสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเพราะความอยากรลอง และเห็นเพื่อนบอกให้ลองทำดู เมื่อนายสมพงษ์ได้ลองสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองแล้วมีความรู้สึกพึงพอใจ หลังจากนั้นนายสมพงษ์จะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองประมาณ 3-4 อาทิตย์ต่อครั้ง โดยจะแอบทำที่บ้าน ในห้องน้ำขณะที่กำลังอาบน้ำ สาเหตุที่กระทำน้อยเนื่องจากไม่ค่อยฝึกฝนในเรื่องนี้เท่าใดนักและมีกิจกรรมอย่างอื่นทำ เช่น เล่นกีฬา ฟุตบอล บิงปอง ชีจรรย์าน และช่วยมารดาขายของ เป็นต้น นายสมพงษ์จะมีอารมณ์และมีความต้องการทางเพศมากเมื่อหนังสือและหนังโป๊ โดยจะไปแอบดูที่บ้านเพื่อน(บ้านนายลือก)ดูแล้วทำให้เกิดอารมณ์และมีความต้องการ

ทางเพศ แต่ไม่ได้ช่วยตัวเองทุกครั้ง ส่วนฉากแสดงบทรักในทีวีและเมื่อเห็นผู้หญิงที่แต่งตัว
ค่อนข้างโป๊ เมื่อนายสมพงษ์เห็นแล้วรู้สึกเฉย ๆ

ในการกระทำความผิดครั้งนี้ นายสมพงษ์เห็นนายลือกอดจูบและร่วมรักกับโบว์
หลายต่อหลายครั้งก่อนเกิดเหตุ ภายในห้องที่มีติดชิดซึ่งเป็นบ้านของนายลือก เมื่อนายสมพงษ์เห็น
แล้วก็เกิดอารมณ์และมีความต้องการทางเพศมาก ประกอบกับนายลือกและโบว์เคยร่วมเพศ
ขณะที่ตนและเพื่อน ๆ ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันอยู่ในบ้านของลือกหลายครั้งซึ่งตนเองและเพื่อนมักจะ
ได้ยินเสียงขณะร่วมรักเสมอ

รายละเอียดเกี่ยวกับการได้รับสิ่งยั่วยุทางเพศ

นายสมพงษ์ได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากโรงเรียนที่ได้รับการศึกษา แต่ไม่
ค่อยเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากนัก เพราะครูสอนเข้าใจยาก อีกทั้งหาไม่มีความน่าสนใจตรง
ตามที่ตนต้องการจะรู้ ดังนั้นเมื่อมีปัญหาหรือมีความอยากรู้ในเรื่องเพศ มักจะไปปรึกษาหาข้อมูล
จากเพื่อน ๆ ที่อยู่ในวัยเดียวกันมีความสนิทสนมกันมากกว่า ประกอบกับครอบครัวของนาย
สมพงษ์มีการศึกษาน้อย บิดามารดาจึงไม่มีความรู้ในเรื่องเพศและเห็นว่าเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ที่มี
หลังจากแต่งงานไปแล้ว เมื่อนายสมพงษ์โตขึ้นจะรู้เอง ส่วนพี่สาวก็เป็นเพศตรงข้ามจึงทำให้
ตนเองเกิดความเขินอาย นายสมพงษ์สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเมื่ออายุประมาณ 14 ปี โดย
เพื่อนเป็นผู้เล่ารายละเอียด วิธีการให้ฟัง และแนะนำท่าทางให้ลองทำดูจะรู้สึกว่ามีความสุข
พร้อมกับเล่าประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงให้ฟัง ทำให้ตนเองซึ่งไม่เคยหลับนอนกับ
ผู้หญิงมาก่อนมีความต้องการอยากรู้อยากทดลอง ประกอบกับเคยอ่านหนังสือโป๊และดูหนังโป๊ทำ
ให้มีความต้องการทางเพศมากขึ้น และอยากลองทำตามอย่างที่ตนเองได้เห็นหรืออ่านมา
ประกอบกับได้เห็นนายลือกได้แสดงการกอดจูบและเข้าไปมีเพศสัมพันธ์กับโบว์หลายครั้ง นาย
สมพงษ์จะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองประมาณ 3-4 อาทิตย์ต่อครั้ง โดยแอบทำในห้องน้ำที่บ้าน
ขณะที่อาบน้ำอยู่

รายละเอียดของการกระทำความผิดและถูกจับกุม

ก่อนเกิดเหตุนายสมพงษ์ได้รู้จักกับนายลือกซึ่งเป็นหัวใจภายในซอยที่นาย
สมพงษ์พักอาศัยอยู่ เมื่อครั้งเรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ขี้จักรยานภายในซอยจึงได้เจอกับนาย

ล็อกเป็นประจำและมีการพุดจาตกทายกัน จนสนิทสนมกันในเวลาต่อมา นายล็อกจึงได้ชักชวน
 ไปเที่ยวที่บ้านของนายล็อกอยู่บ่อยครั้ง เคยให้นายสมพงษ์ทดลองเสพยาบ้า นายล็อกเป็นเด็กที่
 หน้าตาดีเป็นที่หมายปองของสาว ๆ จึงมักจะมีผู้หญิงในวัยใกล้เคียงกันเปลี่ยนหน้ามาหาที่บ้าน
 บ่อย ซึ่งหลังจากที่นายล็อกได้ร่วมเพศกับผู้หญิงแล้วมักจะมาเล่าเหตุการณ์ให้เพื่อน ๆ และนาย
 สมพงษ์ฟังอยู่เป็นประจำ ทำให้นายสมพงษ์ซึ่งไม่เคยหลับนอนกับผู้หญิงมาก่อนเกิดความ
 ต้องการทางเพศและมีความอยากลอง และในช่วงเวลาดังกล่าวนายสมพงษ์ได้ดูภาพยนตร์และ
 หนังสือลามก ซึ่งสามารถหาซื้อได้และมักจะมีการแลกเปลี่ยนในกลุ่มเพื่อน ๆ ด้วยกันเป็นประจำ
 ในกลุ่มจึงมักจะมีการพุดคุย หรือชวนกันมานั่งดูหนังด้วยกันเสมอ ทำให้เกิดความต้องการทาง
 เพศมากขึ้น ต่อมาเมื่อโบว์ได้มารู้จักกับนายล็อก ได้ร่วมหลับนอน มีเพศสัมพันธ์กับนายล็อกเป็น
 ประจำ ก่อนร่วมหลับนอน โบว์และนายล็อกมักจะมานั่งกอดและจูบให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มเห็นอยู่
 เสมอและโบว์มักจะส่งสายตาหรือพุดจาชักชวนให้เพื่อนคนอื่น ๆ ในกลุ่มร่วมหลับนอนกับตนใน
 ลักษณะการร่วมเพศเป็นหมู่อยู่เสมอ ต่อมาในวันที่เกิดเหตุ นายสมพงษ์ได้ซื้อรถจักรยานไปหานาย
 ล็อกที่บ้านซึ่งเป็นห้องแถว 3 ชั้นตามปกติ เมื่อไปถึงพบโบว์และนายล็อกนั่งอยู่ด้วยกันและมีการ
 กอดจูบให้เพื่อน ๆ อีก 5 คนซึ่งมีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดีได้เห็นเช่นเคย ในวันดังกล่าวตนกับ
 กลุ่มเพื่อน ๆ ไม่ได้เสพยาเสพติดกันแต่อย่างใด ขณะนั้นนายสมพงษ์เห็นว่าโบว์ นายล็อก และ
 เพื่อนอีก 5 คน กำลังนั่งฟังเพลงกันอยู่หน้าห้องนอน เมื่อนายสมพงษ์เข้ามาได้สั้กพ้กนายล็อกเริ่ม
 กอดจูบกับโบว์ โดยมีเพื่อน ๆ ที่เหลืออีก 5 คนนั่งดูอยู่ข้าง ๆ ขณะนั้นโบว์ได้พยายามส่งสายตา
 และส่งเสียงยั่วชวนเพื่อน ๆ อีก 5 คน ทำให้เพื่อน ๆ และนายสมพงษ์มีอารมณ์ทางเพศ ประกอบ
 กับก่อนหน้านี้โบว์เคยพุดกับเพื่อน ๆ ที่นั่งอยู่ว่าอยากลองร่วมเพศแบบเป็นกลุ่ม ยิ่งทำให้นาย
 สมพงษ์และเพื่อน ๆ มีความต้องการทางเพศมากยิ่งขึ้น เพราะเข้าใจว่าโบว์มีความต้องการจริง ๆ
 จึงช่วยกันถอดเสื้อผ้าของโบว์ออก จากนั้นล็อกได้พาโบว์เข้าไปภายในห้องนอนและร่วมเพศกับ
 โบว์จนสำเร็จความใคร่ ขณะที่นายสมพงษ์กับเพื่อน ๆ อีก 5 คนซึ่งรออนอกห้องได้ถอดเสื้อผ้า
 กางเกง รอคอยู่ เมื่อล็อกออกมา นายสมพงษ์จึงได้เข้าไปเป็นคนที่สอง และเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ ได้เข้า
 ไปร่วมหลับนอนกับโบว์จนครบทุกคน ซึ่งใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงเศษ ซึ่งหลังจากได้ร่วมหลับ
 นอนกันทุกคนแล้วโบว์ไม่ได้แสดงอาการไว้วาย ไม่ร้องไห้ ไม่ได้รับบาดเจ็บแต่อย่างใด และ
 หลังจากนั้นเมื่อนายสมพงษ์หรือเพื่อน ๆ เจอกับโบว์ยังคงตกทายพุดจาทันอย่างปกติ ยิ้มแย้มแจ่ม
 ใสกันดี แต่ต่ออีกมาประมาณเดือน มีนาคม 2543 ขณะที่นายสมพงษ์เลิกเรียนและกลับมาที่บ้าน
 ได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจและบิดามารดาของโบว์มาชี้ตัวให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ซึ่งมีเพื่อนได้ถูก
 จับกุมไปแล้ว 3 คน ต่อมานายสมพงษ์รู้ว่าบิดามารดาของโบว์ได้ทราบเรื่องที่เกิดขึ้น จึงได้เข้าแจ้ง
 ความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นเหตุให้ตนถูกจับกุมในเวลาต่อมา

การกระทำความผิดในครั้งนี้เป็นการกระทำความผิดครั้งแรกของนายสมพงษ์ เนื่องจากความอยากลอง อยากรู้ และต้องการเรียนแบบเหตุการณ์ในวิดีโอและหนังสือลามกที่ได้อ่านมา ประกอบกับการที่นายลือกและโบว์ได้แสดงและเล่าเรื่องการร่วมเพศให้ฟัง จึงทำให้กระทำความผิดในครั้งนี้

สาเหตุของการกระทำผิดครั้งนี้

เนื่องจากบรรยากาศที่อยู่ในห้องที่มีติดกายในบ้านของนายลือกกับกลุ่มเพื่อน ๆ ที่สนิทกัน ประกอบกับนายลือกและโบว์เคยร่วมเพศให้ตนและเพื่อนได้ยินอยู่เป็นประจำ ทำนายสมพงษ์และเพื่อน ๆ เกิดความคึกคะนอง และเนื่องจากว่าโบว์เป็นใจ(นายสมพงษ์เชื่อว่าโบว์เคยผ่านผู้ชายมาหลายคนแล้วและเคยบอกว่าอยากให้ผู้ชายมาร่วมเพศกับตนแบบหมู) ประกอบกับการดูหนังสือและหนังโป๊ กระตุ้นความต้องการทางเพศและทำให้เกิดความอยากลองทำตามสิ่งที่ได้เห็นในหนังสือและในหนังที่ได้ดู

กรณีศึกษาที่ 5

ชื่อ นายธวัชชัย (นามสมมติ)

ข้อหา

กระทำอนาจาร

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 18 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 17 ปี ถูกจับกุมข้อหากระทำอนาจาร นับถือศาสนาพุทธมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลกและมาพักอาศัยกับมารดาที่กรุงเทพฯ เป็นครั้งคราว

ระดับการศึกษา

นายธวัชชัยจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนวัดใกล้บ้านซึ่งเป็นโรงเรียนที่มารดาเคยศึกษาอยู่ มีผลการเรียนต่ำมาก และเคยถูกซ้ำชั้นอยู่หลายปี ตอนเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซ้ำกว่าเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษากำหนด 1 ปี และขณะที่เรียนอยู่สอบตกต้องซ้ำชั้นอยู่ 2 ปี เมื่อมาเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สอบได้คะแนนเฉลี่ยต่ำมากแต่ก็ได้เลื่อนชั้นไปเรียน

ระดับ ประถมศึกษาปีที่ 3 จึงมีความรู้สึกที่ตนเองไม่ฉลาดเพราะสอบตกหลายครั้ง เวลาเรียนไปค่อยเข้าใจ จึงมักชวนเพื่อนในห้องหลบหนีออกนอกห้องเรียนอยู่เสมอโดยเฉพาะในวิชาที่เรียนแล้วไม่เข้าใจ เพราะกลัวว่าจะถูกครูถาม โดยโรงเรียนที่นายธวัชชัยเรียนอยู่นั้นเป็นโรงเรียนวัดในชุมชนที่นายธวัชชัยพักอาศัยอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก ค่าใช้จ่ายในการเรียนส่วนใหญ่ นายธวัชชัยได้รับจากมารดาซึ่งนายธวัชชัยรู้สึกไม่สบายใจเพราะไม่สามารถใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้ แต่มารดาอยากให้เรียนสูง ๆ จะได้มีความรู้ต่อสู้กับคนอื่นได้ ความเป็นอยู่ที่ดี มีหน้ามีตาในสังคม ไม่อยากให้ลำบากเหมือนมารดา และมารดาอยากให้เป็นข้าราชการเพราะเป็นอาชีพที่มีเกียรติ แต่นายธวัชชัยรู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถในการเรียนเนื่องจากสติปัญญาไม่ดี

สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายของครอบครัวโดยไม่จำเป็น

ขณะที่ถูกจับกุมนายธวัชชัยหยุดเรียนแล้วเพราะถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจมาเป็นเวลาประมาณ 1 ปีแล้ว และมีความรู้สึกเบื่อหน่ายในการศึกษาในห้องเรียนเพราะเข้าใจยาก และมีค่าใช้จ่ายในการเรียนสูง จึงอยากออกมาช่วยครอบครัวซึ่งมีฐานะลำบาก

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

มารดาอายุประมาณ 31 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนที่นายธวัชชัยศึกษาอยู่ ส่วนบิดาเป็นคนพิษณุโลกเช่นเดียวกัน บิดา มารดาแต่งงานกันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส และเมื่อนายธวัชชัยอายุประมาณ 2 ขวบทั้งสองได้แยกทางกันอยู่ และเดินทางไปอยู่ที่กรุงเทพ ส่วนนายธวัชชัยพักอาศัยอยู่กับตา ยายที่จังหวัดพิษณุโลก เนื่องจากการไปอยู่ที่กรุงเทพทำให้มีค่าใช้จ่ายสูงมารดาไม่สามารถส่งเสียให้เรียนหนังสือได้และไม่สะดวกในการเดินทาง นายธวัชชัยไม่ค่อยติดต่อกับบิดาอีก ทำให้ไม่สนิทสนมกันนัก และรู้สึกห่างเหิน เมื่อเจอกับบิดาก็ไม่ค่อยพูดกันเพราะรู้สึกไม่พอใจที่บิดาทอดทิ้งมารดาไป นายธวัชชัยจะมีความสนิทสนมกับตา ยาย มารดาและพี่สาวมาก โดยเฉพาะตายายจะค่อยยอมรับสั่งสอนให้เป็นคนมี ยอมรับในความคิดของนายธวัชชัยทำให้มีความรู้สึกเป็นผู้ใหญ่ มีอิสระ มีความรู้สึกผูกพัน และมั่นคงมากในวันหยุดและไม่ได้ทำงานรับจ้างนายธวัชชัยจะเดินทางไปหามารดาที่กรุงเทพ โดยจะโดยสารรถประจำทางปรับอากาศชั้นธรรมดา อัตราค่าโดยสารเที่ยวละ 69 บาท มารดาและพี่สาวจะดีใจทุกครั้งที่ได้ไปหา แต่เมื่อมารดาดื่มสุรามักจะดู และอารมณ์ไม่ค่อยดีกับนายธวัชชัยอยู่เสมอทำให้นาย

ธวัชชัยรู้สึกกลัว

โดยปกติมารดาจะไม่ค่อยดู พุดจาไฟเพราะ พุดน้อย แต่เมื่อตีมีสุราจนมีเมามาจะพุดมาก ดูมาก ถ้าอารมณ์ไม่ดี จะพาดุด่า ไล่ให้เข้านอนเร็วไม่ยอมให้ดูโทรทัศน์ เมื่อกระทำผิดนาน ๆ ครั้งจะใช้มือตีที่บริเวณหลัง ส่วนตา ยาย พี่สาว มักจะตามใจ เมื่อกระทำผิดมักจะบ่นแต่จะไม่ใช้กำลังลงโทษ

ยายของนายรัชชัยเป็นคนที่ชอบซื้อหวย จะซื้อเป็นประจำทุกเดือน ส่วนมารดาและพ่อเลี้ยงจะชอบทานเหล้าและเบียร์เป็นประจำเมื่อเมาแล้วมักจะทำร้ายนายรัชชัยทำให้เกิดความรู้สึกหวาดกลัวไม่อบอุ่น นอกจากนี้ลุงของนายรัชชัยเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหา มีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งปัจจุบันลุงคนดังกล่าวซึ่งเป็นผู้ที่นายรัชชัยรักและเคารพมากคนหนึ่งเพราะมีนิสัยเป็นนักเลงและใจดีกับนายรัชชัยมากได้เสียชีวิตไปแล้ว

รายได้ของครอบครัว

นายรัชชัยเป็นนักเรียนศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ จะไปรับจ้างทำนา มีรายได้ประมาณเดือนละ 800- 900 บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่สามารถทำได้ในแต่ละวัน

บิดามารดาของนายรัชชัยแยกทางกันอยู่ ตั้งแต่ นายรัชชัยอายุ 2 ขวบ นายรัชชัยพักอาศัยอยู่กับตา ยายในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งตามีอาชีพทำนามีรายได้ประมาณ 5,000 บาทต่อปี ส่วนยายรับจ้างซักผ้าอยู่ที่บ้านมีรายได้ประมาณ 600-700 บาทต่อเดือน ในวันหยุดที่นายรัชชัยไม่ได้ทำงานจะไปพักอาศัยกับมารดาที่กรุงเทพฯ ซึ่งมารดามีอาชีพรับจ้างในโรงสีข้าว มีหน้าที่ดูแลคนงานพับกระสอบข้างสาร ตำแหน่งรองหัวหน้าคนงาน มาเป็นเวลาประมาณ 16 ปี มีรายได้วันละ 120 บาท (ประมาณ 3,500 บาทต่อเดือน) และหลังจากที่มารดาได้แยกทางกับบิดาแล้วได้มีสามีใหม่ซึ่งรับจ้างแยกข้าวอยู่ในโรงสีข้าวเดียวกัน มีรายได้ประมาณ 4,000 บาทต่อเดือน ส่วนบิดาของนายรัชชัยประกอบอาชีพรับจ้างเป็นกูก มีรายได้ประมาณ 3,000 บาทต่อเดือน บิดาของนายรัชชัยได้มีภรรยาใหม่ ประกอบอาชีพร้อยพวงมาลัย มีรายได้ประมาณ 2,000 – 3,000 บาทต่อเดือน และนายรัชชัยมีพี่สาวซึ่งประกอบอาชีพรับจ้างพับผ้าในโรงงานเย็บเสื้อผ้าส่งออกต่างประเทศ มีรายได้ประมาณ 3,000 บาทต่อเดือน

นายรัชชัยพักอาศัยอยู่กับตาและยายที่จังหวัดพิษณุโลกเป็นส่วนใหญ่ รายได้หลักของครอบครัวนายรัชชัยส่วนใหญ่ได้มาจากการทำงานของมารดาและสามีใหม่ นอกจากนี้ยังมีเงินที่ได้มาจากการทำงานของตาและยายที่จังหวัดพิษณุโลก นายรัชชัยมักใช้เวลาส่วนใหญ่

อยู่กับตา- ยาย ซึ่งประกอบอาชีพทำงานและรับจ้างซักผ้าอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลกมีรายได้ประมาณ 57,000 บาทต่อปี และนายธวัชชัยยังช่วยครอบครัวหาเลี้ยงชีพโดยการออกไปรับจ้างทำนาในบริเวณหมู่บ้านที่พักอาศัยอยู่ในช่วงวันหยุดเรียน โดยจะได้รับเงินค่าจ้างเป็นรายวันตามปริมาณที่ทำงานได้ ซึ่งนายธวัชชัยสามารถหาเงินได้วันละประมาณ 50 บาท นายธวัชชัยจึงมีรายได้จากการรับจ้างทำมาประมาณเดือนละ 600-700 บาท เงินจำนวนดังกล่าวนายธวัชชัยจะเก็บไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการซื้ออุปกรณ์การเรียนและทานอาหาร ส่วนพี่สาวของนายธวัชชัยประกอบอาชีพรับจ้างพับผ้าในโรงงานเย็บเสื้อผ้าส่งออกแห่งหนึ่ง มีรายได้ประมาณ 3,000 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการดำรงชีพของพี่สาวเพียงคนเดียวไม่สามารถเลี้ยงครอบครัวได้ แต่ในบางครั้งพี่สาวจะให้เงินค่าขนมแก่นายธวัชชัย 100-300 บาท ในวันหยุดที่ไม่ได้ออกไปรับจ้างทำนา นายธวัชชัยจะไปหามารดาที่กรุงเทพฯ โดยมารดาพักอาศัยอยู่กับสามีใหม่ซึ่งประกอบอาชีพอยู่ในโรงสีข้าวเดียวกับมารดา รายได้ของครอบครัวนายธวัชชัยที่ได้มาจากการประกอบอาชีพประมาณ 7,500-10,000 บาทต่อเดือน ซึ่งนับว่าไม่เพียงพอต่อสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน และถือว่าเป็นครอบครัวที่มีฐานะยากจน เมื่อนายธวัชชัยมีความต้องการจะใช้เงินจะขอจากตาและยายก่อน แต่ถ้าต้องการเงินจำนวนมาก ๆ จะไปขอกจากมารดา ซึ่งนายธวัชชัยเคยขอเงินจำนวนมากที่สุด 1,200 บาท เพื่อซื้อจักรยานเดินทางไปโรงเรียน ในครั้งนั้นนายธวัชชัยได้บอกมารดาล่วงหน้า 4 วัน และมารดาได้ส่งเงินมาให้ในวันเกิดของนายธวัชชัย จักรยานดังกล่าวถือเป็นของขวัญวันเกิดที่มีคุณค่ามากสำหรับนายธวัชชัยที่ได้รับจากมารดา ในแต่ละเดือนนายธวัชชัยได้รับเงินเดือนประมาณ 500 บาท เพื่อใช้ในการซื้อของใช้และกินอยู่ในแต่ละวัน เงินจำนวนดังกล่าวมีน้อยมากและไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย เป็นเหตุให้นายธวัชชัยไม่มีข้าวของเครื่องใช้ใหม่ ๆ ที่พอต่อความต้องการ ทำให้เกิดความรู้สึกน้อยใจที่แตกต่างจากเพื่อนในโรงเรียน ค่าเทอมและค่าอุปกรณ์การเรียนที่ต้องซื้อในต้นปีนายธวัชชัยจะได้รับจากมารดาทุกเทอม

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

เพื่อนที่นายธวัชชัยสนิทสนมกันส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่เคยเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันในชั้นประถม และอยู่ในชุมชนเดียวกัน ซึ่งเพื่อนที่สนิทไม่มีใครติดยาเสพติด ตอนที่ยังเรียนมักจะชวนกันหนีโรงเรียนในวิชาที่เรียนแล้วไม่เข้าใจน่าเบื่อ เพราะถ้าเข้าเรียนแล้วมักจะตอบไม่ได้เวลาถูกครูถาม เมื่อหนีออกมาแล้วมักจะไปแอบดูหนังสือ หรือนั่งลามกที่บ้านเพื่อนอยู่เสมอ

การติดยาเสพติด

เมื่ออายุประมาณ 13 ปี เคยลองสูบบุหรี่และดื่มเหล้า แล้วรู้สึกเจ็บคอ จากนั้นไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

บ้านของยายเป็นบ้านที่นายธวัชชัยพักอาศัยเป็นประจำ โดยเฉพาะในช่วงที่เรียนหนังสือ ลักษณะของบ้านเป็นตึกแถว 2 ชั้น มีพื้นที่เป็นเอกเทศส่วนตัว และมีบ้านป่าซึ่งมีผู้เสียหายพักอาศัยอยู่ด้วยอยู่ในบริเวณบ้านยายด้วย สภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้านมีความเป็นมิตรแบบญาติพี่น้องดี ไม่ค่อยมีการเกิดอาชญากรรมมากนักเนื่องจากอยู่ห่างไกลจากเขตเมือง ส่วนบ้านของมารดาซึ่งพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งนายธวัชชัยมักจะไปพักอาศัยด้วยเมื่อหยุดการศึกษาและไม่ได้ออกไปทำงานรับจ้างที่จังหวัดพิษณุโลก ลักษณะของบ้านมารดาเป็นบ้านไม้เช่าชั้นเดียวอยู่ในพื้นที่ชุมชนแออัด สภาพแวดล้อมส่วนใหญ่มีความสกปรก รก และมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด และอบายมุขสูง ไม่มีความเป็นเอกเทศส่วนตัวเท่าที่ควร เป็นเหตุให้ในชุมชนดังกล่าวมีการก่ออาชญากรรมเป็นประจำ โดยเฉพาะยาเสพติดและการพนัน ทำให้ภาพที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาจับกุมผู้ที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนเป็นเรื่องปกติธรรมดาซึ่งแตกต่างจากบ้านที่พิษณุโลกเป็นอย่างมาก

ในชุมชนที่มารดาพักอาศัย มีเพื่อนบ้านถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเป็นประจำจนเป็นเรื่องปกติของชุมชน โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติดและการพนัน แต่ในชุมชนดังกล่าวนายธวัชชัยไม่ค่อยรู้จักหรือสนิทสนมกับใคร เพราะมารดามักให้อยู่กับบ้าน ส่วนบ้านยายที่จังหวัดพิษณุโลกนั้นมีความเป็นอยู่แบบญาติพี่น้อง และมีเพื่อนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกับนายธวัชชัยพักอาศัยอยู่ทำให้นายธวัชชัยสามารถเข้าไปคุยได้ทุกบ้าน และไม่ค่อยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาจับกุม เพราะไม่ค่อยมีการก่ออาชญากรรมในชุมชน

สิ่งยั่วยุทางเพศ

และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

นายธวัชชัยเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลการเรียนต่ำและไม่ชอบเรียน ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจากโรงเรียนน้อยมาก เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ มักจะปรึกษา

และขอคำแนะนำจากเพื่อน ๆ ที่สนิทมากกว่านั้น เพราะรู้สึกอายเมื่อพูดคุยเรื่องเพศกับคนที่ไม่สนิท และคิดว่าเป็นเรื่องส่วนตัวในสังคมไทยไม่สามารถพูดหรือปรึกษากันได้

นายธวัชชัยมีความรู้สึกต้องการทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 13 ปี ในครั้งนั้นได้ไปดูภาพยนตร์ลามกซึ่งมีบทร่วมรักกันระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย ทำให้เกิดความอยากลองทำตามในภาพยนตร์ และได้ไปปรึกษาจากเพื่อน ๆ ที่สนิทสนมกันและมีอายุมากกว่า เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการร่วมหลับนอนกับผู้หญิงมาแล้ว จึงได้สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หลังจากนั้นทำให้รู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวแล้ว จากนั้นเมื่อนายธวัชชัยมีปัญหาจึงได้มาปรึกษากับเพื่อน ๆ เป็นประจำ สาเหตุที่ไม่ปรึกษานักคิดในครอบครัวเพราะตายายเป็นผู้สูงอายุ มักพูดคุยเสมอว่าเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องของคนที่ตั้งงานมีครอบครัวแล้วเด็ก ๆ ไม่ควรรู้ ส่วนมารดาที่อยู่ห่างไกลและเป็นคนดูจึงไม่กล้าปรึกษา นายธวัชชัยจะมีความรู้สึกทางเพศนาน ๆ ครั้ง โดยเฉพาะเวลาที่ดูหนังที่มีฉากร่วมรัก ดูหนังสือ หรือหนังลามก หรือเวลาที่เพื่อน ๆ เล่าให้ฟังเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง

ในการกระทำความผิดครั้งนี้ นายธวัชชัยได้กระทำเพียงคนเดียว โดยมีมูลเหตุจากการดูโทรทัศน์ที่มีฉากร่วมรักกันระหว่างชาย หญิง และจากการที่เพื่อนเล่าให้ฟังถึงการไปร่วมหลับนอนกับเพื่อนหญิงทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศและอยากทดลองทำดูบ้าง

รายละเอียดของการกระทำผิดและถูกจับกุม

ในการกระทำความผิดในครั้งนี้ นายธวัชชัยถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในข้อหาอนาจาร โดยกระทำเพียงผู้เดียว เหตุการณ์ในครั้งนี้เกิดขึ้นเมื่อประมาณ เดือน กรกฎาคม 2542 เวลากลางวัน ขณะที่นายธวัชชัยกำลังดูภาพยนตร์ฝรั่งทางโทรทัศน์ ซึ่งมีฉากแสดงการร่วมรักระหว่างชาย หญิง มีการยื่นกอดจูบกัน นายธวัชชัยดูฉากดังกล่าวนานประมาณ 5 นาที เป็นเหตุให้นึกถึงเรื่องที่เพื่อนนายธวัชชัยเล่าเกี่ยวกับการไปร่วมหลับนอนกับเพื่อนหญิง ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ อยากลองปฏิบัติอย่างที่เพื่อนกระทำดูบ้าง เนื่องจากอยู่ในช่วงของวัยรุ่นมีความอยากรู้อยากทดลอง ขณะนั้นผู้เสียหายซึ่งอายุประมาณ 4 ขวบ ซึ่งพักอาศัยอยู่ที่บ้านพักในบริเวณบ้านเดียวกัน และผู้เสียหายเคยมาเล่นหยอกล้อกับนายธวัชชัยเป็นประจำทำให้มีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดี ได้เดินผ่านมาหน้าห้องที่นายธวัชชัยกำลังดูทีวีอยู่ นายธวัชชัยหันไปเห็นจึงได้ชวนเข้ามาภายในห้องเพื่อให้ดูหนังฝรั่งที่กำลังชมอยู่ ผู้เสียหายก็เต็มใจมานั่งดูโทรทัศน์ด้วยกัน จากนั้นนายธวัชชัยก็ชวนผู้เสียหายพูดคุยและจับไม้จับมือ ผู้เสียหายก็ไม่ได้ขัดขืน จึงได้

ถลกกางเกงผู้เสียหายลงไปและพยายามเอาอวัยวะเพศของตนสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายประมาณ 2-3 ครั้ง แต่ไม่สามารถสอดใส่เข้าไปได้ แต่ผู้เสียหายก็ไม่ได้ร้องเอะอะโวยวายแต่อย่างใด นายธวัชชัยจึงได้แอบไปสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและให้ผู้เสียหายกลับไปนอนที่บ้าน ต่อมาหลังเกิดเหตุประมาณ 2 วัน ขณะที่นายธวัชชัยอาบน้ำอยู่ที่บ้านได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจและบิดาของผู้เสียหายมาชี้ตัวให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม และแจ้งให้นายธวัชชัยทราบว่าบิดาของผู้เสียหายได้พบคราบเลือดติดที่กางเกงในของผู้เสียหาย จึงเกิดความสงสัยและได้สอบถามผู้เสียหายจนทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดโดยตลอด จึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย

กรณีศึกษาที่ 6

ชื่อ นายคมกฤษ (นามสมมติ)

ข้อหา

กระทำอนาจาร

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 16 ปี 11 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 16 ปี 9 เดือน ถูกจับกุมในข้อหากระทำอนาจาร นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ที่ ต.กระเปาะใหญ่ อ.เมือง จ.กระบี่

ระดับการศึกษา

บิดาและมารดาจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จึงออกมาทำงานและแต่งงานกัน นายคมกฤษมีพี่น้องจำนวนทั้งสิ้น 6 คน นายคมกฤษเป็นบุตรคนที่ 2 พี่ชายคนโตเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ออกมาช่วยครอบครัวทำงานส่งเสียน้อง ๆ เรียนหนังสือ นายคมกฤษจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนในจังหวัดกระบี่มีผลการเรียนดีเยี่ยมโดยสอบได้อันดับไม่เกินที่ 10 ของชั้นมาโดยตลอด แต่จำเป็นต้องออกจากโรงเรียนเนื่องจากต้องมาช่วยครอบครัวทำงานหาเงินส่งน้อง ๆ เรียนต่อ โดยพี่ชายคนโตได้ชักชวนให้ไปช่วยทำงานที่กรุงเทพฯ ซึ่งอาจารย์ที่สอนอยู่ในโรงเรียนต้องการให้นายคมกฤษเรียนต่อในระดับมัธยมและนายคมกฤษต้องการศึกษาต่อเช่นเดียวกัน และมีความตั้งใจว่าเมื่อมีโอกาสจะไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหากมีโอกาส เพื่อจะได้มีงานทำที่ดีสามารถจุนเจือครอบครัวได้

ขณะที่กระทำความผิดและถูกจับกุมไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจนมาก ประกอบกับครอบครัวมีพี่น้องหลายคนจนบิดา มารดาไม่สามารถส่งเสียให้เรียนสูงไปกว่านี้ได้ จึงตัดสินใจออกมาช่วยครอบครัวทำงานหาเงินส่งน้อง ๆ เรียนหนังสือ

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

บิดา อายุ 47 ปี เป็นชาวจังหวัดกระบี่ มารดา อายุ 40 ปี เป็นชาวจังหวัดตรัง และได้มาพบกับบิดาที่จังหวัดกระบี่ จึงมาแต่งงานอยู่กินกันฉันท์สามีภริยาที่จังหวัดกระบี่ ด้วยฐานะทางบ้านที่ยากจนและมีลูกมาก(จำนวน 6 คน) อีกทั้งมารดาของนายคมกฤษก็มีสุขภาพที่ไม่แข็งแรงมีโรคประจำตัวจึงไม่ได้ทำงาน เป็นแม่บ้านดูแลลูก ๆ อยู่ที่บ้าน ประกอบกับบิดาต้องการให้มารดาดูแลลูก ๆ อยู่ที่บ้านมากกว่าจะให้ออกไปทำงานนอกบ้าน รายได้ส่วนใหญ่จึงได้มาจากบิดาเพียงผู้เดียวความเป็นอยู่ในครอบครัวจึงค่อนข้างฝืดเคือง ครอบครัวของนายคมกฤษมีรายได้ประมาณ 4,000 – 5,000 บาท นายคมกฤษมีพี่น้องร่วมบิดา มารดา จำนวน 6 คน พี่ชายคนโต ประกอบอาชีพรับจ้างเปิดทองคำเปลวชาย นายคมกฤษเป็นบุตรคนที่ 2 เรียนจบชั้น ป.6 ก็ออกมาทำงานอยู่กับพี่ชายคนโต น้องคนที่ 3 เป็นชาย อายุ 13 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้น ม.1 น้องชายคนที่ 4 อายุ 11 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.6 คนที่ 5 และคนที่ 6 เป็นฝาแฝด ชายและหญิง อายุ 8 ขวบ กำลังเรียนอยู่ชั้น ป.2

เมื่อพี่ชายคนโตเรียนจบชั้น ป.4 จึงได้ออกจากโรงเรียนมาช่วยครอบครัวทำงานกับบิดา ต่อมาบิดาได้ชักชวนให้ไปทำงานอยู่ที่กรุงเทพโดยให้พักกับลูกของบิดา พี่ชายจึงได้ไปเป็นลูกจ้างเปิดทองคำเปลวพระจนสามารถออกมาเปิดร้านเป็นของตนเองได้ จึงได้มาชักชวนนายคมกฤษให้มาช่วยทำงานอยู่ด้วยกันที่กรุงเทพเพื่อหาเงินส่งน้อง ๆ เรียนหนังสือ นายคมกฤษมีความรู้สึกผูกพันและรัก บิดา มารดา และพี่น้องของตนมาก

ครอบครัวของนายคมกฤษที่จังหวัดกระบี่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว คือ บิดา อยู่กินกับมารดา และลูก ๆ นาน ๆ มารดาจะไปเยี่ยมตา ยายที่จังหวัดตรัง โดยจะไปกันทั้งครอบครัว ภายในบ้านบิดาจะเป็นผู้นำครอบครัวคอยหาเงินมาเลี้ยงจุนเจือ และมารดาจะคอยจัดการภายในบ้าน ดังนั้นการอบรมสั่งสอนส่วนใหญ่มารดาจะเป็นผู้รับผิดชอบ เมื่อลูกกระทำความผิดมารดามักจะพูดกันด้วยเหตุผลก่อน แต่ถ้ากระทำความผิดรุนแรงหรือดื้อมาก ๆ ก็จะไปเป็นการสั่งสอนให้จดจำ ทั้งบิดาและมารดาจะคอยสั่งสอนให้ลูกเป็นคนดี ตั้งใจเรียน มีความกตัญญู อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนพี่น้องในครอบครัวก็จะสนิทสนมกันมากโดยพี่จะเป็นผู้ส่ง

น้อง ๆ เรียนหนังสือและคอยอบรมน้อง ๆ แทนมารดาในบางครั้ง นายคมกฤษจะมีความสุขมากเมื่อได้อยู่กับครอบครัวที่จังหวัดกระบี่ และทุกครั้งที่มีวันหยุดหลายวันจะเดินทางกับมาหาครอบครัวที่จังหวัดกระบี่ทันที

เมื่อนายคมกฤษกระทำคามผิดมักจะถูกว่ากล่าวตักเตือนเมื่อกระทำผิด(ใช้คำพูดธรรมดา ไม่หยาบคาย) นาน ๆ จะถูกตีด้วยไม้เรียวสักครั้ง ตั้งแต่ออกมาจากโรงเรียนประมาณ 2 ปี เศษ ไม่เคยถูกตีเลย และบิดามารดามักจะภูมิใจที่ลูกมีความเจริญก้าวหน้า เมื่อสอบได้ที่ ๑ ๆ ก็จะได้รับคำชมและภาคภูมิใจจากครอบครัว นายคมกฤษเคยส่งเงินมาช่วยบิดามารดาที่จังหวัดกระบี่สร้างบ้านใหม่จนเสร็จทำให้ครอบครัวมีความภูมิใจมากและบิดามารดามักจะพูดคุยกับนายคมกฤษกับน้อง ๆ และเพื่อนบ้านอยู่เสมอ ขณะที่ยังเรียนหนังสืออยู่ได้รับเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จากบิดา มารดา และพี่ชาย และมารดามักจะซื้อขนมและอาหารให้ทานเป็นประจำ เคยของเงินมาจากบิดามากที่สุด 500 บาท เพื่อไปซื้อเสื้อ 2 ตัวซึ่งบิดาก็ให้เงินและไม่ได้ว่าอะไร

นายคมกฤษรักและผูกพันกับพี่น้องในครอบครัวทุกคน โดยเฉพาะพี่ชายคนโตซึ่งมักจะพูดคุยกันอย่างสนิทสนมกัน ส่วนน้อง ๆ อีก 4 คน เมื่อกลับไปบ้านที่จังหวัดกระบี่บิดามารดาอนุญาตให้ว่ากล่าวและทำโทษน้อง ๆ ได้เมื่อพบการกระทำคามผิด ซึ่งนายคมกฤษก็มักจะว่ากล่าวเสียมากกว่า

นายคมกฤษมีความรู้สึกภูมิใจในตัวบิดามารดามากที่สามารถอดทน อดออมเงินส่งเสียให้ลูก ๆ ทุกคนเรียนหนังสือให้ได้มากที่สุด และรู้สึกมีความสุขมากเมื่อได้กลับมาพร้อมหน้ากับครอบครัวทั้งหมดที่จังหวัดกระบี่โดยเฉพาะช่วงเทศกาลสำคัญ ๆ เช่น ปีใหม่ สงกรานต์ เป็นต้น นายคมกฤษรู้สึกอบอุ่นและมั่นคงมากเมื่ออยู่กับครอบครัว นาม ๆ บิดาจะทะเลาะกับมารดาสักครั้ง เวลาที่ทั้งสองทะเลาะกันจะพูดจาเสียงดังมาก แต่ไม่เคยพูดจาหยาบคาย ไม่เคยทำร้ายร่างกายกัน และลูก ๆ ในบ้านทุกคนจะเกิดความกลัวอย่างยิ่งเวลาที่ทั้งสองทะเลาะกัน หลังจากทั้งสองทะเลาะกันมารดามักจะร้องไห้เสมอ แล้วเมื่อบิดาหายโกรธก็จะมาปลอบใจอยู่เสมอ และเมื่อทุกคนเสร็จจากการทำงานและมีเวลารว่างก็จะมานั่งเล่นนั่งคุยกันในบ้านเป็นประจำ

รายได้ของครอบครัว

แต่เดิมครอบครัวของนายตมมีฐานะความเป็นอยู่ที่ยากจนมาก บิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เมื่อเสร็จจากการรับจ้างหรือถ้าไม่มีใครมาจ้างให้ทำงานก็จะออกหาปลาเพื่อ

เป็นอาหารส่วนที่เหลือก็จะขายไป มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 7,000 บาท ส่วนมารดาอยู่กับบ้าน เป็นแม่บ้านคอยทำความสะอาดดูแลความเรียบร้อยภายในบ้านที่จังหวัดกระบี่ จนกระทั่งมีชาย คนโตจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก็ได้ออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดาท่านที่บ้าน ต่อมาได้ เดินทางไปอยู่ในจังหวัดกรุงเทพฯ โดยมารับจ้างปิดทองคำเหลว ปัจจุบันมีรายได้ประมาณ 20,000-30,000 บาทต่อเดือน ทำให้ความเป็นอยู่ของครอบครัวเริ่มดีขึ้น มีเงินส่งนายคณกฤชและ น้อง ๆ เข้าเรียนในโรงเรียนต่อ เมื่อนายคณกฤชเรียนหนังสือถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงออกมา จากโรงเรียนเพื่อช่วยพี่ชายและครอบครัวทำงานส่งเงินให้น้อง ๆ ที่เหลือเรียนหนังสือต่อไป โดย นายคณกฤชได้ไปช่วยพี่ชายปิดทองคำเปลวพระที่กรุงเทพฯ ที่รายได้ประมาณเดือนละ 4,500 บาท ซึ่งนายคณกฤชจะส่งเงินจำนวนหนึ่ง(ประมาณเดือนละ 3,000 บาท) ทำให้ปัจจุบันครอบครัวของ นายคณกฤชมีรายได้ประมาณ 30,000-40,000 บาท ถือว่ามีสภาพความเป็นอยู่ภายในบ้านมี

ฐานะปานกลาง

นายคณกฤชมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันทั้งสิ้น จำนวน 6 คน พี่ชายคนโต ประกอบอาชีพรับจ้างปิดทองคำเปลวพระมีรายได้ประมาณเดือนละ 20,000-30,000 บาทต่อ เดือน ส่วนนายคณกฤชได้ไปช่วยพี่ชายรับจ้างปิดทองคำเปลวพระเช่นเดียวกัน ซึ่งได้รับค่าแรงเป็น รายเดือนจากพี่ชายประมาณเดือนละ 4,500 บาท ส่วนบิดารับจ้างและหาปลาอยู่ที่จังหวัดกระบี่ มีรายได้ประมาณ 7,000 บาท ครอบครัวของนายคณกฤช จึงมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 30,000 - 40,000 บาท

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

นายคณกฤชมีเพื่อนที่สนิทอยู่ 4 คน มักจะไปเที่ยวด้วยกันเป็นประจำ เพื่อนซึ่งอยู่ใน ระยะเวลาบ้านนายคณกฤชรู้จักเนื่องจากเดินไปขึ้นรถเมลล์ประจำทางและเจอกันเป็นประจำจึงเริ่ม คุยทักทายกัน และทราบว่ากำลังเรียนอยู่ที่โรงเรียนเทคนิค ส่วนเพื่อนอีก 3 คน เป็นเพื่อนร่วมงาน และเป็นลูกจ้างของพี่ชายคนโตซึ่งทั้ง 3 คนเป็นคนที่มีความตั้งใจและขยันทำงานมาก หลังจากที เสร็จจากการทำงานและการเรียนแล้วมักจะไปเที่ยวด้วยกันเป็นประจำ เมื่อมีปัญหาอะไรก็จะ ปรึกษากัน หรือเมื่อไม่สบายใจก็จะมานั่งดื่มเบียร์พูดคุยปรับทุกข์กันที่บ้านของนายคณกฤชเป็น ประจำ

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

บ้านพักที่กรุงเทพเป็นบ้านของป่า มีลักษณะเป็นบ้าน 2 ชั้น มีเนื้อที่ประมาณ 10 ตารางวาใกล้กับโรงพยาบาลศิริราช ในตัวบ้านมีหอพักแพทย์ มีความเป็นส่วนตัว ไม่มีอันตราย การแพร่ระบาดของยาเสพติด และอบายมุขต่าง ๆ ส่วนบ้านที่บิดามารดาพักอยู่ที่จังหวัดกระบี่ มักจะมีพวกจ๊กโก๊ อีฬพาลและพวกเมาสุรากระทำความผิดและก่อความรำคาญอยู่หน้าบ้านเป็น ครั้งคราว

บ้านพักที่จังหวัดกระบี่จะมีพวกจ๊กโก๊และเมาสุราอยู่ที่บ้านภายในหมู่บ้านเป็นประจำ บางครั้งจะมีการกระทบกระทั่ง มีปากเสียง ทะเลาะกันบ้าง ส่วนการแพร่ระบาดของยาเสพติดและอาชญากรรมค่อนข้างมีน้อย ส่วนในกรุงเทพไม่ค่อยมีคนรู้จัก และไม่ค่อยสนิทกับใครในบริเวณบ้าน ผู้ที่พักอาศัยอยู่ในระแวกบ้านส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลศิริราช และเป็นข้าราชการทำให้อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในระแวกบ้านที่พักอาศัยอยู่ค่อนข้างสงบและมีการเกิดอาชญากรรมน้อย

สิ่งยั่วยู่ทางเพศ และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

นายคมกฤษเคยเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาสมัยเรียนชั้นประถม ในวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ซึ่งมีความเข้าใจไม่มากนัก เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเพศมักจะขอคำปรึกษาจากเพื่อน ๆ โดยเฉพาะเพื่อนที่อยู่ในที่ทำงาน ซึ่งมีอายุมากกว่าและมีประสบการณ์มากกว่า อีกทั้งนายคมกฤษมีความสนิทสนมเป็นอย่างดี สามารถพูดคุยได้ทุกเรื่อง นายคมกฤษเคยไปปรึกษาพี่ชายแต่รู้สึกว่ามีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศน้อยกว่าจึงไม่ได้ปรึกษาอีก

เมื่ออายุประมาณ 14 -15 ปี ได้นอนหลับฝันเปียก จึงได้ไปเล่าให้เพื่อน ๆ ที่ทำงานด้วยกันฟัง และเมื่อทราบว่าเป็นเรื่องของวัยรุ่นจึงมีความรู้สึกที่ตัวเป็นโตเป็นผู้ใหญ่มีความรับผิดชอบตนเองได้แล้ว นายคมกฤษจะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองประมาณ 2 อาทิตย์ต่อ 1 ครั้ง โดยจะแอบทำขณะที่อาบน้ำในห้องน้ำที่บ้าน หลังจากกลับมาจากที่ทำงานแล้ว จะมีความรู้สึกต้องการทางเพศมากเมื่อดูหนังสือปกโล่งใจที่มีชายอยู่ตามร้านหนังสือ แต่จะไม่ซื้อเอง ส่วนใหญ่จะขอยืมจากเพื่อน และจะไม่เอามาดูที่บ้านเพราะกลัวพี่ชายจะเห็น นายคมกฤษจะไปอยู่ที่บ้านเพื่อนที่พักอาศัยในระแวกเดียวกันในวันหยุดและในบางครั้งก็จะแอบดูหนังโป๊กัน

การกระทำผิดครั้งนี้เนื่องจากเวลาที่เกิดเหตุเป็นเวลากลางคืน และผู้เสียหายมีหน้าตาดี มีหน้าอกใหญ่ และใส่เสื้อรัดรูปสายเดี่ยว ประกอบกับนายคมกฤษเข้าใจว่าผู้เสียหายแอบชอบตน และในการกระทำผิดครั้งนี้ได้กระทำเพียงคนเดียว

รายละเอียดของการกระทำผิดและถูกจับกุม

เมื่อกลางเดือนเมษายน 2543 เวลาประมาณ 19.00 น.เศษ นายคมกฤษพร้อมกับเพื่อน ๆ ที่สนิทกัน อีก 4 คน ชักชวนกันไปเที่ยวที่สวนอัมพร ซึ่งขณะนั้นมีงานกาชาดประจำปีมีคนเข้าไปเที่ยวภายในงานมากและพลุกพล่าน ขณะที่นายคมกฤษเดินอยู่กับเพื่อน ๆ ภายในงานกาชาด ได้พบกับผู้เสียหายซึ่งเดินอยู่ภายในงานเช่นเดียวกัน เมื่อนายคมกฤษเห็นผู้เสียหายซึ่งมีรูปร่างหน้าตาดี เป็นคนไทย ผิดคล้ำ ผมยาวถึงไหล่ สูงประมาณ 150 ซม. อายุประมาณ 16 ปี ใส่เสื้อรัดรูป(ตัวเล็ก)สายเดี่ยวโชว์สะดือ และกางเกงยีนส์รัดรูป เห็นหน้าอกที่ใหญ่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ จึงได้มองตาม และเห็นว่าผู้เสียหายได้มองสบตมาทางตน จึงได้พูดแซวผู้เสียหาย ซึ่งผู้เสียหายก็ไม่ได้ว่าอะไรและยอมพูดคุยกับตนด้วยดี เป็นเหตุให้เข้าใจว่าผู้เสียหายชอบและประทับใจตน จึงได้เดินตามผู้เสียหายไปพร้อมกับเพื่อนอีก 1 คน เมื่อผู้เสียหายเดินเข้าไปในบริเวณที่มีผู้คนหนาแน่น นายคมกฤษจึงได้ถือโอกาสเดินเข้าไปประชิดและเบียดผู้เสียหายหลายครั้ง ต่อมาเมื่อนายคมกฤษเห็นว่าผู้เสียหายไม่ได้ร้องหรือแสดงอาการตกใจจึงได้แบบเอามือจับที่หน้าอกของผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายเกิดความอายและตกใจกลัวการกระทำของนายคมกฤษ จึงได้ร้องอะอะโวยวายและแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ภายในงานกาชาดจับกุมนายคมกฤษในเวลาต่อมา

สาเหตุของการกระทำผิดครั้งนี้

เนื่องจากผู้เสียหายมีหน้าอกใหญ่ และมีรูปร่างถูกใจนายคมกฤษมากคือ ผมยาวหน้าไทย ผิดคล้ำ สูงประมาณ 160 ซม. และเมื่อเข้าไปพูดคุยแซวผู้เสียหายก็พูดคุยด้วยดี เป็นเหตุให้นายคมกฤษเข้าใจว่าผู้เสียหายชอบตนจึงได้แอบจับหน้าอก

กรณีศึกษาที่

7

ชื่อ นายธีรวัฒน์ (นามสมมติ)

ข้อหา

กระทำอนาจาร

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 15 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 13 ปี ถูกจับกุมในข้อหากระทำอนาจาร
 นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ที่ ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี

ระดับการศึกษา

นายธีรวัฒน์จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนแห่งหนึ่งใน ต.คณที อ.
 เมือง จ.กำแพงเพชร ซึ่งเป็นบ้านเกิดของบิดาและมารดา โดยพักอาศัยอยู่กับตา ยาย ผลการ
 เรียนของนายธีรวัฒน์อยู่ในระดับปานกลางแต่ด้วยฐานะที่ยากจน นายธีรวัฒน์จึงต้องออกจาก
 โรงเรียนมาช่วยบิดาและมารดาทำงาน ทั้ง ๆ ที่นายธีรวัฒน์ก็อยากเรียนหนังสือให้สูงกว่าเดิม
 เพราะเห็นว่าการศึกษาคือจะช่วยให้สามารถทำให้หางานที่ดีมีเงินเดือนที่ดีกว่าเดิมมาก จะทำให้มี
 ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ขณะกระทำผิดความผิดออกจากโรงเรียนมาแล้วประมาณ 2-3 ปี เนื่องจากฐานะ
 ทางบ้านยากจนไม่มีเงินต้องออกมาช่วยบิดามารดาทำงานหาเลี้ยงชีพ

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

บิดา มารดา สมรสและอยู่กินฉันท์สามีภริยากันจนถึงปัจจุบัน นายธีรวัฒน์ไม่
 ทราบว่าบิดา มารดาจบการศึกษาหรือไม่ ในระดับใด ในครอบครัวมีพี่น้องร่วมบิดา จำนวน 4
 คน คนโตเป็นผู้หญิง อายุ 18 ปี คนที่ 2 เป็นชายอายุ 14 ปี นายธีรวัฒน์เป็นคนพี่ที่ 3 และ น้องคน
 สุดท้องเป็นผู้ชาย อายุ 1 ขวบครึ่ง ไม่มีพี่น้องต่างบิดามารดา นายธีรวัฒน์มีความรักในพี่น้องใน
 ครอบครัวมาก แต่มักน้อยใจอยู่เสมอ เพราะไม่ทราบว่าพี่น้องรักตนเองบ้างหรือไม่ เมื่อแสดง
 ความปรารถนาดีกับพี่ น้อง กลับไม่ได้รับการขอบคุณหรือไม่ทราบว่าสิ่งที่ตนเองพยายามแสดง
 ออกมาในทางที่ดีจะเป็นที่พอใจของพี่น้องหรือไม่

นายธีรวัฒน์มีความรู้สึกอบอุ่นและมั่นคงมากเมื่อบิดา มารดา พี่ น้องมาอยู่พร้อมหน้ากัน และไม่ทะเลาะกัน นายธีรวัฒน์มักจะเดินทางไปมาระหว่างบ้านที่ปทุมธานีซึ่งเป็นบ้านเช่าของบิดา มารดาและบ้านที่กำแพงเพชร ซึ่งเป็นดินซึ่งสูงและป่าพักอาศัยอยู่เป็นประจำ นายธีรวัฒน์มักจะรู้สึกไม่พอใจที่บิดา มารดามากเวลาที่ถูกทำโทษถึงแม้ว่าตนเองจะกระทำผิดก็ตาม เพราะรู้สึกว่าเมื่อพบการกระทำผิดโดยมักจะใช้คำพูดหยาบ ๆ และใช้ก้านมะพร้าวตีอย่างแรงเกินกว่าความผิดที่ตนเองได้ก่อขึ้น และถูกทำโทษด้วยความรุนแรงด้วยอารมณ์โกรธมากกว่าการทำโทษเพื่ออบรมสั่งสอน ทำให้รู้สึกว่าบิดา มารดาใช้อารมณ์ในการตัดสินการกระทำมากกว่าเหตุผล และทุกครั้งที่บิดาทานเหล้าเมาซึ่งพบเห็นเป็นประจำ บ่อยครั้ง บิดาจะทำร้ายร่างกายมารดาอย่างรุนแรงทำให้นายธีรวัฒน์ไม่พอใจและโกรธมาก เมื่อเข้าไปห้ามก็จะถูกทำร้ายร่างกายด้วยเช่นกัน และหลังจากที่พอหลับแล้วมารดามักจะร้องไห้เป็นประจำ เมื่อเวลามารดามีปัญหาไม่สบายใจก็จะแอบไม่ดื่มเหล้าคนเดียวจนเมาแล้วหลับไป ส่วนพี่น้อง นายธีรวัฒน์มีความรักและปรารถนาดีกับพี่น้องทุกคน แต่มีก็น้อยใจอยู่เสมอเวลาที่แสดงความหวังดีมักไม่ได้รับผลดีตอบจนไม่รู้ว่า พี่ น้อง รักตนเองบ้างหรือเปล่า และมักจะน้อยใจอยู่เสมอเพราะไม่ทราบว่ พี่น้อง รักตนเองอย่าง ที่ตนเองรักหรือไม่

มารดามักแอบทานเหล้าเพียงคนเดียวเวลาที่ มีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้หลับซึ่งนายธีรวัฒน์มักจะรู้สึกไม่สบายใจอย่างมาก ทุกครั้งที่เห็นมารดาดื่มเหล้า ส่วนบิดาชอบสูบบุหรี่ เล่นการพนัน(หวย) และดื่มเหล้าเป็นประจำ โดยจะดื่มเหล้ากับเพื่อนบ้านในละแวกเดียวกัน และเวลาเมาบิดามักจะทำร้ายร่างกายมารดาเสมอ เมื่อนายธีรวัฒน์และพี่น้องเข้าไปหาก็จะถูกทำร้ายด้วยเช่นกัน

ทำให้นายธีรวัฒน์เกิดความรู้สึกโกรธและไม่พอใจบิดาอย่างยิ่ง

ก่อนถูกจับกุมนายธีรวัฒน์ได้ออกจากโรงเรียนมาพักอาศัยอยู่กับป้าที่ จ. กำแพงเพชร เพื่อทำงานเลี้ยงครอบครัวอีกแรงหนึ่ง

รายได้ของครอบครัว

ครอบครัวนายธีรวัฒน์มีฐานะค่อนข้างยากจนและมีลูกมาก บิดา มารดามีอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้าง บิดามีรายได้ประมาณ 5,000 บาทต่อเดือน มารดามีรายได้ประมาณ 4,000 บาทต่อเดือน ครอบครัวจึงมีรายได้รวมกันประมาณ 9,000 บาทต่อเดือน เมื่อนายธีรวัฒน์จบการศึกษาชั้น ป.5 จึงออกจากโรงเรียนมารับจ้างเป็นเด็กทำยรถและยกถังปลา มีรายได้ประมาณ 4,000 บาทต่อเดือน ทำให้ครอบครัวมีรายได้มากขึ้นกว่าเดิม คือเคยมีรายได้สูงสุดต่อเดือน

ประมาณ 12,000 บาท ถึงแม้จะได้เงินจำนวนมากแต่ยังไม่เพียงพอต่อรายจ่าย เพราะครอบครัวต้องส่งเสียให้ลูก ๆ ซึ่งมีหลายคนได้เรียนและต้องใช้จ่ายภายในครอบครัว ส่วนที่คนโตซึ่งเป็นผู้หญิงออกจากโรงเรียนเช่นกันและได้แต่งงานมีครอบครัวและตามครอบครัวมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ส่วนพี่ชายคนที่ 2 ออกจากโรงเรียนมาประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างมีรายได้ประมาณ 5,000 บาทต่อเดือน รายได้ของครอบครัวจึงได้มาจากการช่วยทำงานของบิดา มารดา และลูก ๆ ภายในบ้าน

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

นายธีรวัฒน์เป็นคนที่มีเพื่อนมากเพราะมีมนุษยสัมพันธ์ดี แต่เพื่อนที่สนิท ๆ กันเป็นกลุ่มใหญ่มีประมาณ 15 คน ซึ่งมักจะมานั่งคุยปรึกษาเรื่องต่าง ๆ กันเป็นประจำ เวลาที่คุยกันจะนั่งดื่มสุราไปด้วย มีเพื่อนบางคนที่เสพยาบ้าและเคยชักชวนนายธีรวัฒน์ และเพื่อนในกลุ่มให้ลองเสพดู แต่นายธีรวัฒน์จะปฏิเสธและเดินหนีทุกครั้งที่มีเพื่อนชวน จนเพื่อนไม่กล้าชวนอีก แต่นายธีรวัฒน์ก็ไม่เคยห้ามให้เพื่อนหยุดสูบ เพราะรักเพื่อนไม่อยากจะขัดใจเพื่อน

เพื่อนที่รู้จักกันสนิทส่วนใหญ่ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ และมีบางคนที่เสพยาบ้า แต่ไม่ทราบว่าจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ ซึ่งเพื่อนที่เคยติดยาเคยชวนให้สูบแต่นายธีรวัฒน์ก็จะปฏิเสธ

การติดยาเสพติด

นายธีรวัฒน์มีเพื่อนที่ติดยาเสพติด และเคยชวนให้นายธีรวัฒน์เสพ แต่นายธีรวัฒน์ก็ปฏิเสธ ส่วนใหญ่นายธีรวัฒน์จะทานเหล้า สูบบุหรี่ เริ่มดื่มเหล้า สูบบุหรี่ตั้งแต่อายุประมาณ 14 ปี และ ก่อนกระทำความผิดได้ดื่มเหล้ากับเพื่อนจนเมา

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

บ้านพักที่ จ.ปทุมธานีซึ่งเป็นบ้านที่ครอบครัวบิดาและมารดาไปเช่าอยู่มีลักษณะเป็นบ้านห้องแถวชั้นเดียวไม่มีบริเวณบ้าน มีการแพร่ระบาดของอาชญากรรมทุกประเภท

โดยเฉพาะยาเสพติดและการพนัน ส่วนบ้านที่จังหวัดกำแพงเพชร เป็นบ้านชั้นเดียวไม่มีรั้วกัน และมีการแพร่ระบาดของยาบ้านและการเล่นการพนัน(ไฮโล-ไพ่)สูงมาก

ในกลุ่มสมาชิกในหมู่บ้านที่พักอาศัยอยู่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ในโรงงานน้ำตาล มีการมั่วสุมกันดื่มเหล้า เล่นการพนัน และเสพยาเสพติดกันทุก ๆ วัน และจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาจับกุมผู้กระทำความผิดอยู่บ่อยครั้ง โดยเฉพาะยาเสพติดและการพนัน จนเป็นเรื่องเคยชินของคนในที่พักอาศัย

สิ่งยั่วยู่ทางเพศ และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

นายธีรวัฒน์ไม่เคยเรียนและไม่มีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามาก่อนเลย เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศจะปรึกษากับเพื่อน ๆ ที่สนิทสนมกัน 15 คน เพราะมีความสนิทสนมกันมาก และมีความสบายใจมากกว่าที่จะไปปรึกษากับคนอื่น ๆ และกลัวว่าจะถูกดูดำเวลาที่ไปปรึกษากับบิดา มารดา เพราะถูกมองว่ายังเด็กเกินไปกว่าที่จะรู้เรื่องเพศ เคยไปปรึกษาบิดา มารดา แล้วถูกว่าว่า “แก่แดด” จึงไม่กล้าไปปรึกษาอีก

เมื่ออายุประมาณ 14 ปีเศษ นายธีรวัฒน์ฟังเพื่อน ๆ คยและดูหนังสือโป๊จึงเกิดความรู้สึกแปลก ๆ จึงบอกให้เพื่อน ๆ ฟังและปรึกษากับเพื่อน ๆ ที่ร่วมดูหนังสือโป๊ด้วยกัน เพื่อนจึงแนะนำให้ช่วยตัวเอง จากนั้นจึงทำตามโดยตลอด ปกตินายธีรวัฒน์จะมีความต้องการทางเพศอาทิตย์ละ 3-4 ครั้ง โดยเฉพาะเวลาที่ดื่มสุราจนเมาจะมีอารมณ์และความอยากนอนกับผู้หญิงมาก

ก่อนเกิดเหตุได้ดื่มเหล้ากับเพื่อน ๆ จนเมาและมีอารมณ์ความต้องการทางเพศ และอยากนอนกับผู้หญิง ในการกระทำผิดครั้งนี้สุราจึงเป็นสาเหตุให้เกิดความต้องการทางเพศ และกระทำความผิด และในการกระทำความผิดในครั้งนี้ได้กระทำเพียงคนเดียว

รายละเอียดของการกระทำผิดและถูกจับกุม

เมื่อประมาณกลางเดือนกรกฎาคม 2543 นายธีรวัฒน์ได้ออกไปทานเบียร์กับเพื่อน ๆ ตั้งแต่ 18.00 น. จนกระทั่งมีอาการเมึนเมา มีความต้องการทางเพศ และอยากนอนกับผู้หญิงอย่างมาก เมื่อเวลาประมาณเที่ยงคืนจึงได้ขอตัวกลับมาที่บ้าน พบว่าบิดากับมารดากำลัง

นั่งดื่มสุราและคุยกับเพื่อน ๆ ในละแวกบ้านอยู่ที่บริเวณหน้าบ้าน และไม่มีใครสังเกตเห็นนายธีรวัฒน์ขณะที่กำลังเดินเข้าบ้าน เมื่อนายธีรวัฒน์เข้ามาถึงบ้านเกิดอาการปวดท้องอยากเข้าห้องน้ำ ซึ่งห้องน้ำอยู่นอกตัวบ้านและต้องเดินผ่านบ้านผู้เสียหาย หลังจากเสร็จกิจกรรมเข้าห้องน้ำแล้ว ระหว่างที่เกิดกลับบ้านได้ผ่านบ้านผู้เสียหายและสังเกตเห็นผู้เสียหายซึ่งอยู่บ้านติดกับบ้านนายธีรวัฒน์ และบ้านดังกล่าวนายธีรวัฒน์สามารถเดินเข้าออกเป็นประจำได้อย่างเป็นปกติ ขณะนั้นผู้เสียหายซึ่งมีอายุประมาณ 10 ขวบ กำลังนอนอยู่ภายในบ้านเพียงคนเดียว บิดา มารดาของผู้เสียหายได้มานั่งอยู่ที่บ้านนายธีรวัฒน์ดื่มเหล้ากับบิดา มารดา นายธีรวัฒน์จึงแอบเข้าไปในบ้าน และเข้าไปในมุ้งที่ผู้เสียหายนอนอยู่ จากนั้นได้เอามือจับที่เป้ากางเกงผู้เสียหายและพยายามจะถอดกางเกงผู้เสียหายออกเพื่อที่จะร่วมเพศ แต่ผู้เสียหายรู้สึกตัวก่อนจึงตะโกนร้องเอะอะโวยวายขอความช่วยเหลือ เป็นเหตุให้บิดา มารดาของผู้เสียหายได้ยิน และรีบวิ่งมาที่บ้านผู้เสียหายพบนายธีรวัฒน์ขณะอยู่กับผู้เสียหายและพยายามกำลังจะถอดกางเกงผู้เสียหาย จึงเอาตัวนายธีรวัฒน์ส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดี

กรณีศึกษาที่ 8

ชื่อ นายกฤษณะ (นามสมมติ)

ข้อหา พรากผู้เยาว์

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 17 ปี 2 เดือน ขณะกระทำความผิดอายุ 14 ปี 8 เดือน ถูกจับกุมในข้อหาพรากผู้เยาว์ นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ที่ ต.ปากเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี

ระดับการศึกษา

นายกฤษณะจบการศึกษาชั้น ม.1 ในสายสามัญภาคปกติ จึงออกจากโรงเรียนเนื่องจากฐานะทางบ้านไม่ค่อยดี มีความยากจน และในขณะนั้นมารดามีปัญหาเรื่องการเงิน จำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมาก นายกฤษณะจึงได้ออกจากโรงเรียนและไปเป็นลูกจ้างสำรวจที่ดินที่จังหวัดภูเก็ต อยู่ประมาณ 3-4 ปี จนมารดาใช้หนี้สิ้น และตนเองพอจะมีเงินเก็บจำนวนหนึ่ง จึงได้กลับมาที่บ้านและมาเรียนหนังสือต่อในระดับ ม.2 และ ม.3 ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อ.ปาก

เกร็ด จ.นนทบุรี นายกฤษณะชอบเรียนหนังสือมากเพราะทำให้มีความรู้มากกว่าคนอื่น ไม่ต้องทำงานหนัก และมีความต้องการเป็นทหาร จึงพยายามเรียนให้สูงที่สุดเพื่อสอบเป็นทหารให้ได้ การเรียนของนายกฤษณะอยู่ในระดับปานกลาง ไม่เคยสอบตกเลยสักวิชา มารดาจึงสนับสนุนให้เรียนหนังสือให้สูงที่สุดเท่าที่จะมีปัญญาส่งเสียได้ เพื่อให้ลูก ๆ มีงานทำที่ดีกว่ามารดา มีความเป็นอยู่ที่ดีกว่าปัจจุบัน ส่วนน้องอีก 2 คน น้องสาวคนกลาง อายุ 15 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้น ม.3 และน้องชายคนสุดท้อง อายุ 12 ปี เรียนอยู่ชั้น ม.1 ในโรงเรียนของรัฐบาลในอำเภอปากเกร็ดซึ่งน้องทั้งสองคนมีผลการเรียนดีกว่านายกฤษณะมาก ขณะกระทำความผิดนายกฤษณะกำลังเรียนอยู่ชั้น ม.3 ที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

บิดา มารดานายกฤษณะสมรสถูกต้องตามกฎหมายและมีบุตรด้วยกัน 3 คน นายกฤษณะเป็นบุตรคนโต คนกลางเป็นผู้หญิง อายุ 15 ปี คนเด็กเป็นผู้ชาย อายุ 12 ปี เมื่อนายกฤษณะเข้าเรียนชั้น ป.1 บิดาได้แยกทางกับมารดาอย่างถาวร และไปบวชเป็นพระอยู่ที่ตลิ่งชัน ซึ่งนายกฤษณะก็ไม่ทราบสาเหตุที่ทั้งสองแยกทางกันอยู่และไม่ได้ติดต่อกันเลย แต่ขณะที่ทั้งสองอยู่ด้วยกันจะทะเลาะและมีปากเสียงกันบ่อย บางครั้งถึงขนาดมีการทำร้ายร่างกายกัน เมื่อบิดาทิ้งมารดาไปนายกฤษณะรู้สึกโกรธและไม่พอใจบิดามากที่ทำอย่างนั้น เป็นเหตุให้มารดา ตน และน้อง ๆ ต้องอยู่ลำพังกันอย่างยากจน ต้องปากกัดตีนถีบ มีฐานะที่แยกลงมาก นายกฤษณะรักแม่ที่พยายามอดทนหาเงินมาให้เพื่อส่งเสียให้ตนเองและน้อง ๆ ได้เรียนสูงขึ้น และมีความรักผูกพันกับน้อง ๆ ทุกคน แต่ก็ไม่ค่อยได้พูดคุยกันมากเท่าที่ควร เมื่อนายกฤษณะกระทำความผิด มารดาจะลงโทษอย่างรุนแรงจนนายกฤษณะรู้สึกกลัวการถูกลงโทษมากและเมื่อกระทำความผิดก็จะไม่บอกและไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นผู้กระทำ

มารดาของนายกฤษณะจะเป็นผู้อบรมสั่งสอนบุตรทุกคนในช่วงที่อยู่พร้อมหน้ากันโดยเฉพาะช่วงทานข้าว วันหยุดเสาร์ อาทิตย์ มารดาจะมาดูโทรทัศน์ด้วยกันกับลูก ๆ และพูดคุยอบรมสั่งสอน และมารดาอนุญาตให้นายกฤษณะสามารถดูว่าและลงโทษน้อง ๆ ได้เมื่อพบการกระทำความผิด แต่นายกฤษณะไม่ค่อยลงโทษน้อง ๆ เพราะไม่ชอบการลงโทษและคิดว่า อีกอย่างถือว่าโต ๆ กันแล้วไม่จำเป็นต้องลงโทษ นายกฤษณะมีความรักน้องและอยากปกครองน้องแบบผู้ใหญ่ที่เห็นเหตุผลในการพูดจา

นายกฤษณะรู้สึกว่าการคบครวตัวเองโดดเดี่ยว เพราะขาดบิดาจึงต้องพึ่งพาอาศัยเพียงมารดาที่ทำงานหนักอยู่ตามลำพังเพียงคนเดียว ต้องแก้ปัญหาต่าง ๆ เอง มารดาไม่มีความสัมพันธ์กับบิดาและครอบครัวฝ่ายบิดาตั้งแต่แยกทางกันอยู่ ส่วนญาติฝ่ายมารดาจะไปพบนาน ๆ ครั้ง เป็นเหตุให้นายกฤษณะรู้สึกว่าครอบครัวมีปัญหาและไม่มีคุณสมบัติเหมือนครอบครัวอื่น ๆ ที่อยู่ข้างห้องซึ่งมีความเป็นอยู่ที่มี บิดา มารดา จึงมีความสมบูรณ์มากกว่า ขณะที่กระทำความผิคนายกฤษณะพักอาศัยอยู่กับมารดา

รายได้ของครอบครัว

บิดา มารดาแยกทางกันตั้งแต่นายกฤษณะกำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.1 และบิดาได้ไปบวชเป็นพระ ทางครอบครัวจึงไม่ได้ติดต่อกับบิดา มารดาจึงพาลูก ๆ จำนวน 3 คน มาเลี้ยงด้วยตนเองและเช่าแฟลตอยู่ที่การเคหะ เดือนละ 1,700 บาท และมาได้ให้นายกฤษณะเดือนละ 1,000 – 1,200 บาท และให้น้องอีกสองคนคนละ 1,200 บาท มารดามีอาชีพรับจ้างเย็บผ้าอยู่ที่โรงงานไทกาเมนท์ มีรายได้ประมาณ เดือนละ 6,000 บาท ถือว่ามีฐานะลำบากยากจนมาก นายกฤษณะไม่ค่อยของเงินมารดามากนักเพราะรู้ว่ามียาได้น้อย

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

นายกฤษณะมีเพื่อนน้อยเพราะเป็นคนที่ชอบเก็บตัวอยู่คนเดียว มีลักษณะนิสัยไม่ชอบยุ่งกับเพื่อนในละแวกบ้านและที่โรงเรียนมาตั้งแต่เด็ก ชอบอยู่คนเดียว ดูหนัง ฟังเพลง สาเหตุที่ไม่ค่อยคบเพื่อน ๆ เพราะเมื่อมีเพื่อนมาก ๆ จะมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องมาก คนมากน่ารำคาญ เพื่อที่สนิทจึงมีอยู่ไม่กี่คน เพื่อนส่วนใหญ่จะทำงานแล้ว และมักจะดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เทียวผู้หญิงเป็นประจำ นายกฤษณะมีอายุน้อยที่สุดในกลุ่มเมื่อเพื่อนไปเที่ยวผู้หญิงมักจะไม่ไปด้วย เพราะกลัวว่าถ้าถูกมารดาจับได้จะถูกทำโทษอย่างรุนแรง แต่เมื่อเพื่อนกลับมาจะมาเล่าให้ฟังทุกครั้ง

การติดยาเสพติด

เคยสูบบุหรี่เมื่ออายุ 12 ปีเพราะเพื่อนชวนให้ลอง และสูบบุหรี่อยู่ประมาณ 1 ปี จึงบอกให้แม่รู้และถูกแม่ตีจึงเลิกสูบ ส่วนการดื่มเหล้าจะแอบออกไปดื่มเหล้านอกบ้านในวันศุกร์กับเพื่อน ๆ นอกบ้านโดยไม่ให้มารดารู้ (อ้างว่าไปทำงานที่บ้านเพื่อน)

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

นายกฤษณะพักอาศัยอยู่กับมารดาซึ่งเป็นห้องพักแฟลตการเคหะ 3 ชั้น ภายในห้องค่อนข้างคับแคบ มีคนพักอาศัยมาก สกปรก ไม่มีความเป็นส่วนตัว แฟลตที่พักรู้จักผู้พักอาศัยอยู่หนาแน่นแออัด และผู้ที่พักอาศัยมีความหลากหลายทั้งด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ การศึกษา ทำให้มีการกระทบกระทั่งกันภายในแฟลตอยู่บ่อยครั้ง ในเรื่องของยาเสพติดและอบายมุขต่าง ๆ มีการแพร่ระบาดอย่างมากมาย

เนื่องจากนายกฤษณะเป็นคนที่ไม่ค่อยออกไปสังคมกับผู้อื่น จึงไม่ทราบว่ามีใครในบ้านที่พักอาศัยอยู่มีผู้ใดกระทำความผิดหรือไม่ แต่นายกฤษณะเชื่อว่าน่าจะมีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและการพนันมาก และอาจจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาจับกุมเป็นครั้งคราว

สิ่งยั่วยุทางเพศ และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

นายกฤษณะเคยเรียนในโรงเรียน แต่ไม่ค่อยสนใจ เพราะครูชอบพูดภาษาอังกฤษฟังแล้วไม่เข้าใจ เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเพศนายกฤษณะมักไปปรึกษากับเพื่อน ๆ ไม่กล้าปรึกษามารดาเพราะเป็นผู้หญิงและกลัวมารดาดูและลงโทษที่อยากรู้เรื่องผู้หญิง การเรียนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนก็ไม่เข้าใจและไม่กล้าถามครู เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่าและมีประสบการณ์ เคยเที่ยวผู้หญิงและบางคนมีครอบครัวแล้ว อีกทั้งมีความสนิทและไว้วางใจกันพูดภาษาเดียวกันเข้าใจง่ายกว่า

เมื่ออายุ 12 ปี ขณะที่อยู่ภูเกิดเพราะไปเที่ยวบาร์กับเพื่อนร่วมงานแล้วเห็นผู้หญิงในบาร์เปลือยกายมาเต้นโชว์ จึงเกิดความต้องการทางเพศ ต่อมาแอบอ่านหนังสือโป๊และรู้วิธีการช่วยตัวเอง นายกฤษณะไม่ค่อยมีความรู้สึกทางเพศบ่อย(ประมาณ 2 เดือนต่อครั้ง) ไม่ค่อยหมกมุ่นมากนัก มีความรู้สึกที่เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติของคนและสัตว์ เมื่อถึงเวลาจะมีมาเองจึงไม่ต้องสนใจหมกมุ่นมากเกินไป ส่วนใหญ่นายกฤษณะจะใช้เวลากับการดูหนัง ฟังเพลงอยู่กับบ้าน และในตอนเย็น ๆ จะออกไปเล่นบาสกับเพื่อน ๆ นายกฤษณะชอบอ่านหนังสือโป๊เพราะให้ความรู้และประสบการณ์จากชีวิตจริง

นายกฤษณะกับผู้เสียหายเป็นคนรักกันและคบกันเป็นแฟนได้เสียกันแล้ว แต่ มารดาไม่เห็นด้วยกับการมีครอบครัว ในการทำความผิดในครั้งนี้นายกฤษณะกระทำเพียงคนเดียว

รายละเอียดของการกระทำผิดและถูกจับกุม

นายกฤษณะรู้จักกับผู้เสียหายตั้งแต่กลับมาจากภูเก็ท เพราะพักอาศัยอยู่ใน แฟลตเดียวกัน ผู้เสียหายอายุเท่ากับนายกฤษณะ มักจะเจอกันช่วงที่นายกฤษณะไปเล่นบาสกับ เพื่อน ๆ ผู้เสียหายจะไปนั่งดู นายกฤษณะจึงชวนคุยและรู้จักสนิทสนมจนเป็นแฟนกัน นายกฤษณะมักจะไปมหาสนุกที่บ้านผู้เสียหายเป็นประจำ บิดา มารดาของผู้เสียหายเป็นเจ้าหน้าที่ ศุลกากรทั้งสองคน มีบุตรสาว 3 คน ผู้เสียหายเป็นบุตรคนโต ครอบครัวมีความอบอุ่นไม่มีปัญหา ครอบครัวแต่อย่างใด ทั้งบิดา มารดาผู้เสียหายมีความรักเอ็นดูนายกฤษณะเหมือนลูกคนหนึ่ง (เพราะไม่มีลูกผู้ชาย) นายกฤษณะมักได้รับหน้าที่ให้ดูแลลูก ๆ ที่บ้านซึ่งเปรียบเสมือนน้องสาว บางครั้งให้เงินและขนมกับนายกฤษณะเพราะรู้ว่ามีความฐานะยากจน เมื่อนายกฤษณะเริ่มเรียนชั้น ม. 3 ก็แอบลักลอบได้เสียกับผู้เสียหายเป็นครั้งแรก ที่ห้องของนายกฤษณะซึ่งขณะนั้นไม่มีใครอยู่ที่ บ้าน แต่ไม่สำเร็จความใคร่ เพราะต่างคนต่างรู้สึกเจ็บที่อวัยวะเพศจึงหยุดไปประมาณ 1 อาทิตย์ ได้แอบลักลอบได้เสียอีกครั้งจนสำเร็จความใคร่ จากนั้นนายกฤษณะกับผู้เสียหายได้แอบลักลอบ ได้เสียกันเรื่อยมา(ประมาณเดือนละ 2 ครั้ง) เมื่อลักลอบได้เสียกันหลายครั้งนายกฤษณะรู้สึกว่าการแอบลักลอบได้เสียกันเป็นการผิดขนบธรรมเนียมและศีลธรรมอันดีของคนไทย จึงได้มาเล่าให้ มารดาตนเอง และบิดา มารดาของผู้เสียหายฟัง เมื่อบิดา มารดาผู้เสียหายทราบเรื่องก็มีความ ตกใจและโกรธมาก แต่เห็นว่าเด็กทั้งสองมีความรักกันดีและนายกฤษณะเป็นคนดีจึงไม่เอาเรื่อง ไม่เรียกร้องค่าเสียหาย ค่าทดแทนใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ขอให้เลิกติดต่อกันฉันท์คู่สาวและเลิกแอบ ลักลอบได้เสียกันอีกให้รอกจนกว่าผู้เสียหายเรียนจบก่อนแล้วค่อยมาเจรจากันอีกที แต่มารดาของ นายกฤษณะไม่ยอมจึงได้เข้าแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจให้จับกุมตัวส่งบ้านเมตตาเพื่อ ดัดสันดาน และเพื่อให้กลับตัวเป็นคนดี

กรณีศึกษาที่ 9

ชื่อ นายสาโรช (นามสมมติ)

ข้อหา

พรากผู้เยาว์

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 18 ปี ขณะกระทำความผิดอายุ 17 ปี ถูกจับกุมในข้อหาพรากผู้เยาว์ นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดแพร่ แต่ย้ายมาอยู่ที่เขตประเวศ กรุงเทพฯ

ระดับการศึกษา

นายสาโรชกำลังศึกษาชั้น ม.ต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ก่อนหน้านี้ได้เรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งในระดับชั้น ม.1 มีผลการเรียนพอใช้ ได้เกรด 1-2 เป็นส่วนใหญ่ และมีความรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะเรียนในโรงเรียนอยากออกไปทำงานจะได้เป็นผู้ใหญ่ สามารถหาเงินใช้ตัวเองไม่ต้องพึ่งบิดา มารดา สามารถไปเที่ยวเตร่กับเพื่อน ๆ ได้ เพื่อน ๆ ที่สนิทกันสมัยประถมส่วนใหญ่ก็ออกจากโรงเรียนมาทำงานกันเป็นส่วนใหญ่ จึงบอกให้ครอบครัวทราบและบิดา มารดาก็ไม่ได้ห้าม เมื่อออกมาทำงานได้ประมาณ 1 ปี นายสาโรชก็อยากกลับมาเรียนหนังสือต่อเพราะไม่สามารถเก็บเงินได้ และรายได้ที่ได้มาก็ไม่พอกับรายจ่ายที่ออกไป การเรียนที่สูงขึ้นคงจะทำให้รายได้สูงมากขึ้น

ขณะกระทำความผิดศึกษาอยู่ชั้น ม.ต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

บิดาจบการศึกษาชั้น ป.4 มารดาจบการศึกษาชั้น ป.6 จากจังหวัดแพร่ และได้สมรสอยู่กินด้วยกันมาจนถึงปัจจุบัน นายสาโรชมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน นายสาโรชเป็นตนโต และมีน้องสาวอายุ 15 ปี ไม่มีพี่น้อง ต่างบิดา มารดา

นายสาโรชมีความรู้สึกอบอุ่น มีความสุข และรักครอบครัวมาก แต่เวลาที่บิดา มารดาทะเลาะกันจะรู้สึกตกใจกลัว เพราะจะด่ากันอย่างรุนแรง และตบตีกัน โดยส่วนใหญ่

มารดาเป็นผู้ลงมือก่อน และบิดาจะไม่ตอบโต้ บิดา มารดามักจะทะเลาะกันเดือนละประมาณ 2-3 ครั้งเป็นอย่างน้อย ปัญหาเรื่องการเงินเป็นปัญหาที่ทะเลาะกันมากที่สุด และบิดามักจะลามไปทะเลาะในเรื่องอื่น เช่น เรื่องการทำอาหารกับข้าว ของมารดาเป็นประจำ ทุกครั้งที่ทะเลาะกันนายสาโรชจะรู้สึกไม่สบายใจ และเคยบอกให้เลิกทะเลาะกันหรืออย่าทำร้ายกันเมื่อทะเลาะกัน เพราะเป็นเรื่องไร้สาระแต่ทั้งบิดา มารดาก็ยังทะเลาะให้เห็นเป็นประจำ

นายสาโรชมีความสนิทกันดีกับพี่น้อง แต่จะรู้สึกไม่สนิทใจที่น้องเรียกว่า พี่อยากให้เรียกชื่อเล่นของตนมากกว่า และเนื่องจากน้องเป็นผู้หญิงจึงไม่เคยเล่าและปรึกษาเรื่องแฟน ผู้หญิง หรือเรื่องเพศให้ฟังเนื่องจากเกิดความอายที่จะเล่าให้ฟัง

ปกติเมื่อนายสาโรชหรือพี่น้องในครอบครัวกระทำผิดจะถูกบิดา มารดาดุตำ แต่ถ้าทำผิดมาก ๆ หรือทำให้โกรธมาก ๆ ก็จะถูกตีด้วยไม้เรียว ส่วนใหญ่จะถูกตีเรื่องตื่นสายและหนีเรียน

นายสาโรชรู้สึกรักและผูกพันกับครอบครัว แต่จะรู้สึกตกใจและไม่สบายใจเมื่อบิดา มารดาทะเลาะกันจนมีการทำร้ายร่างกายกัน บิดาชอบสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า กับเพื่อน ๆ เป็นประจำ ค่าเหล้าจะเฉลี่ยกันออก นอกจากนี้ยังเล่นหวยครั้งละ 100-200 บาท ซึ่งนายสาโรชเห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองเงินทองมาก เพราะครอบครัวมีรายได้น้อยมีฐานะยากจน แต่ไม่กล้าต่อว่าบิดาเนื่องจากบิดาเป็นผู้หาเงินมาให้ครอบครัว ส่วนมารดามักจะทานเหล้าตอนเย็นหลังอาหาร นายสาโรชเคยเตือนอยู่หลายครั้งให้มารดา และบิดาเลิกเกี่ยวข้องกับอบายมุข แต่ทั้งสองก็ไม่ฟัง นายสาโรชมีความสนิทกับน้องสาวมาก แต่ด้วยที่น้องสาวเป็นผู้หญิงจึงไม่เคยคุยเรื่องแฟนหรือเรื่องเพศให้ฟัง เพราะรู้สึกอายและลำบากใจ

รายได้ของครอบครัว

นายสาโรชพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา บิดาประกอบอาชีพรับซื้อของเก่าโดยจะขับมอเตอร์จักรยานชาเล้งตระเวนไปตามที่ต่าง ๆ แล้วมาแยกขาย มีรายได้ประมาณ 3,000 – 4,000 บาทต่อเดือน ส่วนมารดาไม่ได้ประกอบอาชีพ อยู่บ้านเป็นแม่บ้านคอยดูแลความเรียบร้อย ทำความสะอาดบ้าน ดูแลลูก ๆ ทำอาหาร บิดาจะให้เงินนายสาโรชและน้อง ๆ เป็นรายวัน วันละ 30-50 บาท

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

นายสาโรชมีเพื่อนสนิทประมาณ 2-3 คน เป็นเพื่อนในละแวกบ้าน หนึ่งในสาม เป็นเพื่อนที่ยังเรียนหนังสืออยู่ เพื่อนส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ ไม่เสพยาบ้า แต่มักจะแอบทานเหล้าในโอกาสต่าง ๆ อยู่เสมอ ๆ ในช่วงตอนเย็น ๆ ที่หยุดเรียนหนังสือ หลังจากที่ช่วยบิดา มารดาทำงานในแต่ละวันเสร็จแล้ว มักจะไปเล่นฟุตบอลข้างบ้านเป็นประจำ

การติดยาเสพติด

นายสาโรชสูบบุหรี่ 5-10 ตัวต่อสัปดาห์ ซึ่งบิดา มารดาทราบและพยายามห้ามปราม แต่ก็ให้เงินไปซื้อบุหรี่ทุกครั้ง นายสาโรชมักจะแอบไปดื่มสุรากับเพื่อน ๆ ในช่วงเทศกาลที่สำคัญ เช่น วันเกิด วันขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น เคยติดยาบ้า เมื่อตอนเรียน ม. 1 อายุประมาณ 15 ปี เสพอาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง โดยเอาเงินที่บิดาให้ไปโรงเรียนมาซื้อเพื่อไปเสพ ติดยาบ้าอยู่นานประมาณ 1 ปี จึงเลิกปัจจุบันก็เสพนาน ๆ ครั้ง โดยจะเสพเมื่อมีปัญหาครอบครัว หรือเวลาที่บิดา มารดาทะเลาะกัน ก่อนกระทำความผิดนายสาโรชได้เสพยาบ้า สูบบุหรี่ และดื่มเหล้า

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

บ้านที่พักอาศัยมีลักษณะเป็นบ้านเช่าชั้นเดียว 3 ห้องนอน 2 ห้องน้ำ ค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท อยู่ด้วยกัน 4 คน บิดา มารดา นายสาโรช และน้องสาว สภาพภายในบ้านไม่ค่อยแออัดนัก

บริเวณใกล้เคียงที่พักอาศัยมีการขายยาบ้า ยาเสพติดชนิดต่าง ๆ จำนวนมาก มีการมั่วสุมกันเสพยาเสพติด ซึ่งคนเสพยาเสพติดบางคนนายสาโรชรู้จักกันดีแต่ไม่สนิทมาก มีการแพร่ระบาดของอบายมุขมาก(เล่นไพ่) เพื่อนในละแวกบ้านมักถูกจับกุมเกี่ยวกับยาเสพติดและการพนันเป็นประจำจนชินตา

สิ่งยั่วยุทางเพศ และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

นายสาโรชเคยเรียนวิชาสุขศึกษา ซึ่งมีการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศในชั้นเรียนบ้าง เมื่อเรียน ม.1 แต่อาจารย์สอนเร็วมากจนตามไม่ทัน เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศนายสาโรชจะปรึกษาขอคำแนะนำจากเพื่อน ๆ ที่สนิทกันอยู่ 2-3 คน เพราะมีความไว้วางใจ ไม่กล้าปรึกษาบิดา มารดาเพราะเห็นว่าตัวเองอายุน้อยกลัวจะถูกตำว่าและลงโทษ

นายสาโรชเริ่มมีความรู้สึกทางเพศเมื่ออายุ 13 ปี ครั้งแรกดูหนังสือโป๊และภาพโป๊ จึงลองทำตามในรูปภาพและที่เพื่อน ๆ เคยพูดให้ฟัง และจะช่วยตัวเองประมาณ 4-5 ครั้งต่อเดือน ซึ่งนายสาโรชชอบดูหนังโป๊มากเพราะหาซื้อได้ง่ายราคาไม่แพง

นายสาโรชเคยแอบลักลอบได้เสียกับผู้เสียหายเพราะมีความรักผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้ถูกจับกุมในครั้งนี้ ในการกระทำความผิดในครั้งนั้นกระทำผิดเพียงคนเดียว

รายละเอียดของการกระทำผิดและถูกจับกุม

นายสาโรชรู้จักกับผู้เสียหายมาประมาณ 6 เดือนเศษในลักษณะเป็นแฟนกัน ผู้เสียหายมีอายุประมาณ 15 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้น ม.3 และเคยได้เสียกันมาหลายครั้งแล้ว วันที่เกิดเหตุเมื่อประมาณ ปลายเดือนเมษายน 2543 ผู้เสียหายชวนนายสาโรชไปที่เที่ยวที่ต่างจังหวัด (พัทยา) โดยนัดเจอกันคืนวันศุกร์ที่ปากซอยหน้าบ้านผู้เสียหาย เมื่อถึงเวลาที่นัดหมายนายสาโรชได้ไปรับผู้เสียหายตามที่ตกลงกันไว้และออกเดินทางโดยรถประจำทางไปพร้อมกัน นายสาโรชและผู้เสียหายไปนอนค้างคืนที่พัทาสองคืน วันอาทิตย์เย็นจึงกลับบ้าน โดยนายสาโรชไปส่งผู้เสียหายที่ปากซอยหน้าบ้านก่อนที่จะเดินทางกลับบ้านของตน ต่อมาในวันจันทร์ช่วงเย็นขณะที่นายสาโรชลงมาเล่นฟุตบอลอยู่กับเพื่อน ๆ เห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจและบิดา มารดาผู้เสียหายมาที่บ้านของนายสาโรชพร้อมผู้เสียหายด้วย นายสาโรชจึงขึ้นไปดูที่ห้องและทราบเรื่องว่าบิดา มารดาผู้เสียหายได้ไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าบุตรสาวได้หายออกจากบ้านไป 2 คืน 2 วัน ต่อมาเมื่อผู้เสียหายกลับมาที่บ้านจึงสอบถามและทราบว่าผู้เสียหายได้หนีออกไปเที่ยวพัทากับนายสาโรช จึงรู้สึกโกรธและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมาจับกุมผู้ต้องหาดำเนินคดีตามกฎหมาย เนื่องจากว่าบิดา มารดา และผู้เสียหายได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิด ซึ่งนายสาโรชได้พยายามอธิบายให้บิดา มารดา และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทราบถึงข้อเท็จจริงแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจ

ยืนยันว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและให้ไปพุดจากกันที่โรงพักดีกว่า จึงถูกจับกุมมาไว้ที่
บ้านเมตตา

กรณีศึกษาที่ 10

ชื่อ นายดำรงค์ (นามสมมติ)

ข้อหา

พรากผู้เยาว์

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 19 ปี ขณะกระทำความผิดอายุ 14 ปี ถูกจับกุมในข้อหาพราก
ผู้เยาว์ นับถือศาสนาอิสลาม มีภูมิลำเนาอยู่ที่เขตบางเขน กรุงเทพฯ

ระดับการศึกษา

นายดำรงค์จบการศึกษาชั้น ม. 3 จากโรงเรียนรัฐบาลสายสามัญ แต่สมัครเข้า
สอบในระดับ ม.4 ไม่ทันตามเวลาที่กำหนดไว้ เป็นเหตุให้หมดสิทธิ์สอบเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน
เดิมและในละแวกที่ใกล้บ้าน นำจึงให้เข้ามาสมัครเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งนาย
ดำรงค์กำลังเรียนอยู่ชั้น ม.6 ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ไม่เคยสอบวิชาใดตกเลยตั้งแต่
เรียนมา นายดำรงค์มีความตั้งใจที่จะเรียนให้สูงที่สุดเพื่อให้มีงานการทำได้ดี มีหน้ามีตา
ในสังคม ถึงแม้ตนเองจะเรียนหนังสือไม่เก่ง หัวไม่ดีนั้นก็ตาม ขณะกระทำความผิดนายดำรงค์
กำลังศึกษาอยู่ชั้น

ม.6

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

มารดาเรียนจบชั้น ป.4 บิดาไม่ทราบว่าเป็นจบการศึกษาจากที่ใดมาก่อนหรือไม่
เพราะได้เสียชีวิตไปนานแล้ว บิดา มารดาอยู่กินด้วยกันฉันท์สามีภรรยา โดยไม่ได้จดทะเบียน
สมรส(มารดาเป็นเมียน้อย) บิดา จดทะเบียนสมรสกับภริยาคนแรกเพียงคนเดียว

นายดำรงเป็นบุตรคนเดียว ไม่มีของมารดา กับบิดา บิดามีภรรยา 3 คน มีพี่น้องต่างมารดา 4 คน ซึ่งมีอายุมากกว่านายดำรงทั้งสิ้น เป็นผู้ชาย 1 คน และอีก 3 คนเป็นผู้หญิง คนโตเป็นผู้หญิง อายุ 25 ปี แต่งงานมีสามีและครอบครัวแล้ว คนที่ 2 เป็นผู้ชาย อายุ 23 ปี เป็นพนักงานดูแลพาร์เมนต์ คนที่ 3 เป็นผู้หญิง เรียนจบ ปวส.แล้วแต่ยังหางานทำไม่ได้ คนสุดท้ายเป็นผู้หญิง อายุ 19 ปี แต่งงานมีครอบครัวไปแล้ว

นายดำรงรู้สึกอบอุ่นพอสมควรเมื่ออยู่กับน้ำ มีความรักลูกพี่ลูกน้องมาก (ลูกของน้ำซึ่งมีอายุน้อยกว่า มีอายุประมาณ 4 ขวบ) จะคอยเลี้ยงน้องเวลาที่น้ำทั้งสองไม่อยู่บ้าน แต่ด้วยความที่มีอายุห่างกันมากจึงไม่สามารถปรึกษาหารือกันได้ ปกติน้ำสาวมักจะเป็นผู้อบรมสั่งสอนเป็นส่วนใหญ่ โดยจะเน้นให้ตั้งใจเรียนและเป็นคนดี โดยจะพูดด้วยเหตุผล เมื่อไม่เชื่อก็จะใช้ไม่เรียวดี ส่วนพี่ต่างมารดานายดำรงไม่ค่อยสนิทเพราะไม่ค่อยไปมาหาสู่ และส่วนใหญ่ก็มีครอบครัวและมีงานยุ่งมาก นายดำรงก็ยังอยากจะเป็นครอบครัว พ่อ แม่ ลูก แบบครอบครัวอื่น ๆ บ้าง เพราะทุกครั้งทีเพื่อน ๆ พูดเรื่องครอบครัว พ่อแม่ นายดำรงมักจะมีรู้สึกเป็นปมด้อยที่ตนเองไม่ได้อยู่กับพ่อ แม่เหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ ทำให้รู้สึกเสียใจ น้อยใจที่ถูกพ่อ แม่ทอดทิ้ง บางครั้งมีความรู้สึกอยากไปอยู่กับมารดา แต่ไม่กล้าไปเพราะกลัวพ่อเลี้ยงจะดุ และไม่สามารถเข้ากับครอบครัวใหม่ได้ ส่วนใหญ่มักจะไปหาแล้วก็กลับตอนเย็นไม่ค่อยนอนค้างคืนกับแม่ ทำให้รู้สึกห่างเหิน ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัวของมารดามากนัก

มารดาแต่งงานกับบิดา และเป็นภรรยาคนที่ 3 ของบิดา ซึ่งภรรยาแต่ละคนจะแยกกันอยู่คนละบ้าน บิดาจะเป็นฝ่ายไปหาภรรยาแต่ละคน ต่อมาเมื่อมารดาคลอดนายดำรงออกมาได้แยกทางกับบิดา และบิดาได้เดินทางไปทำงานที่ประเทศซาอุดีและเสียชีวิตในเวลาต่อมา มารดาเลี้ยงนายดำรงจนอายุประมาณ 1 ขวบ น้ำสาวซึ่งแต่งงานและยังไม่มีบุตรจึงได้ขออนุญาตนายดำรงมาเป็นบุตรบุญธรรม เป็นเหตุให้นายดำรงต้องแยกทางกับมารดาและมาอยู่กับน้ำสาวและน้ำเขยมาตั้งแต่นั้น ส่วนมารดาหลังจากที่ได้แยกกับตนแล้วได้ไปแต่งงานกับสามีใหม่ ปัจจุบันยังไม่มีบุตร นายดำรงเคยขอไปอยู่กับแม่แต่น้ำไม่ยอม อีกทั้งกลัวว่าจะไม่สามารถเข้ากันได้ดีกับสามีใหม่ และมารดาต้องการให้ตนเองอยู่กับน้ำสาวมากกว่าอยู่กับมารดา นายดำรงรู้สึกโกรธและน้อยใจมากจึงตัดสินใจอยู่กับน้ำสาวมาโดยตลอด

ปกติน้ำสาวมักจะเป็นผู้อบรมสั่งสอนเป็นส่วนใหญ่ โดยจะเน้นให้ตั้งใจเรียนและเป็นคนดี โดยจะพูดด้วยเหตุผล เมื่อไม่เชื่อก็จะใช้ไม่เรียวดี

รายได้ของครอบครัว

นางสาวและนายเขามีอาชีพรับจ้างอยู่ที่บริษัทโทเร มีรายได้ประมาณ และตามลำดับ

นายดำรงชีพกอาศัยอยู่กับนางสาวและนาย ซึ่งมีอาชีพรับจ้างเป็นพนักงานอยู่ที่บริษัทโทเร มีรายได้รวมกัน 10,500 บาท โดยนางสาวมีรายได้ประมาณ 5,000 บาท ส่วนนายเขามีรายได้ 5,500 บาท ซึ่งน่าจะให้เงินนายดำรงชีพเป็นค่าใช้จ่ายรายเดือน เดือนละ 900 บาท ถ้าเงินไม่พอจะขอจากน้ำหรือมารดาเพิ่มเติมเป็นครั้งคราว

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

นายดำรงชีพมีเพื่อนสนิทประมาณ 5-6 คน เป็นเพื่อนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน และเพื่อนในละแวกบ้าน เพื่อน ๆ ในละแวกบ้านเป็นเพื่อนที่ติดยาเสพติดและเคยชวนนายดำรงชีพเสพยาเสพติดหลายครั้ง จนนายดำรงชีพทนถูกเพื่อนชวนไม่ได้เคยลองเสพดู ประกอบกับอยากรู้ อยากทดลองและสามารถทำให้เข้ากับกลุ่มเพื่อน ๆ อย่างเป็นที่ยอมรับ ส่วนเพื่อนที่โรงเรียนมักมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ อยู่บ่อยครั้งจนถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ในการจับกุมนายดำรงชีพไม่ทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยละเอียด เพราะกลับมาที่บ้านก่อน แต่ทราบจากเพื่อนว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจับแพะตนเองไม่ได้ไปก่อเหตุทะเลาะวิวาท นายดำรงชีพมักจะไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน ๆ ด้วยกันบ่อยจนมีความสนิทสนมกันมากจนสามารถปรึกษากันได้ในทุกเรื่อง และนายดำรงชีพมักจะไปเที่ยวกับเพื่อนที่ไปเที่ยวเป็นประจำคือ R.C.A.

การติดยาเสพติด

นายดำรงชีพลองเสพยาบ้าตั้งแต่อายุประมาณ 14 ปี เนื่องจากเพื่อนในละแวกบ้านชักชวน จนเกิดความอยากรู้อยากลอง ปัจจุบันเลิกเสพแล้วเพราะถูกนางสาวจับได้จึงพาไปบำบัดรักษาที่โรงพยาบาล แต่นายดำรงชีพยังสูบบุหรี่และดื่มเหล้ากับเพื่อน ๆ อยู่เป็นประจำ

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

บ้านที่พักอาศัยเป็นบ้านของน้ำภายในบ้านมีความเป็นส่วนตัว นายดำรงค์มีห้อง ส่วนตัวอยู่ที่ชั้นล่าง บริเวณบ้านมีเนื้อที่ประมาณ 100 ตารางวาและมีรั้วรอบบ้าน

สภาพแวดล้อมภายนอกบ้าน(ในชุมชน)ไม่ค่อยดีนัก หน้าบ้านมีคลองและมีน้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็นมาก ตัวบ้านติดอยู่กับชุมชนแออัดซึ่งคนที่พักอาศัยมีการศึกษาต่ำ รายได้ไม่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ต่ำ มักเป็นพวกอันธพาล เกเร ชอบก่อเรื่องเดือดร้อนสร้างความเสียหายในชุมชนอยู่เสมอ มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดทุกประเภทโดยเฉพาะยาบ้ามีการแพร่ระบาดในทุกวัย วัยรุ่นมักจะมีการแอบดมกาว และกัญชา

เพื่อนบ้านที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนแออัดมักกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นเหตุให้ในหมู่บ้านมีของหายเป็นประจำ เชื่อว่าผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้เข้ามาแอบลักขโมยไป และบางคนเคยถูกควบคุมตัวในเรือนจำแล้วออกมาประกอบอาชีพอาชญากรรมอีก

สิ่งช่วยทางเพศ และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

นายดำรงค์เคยเรียนเรื่องเพศศึกษาจากโรงเรียนแต่ไม่ได้นำมาใช้ในชีวิตรประจำวัน เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเพศ นายดำรงค์มักจะปรึกษาเพื่อน ๆ ในกลุ่มเพราะสนิทสนมกันมากจนเกิดความไว้วางใจ กล้าที่จะปรึกษาในทุก ๆ เรื่อง

เมื่ออายุประมาณ 14-15 ปี จะช่วยตัวเอง 3 วันต่อครั้ง โดยเฉพาะเวลาได้รับการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศจากเพศตรงข้ามที่มีหน้าตาดีแต่งตัวโก้ และจะช่วยตัวเองประมาณ 3 วันต่อครั้ง โดยเฉพาะเวลาที่ดูสื่อลามก ซึ่งนายดำรงค์เคยดูหนังสือและหนังโป๊ ซึ่งจะขอยืมจากเพื่อน ๆ หรือเช่ามาจากร้าน V.D.O.

ในการกระทำผิดครั้งนี้ นายดำรงค์ได้กระทำเพียงคนเดียว

รายละเอียดของการกระทำผิดและถูกจับกุม

นายดำรงค์รู้จักกับผู้เสียหายมาประมาณ 7 เดือน เนื่องจากอยู่ในละแวกบ้านเดียวกัน และมีลูกพี่ลูกน้องเป็นผู้แนะนำให้ นายดำรงค์รู้จัก ผู้เสียหายเป็นลูกคนเดียว มีรูปร่างหน้าตาดี นิสัยดี คุยสนุก พูดไพเราะมาก จึงรู้สึกชอบและประทับใจในตัวผู้เสียหาย จึงพยายามหาทางสนิทสนมจนคบเป็นแฟนกัน ระหว่างที่รู้จักกับผู้เสียหายน้ำเงินจะทราบเรื่องตลอดเวลา

แต่ผู้ปกครองของผู้เสียหายไม่ทราบเพราะไม่เคยไปที่บ้านผู้เสียหายเลย แต่มักจะพาผู้เสียหายมาเที่ยวที่บ้านบ่อยครั้ง และนายตำรวจจะนัดผู้เสียหายมาเจอกันในช่วงเย็นแทบจะทุกวัน จนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันมากและมักจะออกไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด หลังจากที่มีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดีแล้ว นายตำรวจได้พาผู้เสียหายมารู้จักกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มและได้พาผู้เสียหายไปเที่ยวกลางคืนด้วยกันบ่อยมากขึ้น ประมาณเดือน พฤษภาคม 2539 นายตำรวจได้ชวนผู้เสียหายไปเที่ยว R.C.A. กับเพื่อน ๆ ในกลุ่มนายตำรวจและเพื่อนของผู้เสียหาย ในคืนนั้นนายตำรวจไม่ได้ดื่มสุราเพราะผู้เสียหายไม่ชอบให้ดื่ม ต่อมาเวลาประมาณตี 4 ผู้เสียหายรู้สึกง่วงนอนอยากกลับบ้าน นายตำรวจจึงขอตัวกลับบ้านพร้อมกับผู้เสียหาย เมื่อผู้เสียหายกลับไปถึงบ้านปรากฏว่าบิดา มารดาปิดบ้าน ผู้เสียหายไม่สามารถเข้าไปในบ้านได้ นายตำรวจจึงชวนไปนอนที่บ้านของนายตำรวจ เนื่องจากเป็นห้องส่วนตัวและผู้เสียหายเคยไปที่บ้านเป็นประจำ ในคืนนั้นนายตำรวจและผู้เสียหายได้ลักลอบได้เสียกัน และได้แอบลักลอบได้เสียกันเรื่อยมาเกือบ 4 เดือน ในระยะหลัง ผู้เสียหายได้มาพักที่บ้านนายตำรวจเป็นเวลาหลายวัน จนครั้งสุดท้ายได้มาพักที่บ้านนายตำรวจประมาณ 1 อาทิตย์และไม่ยอมกลับบ้าน นายตำรวจต้องใช้เหตุผลล่อล่อมผู้เสียหายให้กลับบ้านและไปเขียนหนังสือตามปกติ เมื่อกลับไปที่บ้านผู้เสียหายหลอกบิดา มารดาซึ่งเป็นผู้ปกครองว่าไปนอนที่บ้านเพื่อน แต่ต่อมาบิดา มารดาได้ทราบจากเพื่อนบ้านว่าผู้เสียหายไปนอนที่บ้านนายตำรวจ จึงเรียกผู้เสียหายมาสอบถามและทราบความจริง จึงเข้าแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มาจับนายตำรวจดำเนินคดีตามกฎหมาย และถูกศาลสั่งให้มาอยู่ในบ้าน

เมตตา

กรณีศึกษาที่ 11

ชื่อ นายพงษ์ศักดิ์ (นามสมมติ)

ข้อหา

พรากผู้เยาว์

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 19 ปี ขณะกระทำความผิด อายุ 18 ปี ถูกจับกุมในข้อหาพรากผู้เยาว์
 นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อ.ลาดหลุมแก้ว จ.ปทุมธานี

ระดับการศึกษา

นายพงษ์ศักดิ์จบการศึกษาชั้น ม.2 จากโรงเรียนแห่งหนึ่งใน อ.ลาดหลุมแก้ว จ.ปทุมธานี มีผลการเรียนไม่ค่อยดีนัก โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ เรียนไม่ค่อยเข้าใจ มักจะสอบตกเป็นประจำ ต้องสอบซ่อมหลายครั้ง จึงไม่อยากเรียนและได้ปรึกษาทางบ้านเกี่ยวกับการเรียน ว่านายพงษ์ศักดิ์ประสงค์ที่จะออกมาจากโรงเรียนและต้องการทำงานหาเงินใช้เองโดยไม่ต้องพึ่งพาทางบ้าน ซึ่งทางบ้านก็ไม่ได้คัดค้าน จึงออกมาทำงานตั้งแต่นั้น

ขณะกระทำความผิดนายพงษ์ศักดิ์ออกมาจากโรงเรียนมาประมาณประมาณ 2-3 ปี เพราะไม่อยากเรียนหนังสือแล้ว เรียนหนังสือไม่เข้าใจ อยากออกมาหาเงินใช้เองไม่ต้องพึ่งพาทางบ้าน

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

มารดาจบการศึกษาชั้น ป.4 จาก จ.ปทุมธานี บิดาไม่ทราบว่าจะจบการศึกษาหรือไม่จากที่ใด หลังจากนั้นบิดามารดาสมรสและยังอยู่กินด้วยกันฉันท์สามีภรรยา นายพงษ์ศักดิ์มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 3 คน คนโตเป็นผู้หญิงอายุ 19 ปี แต่งงานมีครอบครัวแล้ว ไม่ได้ประกอบอาชีพเป็นแม่บ้านอยู่กับบ้านเลี้ยงลูก คนที่สองคือนายพงษ์ศักดิ์ คนที่สามเป็นผู้ชายอายุ 10 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.4

นายพงษ์ศักดิ์รู้สึกว่ครอบครัวไม่ค่อยอบอุ่นเพราะบิดา มารดารักลูกไม่เท่ากัน บิดา มารดาจะรักลูกคนสุดท้องมากกว่าคนอื่น ๆ และบิดามารดาจะทะเลาะกันบ่อยมาก เวลาที่ทะเลาะกันจะมีปากเสียงกันดัง พูดคำหยาบ ด่าทอ ลงมือทำร้ายร่างกายกันเป็นประจำ มารดามักจะเป็นฝ่ายถูกทำร้ายเป็นประจำ เวลาทะเลาะกันบิดามักจะไม่ค่อยมีเหตุผล เป็นเหตุให้นายพงษ์ศักดิ์ไม่ชอบบิดา เมื่อมารดาถูกบิดาทำร้ายมักจะมาตีนายพงษ์ศักดิ์เป็นประจำโดยไม่มีเหตุผล ทำให้นายพงษ์ศักดิ์ไม่อยากอยู่บ้านเพราะกลัวว่าจะถูกทำร้าย นายพงษ์ศักดิ์มีความสนิทสนมกับพี่สาวมากกว่าน้อง แต่ก็รักทุกคนเท่ากันหมด พี่สาวจะเป็นผู้ปกครองคอยอบรมสั่งสอนน้อง ๆ แทนมารดาในบางครั้ง

นายพงษ์ศักดิ์รักทุกคนในครอบครัว แต่เมื่ออยู่ที่บ้านกับครอบครัวแล้วรู้สึกไม่ค่อยมีความสุข ไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน เพราะบิดา มารดาจะทะเลาะกันเป็นประจำและมักจะมีการทำร้ายร่างกายทุกครั้งที่มีปากเสียงกัน โดยบิดาจะเป็นฝ่ายทำร้ายร่างกายมารดาก่อนอย่างไม่มีเหตุผล ในบางครั้งลูก ๆ ที่อยู่ในการณ์ก็ถูกทำร้ายด้วย ทุกครั้งที่มีการทะเลาะกันทุกคนจะกลัวและหนีไปหาที่ซ่อนหรือหนีออกไปจากบ้าน หลังจากมีปากเสียงกันแล้วมารดามักจะ

มาตินายพงษ์ศักดิ์โดยไม่มีเหตุผลเสมอทำให้นายพงษ์ศักดิ์น้อยใจมาก เมื่อนายพงษ์ศักดิ์กระทำผิดบิดา มารดาจะตีอย่างรุนแรงเมื่อกระทำผิดจนนายพงษ์ศักดิ์ไม่ค่อยอยากอยู่บ้าน และยังทำให้นายพงษ์ศักดิ์รู้สึกว่าเป็นบิดา มารดา รักลูก ๆ ไม่เท่ากัน จะรักน้องคนสุดท้องมากกว่า ทำให้ตนเองไม่พอใจนัก เคยปรึกษากับพี่สาวก็รู้สึกเช่นเดียวกับตน เมื่อมีปัญหา นายพงษ์ศักดิ์จึงไม่ค่อยปรึกษาบิดามารดานักเพราะกลัวถูกดู บางเรื่องจะไปปรึกษาพี่สาวทำให้นายพงษ์ศักดิ์สนิทสนมกับพี่สาวมากเพราะเป็นคนใจดีมีเหตุผลรับฟังความคิดของตน และพี่สาวไม่ค่อยตีตนเมื่อกรทำความผิดมา ระหว่างที่กำลังเรียนหนังสือและอยากออกมาทำงาน นายพงษ์ศักดิ์ได้ขอร้องพี่สาวให้ช่วยหางานทำให้ และขอไปพักอาศัยอยู่กับพี่สาว และให้พี่สาวช่วยพูดกับบิดามารดาให้จนได้ออกมาทำงาน ขณะที่กระทำความผิด นายพงษ์ศักดิ์ออกมาทำงานและพักอาศัยอยู่กับพี่สาว

รายได้ของครอบครัว

นายพงษ์ศักดิ์ออกมาจากบ้านเนื่องจากไม่อยากเรียนหนังสือ จึงตัดสินใจออกมาทำงานหาเงินเลี้ยงตัวเองโดยมาพักอาศัยอยู่กับพี่สาวและพี่เขยที่กรุงเทพฯ และทำงานรับจ้างชุปโลหะอะไหล่รถยนต์มีรายได้ประมาณ 7,000-8,000 บาทต่อเดือน ส่วนบิดา ประกอบอาชีพรับจ้างขับรถส่งข้าวมีรายได้ประมาณ 7,000 บาทต่อเดือน มารดามีอาชีพรับจ้างซักผ้ามีรายได้ประมาณ 6,000 บาทต่อเดือน ครอบครัวจึงมีรายได้ประมาณ 12,000 บาทต่อเดือน ซึ่งครอบครัวทางบ้านต้องส่งเสียให้น้องคนเล็กเรียนหนังสือซึ่งขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.4 ทำให้นายพงษ์ศักดิ์รู้สึกว่าครอบครัวมีฐานะปานกลาง นายพงษ์ศักดิ์ไม่เคยขอเงินครอบครัวใช้จ่ายตั้งแต่ออกมาทำงานหาเงินด้วยตัวเอง นายพงษ์ศักดิ์จะแบ่งเงินจำนวน 4,000 บาทส่งกลับไปให้ครอบครัวที่บ้านใช้ และอีก 400 ให้พี่สาวจ่ายค่าเช่าห้อง เนื่องจากพี่สาวไม่ได้ทำงานอยู่บ้านเลี้ยงลูก

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

นายพงษ์ศักดิ์เป็นคนรักพวกพ้อง และเพื่อน ๆ มาก มีเพื่อนที่สนิทกันอยู่ประมาณ 3-4 คน ส่วนใหญ่มักจะออกไปดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ดื่มกัน เพื่อนส่วนใหญ่อยู่ในวัยเดียวกัน บางคนทำงานแล้ว และบางคนกำลังเรียนหนังสืออยู่ ก่อนถูกจับกุมประมาณเกือบ 1 เดือน เพื่อนของนายพงษ์ศักดิ์ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหาจำหน่ายยาบ้า ซึ่งเพื่อนคนดังกล่าว นายพงษ์ศักดิ์รู้จักและสนิทกับที่บ้านเป็นอย่างดีและรู้ว่าที่บ้านของเพื่อนดังกล่าวขายยาบ้า ซึ่งเพื่อนจะเอายาบ้ามาให้ นายพงษ์ศักดิ์เสพบ่อยครั้ง และนายพงษ์ศักดิ์เคยมาเยี่ยมเพื่อน

ที่บ้านเมตตา 2-3 ครั้งก่อนถูกจับกุม และเมื่อตนเองถูกนำตัวมาควบคุมที่บ้านเมตตาก็ยังพบเพื่อน
ดังกล่าวอยู่ จึ่งรู้สึกไม่เหงาเพราะมีเพื่อนสนิทอยู่ด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การติดยาเสพติด

นายพงษ์ศักดิ์เคยเสพยาบ้าจากเพื่อนแต่ไม่ได้ติด จะเสพเมื่อเพื่อนเอายาบ้ามาให้เสพเท่านั้น แต่ไม่ได้ซื้อมาเสพเอง ขณะกระทำความผิดไม่ได้เสพลิงเสพติดแต่อย่างใด

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

บ้านบิดา มารดาเป็นบ้านส่วนตัวมีความเป็นส่วนตัวและมีบริเวณบ้าน มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่บ้าง แต่ไม่มากนัก ส่วนบ้านที่พี่สาวซึ่งนายพงษ์ศักดิ์พักอาศัยอยู่ในปัจจุบันนั้นเป็นห้องเช่าชั้นเดียวไม่มีความเป็นส่วนตัวเป็นชุมชนแออัดไม่มีความเป็นส่วนตัว มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการพนันมาก นายพงษ์ศักดิ์พบเห็นบุคคลที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกันถูกจับกุมอยู่เสมอโดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและการพนัน

สิ่งยั่วยุทางเพศ และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

นายพงษ์ศักดิ์เคยเรียนในโรงเรียนแต่ไม่สนใจเรียน เมื่อมีปัญหากับเรื่องเพศจะไม่ปรึกษาใคร เพราะไม่อยากให้ใครรู้เห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัวที่เป็นไปตามธรรมชาติ จะพยายามหาความรู้ด้วยตนเองโดยอ่านจากหนังสือหรือดู วีดีโอไป นายพงษ์ศักดิ์เริ่มมีความรู้เกี่ยวกับทางเพศเมื่ออายุ 15 ปี เมื่อแอบไปดูหนังไปกับเพื่อน และมีปริมาณความต้องการทางเพศประมาณ 3-4 ครั้งต่อวัน โดยเฉพาะเวลาที่ดื่มสุรา หรือดูหนังสือลามก

นายพงษ์ศักดิ์เคยแอบลักลอบได้เสียกับผู้เสียหายอยู่บ่อยครั้ง และในการกระทำผิดครั้งนี้เป็นเพราะนายพงษ์ศักดิ์เคยแอบได้เสียกับผู้เสียหาย และมีความรักและความต้องการทางเพศของหนุ่มสาว ในการกระทำผิดครั้งนี้ได้กระทำคนเดียว

รายละเอียดของการกระทำผิดและถูกจับกุม

นายพงษ์ศักดิ์รู้จักกับผู้เสียหายมาประมาณ 2 เดือน ได้คบกันเป็นแฟนและลักลอบได้เสียกันอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากผู้เสียหายไม่ได้เรียนหนังสือ และมีอายุ 14 ปี มีรูปร่างหน้าตาดี ผิดอายุ ครอบครัวของผู้เสียหายมีฐานะทางบ้านไม่ค่อยดีนัก ผู้เสียหายต้องออกมาช่วย

ทำงานโดยเป็นเด็กอยู่ในสนามกอล์ฟ นายพงษ์ศักดิ์รู้จักกับผู้เสียหายขณะที่ไปดูหนังที่โรงภาพยนตร์แห่งหนึ่ง ซึ่งผู้เสียหายได้ไปดูด้วยและนั่งติดกัน หลังจากที่พบกันที่โรงภาพยนตร์แล้ว นายพงษ์ศักดิ์ก็กับผู้เสียหายได้ติดต่อกันเรื่อยมาโดยจะเจอกันอาทิตย์ละ 1 ครั้งเป็นอย่างน้อย เพราะผู้เสียหายจะหยุดงานวันจันทร์ ปกตินายพงษ์ศักดิ์จะพาผู้เสียหายไปเที่ยวดูหนังสวนสาธารณะต่าง ๆ ในช่วงเย็นวันจันทร์หลังเลิกงานระยะหลังผู้เสียหายมีท้องกับตนและเกรงว่าทางบ้านจะรู้ นายพงษ์ศักดิ์จึงได้แอบพาไปทำแท้งที่สถานพยาบาลในย่านอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ และได้พาผู้เสียหายมาพักที่บ้านของพี่สาวประมาณ 3-4 อาทิตย์ โดยนายพงษ์ศักดิ์ไม่ได้บอกถึงการทำให้พี่สาวทราบ บอกเพียงแต่ว่าเป็นแฟนของตนอยากให้พ่อแม่ไปขอแต่งงาน เมื่อผู้เสียหายหายเป็นปกติแล้วจึงกลับบ้าน และบิดามารดาได้สอบถามถึงช่วงเวลาที่หายตัวไป เนื่องจากเป็นห่วงมาก และที่บ้านไม่มีเงินใช้ ผู้เสียหายจึงบอกว่ามาอยู่ที่บ้านนายพงษ์ศักดิ์ซึ่งเป็นแฟนและรักกันมากเมื่อบิดามารดาผู้เสียหายรู้จึงได้พาผู้เสียหายมาพบพี่สาวที่บ้านและตกลงให้นายพงษ์ศักดิ์ไปขอขมาโดยให้นำ เงินสด 10,000 บาท ทองคำ 1 บาท มาซื้อของผู้เสียหายไปแต่งงานตามกำหนดที่นัดกันไว้ แต่เมื่อถึงเวลาที่นัดหมายนายพงษ์ศักดิ์ไม่มีเงินและทางบ้านไม่ต้องการให้แต่งงานกับผู้เสียหายจึงไม่ส่งเงินมาให้ บิดามารดาผู้เสียหายจึงแจ้งความร้องกับเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

กรณีศึกษาที่ 12

ชื่อ นายสมชาย (นามสมมติ)

ข้อหา

พวากผู้เยาว์

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 20 ปี ขณะกระทำความผิด อายุ 16 ปี ถูกจับกุมในข้อหาพวากผู้เยาว์
 นักร้องศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

ระดับการศึกษา

นายสมชายจบการศึกษาชั้น ป.6 นายสมชายเรียนหนังสือไม่เก่งและเวลาที่มีปัญหาไม่กล้าถามครูในห้องเรียน กลัวจะถูกเพื่อนล้อเลียนและว่าเขา เมื่อไม่เข้าใจในเนื้อหาที่

เรียนมาก ๆ ก็เกิดอาการเบื่อหน่ายและอยากออกจากโรงเรียนทำให้มีผลการเรียนต่ำ อีกทั้งด้วยฐานะทางบ้านที่ย่ำแย่ลงเนื่องจากบิดาไปกู้เงินมาเพื่อส่งเสียให้ลูก ๆ เรียนหนังสือ แต่ไม่มีเงินส่งจนถูกยึดที่นา เป็นเหตุให้ตนต้องออกจากโรงเรียนมาทำงานอยู่กับพี่สาวที่คลองเตย เพื่อหาเงินใช้หนี้ และครอบครัวต้องย้ายที่อยู่จาก อ.บ้านโป่ง ไปอยู่ที่ อ.เมือง จ.ราชบุรี ขณะกระทำความผิด

นายสมชายไม่ได้เรียนหนังสือแล้วเพราะฐานะยากจนไม่มีเงินเรียนต่อ

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

บิดาจบการศึกษาชั้น ป.4 จากโรงเรียนใน อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี ส่วนมารดาไม่ได้รับการศึกษาไม่สามารถอ่านและเขียนภาษาไทยได้ บิดา มารดาสมรสและอยู่กินด้วยกันฉันท์สามีภริยาจนถึงปัจจุบัน ครอบครัวนายสมชายมีบุตรด้วยกัน 6 คน คนโตเป็นผู้หญิง อายุประมาณ 21 ปี แต่งงานมีครอบครัวแล้ว คนที่สองคือนายดำรงค์ สาม คนที่ 3 และ คนที่ 4 เป็นผู้ชายกำลังศึกษาอยู่ชั้น ม.2 และ ม.1 ตามลำดับ คนที่ 5 เป็นผู้หญิง กำลังศึกษาชั้น ป.6 และคนสุดท้ายกำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.4 ไม่มีบุตรนอกบิดามารดา พี่สาวซึ่งเป็นพี่คนโตเปรียบเสมือนผู้ปกครองของน้อง ๆ แทนบิดามารดาและเมื่อนายสมชายจบการศึกษาชั้น ม.3 แล้วได้ออกมาช่วยบิดา มารดา

ทำงานต่อมาได้แต่งงานและย้ายไปอยู่ที่คลองเตยกับสามี

นายสมชายอยู่กับบิดา มารดามาโดยตลอด มีความรู้สึกอุ่นใจที่ได้อยู่ในบ้านแบบเป็นครอบครัวพร้อมหน้า ถึงแม้บิดา มารดาจะทะเลาะกันรุนแรงบ้าง แต่ก็มิบ่อย(ประมาณเดือนละ 1 ครั้ง) บิดาเป็นคนที่ดุเป็นที่เกรงขามของลูก ๆ ทุกคน ถ้าโดนบิดาดุก็จะเกิดความกลัวและร้องไห้ทุกครั้ง บิดาเป็นคนที่โมโหง่ายมากเวลาที่โมโหจะใช้กำลังหรือตีอย่างแรง แต่ถ้าไม่โกรธก็จะเป็นคนที่รับฟังเหตุผล ส่วนมารดาถึงแม้จะตีบ้างเวลาที่กระทำความผิดแต่ก็ใจดีรักลูก ๆ ทุกคน มารดามักพูดอยู่เสมอว่าให้ขยันเรียนจะได้มีความรู้ไม่ถูกหลอก และจะยกตัวอย่างพี่สาวคนโตให้ฟังอยู่เสมอว่าประสบความสำเร็จในชีวิต มีสามีที่ดีมีงานทำเป็นข้าราชการ นายสมชายมีความสนิทและรักน้อง ๆ เท่ากันทุกคน พี่สาวคนโตเป็นผู้ที่น้อง ๆ ในบ้านให้ความเคารพมากที่สุด พี่สาวจะเป็นผู้คอยดูแลความเป็นอยู่เมื่อกลับมาที่บ้าน คอยเป็นหูเป็นตาให้บิดา มารดา เพราะเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงที่สุดในบ้าน เมื่อพี่สาวพูดออกความเห็นในบ้านจะเป็นที่ยอมรับของทุกคน เพราะเป็นคนมีเหตุผล เมื่อพบว่าน้องกระทำความผิดหรือทำไม่ถูกต้องพี่สาวจะว่ากล่าวตักเตือนแต่ไม่เคยตี และจะช่วยเจรจากับบิดา มารดาเมื่อน้อง ๆ มีปัญหา พี่สาวจึงเปรียบเสมือนศูนย์รวมของน้อง ๆ ที่จะปรึกษาและช่วยในการพูดคุยกับบิดา มารดา และพี่สาวจะกลับมาเยี่ยมบ้าน

อาทิตย์ละครั้ง

บิดาและมารดาเป็นชาวจังหวัดราชบุรี มีฐานะทางบ้านยากจน เมื่อแต่งงานกันแล้วมารดาได้มาอยู่กับบิดาที่ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี โดยมีอาชีพทำงาน มีนาอยู่ 10 ไร่ ต่อมาที่นาถูกยึดเนื่องจากไปกู้เงินมาแล้วไม่สามารถหาเงินมาใช้ได้ตามกำหนดเนื่องจากมีหนี้สินมาก มารดาเป็นคนที่รักครอบครัวและลูก ๆ สามารถทำทุกอย่างได้เพื่อลูก และพยายามสั่งสอนให้ลูกเรียนหนังสือเพราะตนเองไม่มีความรู้และเคยถูกหลอกหลายครั้ง จึงไม่อยากจะให้ลูก ๆ เป็นอย่างตน บิดาเป็นคนที่ขยันทำงาน แต่เวลาที่โมโหจะเป็นคนที่ดุและชอบใช้กำลังทำร้ายอย่างรุนแรง ทำให้เวลาที่มีปัญหาทะเลาะกันอย่างรุนแรง บิดามักทำร้ายมารดาอยู่เสมอ ๆ ซึ่งนายสมชายรู้สึกไม่ชอบและไม่พอใจเป็นอย่างมากเพราะสงสารมารดาที่ต้องทำงานหนัก และต้องกลับมาดูแลความเป็นอยู่ภายในบ้านอีก

บิดา มารดาเป็นผู้อบรม มารดาจะสอนมากกว่าโดยอยากให้เรียนสูง ๆ จะได้มีความรู้ไม่ถูกหลอก เมื่อไปอยู่กับพี่สาวก็มีพี่สาวคอยสั่งสอน เมื่อกระทำความผิดบิดาจะดุด่าและตีเมื่อกระทำความผิด เมื่อบิดามารดาทะเลาะกันมักจะทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันและบางครั้งก็มาทำร้ายลูก ๆ อย่างรุนแรงด้วย ทำให้ได้รับบาดเจ็บเป็นแผลเคยเข้าโรงพยาบาล 2 ครั้ง ก่อนถูกจับกุมนายสมชายพักอาศัยอยู่กับพี่สาวและพี่เขยเนื่องจากฐานะยากจนจึงมาทำงานอยู่กรุงเทพฯ

รายได้ของครอบครัว

บิดา มารดานายสมชายประกอบอาชีพทำนาโดยเช่านาอยู่ที่ อ.เมือง จ.ราชบุรี มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 2,000-3,000 บาท เดิมบิดา มารดามีที่นาอยู่ที่ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี แต่ด้วยฐานะที่ยากจน ประกอบกับบิดาได้กู้เงินมาทำนาและส่งผลเสียลูก ๆ เรียนหนังสือ แต่ข้าวราคาตกเป็นเหตุให้ไม่มีเงินใช้หนี้ และได้ถูกเจ้าหนี้ยึดที่ดินไป บิดา มารดาจึงได้มาเช่าที่นาอยู่ที่ อ.เมือง จ.ราชบุรี ปัจจุบันรายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่จะจ่ายเป็นค่าเช่าที่นา เมื่อพี่สาวคนโตเรียนหนังสือจบชั้น ม.3 จึงออกจากโรงเรียนและไปหางานทำที่กรุงเทพฯ มีอาชีพรับจ้างติดต่อสินค้าเข้ามาท่าเรือคลองเตย มีรายได้ประมาณ 6,000 บาทต่อเดือน และเมื่อนายสมชายเรียนหนังสือจบชั้น ป.6 แล้วไม่ได้รับเงินทุนให้ศึกษาต่อ(ทุนยากจน) จึงออกจากโรงเรียนและไปอยู่กับพี่สาวที่คลองเตย และมารับจ้างขนของที่ท่าเรือคลองเตยเนื่องจากพี่สาวรับจ้างอยู่ในท่าเรือ เมื่อมีเงินเก็บจำนวนหนึ่งจึงได้ซื้อจักรยานยนต์มาขับรับจ้างส่งผู้โดยสารในซอย มีรายได้ประมาณ 2,000-3,000 บาทต่อเดือน ครอบครัวมีรายได้ประมาณ 5,000-6,000 บาทต่อเดือน

เพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย

เพื่อนส่วนใหญ่ของนายสมชายอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย และมีอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างส่งผู้โดยสารเป็นส่วนใหญ่ เพราะมีความสัมพันธ์และเจอกันทุกวัน เพื่อน ๆ บางคนยังเป็นผู้จำหน่ายและเสพยาบ้า เคยชักชวนให้นายสมชายเสพจึงทนไม่ได้และเกิดความอยากรู้ อยากลองจึงเสพมาประมาณ 1 ปีแล้ว โดยเพื่อนจะนำมาขายให้ในราคาพิเศษซึ่งถูกกว่าที่ขายกันทั่ว ๆ ไป ปกติจะเสพกันประมาณ 1 เม็ดต่ออาทิตย์ เมื่อเสพแล้วรู้สึกว่าจะช่วยให้มีกำลังในการทำงานมากขึ้นกว่าเดิม แต่ก็รู้ว่ายาบ้าเป็นยาเสพติดและไม่ดีต่อสุขภาพ และปัจจุบันได้เลิกสูบแล้วเพราะเพื่อนที่นำยาบ้ามาขายถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมไปแล้ว จึงไม่มีเงินซื้อในราคาแพง เมื่อว่างจากงานนายสมชายมักออกไปสังสรรค์นั่งคุยกับเพื่อนในชุมชน และบางครั้งก็แอบดื่มสุรา และสูบบุหรี่ เพื่อนที่ทำงานอยู่ด้วยกันเคยแอบพานายสมชายไปเที่ยวผู้หญิงด้วยกัน 2-3 ครั้ง และบอกว่าเป็นประสบการณ์ของชายหนุ่มที่ต้องศึกษาไว้จะได้ดูและภริยาได้เวลาเมื่อครบครว แต่นายสมชายไม่ค่อยกล้าไปเที่ยวบ่อย ๆ เพราะกลัวพี่สาวรู้ พี่สาวมักจะสอนอยู่เสมอว่าถ้าไปเที่ยวผู้หญิงแล้วจะติดเอดส์

การติดยาเสพติด

นายสมชายมักจะออกไปดื่มเหล้ากับเพื่อนบ่อยครั้ง และเสพยาบ้ามาประมาณ 1 ปีแล้ว ปัจจุบันเลิกสูบเพราะเพื่อที่จำหน่ายยาบ้าถูกตำรวจจับไปแล้ว

สิ่งแวดล้อมของเยาวชน

ที่พักที่กรุงเทพเป็นชุมชนแออัดไม่มีความเป็นส่วนตัว สภาพแวดล้อมที่พักอาศัยไม่มีความเป็นส่วนตัว สกปรก มีคนอาศัยหนาแน่น มีการมั่วสุมของกลุ่มคนทุกประเภท ทั้งกลุ่มวัยรุ่น อินทพาล นักเลง ผู้ติดยาเสพติด เล่นการพนัน มีอาชญากรรมเกิดขึ้นสูงในชุมชน ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยในความเป็นอยู่ต้องระวังตัวตลอดเวลา เพื่อนในละแวกบ้านมักจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีอยู่เสมอโดยเฉพาะกลุ่มผู้ติดยาเสพติด เล่นการพนัน และกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบ (สายลับ) มาจับกุมเป็นประจำ และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่งเครื่องแบบขับรถจักรยานยนต์(สายตรวจ) มาตรวจเห็นชื่อที่ตู้แล้วก็กลับออกไป ไม่ได้ตรวจดูสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ในชุมชนเท่าใดนัก

สิ่งยั่วยุทางเพศ

และการก่ออาชญากรรมทางเพศ

นายสมชายเคยเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศในโรงเรียนนานมาแล้ว แต่จำไม่ได้เพราะไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเพศจะปรึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศที่อยากรู้กับเพื่อนสนิทที่ทำงานร่วมกัน นายสมชายมีความต้องการทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 10 ขวบ โดยได้แอบไปดูหนังโป๊กับเพื่อน และมีปริมาณความต้องการทางเพศ 3 วันต่อครั้ง และนายสมชายมักจะแอบไปเที่ยวผู้หญิงกับเพื่อนร่วมงานเป็นประจำ มีการดูหนังสือและหนังโป๊ ในการกระทำผิดในครั้งนี้ นายสมชายรู้สึกว่าคุณเสียหายน่าตาดีเป็นที่ถูกใจ และมีความรักกันมาก ในการกระทำผิดครั้งนี้ได้กระทำคนเดียว

รายละเอียดของการกระทำผิดและถูกจับกุม

นายสมชายรู้จักกับผู้เสียหายซึ่งมีอายุน้อยกว่าตน 2 ปี เพราะผู้เสียหายต้องเดินทางโดยใช้จักรยานยนต์รับจ้างเข้าไปส่งที่บ้านเป็นประจำ ซึ่งเมื่อนายสมชายเห็นครั้งแรกก็ถูกใจ และทราบจากเพื่อน ๆ ที่มาทำงานด้วยกันว่าผู้เสียหายยังไม่มีแฟน เป็นคนเรียบร้อย นายสมชายจึงพยายามไปรับ-ไปส่งผู้เสียหายทุกเช้าและตอนเย็นเป็นประจำ ระหว่างที่ขับรถไปส่งก็จะพยายามชวนคุยจนสนิทสนมกัน นานสิบสองชอบผู้เสียหายเพราะหุ่นดี คุยเก่งมีการศึกษามีความรู้ และใจดี ผู้เสียหายเคยพานายสมชายเข้าไปในบ้านซึ่งมีฐานะปานกลางและดีกว่าครอบครัวของนายสมชายมาก บิดาผู้เสียหายเป็นเจ้าของกิจการทำเรืออยู่ที่ท่าเรือคลองเตย มารดาเป็นครูทั้งสองมีความรักเอ็นดูนายสมชายมาก แต่มักจะห้ามปรามอยู่เสมอว่าให้คบกันไปแบบเพื่อนก่อน อย่าเพิ่งเป็นแฟนกันเพราะยังเด็กและผู้เสียหายยังอยู่ในวัยเรียนยังไม่ถึงเวลาอันสมควร แต่ก็อนุญาตให้ผู้เสียหายและนายสมชายออกไปเที่ยวกันสองต่อสองในเวลากลางวันและต้องมาส่งที่บ้านก่อน 6 โมงเย็น

ต่อมาเมื่อประมาณ เดือนตุลาคม 2539 นายสมชายชวนผู้เสียหายมางานวันเกิดเพื่อนในชุมชนโดยให้หลอกทางบ้านว่าไปทำงานและต้องค้างคืนที่บ้านเพื่อน เป็นเหตุให้ผู้เสียหายและนายสมชายแอบได้เสียกันเป็นครั้งแรก หลังจากนั้นได้แอบลักลอบมีเพศสัมพันธ์กันตลอดมาจนกระทั่งเดือนธันวาคม 2539 ผู้เสียหายได้มาที่บ้านของนายสมชายและบอกว่าทะเลาะกับครอบครัวอยากหนีไปจากบ้าน นายสมชายจึงได้ให้ผู้เสียหายพักอยู่ที่บ้าน 3-4 วัน โดยไม่ได้ไปบอกให้บิดา มารดาผู้เสียหายทราบ เมื่อผู้เสียหายอารมณ์ดีขึ้นนายสมชายจึงพาผู้เสียหายไปส่งที่บ้าน เป็นเหตุให้ผู้เสียหายเกิดความโกรธและแฉ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

บทที่ 5

การพิสูจน์สมมติฐานและอภิปรายผลการวิจัย

ในการเสนอผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ ของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจะได้นำเสนอผลการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนที่ 2 การพิสูจน์สมมติฐาน และส่วนที่ 3 เป็นการอภิปรายผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษา จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแล้ว พบว่าข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 คน สามารถสรุปในรูปแบบของตารางได้ดังต่อไปนี้

1.1 อายุปัจจุบัน

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
14ปี - 16 ปี	1	8.33
17 ปี - 18 ปี	8	66.66
19 ปี - 20 ปี	3	24.99
รวม	12	100

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับอายุ โดยแบ่งออกเป็น อายุระหว่าง 14 ปี - 16 ปี มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 อายุระหว่าง 17 - 18 ปี มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.66 และอายุระหว่าง 18 ปี - 20 ปี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 24.99 ซึ่งกลุ่มตัวอย่่างมีอายุสูงสุด 20 ปี อายุต่ำสุด 14 ปี 3 เดือน และมีอายุโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วง 17.2 ปี

1.2 อายุขณะกระทำคามผิด

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุขณะกระทำคามผิด

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 14 ปี	1	8.33
14 ปี - 16 ปี	5	41.66
17 ปี - 18 ปี	6	50
รวม	12	100

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับอายุขณะกระทำคามผิด โดยแบ่งออกเป็น อายุต่ำกว่า 14 ปี มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 อายุระหว่าง 14 ปี - 16 ปี มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.66 และอายุระหว่าง 17 ปี - 18 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีอายุขณะกระทำคามผิดสูงสุด 18 ปี อายุต่ำสุด 13 ปี และมีอายุขณะกระทำคามผิดโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วง 15.8 ปี

1.3 ศาสนา

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พุทธ	11	91.66
อิสลาม	1	8.33
รวม	12	100

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาพุทธมีมากที่สุดคือ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.66 และกลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาอิสลาม มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33

1.4 ข้อกล่าวหา

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อกล่าวหา

ข้อกล่าวหา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข่มขืนกระทำชำเรา	3	24.99
ร่วมกันโทรมหญิง	1	8.33
กระทำอนาจาร	3	24.99
พรากผู้เยาว์	5	41.66
รวม	12	100

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อกล่าวหา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดในความผิดฐานพรากผู้เยาว์มีมากที่สุดคือ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและกระทำอนาจาร มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.99 และกลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดในความผิดฐานร่วมกันโทรมหญิง มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33

1.5 ภูมิภาค

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค(จังหวัด)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพ	3	24.99
ปทุมธานี	2	16.66
นนทบุรี	2	16.66
ราชบุรี	1	8.33
กระบี่	1	8.33
แพร่	1	8.33
พิษณุโลก	1	8.33
ประเทศลาว	1	8.33
รวม	12	100

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิภาค พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานครมีจำนวนมากที่สุดคือ มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.99 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่นนทบุรีและจังหวัดปทุมธานี มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.66 กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ จังหวัดราชบุรี จังหวัดกระบี่ จังหวัดแพร่ และจังหวัดพิษณุโลก มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 และกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ ประเทศลาว มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33

1.6 อาชีพของเยาวชน

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของเยาวชน

ข้อกล่าวหา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน	6	50
ทำนา	1	8.33
รับจ้างปิดทองคำเปลวพระ	1	8.33
รับจ้างเป็นเด็กท้ายรถ	1	8.33
ขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง	1	8.33
รับจ้างซบอะไหล่รถยนต์	1	8.33
รับจ้างชำแหละไก่	1	8.33
รวม	12	100

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของเยาวชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียน มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง อันได้แก่ รับจ้างปิดทองคำเปลวพระ รับจ้างเป็นเด็กท้ายรถ ขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง รับจ้างซบอะไหล่รถยนต์ และอาชีพรับจ้างชำแหละไก่ ซึ่งแต่ละอาชีพมีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพทำนา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ส่วนที่ 2 การพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ ของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ 7 ข้อ คือ 1 ระดับการศึกษาต่ำทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ 2 ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ 3 การมีรายได้น้อยทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ 4 เพื่อนชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ 5 การติดยาเสพติดทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ 6 สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทาง และ 7 สิ่งยั่วยุทางเพศทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 รายแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดนำเสนอ เพื่อการทดสอบสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ทั้ง 8 ข้อ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับการศึกษาต่ำทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

การทดสอบสมมติฐานข้อ 1 เป็นการพิจารณาตามทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมว่า สถาบันการศึกษามีหน้าที่ให้การศึกษาความรู้ด้านวิชาการและขัดเกลาเยาวชน โดยการสร้างความรู้สึกรัก ศรัทธา ค่านิยม จริยธรรม วิธีการ และนิสัยที่ดี เพื่อให้เยาวชนเติบโตขึ้นเป็นคนดีมีคุณภาพของสังคม แต่การที่เยาวชนชายได้รับการศึกษาต่ำ ทำให้เขาไม่ได้รับการขัดเกลาจากสถาบันการศึกษาอย่างพอเพียงทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามโครงสร้างของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย ดังต่อไปนี้

“ด.ช.สมศักดิ์” บิดาและมารดามีลูกจำนวน 3 คน ด.ช.สมศักดิ์ เป็นลูกคนโต คนรองเป็นชาย (ฝาแฝดพี่น้องอายุเท่ากัน) ส่วนคนสุดท้องเป็นชายอายุ 9 ปี โดยเบื้องต้นครอบครัวมีฐานะปานกลาง การเป็นอยู่ทางบ้านค่อนข้างสบาย ด.ช.สมศักดิ์ ได้เข้าเรียนหนังสือตามเกณฑ์ปกติที่โรงเรียนแห่งหนึ่งย่านตลิ่งชัน ขณะกำลังเรียนอยู่ชั้น ป.5 (พ.ศ.2541) บิดาซึ่งมีอาชีพรับเหมาก่อสร้างได้ถูกเพื่อนซึ่งเป็นหุ้นส่วนกันโกงเงินที่ร่วมกันลงทุนไปประมาณ 500,000 บาท (ส่วนหนึ่งเป็นเงินส่วนตัวอีกส่วนหนึ่งเป็นเงินที่กู้ยืมมา) บิดามารดาต้องขายทรัพย์สินต่าง ๆ ที่มีอยู่เพื่อใช้หนี้ ทำให้หมดตัว ฐานะทางบ้านยากจน ด.ช.สมศักดิ์ และน้องฝาแฝด ซึ่งเรียนอยู่ชั้นเดียวกัน ต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดาทำงานหาเงินเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนน้องชายคนเล็กซึ่งกำลังเรียนหนังสือชั้น ป.1 ก็ต้องออกจากโรงเรียนและถูกส่งตัวไปอยู่กับยายเพื่อเรียน

หนังสือที่ต่างจังหวัด เพราะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเรียนที่ กทม. โดยหยุดเรียนไป 1 ปี เมื่อครอบครัวหางานทำมีรายได้ น้องชายคนเล็กจึงเข้าเรียน ป.1 ใหม่เมื่อ พ.ศ.2542

“นายอ่ำ” บิดาและมารดามีลูกจำนวน 3 คน นายอ่ำเป็นลูกคนโต คนรองเป็นหญิงอายุ 14 ปี ส่วนคนสุดท้องเป็นชายอายุ 9 ปี เบื้องต้นนายอ่ำได้เข้าเรียนหนังสือที่โรงเรียนประจำหมู่บ้านเช่นเดียวกับเด็กอื่นวัยเดียวกัน เป็นคนขยันไปโรงเรียนจนเป็นที่ชื่นชมของครู ผิดกับเด็กส่วนมากที่จะขาดโรงเรียนบ่อย แต่เรียนไม่เก่งเนื่องจากจดจำในเรื่องที่เรียนไม่ค่อยได้ ผลการเรียนไม่ดี เมื่อจบการศึกษาชั้น ป.5 ได้เรียนต่อในชั้น ป.6 แต่สอบตก ทำให้เกิดความท้อแท้ ประกอบกับฐานะทางบ้านยากจน จึงได้ออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดามารดาทำนาอยู่ประมาณ 2 ปี ก็ได้มีเพื่อนบ้านชักชวนให้เข้ามาทำงานที่ กทม. โดยบอกว่าจะได้เงินมากกว่าการทำนา นายอ่ำเห็นว่าเป็นหนทางที่จะสามารถส่งเงินกลับมาช่วยทางบ้านได้ จึงเดินทางเข้า กทม. พร้อมกับเพื่อนคนดังกล่าว ตั้งแต่ต้นปี 2541

“นายณรงค์” จบการศึกษาชั้น ม.3 จากโรงเรียนแห่งหนึ่งใน กทม. ย่านชานเมือง เขตติดต่อกับจังหวัดนนทบุรี ผลการเรียนไม่ดี เนื่องจากหัวสมองไม่ดี และไม่ชอบวิชาสามัญทั่วไปที่เรียน ทางบ้านสนับสนุนและมีความต้องการให้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากในวัยเด็กบิดามารดาไม่มีโอกาสเรียนสูงเนื่องจากฐานะทางบ้านของแต่ละฝ่ายไม่ดี นายณรงค์จึงเลือกเรียนสายอาชีพ โดยกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช.ปี 1 สาขาการขาย ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งใน กทม. โดยยังไม่มี การสอบวัดผลความรู้ก่อนที่กระทำผิดและถูกจับกุม

“นายสมพงษ์” ครอบครัวนายสมพงษ์ บิดามารดามีบุตร 2 คน นายสมพงษ์เป็นลูกชายคนสุดท้องและมีพี่สาว อายุประมาณ 18 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวช. ปี 2 สาขาบัญชี ในวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ครอบครัวนายสมพงษ์มีฐานะค่อนข้างยากจน และต้องส่งเสียบุตรสาวและบุตรชายรวม 2 คนที่กำลังศึกษาสายอาชีพในระดับ ปวช. บิดามารดาจึงต้องออกทำงานอย่างหนักเพื่อหาเงินมาเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อีก ทำให้บิดามารดาไม่ค่อยมีเวลาให้กับนายสมพงษ์และครอบครัวมากนัก โดยเฉพาะบิดาซึ่งเป็นเพศเดียวกับนายสมพงษ์ซึ่งเป็นกรรมกรต้องใช้กำลังในการประกอบอาชีพ เมื่อกลับถึงบ้านก็จะเพลียและหลับตั้งแต่ค่ำ ทำให้ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนนายสมพงษ์เท่าที่ควร และนายสมพงษ์ก็ไม่ค่อยได้ปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับบิดาและครอบครัวเท่าใดนัก ขณะที่พี่สาวของนายสมพงษ์ก็เป็นเพศตรงข้ามทำให้นายสมพงษ์เกิดความเกรงใจที่จะปรึกษาหารือปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศ ทำให้นายสมพงษ์หันไปปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับเพื่อน ๆ ที่ตนเองสนิทสนม ทั้งในละแวกบ้านและในโรงเรียน

“นายธวัชชัย” นายธวัชชัยมีความรู้สึกที่ตัวเองไม่ฉลาดเพราะสอบตกหลายครั้ง เวลาเรียนไปไม่ค่อยเข้าใจ จึงมักชวนเพื่อนในห้องหลบหนีออกนอกห้องเรียนอยู่เสมอโดยเฉพาะในวิชาที่เรียนแล้วไม่เข้าใจ เพราะกลัวว่าจะถูกครูถาม โดยโรงเรียนที่นายธวัชชัยเรียนอยู่นั้นเป็นโรงเรียนวัดในชุมชนที่นายธวัชชัยพักอาศัยอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก ค่าใช้จ่ายในการเรียนส่วนใหญ่ นายธวัชชัยได้รับจากมารดาซึ่งนายธวัชชัยรู้สึกไม่สบายใจเพราะไม่สามารถใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้ แต่มารดาอยากให้เรียนสูง ๆ จะได้มีความรู้ต่อสู้กับคนอื่นได้ ความเป็นอยู่ที่ดี มีหน้ามีตาในสังคม ไม่อยากให้ลำบากเหมือนมารดา และมารดาอยากให้ไปเข้าราชการเพราะเป็นอาชีพที่มีเกียรติ แต่นายธวัชชัยรู้สึกที่ตัวเองไม่มีความสามารถในการเรียนเนื่องจากสติปัญญาไม่ดี สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายของครอบครัวโดยไม่จำเป็น

“นายคมกฤช” บิดาและมารดาจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จึงออกมาทำงานและแต่งงานกัน นายคมกฤชมีพี่น้องจำนวนทั้งสิ้น 6 คน นายคมกฤชเป็นบุตรคนที่ 2 พี่ชายคนโตเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ออกมาช่วยครอบครัวทำงานส่งเสียน้อง ๆ เรียนหนังสือ นายคมกฤชจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนในจังหวัดกระบี่มีผลการเรียนดีเยี่ยม โดยสอบได้อันดับไม่เกินที่ 10 ของชั้นมาโดยตลอด แต่จำเป็นต้องออกจากโรงเรียนเนื่องจากต้องมาช่วยครอบครัวทำงานหาเงินส่งน้อง ๆ เรียนต่อ โดยพี่ชายคนโตได้ชักชวนให้ไปช่วยทำงานที่กรุงเทพฯ ซึ่งอาจารย์ที่สอนอยู่ในโรงเรียนต้องการให้นายคมกฤชเรียนต่อในระดับมัธยมและนายคมกฤชต้องการศึกษาต่อเช่นเดียวกัน และมีความตั้งใจว่าเมื่อมีโอกาสจะไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหากมีโอกาส เพื่อจะได้มีงานทำที่ดีสามารถจุนเจือครอบครัวได้

“นายธีรวัฒน์” นายธีรวัฒน์จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนแห่งหนึ่งใน ต.คณสี อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ซึ่งเป็นบ้านเกิดของบิดาและมารดา โดยพักอาศัยอยู่กับตา ยาย ผลการเรียนของนายธีรวัฒน์อยู่ในระดับปานกลางแต่ด้วยฐานะที่ยากจน นายธีรวัฒน์จึงต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดาและมารดาทำงาน ทั้ง ๆ ที่นายธีรวัฒน์ก็อยากเรียนหนังสือให้สูงกว่าเดิม เพราะเห็นว่าการศึกษาจะช่วยทำให้สามารถทำให้งานที่ดีมีเงินเดือนที่ดีกว่าเดิมมาก จะทำให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

“นายกฤษณะ” จบการศึกษาชั้น ม.1 ในสายสามัญภาคปกติ จึงออกจากโรงเรียนเนื่องจากฐานะทางบ้านไม่ค่อยดี มีความยากจน และในขณะนั้นมารดามีปัญหาเรื่องการเงินจำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมาก นายกฤษณะจึงได้ออกจากโรงเรียนและไปเป็นลูกจ้างสำรวจที่ดินที่จังหวัดภูเก็ต อยู่ประมาณ 3-4 ปี จนมารดาใช้หนี้สิ้น และตนเองพอจะมีเงินเก็บจำนวนหนึ่ง จึงได้กลับมาที่บ้านและมาเรียนหนังสือต่อในระดับ ม.2 และ ม.3 ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี นายกฤษณะชอบเรียนหนังสือมากเพราะทำให้มีความรู้มากกว่าคนอื่น ไม่ต้องทำงานหนัก และมีความต้องการเป็นทหาร จึงพยายามเรียนให้สูงที่สุดเพื่อสอบเป็นทหารให้ได้ การเรียนของนายกฤษณะอยู่ในระดับปานกลาง ไม่เคยสอบตกเลยสักวิชา มารดาจึงสนับสนุนให้เรียนหนังสือให้สูงที่สุดเท่าที่จะมีปัญญาส่งเสียได้ เพื่อให้ลูก ๆ มีงานทำที่ดีกว่ามารดา มีความเป็นอยู่ที่ดีกว่าปัจจุบัน ส่วนน้องอีก 2 คน น้องสาวคนกลาง กำลังเรียนอยู่ชั้น ม.3 และน้องชายคนสุดท้องเรียนอยู่ชั้น ม.1 ในโรงเรียนของรัฐบาลในอำเภอปากเกร็ดซึ่งน้องทั้งสองคนมีผลการเรียนดีกว่านายกฤษณะมาก

“นายสาโรช” นายสาโรชกำลังศึกษาชั้น ม.ต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ก่อนหน้านี้ได้เรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งในระดับชั้น ม.1 มีผลการเรียนพอใช้ ได้เกรด 1-2 เป็นส่วนใหญ่ และมีความรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะเรียนในโรงเรียนอยากออกไปทำงานจะได้เป็นผู้ใหญ่ สามารถหาเงินใช้ได้เองไม่ต้องพึ่งบิดา มารดา สามารถไปเที่ยวเตร่กับเพื่อน ๆ ได้ เพื่อน ๆ ที่สนิทกันสมัยประถมส่วนใหญ่ก็ออกจากโรงเรียนมาทำงานกันเป็นส่วนใหญ่ จึงบอกให้ครอบครัวทราบและบิดา มารดาก็ไม่ได้ห้าม เมื่อออกมาทำงานได้ประมาณ 1 ปี นายสาโรชก็อยากกลับมาเรียนหนังสือต่อ เพราะไม่สามารถเก็บเงินได้ และรายได้ที่ได้มาก็ไม่พอกับรายจ่ายที่ออกไป การเรียนที่สูงขึ้นคงจะทำให้รายได้สูงมากขึ้น

“นายดำรงค์” นายดำรงค์จบการศึกษาชั้น ม. 3 จากโรงเรียนรัฐบาลสายสามัญ แต่สมัครเข้าสอบในระดับ ม.4 ไม่ทันตามเวลาที่กำหนดไว้ เป็นเหตุให้หมดสิทธิ์สอบเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนเดิมและในละแวกที่ใกล้บ้าน นำจึงให้เข้ามาสมัครเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนซึ่งนายดำรงค์กำลังเรียนอยู่ชั้น ม.6 ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ไม่เคยสอบวิชาใดตกเลย ตั้งแต่เรียนมา นายดำรงค์มีความตั้งใจที่จะเรียนให้สูงที่สุดเพื่อให้มีงานการทำให้มีรายได้ดี มีหน้ามีตาในสังคม ถึงแม้ตนเองจะเรียนหนังสือไม่เก่ง หัวไม่ดีนักก็ตาม

“นายพงษ์ศักดิ์” จบการศึกษาชั้น ม.2 จากโรงเรียนแห่งหนึ่งใน อ.ลาดหลุมแก้ว จ.ปทุมธานี มีผลการเรียนไม่ค่อยดีนัก โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ เรียนไม่ค่อยเข้าใจ มักจะสอบตกเป็นประจำ ต้องสอบซ่อมหลายครั้ง จึงได้ปรึกษาทางบ้านเกี่ยวกับการเรียน ว่านายพงษ์ศักดิ์ประสงค์ที่จะออกมาจากโรงเรียนและต้องการทำงานหาเงินใช้เองโดยไม่ต้องพึ่งพาทางบ้าน ซึ่งทางบ้านก็ไม่ได้คัดค้าน จึงออกมาทำงานตั้งแต่นั้น

“นายสมชาย” จบการศึกษาชั้น ป.6 นายสมชายเรียนหนังสือไม่เก่งและเวลาที่มีปัญหาไม่กล้าถามครูในห้องเรียน กลัวจะถูกเพื่อนล้อเลียนและว่าเขา เมื่อไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาก ๆ ก็เกิดอาการเบื่อหน่ายและอยากออกจากโรงเรียนทำให้มีผลการเรียนต่ำ อีกทั้งด้วย

ฐานะทางบ้านที่ย่ำแย่ลงเนื่องจากบิดาไปกู้เงินมาเพื่อส่งเสียให้ลูก ๆ เรียนหนังสือ แต่ไม่มีเงินส่ง จนถูกยึดที่นา เป็นเหตุให้ตนต้องออกจากโรงเรียนมาทำงานอยู่กับพี่สาวที่คลองเตย เพื่อหาเงินใช้หนี้ และครอบครัวต้องย้ายที่อยู่จาก อ.บ้านโป่ง ไปอยู่ที่ อ.เมือง จ.ราชบุรี

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับประถมศึกษา	7	58.33
สูงกว่าประถมศึกษา	5	41.67
รวม	12	100

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลการศึกษา

ผลการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ดี	1	8.99
ปานกลาง	5	41.99
ไม่ดี	6	50
รวม	12	100

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกการศึกษาขณะกระทำคามผิด

การศึกษาขณะกระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เรียน	5	41.99
ไม่เรียน	7	58.33
รวม	12	100

จากตารางที่ 11 12 และ 13 ข้างต้นและจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับเพศส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับชั้น ประถมศึกษา มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.33 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนไม่ดี มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 และขณะที่กระทำคามผิดไม่ได้รับการศึกษา มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33

การที่กลุ่มตัวอย่างที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับเพศมีการศึกษาที่ต่ำ กล่าวคือมีการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา มีผลการเรียนที่ไม่ดี และขณะที่กระทำคามผิดไม่ได้รับการเรียนหนังสือ ทำให้ขาดการขัดเกลาและการได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ควรจะได้รับตามสมควรแก่วัย และการพัฒนาจิตใจจากโรงเรียนไม่สามารถกล่อมเกลากลุ่มตัวอย่างผู้กระทำคามผิดได้ ทำให้กลุ่มตัวอย่างผู้กระทำคามผิดมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติได้ ทั้งนี้เนื่องจากสถาบันการศึกษามีหน้าที่ในการให้การศึกษา ให้ความรู้ด้านวิชาการและขัดเกลาจิตใจ

เยาวชน โดยสร้างความรู้สึก ทัศนคติ ค่านิยม จริยธรรม วิธีการ และลักษณะนิสัยที่ดี เพื่อให้เด็กและเยาวชนเติบโตเป็นดีมีคุณภาพ หากได้รับการศึกษาต่ำทำให้ผู้กระทำคามผิดไม่ได้รับการขัดเกลาจากสถานศึกษาอย่างเพียงพอทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นพลเมืองดีได้ สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับเพศส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาต่ำคิดเป็นร้อยละ 58.33 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า ระดับการศึกษาต่ำทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

สมมติฐานที่ 2 ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

การทดสอบสมมติฐานข้อ 2 เป็นการพิจารณาตามทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยามว่า ครอบครัวมีหน้าที่ขัดเกลาเยาวชน โดยการอบรมเยาวชนทั้งทางตรง และการอบรมทางอ้อม ซึ่งเป็นการอบรมโดยไม่รู้ตัวโดยการเป็นตัวอย่างหรือรูปแบบที่ดีเพื่อให้เยาวชนซึมซับและปฏิบัติตาม แต่การที่ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น บิดามารดา หรือผู้ปกครอง อาจมิได้ทำหน้าที่ดังกล่าว ทำให้เขาไม่ได้รับการขัดเกลาจากครอบครัวอย่างพอเพียง ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามโครงสร้างของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย ดังต่อไปนี้

“ด.ช.สมศักดิ์” บิดาอายุ 45 ปี มารดาอายุ 37 ปี ทั้งบิดาและมารดาจบการศึกษาชั้น ป.4 สาเหตุที่ได้รับการศึกษาน้อยเนื่องจากมีพี่น้องหลายคน และทางบ้านมีฐานะยากจน ไม่มีเงินเพียงพอที่จะส่งเรียนหนังสือต่อ จึงต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยทางบ้านทำงาน จนกระทั่งทั้งคู่แต่งงานกันจึงได้แยกบ้าน ปัจจุบันบิดามารดาอยู่ด้วยกัน โดยมารดาเป็นใหญ่ภายในบ้าน ครอบครัวมีฐานะยากจน ใช้ชีวิตเรียบง่าย บิดาสอบ누หรือและตีมีสุราเป็นบางครั้ง ส่วนมารดาก็จะตีมีสุราบ้างเป็นครั้งคราว คำพูดในครอบครัวจะพูดกันไม่เพราะ (พูดกุ่มึง) และเมื่อบิดากับมารดามีเรื่องถกเถียงหรือทะเลาะกัน มารดาจะด่าว่าบิดาด้วยถ้อยคำหยาบคาย โดยที่บิดามักจะไม่ตอบโต้ เนื่องจากทราบว่ามารดามีอาการทางประสาท หากหากเงียบ ๆ เฉย ๆ ไม่นานมารดาก็จะเลิกรำและหยุดไปเอง เวลาเกิดเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น ด.ช.สมศักดิ์ จะเดินหลบไปที่อื่นเพราะรำคาญ บิดามารดาจะให้เงินตนและน้องไว้ทานขนมเท่า ๆ กัน วันละ 20-30 บาท ด.ช.สมศักดิ์มีความรู้สึกว่าการครอบครัวยุติธรรมไม่อบอุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากรู้สึกฝังใจว่าบิดามารดาไม่รักตนเอง ประกอบกับบิดามารดามักจะไม่ค่อยใช้เหตุผลอธิบายเวลาที่ตนทำผิด ไม่ใช้คำพูดที่ดีกับตน และในวัยเด็กมักจะถูกลงโทษด้วยความรุนแรงจากบิดาและมารดาบ่อย ๆ ในขณะที่น้องทั้งสองคนไม่ค่อยถูกลงโทษบ่อย ๆ เหมือนตน และบิดามารดาก็ไม่เคยใช้ความรุนแรงกับน้องเลย สาเหตุของการถูกลงโทษที่รุนแรงเริ่มจากขณะเมื่ออายุประมาณ 7 ปี เรียนหนังสือชั้น ป.1 ด.ช.สมศักดิ์ เห็นดินสอยางลบ ที่เพื่อนใช้สวย อยากรู้ได้ จึงขอให้บิดามารดาซื้อให้บ้าง แต่บิดามารดาก็ไม่สนใจ ด.ช.สมศักดิ์ จึงขโมยของนั้นจากเพื่อนแต่ไม่กล้านำไปใช้เองที่โรงเรียน ได้นำกลับมาใช้ที่บ้านและแบ่งให้น้องเขาไปใช้ ต่อมาถูกบิดามารดาจับได้จึงถูกลงโทษ และหลังจากนั้น ด.ช.สมศักดิ์ ก็ขโมยของบ่อยขึ้น และเมื่อถูกจับได้ก็ถูกลงโทษด้วยความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ บางครั้งแค่เป็นผื่น บางครั้งบวมซ้ำ บางครั้งเป็นแผลแตกตามร่างกาย มารดามักจะลงโทษด้วยการขว้างปาสิ่งของใส่ตีด้วยมือ ไม้เรียว หรือไม้ไผ่ซีก (หน้ากว้างประมาณ 2 นิ้ว) ตีอย่างแรงติดต่อกันประมาณ 10-20 ครั้ง ส่วนบิดามักจะลงโทษด้วยการตบ ตะแคง ๆ หลายครั้ง ครั้งที่รุนแรงที่สุดในชีวิตขณะนั้นอายุประมาณ 10 ปี ด.ช.สมศักดิ์ ขอลเงินไปซื้อขนม แต่บิดาไม่ให้ จึงขโมยเงินที่มารดาเก็บไว้เพียงเล็กน้อยไปซื้อขนม แต่ถูกบิดาจับได้ ได้ถูกบิดาตบตี ตะแคงหลายครั้ง และบิดาได้จับตัว ด.ช.สมศักดิ์ โยนขึ้นบนอากาศแล้วตะแคงขึ้นขณะที่ตัวเริ่มตกลงมา ด.ช.สมศักดิ์ถึงกับสลบ (ด.ช.สมศักดิ์ ใช้คำว่า “ถึงกับเคี้ยง”) ต้องนอนให้น้ำเกลือที่บ้านหลายวัน ด.ช.สมศักดิ์ บอกว่าไม่ชอบที่บิดามารดาใช้การลงโทษที่รุนแรงและพูดจาไม่ดีกับตน สาเหตุที่ตนทำผิดบ่อย ๆ เพราะต้องการต่อต้านการกระทำของบิดามารดา ถ้าหากบิดามารดาบอกกล่าวดี ๆ ใช้เหตุผล ด.ช.สมศักดิ์ ก็จะพยายามปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น คิดว่าคงจะไม่กระทำตนอย่างที่ผ่านมาให้ถูกลงโทษ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ด.ช.สมศักดิ์ บอกว่าตนเป็นคนชอบแกล้งน้อง ถ้าน้องเล่นไม่ถูกใจก็จะตะแคงน้อง ดูด่าว่ากล่าวน้อง น้องทั้งสองคนจึงไม่ชอบเล่นด้วย มาระยะหลัง ด.ช.สมศักดิ์จึงไม่

ค่อยเล่น ไม่สนิทสนม หรือสูงส่งกับน้องอีก ชอบที่จะอยู่คนเดียวสงบ ๆ ด.ช.สมศักดิ์ มีความรักให้กับน้อง แต่ไม่ทราบและไม่มั่นใจว่าน้องทั้งสองคนรักตนหรือไม่ เกี่ยวกับคำชมเชยหรือให้กำลังใจ ด.ช.สมศักดิ์ ไม่เคยได้รับการให้กำลังใจหรือคำชมเชยจากบิดามารดาเลยไม่ว่าในอดีตที่ผ่านมาหรือในปัจจุบัน เกี่ยวกับการอบรมสั่งสอน ทั้งบิดามารดาจะอบรมให้เป็นคนดี ไม่ให้ลักขโมยสิ่งของของผู้อื่น และเมื่อต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดาทำงาน ต้องมาพักอยู่ในห้องพักซึ่งคับแคบแออัด ประกอบกับต้องทำงานในเวลากลางวัน (02.00-12.00 น.) เมื่อเลิกทำงานง่วงอยากจะนอนหลับ แต่ก็มักจะมีญาติ ๆ (ประมาณ 10 คน) เวะเวียนเข้ามาดูโทรทัศน์ในห้องพัก เนื่องจากที่ห้องของญาติไม่มีโทรทัศน์ โดยจะเปิดและพูดคุยกันเสียงดัง ทำให้นอนไม่หลับ ไม่ได้พักผ่อน และทำให้ครอบครัวไม่มีความเป็นส่วนตัว รุนวาย ทำให้ ด.ช.สมศักดิ์ รู้สึกรำคาญและไม่อยากอยู่บ้าน ในระยะหลัง (1 ปีเศษ ก่อนกระทำผิด) ด.ช.สมศักดิ์ จึงไม่ค่อยพักอาศัยที่ห้องพักดังกล่าว โดยจะไปกินนอนและมั่วสุมอยู่ที่โต๊ะสนุกเกอร์แห่งหนึ่งในซอยเดียวกับที่พัก

“นายอ๋า” บิดาอายุ 40 ปี มารดาอายุ 35 ปี ทั้งบิดาและมารดาจบการศึกษาระดับ ป.4 สาเหตุที่ได้รับการศึกษาน้อยเนื่องจากมีพี่น้องหลายคน และทางบ้านมีฐานะยากจน ไม่มีเงินเพียงพอที่จะส่งเรียนหนังสือต่อ จึงต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยทางบ้านทำงาน จนกระทั่งทั้งคู่แต่งงานกันจึงได้แยกบ้าน ปัจจุบันบิดามารดาอยู่ด้วยกัน โดยบิดาเป็นใหญ่ภายในบ้าน ครอบครัวมีฐานะยากจน ใช้ชีวิตเรียบง่ายแบบชาวชนบททั่วไป บิดาสูบบุหรี่ ดื่มสุรา เล่นการพนันชนไก่และสลากกินแบ่ง ส่วนมารดาเล่นการพนันสลากกินแบ่งเพียงอย่างเดียว แต่ไม่เคยถูกตำรวจจับกุม คำพูดที่ใช้กันในครอบครัว จะพูดกันธรรมดาไม่ถึงกับเพราะ แต่หากเวลาบิดาโมโหหรือทะเลาะกับมารดา จะใช้เสียงดัง พูดกุ่มึง ด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย และทำร้ายร่างกายมารดาด้วยการตบตี ต่อย และเตะมารดา โดยที่มารดาไม่กล้าที่จะตอบโต้ เพราะหากสู้ก็จะถูกทำร้ายหนักขึ้น บิดาทำร้ายมารดาโดยไม่คำนึงถึงว่าในขณะนั้นจะมีลูกอยู่ด้วยหรือไม่ เวลาเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ต่อหน้า นายอ๋าจะรีบหลบหนีไปที่อื่น เพราะกลัวและไม่อยากเห็นภาพเช่นนั้น นายอ๋ารู้สึกเสียใจและสงสารมารดามากที่เป็นเพศหญิงไม่มีทางต่อสู้กับบิดาที่แข็งแรงกว่า บิดามารดาจะให้เงินลูกทุกคนไว้ทานขนมและซื้อเสื้อผ้าของเล่นให้ทุก ๆ คน เท่า ๆ กันตามอัธยาศัย แต่นายอ๋ารู้สึกว่าบิดารักลูกไม่เท่ากันเนื่องจากบิดาไม่ภูมิใจที่ตนเองเรียนไม่เก่งและมักจะถูกลงโทษด้วยความรุนแรงบ่อย ๆ ในขณะที่น้องทั้งสองคนไม่ค่อยถูกลงโทษ และบิดาก็ไม่เคยใช้ความรุนแรงกับน้องทั้งสอง ถึงแม้ว่าจะรู้สึกที่บิดาไม่ค่อยรักตนแต่นายอ๋าก็ยังรักน้องทั้งสองคนเท่า ๆ เพียงแต่ไม่ค่อยสนิทสนม พูดคุยหรือเล่นกับน้องทั้งสองคน เพราะมีชอบที่จะอยู่คนเดียว และน้องทั้งสองก็ให้ความเคารพนายอ๋าเป็นอย่างดี เกี่ยวกับการถูกลงโทษ นายอ๋าเล่าให้ฟังด้วยอารมณ์เก็บกดและสะเทือนใจอย่างมาก (มีน้ำตาคลอที่เป่าตาและเสียงสั่น) ว่า เวลาทำการบ้านไม่ถูก บิดาจะอารมณ์เสีย โมโห และลงโทษ

ด้วยการทุบตีและเตะอย่างรุนแรงทุกครั้ง บางครั้งเพียงแค่นี้ก็ได้รับบาดเจ็บบวมช้ำ แต่บางครั้งถึงกับเป็นแผลแตกตามร่างกาย ระหว่างถูกลงโทษนายอ่ำไม่เคยคิดที่จะอ้อนวอนบิดาให้หยุดการลงโทษแม้สักครั้งเดียว เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์เนื่องจากเวลาโมโหบิดาจะเป็นคนไม่มีเหตุผล ไม่ฟังคำอธิบายของใคร คงได้แต่นั่งโกรธและน้อยใจ เพราะคิดว่าตนเองได้พยายามในเรื่องการเรียนอย่างที่สุดแล้ว บิดาน่าจะมีเหตุผลและเข้าใจตนบ้าง แต่ภายหลังจากที่ออกจากโรงเรียน พ้นจากเรื่องการเรียนแล้ว ก็ไม่ค่อยถูกลงโทษอีก นายอ่ำไม่เคยได้รับการให้กำลังใจ-คำชมเชยจากบิดามารดา เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อบิดามารดาจะมีความรู้สึกรัก สงสาร และห่วงใยมารดามากกว่ากับบิดาแม้ว่าจะเคยถูกลงโทษและทำร้ายร่างกายมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วนก็ตาม แต่ความรู้สึกลึก ๆ ก็ยังรักบิดา แต่ปัจจุบันหากถูกลงโทษอย่างรุนแรงเหมือนที่ผ่านมาอีก นายอ่ำพูดอย่างหนักแน่นว่าจะสวนสังฆอน (ตอบโต้ด้วยการต่อสู้) ให้บิดาได้รู้เสียบ้างว่าความเจ็บปวดที่ตนเคยได้รับ มันมีรสชาติเป็นอย่างไร เกี่ยวกับการอบรมสั่งสอน บิดาจะเป็นผู้อบรมสั่งสอนลูกเป็นส่วนใหญ่ให้เขียนหนังสือ ส่วนมารดานาน ๆ จะอบรมสักครั้งโดยสอนให้ประพฤติตนเป็นคนดี ไม่ให้ทะเลาะวิวาทเกเรหาเรื่องผู้อื่น ช่วงฤดูทำนาทุกคร้วเรือนจะออกไปทำนา เมื่อเกี่ยวข้าวเสร็จก็จะว่างงานผู้ชายในหมู่บ้านมักจะนำไก่ที่เลี้ยงไว้มาตีพนันกัน โดยก่อนตีมักจะมีชาวบ้านเอาเงินมาร่วมลงขันพนันถือหางไก่ของแต่ละฝ่ายเป็นจำนวนมาก ถ้าเป็นไก่ของที่บ้าน บิดาจะเล่นพนันครั้งละ 900 - 1,000 กีบ (ประมาณ 200 บาท เงินจำนวนนี้สามารถนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวได้เกือบ 2 อาทิตย์) แต่นายอ่ำกลับเห็นว่าการเล่นพนันของบิดาไม่เป็นเรื่องที่ดีหรือไม่เหมาะสมแต่อย่างใด หากไก่ของบิดาตีชนะก็จะมีกำไรเลี้ยงฉลองสุราอาหาร และจะเลี้ยงไก่ตัวนั้นไว้อย่างดีเพื่อตีในครั้งต่อไปหรือไว้ใช้เป็นพ่อพันธุ์ แต่หากว่าตีแพ้ ทันทตีที่แพ้ บิดาจะโมโหและคิดว่าคอไก่ตัวนั้นพาดกับพื้นจนไก่ตายคามือ แล้วนำกลับบ้านไปต้มยำเป็นกับแกล้มให้เพื่อนทาน โดยที่บิดาไม่เคยทานไก่นั้นเลยเพราะแค้นที่ทำให้เสียพนัน การทารุณสัตว์เช่นนี้ นายอ่ำไม่รู้สึกสงสารแต่อย่างใด เนื่องจากมีความคิดว่าเป็นเรื่องของลูกผู้ชาย ไก่ที่แพ้สมควรต้องตาย ในเรื่องดังกล่าวถึงแม้ว่ามารดาจะไม่ค่อยเห็นด้วยเนื่องจากสงสารสัตว์และถ้าหากแพ้พนันครอบครัวก็จะได้รับความเดือดร้อนเรื่องการเงินเป็นอย่างมากก็ตาม แต่ก็ไม่กล้าที่จะห้ามปรามหรือว่ากล่าวแต่อย่างใด เนื่องจากกลัวถูกบิดาทำร้าย ก่อนถูกจับกุมในคดีนี้ นายอ่ำไม่ได้อยู่ร่วมกับบิดามารดาและครอบครัวเป็นเวลาประมาณ 2 ปีเศษ เนื่องจากเข้ามาทำงานที่ กทม. โดยพักอาศัยในห้องเช่าที่นายจ้างเช่าให้อยู่ร่วมกับเพื่อนร่วมงานอื่นอีก 6 คน

“นายณรงค์” บิดาอายุ 35 ปี เป็นชาวจังหวัดนนทบุรี จบการศึกษาชั้น ป.4 จากโรงเรียนวัดแห่งหนึ่ง ส่วนมารดาจบการศึกษาชั้น ป.4 จากจังหวัดขอนแก่น บิดามารดาช่วยกันประกอบอาชีพทำสวนผักในที่ดินที่ปรับเป็นแปลงปลูกผักและปลูกพืชหมุนเวียนตามฤดูกาล โดย

ในแปลงที่ปลูกจะยกเป็นร่องปลูก 7 ร่อง มีรายได้ประมาณ 6,000-7,000 บาทต่อเดือน ซึ่งถือว่ามีฐานะยากจนมาก บิดามารดาจะให้เงินนายณรงค์เดือนละประมาณ 1,000 บาท ต้องใช้อย่างประหยัด ในบ้านอยู่กันในลักษณะเป็นครอบครัวใหญ่ประกอบด้วย ลุง ป้า น้ำ บิดา มารดา ลูกหลาน รวม 10 คน นายณรงค์มีน้องร่วมบิดามารดาเดียวกันอีก 1 คน ซึ่งนายณรงค์รู้สึกรักผูกพันกับครอบครัว รู้สึกมีความอบอุ่นมั่นคงเมื่อได้อยู่กับครอบครัวที่เป็นครอบครัวใหญ่ แม้ในบางครั้งจะรู้สึกวุ่นวายบ้างเป็นบางครั้ง แต่ก็มีความรู้สึกดีกว่าที่แยกเป็นครอบครัวเล็ก ๆ มารดา รู้จักกับบิดาที่กรุงเทพฯ หลังจากที่แต่งงานกันได้ย้ายมาอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี

“นายสมพงษ์” บิดาเป็นชาวจังหวัดปราจีนบุรี มารดาเป็นชาวจังหวัดหนองคาย และมารดาไม่ได้เรียนหนังสือจึงอ่านและเขียนไม่ได้ ครอบครัวของบิดามารดาเป็นคนต่างจังหวัด มีฐานะที่ยากจน มีการศึกษาน้อย เพราะเป็นครอบครัวใหญ่ มีญาติ พี่ น้องหลายคนทำให้มีเงินไม่เพียงพอที่จะดูแลเลี้ยงดูบิดามารดาได้ บิดามารดาจึงได้เดินทางเข้ามาเพื่อพักอาศัยและทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร และบิดาได้พบกับมารดา ขณะที่บิดาประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างและมารดาประกอบอาชีพหาบเร่ขายของได้หาบของมาขายบริเวณที่บิดาทำงานอยู่ ซึ่งเมื่อมารดามาขายของบ่อย ๆ ก็รู้จักและรักบิดาจนแต่งงานอยู่กินด้วยกันในที่สุด เมื่อแต่งงานกันแล้วบิดามารดาจึงได้มาเช่าบ้านพักอยู่ที่ห้องแถวที่พักอาศัยอยู่ปัจจุบัน โดยบิดายังคงประกอบอาชีพเป็นกรรมกรรับเหมาก่อสร้างเช่นเดิม ส่วนมารดาซึ่งมีความสามารถในการทำอาหารได้เปิดร้านอาหารบริเวณหน้าบ้าน เพื่อช่วยบิดาหาเงินมาจุนเจือครอบครัวอีกบางส่วน ปัจจุบันบิดามารดายังคงใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน มีบุตรด้วยกัน 2 คน คนโตเป็นผู้หญิงกำลังศึกษาระดับ ปวช. สาขาบัญชี ปีที่ 2 นายสมพงษ์เป็นบุตรคนสุดท้องของครอบครัว ภายในครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน ห้องใช้จ่ายอย่างประหยัด การดำเนินชีวิตภายในครอบครัวเป็นไปอย่างเรียบง่าย บิดาเป็นผู้ที่เป็นใหญ่ในบ้าน บิดาเลิกสูบบุหรี่แต่ยังคงดื่มสุรา โดยเฉพาะในวันเสาร์-อาทิตย์ ซึ่งบิดามักจะดื่มสุราอยู่ที่บ้านคนเดียวเป็นประจำ ส่วนอบายมุขนั้น ภายในบ้านบิดา-มารดานิยมเล่นการพนันห่วยได้ดิน เนื่องจากเป็นค่านิยมของคนในละแวกบ้านที่พักอาศัยอยู่ คำพูดในครอบครัวค่อนข้างจะพูดจาไพเราะ เป็นคนที่มีเหตุผล บิดามารดารู้สึกทั้งสองเท่า ๆ กัน เวลาบิดามารดาทะเลาะกันจะพูดเสียงดัง พูดคำหยาบ มึง-กู แต่จะไม่ด่าอย่างรุนแรงใส่กัน ทุกครั้งที่มีการทะเลาะกันนายสมพงษ์จะรู้สึกกวนภายในบ้านไม่น่าอยู่ และเป็นเหตุการณ์ที่รุนแรง เขาวงกตมักจะเสียใจทุกครั้งที่มีการทะเลาะกัน โดยเฉพาะถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวของนายสมพงษ์เอง นายสมพงษ์จะเข้าไปห้ามและยอมรับผิดเพื่อให้บิดามารดาหยุดทะเลาะกัน บิดา มารดาจะให้เงินค่าใช้จ่ายของพี่สาวและนายสมพงษ์เดือน 1,000 บาท ซึ่งนายสมพงษ์รู้สึกว่าเงินจำนวนดังกล่าวไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในแต่ละเดือน แต่ก็ต้องประหยัดเนื่องจากทางบ้านฐานะยากจน จึงไม่ค่อยได้ซื้อของเล่น ข้าวของ

เครื่องใช้ หรือเสื้อผ้ามากนัก แต่ทุกครั้งที่มีความจำเป็นก็จะบอกให้ครอบครัวทราบ และมักจะได้รับการจัดหามาให้อยู่เสมอ ภายในครอบครัวบิดามารดามักจะพยายามอบรมสั่งสอนให้ลูก ๆ เป็นคนดี โดยเฉพาะในช่วงเวลาทานข้าวเย็น ซึ่งถือว่าเป็นเวลาของครอบครัว ทุกคนมักจะอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตากันแทบทุกวัน เวลาทานข้าวเย็นมักจะมีเรื่องพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน และทั้งบิดามารดามักจะสอดแทรกการอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีอยู่เสมอ ซึ่งนายสมพงษ์ถือว่าบิดามารดาเป็นแบบอย่างที่ดีของครอบครัว ในการลงโทษบิดามารดามักใช้เหตุผลในการพูดจาเกินกว่าตีหรือทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง นายสมพงษ์จำได้ว่าเคยถูกบิดามารดาตีครั้งสุดท้ายเมื่ออายุประมาณ 10 ขวบ หลังจากนั้นจะตีกันด้วยคำพูดและเหตุผลระหว่างกันในด้านการศึกษาและให้คำปรึกษานั้น บิดามารดาไม่สามารถให้คำปรึกษาที่ดีได้ เนื่องจากมีความรู้ไม่พอและไม่เข้าใจในระบบการศึกษา ส่วนพี่สาวก็เป็นเพศตรงข้าม ทำให้นายสมพงษ์เกิดความเกรงใจไม่กล้าปรึกษาพี่สาว และบิดามารดา จึงมักไปปรึกษาเพื่อนข้างบ้านหรือเพื่อนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

“นายธวัชชัย” มารดาอายุประมาณ 31 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนที่นายธวัชชัยศึกษาอยู่ ส่วนบิดาเป็นคนพิษณุโลกเช่นเดียวกัน บิดา มารดาแต่งงานกันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส และเมื่อนายธวัชชัยอายุประมาณ 2 ขวบทั้งสองได้แยกทางกันอยู่และเดินทางไปอยู่ที่กรุงเทพฯ ส่วนนายธวัชชัยพักอาศัยอยู่กับตา ยายที่จังหวัดพิษณุโลก นายธวัชชัยไม่ค่อยติดต่อกับบิดาอีก ทำให้ไม่สนิทสนมกันนัก และรู้สึกห่างเหิน เมื่อเจอกับบิดาก็ไม่ค่อยพูดกันเพราะรู้สึกไม่พอใจที่บิดาทอดทิ้งมารดาไป นายธวัชชัยจะมีความสนิทสนมกับตา ยาย มารดา และพี่สาวมาก โดยเฉพาะตา ยายจะมีความรู้สึกผูกพัน มั่นคงมาก ในวันหยุดและไม่ได้ทำงานรับจ้างนายธวัชชัยจะเดินทางไปหามารดาที่กรุงเทพฯ โดยจะโดยสารรถประจำทางปรับอากาศชั้นธรรมดา อัตราค่าโดยสารเที่ยวละ 69 บาท มารดาและพี่สาวจะดีใจทุกครั้งที่ได้ไปหา แต่เมื่อมารดาดื่มสุรามักจะดุ และอารมณ์ไม่ค่อยดีกับนายธวัชชัยอยู่เสมอทำให้นายธวัชชัยรู้สึกกลัว

“นายคมกฤช” บิดา อายุ 47 ปี เป็นชาวจังหวัดกระบี่ มารดา อายุ 40 ปี เป็นชาวจังหวัดตรัง และได้มาพบกับบิดาที่จังหวัดกระบี่ จึงมาแต่งงานอยู่กินกันจนมีภริยาที่จังหวัดกระบี่ ด้วยฐานะทางบ้านที่ยากจนและมีลูกมาก(จำนวน 6 คน) อีกทั้งมารดาของนายคมกฤชก็มีสุขภาพที่ไม่แข็งแรงมีโรคประจำตัวจึงไม่ได้ทำงาน เป็นแม่บ้านดูแลลูก ๆ อยู่ที่บ้าน ประกอบกับบิดาต้องการให้มารดาดูแลลูก ๆ อยู่ที่บ้านมากกว่าจะให้ออกไปทำงานนอกบ้าน รายได้ส่วนใหญ่จึงได้มาจากบิดาเพียงผู้เดียวความเป็นอยู่ในครอบครัวจึงค่อนข้างฝืดเคือง ครอบครัวของนายคมกฤชมีรายได้ประมาณ 4,000 – 5,000 บาท เมื่อพี่ชายคนโตเรียนจบชั้น ป.4 จึงได้ออกจากโรงเรียนมาช่วยครอบครัวทำงานกับบิดา ต่อมาบิดาได้ชักชวนให้ไปทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ โดยให้พัก

กับลูกของป่า พี่ชายจึงได้ไปเป็นลูกจ้างปิดทองคำเปลวพระจนสามารถออกมาเปิดร้านเป็นของตัวเองได้ จึงได้มาชักชวนนายคณฤชให้มาช่วยทำงานอยู่ด้วยกันที่กรุงเทพฯ เพื่อหาเงินส่งน้อง ๆ เรียนหนังสือ นายคณฤชมีความรู้สึกผูกพันและรัก บิดา มารดา และพี่น้องของตนมาก ครอบครัวของนายคณฤชที่จังหวัดกระบี่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว คือ บิดาอยู่กินกับมารดา และลูก ๆ นาน ๆ มารดาจะไปเยี่ยมตา ยายที่จังหวัดตรัง โดยจะไปกันทั้งครอบครัว ภายในบ้านบิดาจะเป็นผู้นำครอบครัวคอยหาเงินมาเลี้ยงจนเจือ และมารดาจะคอยจัดการภายในบ้าน ดังนั้นการอบรมสั่งสอนส่วนใหญ่มารดาจะเป็นผู้รับผิดชอบ เมื่อลูกกระทำความผิดมารดามักจะพูดกันด้วยเหตุผลก่อน แต่ถ้ากระทำความผิดรุนแรงหรือดื้อมาก ๆ ก็จะไปเป็นการสั่งสอนให้จดจำ ทั้งบิดาและมารดาจะคอยสั่งสอนให้ลูกเป็นคนดี ตั้งใจเรียน มีความกตัญญู อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนพี่น้องในครอบครัวก็จะสนิทสนมกันมากโดยพี่จะเป็นผู้ส่งน้อง ๆ เรียนหนังสือและคอยอบรมน้อง ๆ แทนมารดาในบางครั้ง นายคณฤชจะมีความสุขมากเมื่อได้อยู่กับครอบครัวที่จังหวัดกระบี่ และทุกครั้งที่มีวันหยุดหลายวันจะเดินทางกับมาหาครอบครัวที่จังหวัดกระบี่ทันที

“นายธีรวัฒน์” นายธีรวัฒน์มีความรู้สึกอบอุ่นและมั่นคงมากเมื่อบิดา มารดา พี่น้องมาอยู่พร้อมหน้ากัน และไม่ทะเลาะกัน นายธีรวัฒน์มักจะเดินทางไปมาระหว่างบ้านที่ปทุมธานีซึ่งเป็นบ้านเช่าของบิดา มารดาและบ้านที่กำแพงเพชร ซึ่งเป็นดินซึ่งสูงและป่าพักอาศัยอยู่เป็นประจำ นายธีรวัฒน์มักจะรู้สึกไม่พอใจที่บิดา มารดาใช้เวลาที่ถูกทำโทษถึงแม้ว่าตนเองจะกระทำผิดก็ตาม เพราะรู้สึกว่าตนเองถูกทำโทษด้วยความรุนแรงด้วยอารมณ์โกรธมากกว่าการทำโทษเพื่ออบรมสั่งสอน และรู้สึกว่าบิดา มารดาใช้อารมณ์ในการตัดสินการกระทำมากกว่าเหตุผล และทุกครั้งที่ยาทานเหล้าเมาซึ่งพบเห็นเป็นประจำ บ่อยครั้ง บิดาจะทำร้ายร่างกายมารดาอย่างรุนแรงทำให้นายธีรวัฒน์ไม่พอใจและโกรธมาก เมื่อเข้าไปห้ามก็จะถูกทำร้ายร่างกายด้วยเช่นกัน และหลังจากที่พอหลับแล้วมารดามักจะร้องไห้เป็นประจำ เมื่อเวลามารดามีปัญหาไม่สบายใจก็จะแอบไม่ดื่มเหล้าคนเดียวจนเมาแล้วหลับไป ส่วนพี่น้อง นายธีรวัฒน์มีความรักและปรารถนาดีกับพี่น้องทุกคน แต่ก็น้อยใจอยู่เสมอเวลาที่แสดงความหวังดีมักไม่ได้รับผลดีตอบจนไม่รู้ว่าพี่ น้อง รักตนเองบ้างหรือเปล่า และมักจะน้อยใจอยู่เสมอเพราะไม่ทราบว่าเป็น พี่น้อง รักตนเองอย่างไรที่ตนเองรักหรือไม่

“นายกฤษณะ” บิดา มารดานายกฤษณะสมรสถูกต้องตามกฎหมายและมีบัตรด้วยกัน 3 คน นายกฤษณะเป็นบุตรคนโต เมื่อนายกฤษณะเข้าเรียนชั้น ป.1 บิดาได้แยกทางกับมารดาอย่างถาวร และไปบวชเป็นพระอยู่ที่ตลิ่งชัน ซึ่งนายกฤษณะก็ไม่ทราบสาเหตุที่ทั้งสองแยกทางกัน แต่ขณะที่ทั้งสองอยู่ด้วยกันจะทะเลาะและมีปากเสียงกันบ่อย บางครั้งถึงขนาดมีการทำร้ายร่างกายกัน เมื่อบิดาทิ้งมารดาไปนายกฤษณะรู้สึกโกรธและไม่พอใจบิดามากที่ทำอย่างนั้น

เป็นเหตุให้มารดา ตน และน้อง ๆ ต้องอยู่ลำพังกันอย่างยากจน ต้องปากกัดตีนถีบ มีฐานะที่แย่มาก นายภคชนะรักแม่ที่พยายามอดทนหาเงินมาให้เพื่อส่งเสียให้ตนเองและน้อง ๆ ได้เรียนสูงขึ้น และมีความรักผูกพันกับน้อง ๆ ทุกคน แต่ก็ไม่ค่อยได้พูดคุยกันมากเท่าที่ควร เมื่อนายภคชนะกระทำผิดความผิดมารดาจะลงโทษอย่างรุนแรงจนนายภคชนะรู้สึกกลัวการถูกลงโทษมาก และเมื่อกระทำผิดก็จะไม่บอกและไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นผู้กระทำ

“นายสาโรช” รู้สึกรักและผูกพันกับครอบครัว แต่จะรู้สึกตกใจและไม่สบายใจเมื่อบิดา มารดาทะเลาะกันจนมีการทำร้ายร่างกายกัน บิดาชอบสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า กับเพื่อน ๆ เป็นประจำ ค่าเหล้าจะเฉลี่ยกันออก นอกจากนี้ยังเล่นหวยครั้งละ 100-200 บาท ซึ่งนายสาโรชเห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองเงินทองมาก เพราะครอบครัวมีรายได้น้อยมีฐานะยากจน แต่ไม่กล้าต่อว่าบิดา เนื่องจากบิดาเป็นผู้หาเงินมาให้ครอบครัว ส่วนมารดามักจะทานเหล้าตอนเย็นหลังอาหาร นายสาโรชเคยเตือนอยู่หลายครั้งให้มารดา และบิดาเลิกเกี่ยวข้องกับอบายมุข แต่ทั้งสองก็ไม่ฟัง นายสาโรชมีความสนิทกับน้องสาวมาก แต่ด้วยที่น้องสาวเป็นผู้หญิงจึงไม่เคยคุยเรื่องแฟนหรือเรื่องเพศให้ฟัง เพราะรู้สึกอายและลำบากใจ

“นายดำรงค์” มารดาแต่งงานกับบิดา และเป็นภริยาคนที่ 3 ของบิดา ซึ่งภริยาแต่ละคนจะแยกกันอยู่คนละบ้าน บิดาจะเป็นฝ่ายไปหาภริยาแต่ละคน ต่อมาเมื่อมารดาคลอดนายดำรงค์ออกมาได้แยกทางกับบิดา และบิดาได้เดินทางไปทำงานที่ประเทศซาอุดีและเสียชีวิตในเวลาต่อมา มารดาเลี้ยงนายดำรงค์จนอายุประมาณ 1 ขวบ นางสาวซึ่งแต่งงานและยังไม่มีบุตร จึงได้ขออนายดำรงค์มาเป็นบุตรบุญธรรม เป็นเหตุให้นายดำรงค์ต้องแยกทางกับมารดาและมาอยู่กับนางสาวและน้ำเชยมาตั้งแต่นั้น ส่วนมารดาหลังจากที่ได้แยกกับตนแล้วได้ไปแต่งงานกับสามีใหม่ ปัจจุบันยังไม่มีบุตร นายดำรงค์เคยขอไปอยู่กับแม่แต่น้ำไม่ยอม อีกทั้งกลัวว่าจะไม่สามารถเข้ากันได้ดีกับสามีใหม่ และมารดาต้องการให้ตนเองอยู่กับนางสาวมากกว่าอยู่กับมารดา นายดำรงค์รู้สึกโกรธและน้อยใจมากจึงตัดสินใจอยู่กับนางสาวมาโดยตลอด

“นายพงษ์ศักดิ์” รักทุกคนในครอบครัว แต่เมื่ออยู่ที่บ้านกับครอบครัวแล้วรู้สึกไม่ค่อยมีความสุข ไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน เพราะบิดา มารดาทะเลาะกันเป็นประจำและมักจะมีการทำร้ายร่างกายทุกครั้งที่มีปากเสียงกัน โดยบิดาจะเป็นฝ่ายทำร้ายร่างกายมารดาก่อนอย่างไม่มีเหตุผล ในบางครั้งลูก ๆ ที่อยู่เหตุการณ์ก็ถูกทำร้ายด้วย ทุกครั้งที่มีการทะเลาะกันทุกคนจะกลัวและหนีไปหาที่ซ่อนหรือหนีออกไปจากบ้าน หลังจากมีปากเสียงกันแล้วมารดามักจะมาตีนายพงษ์ศักดิ์โดยไม่มีเหตุผลเสมอทำให้นายพงษ์ศักดิ์น้อยใจมาก อีกทั้งนายพงษ์ศักดิ์รู้สึกว่ามีบิดา มารดา รักลูก ๆ ไม่เท่ากัน จะรักน้องคนสุดท้องมากกว่า ทำให้ตนเองไม่พอใจนัก เคย

ปรึกษากับพี่สาวก็รู้สึกเช่นเดียวกับตน เมื่อมีปัญหา นายพงษ์ศักดิ์จึงไม่ค่อยปรึกษาบิดามารดานัก เพราะกลัวถูกดุ บางเรื่องจะไปปรึกษาพี่สาวทำให้นายพงษ์ศักดิ์สนิทสนมกับพี่สาวมากเพราะเป็นคนใจดีมีเหตุผลรับฟังความคิดของตน และพี่สาวไม่ค่อยตีตนเมื่อกระทำความผิดมา ระหว่างที่กำลังเรียนหนังสือและอยากออกมาทำงาน นายพงษ์ศักดิ์ได้ขอร้องพี่สาวให้ช่วยหางานทำให้ และขอไปพักอาศัยอยู่กับพี่สาว และให้พี่สาวช่วยพูดกับบิดามารดาให้จนได้ออกมาทำงาน

“นายสมชาย” บิดาและมารดาเป็นชาวจังหวัดราชบุรี มีฐานะทางบ้านยากจน เมื่อแต่งงานกันแล้วมารดาได้มาอยู่กับบิดาที่ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี โดยมีอาชีพทำงาน มีนาอยู่ 10 ไร่ ต่อมาที่นาถูกยึดเนื่องจากไปกู้เงินมาแล้วไม่สามารถหาเงินมาใช้ได้ตามกำหนดเนื่องจากมีหนี้สินมาก มารดาเป็นคนที่รักครอบครัวและลูก ๆ สามารถทำทุกอย่างได้เพื่อลูก และพยายามส่งสอนให้ลูกเรียนหนังสือเพราะตนเองไม่มีความรู้และเคยถูกหลอกหลายครั้ง จึงไม่ยอมให้ลูก ๆ เป็นอย่างตน บิดาเป็นคนที่ขยันทำงาน แต่เวลาที่โมโหจะเป็นคนที่ดุและชอบใช้กำลังทำร้ายอย่างรุนแรง ทำให้เวลาที่มีปัญหาทะเลาะกันอย่างรุนแรง บิดามักทำร้ายมารดาอยู่เสมอ ๆ ซึ่งนายสมชายรู้สึกไม่ชอบและไม่พอใจเป็นอย่างมากเพราะสงสารมารดาที่ต้องทำงานหนัก และต้องกลับมาดูแลความเป็นอยู่ภายในบ้านอีก

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการลงโทษ

การลงโทษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปกติ	4	33.33
รุนแรง	7	58.33
ตามใจ	1	8.33
รวม	12	100

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา

สถานภาพการสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	8	66.67
แยกกันอยู่	4	33.33

รวม	12	100
-----	----	-----

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์ของครอบครัว

ความสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ดี	4	33.33
ไม่ดี	8	66.67
รวม	12	100

จากตารางที่ 14 15 และ 16 ข้างต้นและจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศส่วนใหญ่ ได้รับการลงโทษที่รุนแรงจากครอบครัว มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.33 สถานภาพการสมรสของบิดา มารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.66 และส่วนใหญ่ความสัมพันธ์ของครอบครัวไม่ดี มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

การที่กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมีความสัมพันธ์กับครอบครัวที่ไม่ดี กล่าวคือได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง และมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดี ถึงแม้บิดา มารดาจะอยู่ด้วยกันก็ตาม หากเยาวชนเกิดความรู้สึกไม่อบอุ่นและมั่นคงในครอบครัวแล้ว ทำให้เกิดความรู้สึกเหินห่าง นำมาซึ่งความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างครอบครัวและเยาวชนอีกทั้งครอบครัวนับว่าเป็นสถาบันทางสังคมระดับแรกที่จะให้การอบรมสั่งสอน และขัดเกลาเด็กและเยาวชนได้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข หากไม่ได้รับการอบรมที่ดี หรือหากเด็กและเยาวชนมีความรู้สึกไม่อบอุ่นมั่นคงแล้ว ย่อมนำมาซึ่งการขาดความอบอุ่นและเป็นสาเหตุในการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ได้

สมมติฐานที่ 3 การมีรายได้น้อยทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

การทดสอบสมมติฐานข้อ 3 เป็นการพิจารณาตามทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยามว่า การที่ครอบครัวของเยาวชนชายมีรายได้น้อย ทำให้ครอบครัวนั้นยากจน ครอบครัวจึงไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายและจิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคมของเยาวชนได้ ทำให้ครอบครัวไม่สามารถอบรมเลี้ยงดู ชัดเกล้าสมาชิกในครอบครัว คือ เยาวชนชาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นต่างๆจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย ดังต่อไปนี้

“ด.ช.สมศักดิ์” แต่เดิม (ก่อน พ.ศ.2541) ครอบครัวมีฐานะความเป็นอยู่ปานกลาง มีบ้านพักส่วนตัวเป็นบ้านเช่า 2 ชั้น อยู่แถวตลิ่งชัน มารดาไม่ได้ทำงานเนื่องจากมีปัญหาเรื่องสุขภาพหลายโรคและมีอาการทางประสาท ส่วนบิดามีอาชีพรับเหมาก่อสร้าง (ปลูกสร้างและต่อเติมบ้านในเขต กทม.และจังหวัดใกล้เคียง) โดยหุนกับเพื่อนคนหนึ่ง มีลูกน้องช่วยทำงานประมาณ 7-8 คน ต่อมาได้ถูกเพื่อนโกงเงินที่ร่วมกันลงทุนไปประมาณ 500,000 บาท (เป็นเงินส่วนตัวส่วนหนึ่งและกู้ยืมจากผู้อื่นอีกส่วนหนึ่ง) บิดามารดาต้องขายทรัพย์สินที่มีอยู่เพื่อใช้หนี้ ทำให้หมดตัวฐานะทางบ้านยากจน ด.ช.และน้องฝาแฝดต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดาทำงานหาเงินเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว โดยพากันไปทำงานที่โรงงานชำแหละเนื้อไก่ตามคำชวนของญาติซึ่งทำงานอยู่ก่อนแล้ว (ทำงานช่วงเวลา 02.00 – 12.00 น.) ที่บริเวณชานเมืองเขตติดต่อกับจังหวัดปทุมธานี โดยพักอาศัยอยู่ในห้องพัก จำนวน 1 ห้อง ที่นายจ้างจัดให้พักรวมกัน 4 คนฟรี แต่ต้องเสียค่าไฟและค่าน้ำประปาเอง เงินที่ได้ทั้งหมดจากการทำงานของบิดา ด.ช.สมศักดิ์ และน้องชาย มารดาจะเป็นผู้เก็บและควบคุมการใช้จ่าย โดยบิดามารดาจะต้องส่งเงินที่ได้ส่วนหนึ่ง (ประมาณเดือนละ 1,500 บาท) ไปให้ยายที่ต่างจังหวัด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายและค่าเล่าเรียนของน้องชายอีกคนหนึ่งซึ่งยังเรียนหนังสืออยู่ชั้น ป.2 ครอบครัวจึงเหลือค่าใช้จ่ายจริงประมาณ 6,000 บาท

“นายอ่ำ” ครอบครัวมีฐานะยากจน ประกอบอาชีพทำนา บนที่ดินของตัวเอง (พื้นที่ประมาณ 5 ไร่) ผลผลิตที่ได้ในแต่ละปีไม่แน่นอน โดยขึ้นอยู่กับฤดูกาลและสภาพภูมิอากาศ หากเป็นนอกฤดูการทำนาจะไม่มีงานที่มีรายได้เป็นอย่างอื่น ทำครอบครัวจึงมีรายได้จากการทำนาเพียงอย่างเดียว ประมาณปีละ 30,000 กีบ หรือประมาณ 550 บาท/เดือน (อัตราแลกเปลี่ยน 1 กีบ = 0.0054 ดอลลาร์สหรัฐ , 1 ดอลลาร์สหรัฐ = 40.82 บาท ที่มา : [http:// WWW.bot.or.th](http://WWW.bot.or.th) ณ 16 ต.ค.2543)ซึ่งเป็นรายได้น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับค่าครองชีพในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ภายหลังจากนายอ่ำได้เข้ามาทำงานที่ กทม. ได้ส่งเงินกลับมาช่วยเหลือครอบครัวทางบ้านเดือนละ 600 บาท (2724 กีบ) ครอบครัวจึงมีฐานะการเป็นอยู่ดีขึ้น

“นายณรงค์” นายณรงค์จะช่วยบิดามารดาซึ่งมีอาชีพทำสวน ปลูกผักประเภทต่างๆ หมุนเวียนเปลี่ยนไปตลอดปีตามฤดูกาล เช่น ผักบุ้ง ผักคะน้า ผักกวางตุ้ง ฯลฯ บนที่ดินของตัวเองซึ่งได้รับการแบ่งมาจากปู่ จำนวน 1 แปลง (มีพื้นที่การปลูก 7 ไร่ใหญ่ แต่ไม่ทราบว่าทำไมเนื้อที่ทั้งหมดเท่าไร) เวลาผักต่าง ๆ โตเต็มที่ จะมีผู้มารับซื้อที่สวน มีรายได้ต่อปีโดยหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดแล้วประมาณ 75,000-80,000 บาท หรือเดือนละประมาณ 6,000-6,500 บาท

“นายสมพงษ์” นายสมพงษ์มีพี่สาวซึ่งกำลังศึกษาในสายอาชีพระดับ ปวช. ปีที่ 2 อีก 1 คน ซึ่งพี่สาวของนายสมพงษ์ได้รับเงินค่าใช้จ่าจากทางบ้านประมาณ 1,000 บาทต่อเดือน เช่นเดียวกับนายสมพงษ์ และพี่สาวของนายสมพงษ์ไม่ประกอบอาชีพแต่อย่างใด ครอบครัวของนายสมพงษ์มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 12,000 บาทต่อเดือน ซึ่งนายสมพงษ์รู้สึกว่ามีรายได้จำนวนดังกล่าวไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้จ่ายภายในครอบครัว มีความรู้สึกที่ครอบครัวมีรายได้น้อย มีความยากจน และมีความรู้สึกยากลำบากในการดำรงชีพในแต่ละวัน จำเป็นต้องอยู่อย่างประหยัด เพราะทั้งบิดามารดาต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในบ้านทั้งหมดถ้าเดือนใดมีรายจ่ายมากบิดามารดาต้องทำงานหนักมากยิ่งขึ้นเพื่อหาเงินมาเลี้ยงตนและพี่สาว ซึ่งครอบครัวของนายสมพงษ์ไม่มีเงินเก็บสะสมไว้ในธนาคาร เพราะรายได้และรายจ่ายมีจำนวนเท่ากันในแต่ละเดือน

“นายธวัชชัย” นายธวัชชัยมักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับตา- ยาย ซึ่งประกอบอาชีพทำงานและรับจ้างซักผ้าอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลกมีรายได้ประมาณ 57,000 บาทต่อปี และนายธวัชชัยยังช่วยครอบครัวหาเลี้ยงชีพโดยการออกไปรับจ้างทำนาในบริเวณหมู่บ้านที่พักอาศัยอยู่ในช่วงวันหยุดเรียน โดยจะได้รับเงินค่าจ้างเป็นรายวันตามปริมาณที่ทำงานได้ ซึ่งนายธวัชชัยสามารถหาเงินได้วันละประมาณ 50 บาท นายธวัชชัยจึงมีรายได้จากการรับจ้างทำมาประมาณเดือนละ 600-700 บาท เงินจำนวนดังกล่าวนายธวัชชัยจะเก็บไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการซื้ออุปกรณ์การเรียนและทานอาหาร ส่วนพี่สาวของนายธวัชชัยประกอบอาชีพรับจ้างพับผ้าในโรงงานเย็บเสื้อผ้าส่งออกแห่งหนึ่ง มีรายได้ประมาณ 3,000 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการดำรงชีพของพี่สาวเพียงคนเดียวไม่สามารถเลี้ยงครอบครัวได้ แต่ในบางครั้งพี่สาวจะให้เงินค่าขนมแก่นายธวัชชัย 100-300 บาท ในวันหยุดที่ไม่ได้ออกไปรับจ้างทำนา นายธวัชชัยจะไปหาตลาดที่กรุงเทพฯ โดยมารดาพักอาศัยอยู่กับสามีใหม่ซึ่งประกอบอาชีพอยู่ในโรงสีข้าวเดียวกับมารดา ครอบครัวของมารดามีรายได้ประมาณ 7,500 –10,000 บาทต่อเดือน เมื่อนายธวัชชัยมีความต้องการจะใช้เงินจะขอจากตาและยายก่อน แต่ถ้าต้องการเงินจำนวนมาก ๆ จะไปขอจากมารดา ซึ่งนายธวัชชัยเคยขอเงินจำนวนมากที่สุด 1,200 บาท เพื่อซื้อจักรยานเดินทางไปโรงเรียน ในครั้งนั้นนายธวัชชัยได้บอกมารดาล่วงหน้า 4 วัน และมารดาได้ส่งเงินมาให้ในวันเกิดของนายธวัชชัย รถจักรยาน

ดังกล่าวถือเป็นของขวัญวันเกิดที่มีคุณค่ามากสำหรับนายวัชชัยที่ได้รับจากมารดา ในแต่ละเดือนนายวัชชัยได้รับเงินเดือนประมาณ 500 บาท เพื่อใช้ในการซื้อของใช้และกินอยู่ในแต่ละวัน เงินจำนวนดังกล่าวน้อยมากและไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย เป็นเหตุให้นายวัชชัยไม่มีข้าวของเครื่องใช้ใหม่ ๆ ที่พอต่อความต้องการ ทำให้เกิดความรู้สึกน้อยใจที่แตกต่างจากเพื่อนในโรงเรียน ค่าเทอมและค่าอุปกรณ์การเรียนที่ต้องซื้อในต้นปีนายวัชชัยจะได้รับจากมารดาทุกเทอม

“นายคมกฤษ” แต่เดิมครอบครัวของนายตมมีฐานะความเป็นอยู่ที่ยากจนมาก บิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เมื่อเสร็จจากการรับจ้างหรือถ้าไม่มีใครมาจ้างให้ทำงานก็จะออกหาปลาเพื่อเป็นอาหารส่วนที่เหลือก็จะขายไป ส่วนมารดาอยู่กับบ้านเป็นแม่บ้านคอยทำความสะอาดดูแลความเรียบร้อยภายในบ้าน จนกระทั่งมีชายคนโตจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก็ได้ออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดาทำงานที่บ้าน ต่อมาได้เดินทางไปอยู่ในจังหวัดกรุงเทพฯ โดยมารับจ้างปิดทองคำเหลว ปัจจุบันมีรายได้ประมาณ 20,000-30,000 บาทต่อเดือน ทำให้ความเป็นอยู่ของครอบครัวเริ่มดีขึ้น มีเงินส่งนายคมกฤษและน้อง ๆ เข้าเรียนในโรงเรียนต่อ เมื่อนายคมกฤษเรียนหนังสือถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงออกมาจากโรงเรียนเพื่อช่วยพี่ชายและครอบครัวทำงานส่งเงินให้น้อง ๆ ที่เหลือเรียนหนังสือต่อไป โดยนายคมกฤษได้ไปช่วยพี่ชายปิดทองคำเปลวพระที่กรุงเทพฯ ที่รายได้ประมาณเดือนละ 4,500 บาท ซึ่งนายคมกฤษจะส่งเงินจำนวนหนึ่ง (ประมาณเดือนละ 3,000 บาท) ทำให้ปัจจุบันครอบครัวของนายคมกฤษมีรายได้ประมาณ 30,000-40,000 บาท ถือว่ามีสภาพความเป็นอยู่ภายในบ้านมีฐานะปานกลาง

“นายธีรวัฒน์” ครอบครัวนายธีรวัฒน์มีฐานะค่อนข้างยากจนและมีลูกมาก บิดามารดามีอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างมีรายได้รวมกันประมาณ 9,000 บาทต่อเดือน เมื่อนายธีรวัฒน์จบการศึกษาชั้น ป.5 จึงออกจากโรงเรียนมารับจ้างเป็นเด็กทำยรถและยกถังปลา มีรายได้ประมาณ 4,000 บาทต่อเดือน ทำให้ครอบครัวมีรายได้มากขึ้นกว่าเดิม คือเคยมีรายได้สูงสุดต่อเดือนประมาณ 12,000 บาท ถึงแม้จะได้เงินจำนวนมากแต่ยังไม่เพียงพอต่อรายจ่าย เพราะครอบครัวต้องส่งเสียให้ลูก ๆ ซึ่งมีหลายคนได้เรียนและต้องใช้จ่ายภายในครอบครัว ส่วนพี่คนโตซึ่งเป็นผู้หญิงออกจากโรงเรียนเช่นกันและได้แต่งงานมีครอบครัวและตามครอบครัวมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ส่วนพี่ชายคนที่ 2 ออกจากโรงเรียนมาประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างมีรายได้ประมาณ 5,000 บาทต่อเดือน รายได้ของครอบครัวจึงได้มาจากการช่วยทำงานของบิดา มารดา และลูก ๆ ภายในบ้าน

“นายกฤษณะ” บิดา มารดาแยกทางกันตั้งแต่นายกฤษณะกำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.1 และบิดาได้ไปบวชเป็นพระ ทางครอบครัวจึงไม่ได้ติดต่อกับบิดา มารดาจึงพาลูก ๆ จำนวน 3 คน

มาเลี้ยงด้วยตนเองและเช่าแฟลตอยู่ที่มีการเคหะ เดือนละ 1,700 บาท และมาได้ให้เงินนายภุชณะ เดือนละ 1,000 – 1,200 บาท และให้น้องอีกสองคนคนละ 1,200 บาท มารดามีอาชีพรับจ้างเย็บผ้าอยู่ที่โรงงานไทกาเมนต์ มีรายได้ประมาณ เดือนละ 6,000 บาท ถือว่ามีฐานะลำบากยากจนมาก นายภุชณะไม่ค่อยชอบของเงินมารดามากนักเพราะรู้ว่ามียาได้น้อย

“นายสาโรช” นายสาโรชกำลังศึกษาชั้น ม.ต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ก่อนหน้านี้ได้เรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งในระดับชั้น ม.1 มีผลการเรียนพอใช้ ได้เกรด 1-2 เป็นส่วนใหญ่ และมีความรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะเรียนในโรงเรียนอยากออกไปทำงานจะได้เป็นผู้ใหญ่ สามารถหาเงินใช้ได้เองไม่ต้องพึ่งบิดา มารดา สามารถไปเที่ยวเตร่กับเพื่อน ๆ ได้ เพื่อน ๆ ที่สนิทกันสมัยประถมส่วนใหญ่ก็ออกจากโรงเรียนมาทำงานกันเป็นส่วนใหญ่ จึงบอกให้ครอบครัวทราบและบิดา มารดาก็ไม่ได้ห้าม เมื่อออกมาทำงานได้ประมาณ 1 ปี นายสาโรชก็อยากกลับมาเรียนหนังสือต่อ เพราะไม่สามารถเก็บเงินได้ และรายได้ที่ได้มาก็ไม่พอกับรายจ่ายที่ออกไป การเรียนที่สูงขึ้นคงจะทำให้รายได้สูงมากขึ้น

“นายดำรงค์” พักอาศัยอยู่กับน้ำสาวและน้ำเขย ซึ่งมีอาชีพรับจ้างเป็นพนักงานอยู่ที่บริษัทโทรศัพท มีรายได้รวมกัน 10,500 บาท ซึ่งน้ำจะให้เป็นรายเดือน เดือนละ 900 บาท ถ้าเงินไม่พอจะขอจากน้ำหรือมารดาเพิ่มเติมเป็นครั้งคราว

“นายพงษ์ศักดิ์” นายพงษ์ศักดิ์ออกมาจากบ้านเนื่องจากไม่ชอบเรียนหนังสือ จึงตัดสินใจออกมาทำงานหาเงินเลี้ยงตัวเองโดยมาพักอาศัยอยู่กับพี่สาวและพี่เขยที่กรุงเทพฯ และทำงานรับจ้างซูปโลหะอะไหล่รถยนต์มีรายได้ประมาณ 7,000-8,000 บาทต่อเดือน ส่วนบิดา ประกอบอาชีพรับจ้างขับรถส่งข้าวมีรายได้ประมาณ 7,000 บาทต่อเดือน มารดามีอาชีพรับจ้างซักผ้ามีรายได้ประมาณ 6,000 บาทต่อเดือน ครอบครัวจึงมีรายได้ประมาณ 12,000 บาทต่อเดือน ซึ่งครอบครัวทางบ้านต้องส่งเสียให้น้องคนเล็กเรียนหนังสือซึ่งขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.4 ทำให้ นายพงษ์ศักดิ์รู้สึกว่าครอบครัวมีฐานะปานกลาง นายพงษ์ศักดิ์ไม่เคยขอเงินครอบครัวใช้จ่าย ตั้งแต่ออกมาทำงานหาเงินด้วยตัวเอง นายพงษ์ศักดิ์จะแบ่งเงินจำนวน 4,000 บาทส่งกับไปให้ครอบครัวที่บ้านใช้ และอีก 400 ให้พี่สาวจ่ายค่าเช่าห้อง เนื่องจากพี่สาวไม่ได้ทำงานอยู่บ้านเลี้ยงลูก

“นายสมชาย” บิดา มารดาประกอบอาชีพทำนาโดยเช่านาอยู่ที่ อ.เมือง จ.ราชบุรี มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 2,000-3,000 บาท เดิมบิดา มารดามีที่นาอยู่ที่ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี แต่ด้วยฐานะที่ยากจน ประกอบกับบิดาได้กู้เงินมาทำนาและส่งเสียลูก ๆ เรียนหนังสือ แต่ข้าวราคาตกเป็นเหตุให้ไม่มีเงินใช้หนี้ และได้ถูกเจ้าหนี้ยึดที่ดินไป บิดา มารดาจึงได้มาเช่าที่นาอยู่ที่ อ.

เมือง จ.ราชบุรี ปัจจุบันรายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่จะจ่ายเป็นค่าเช่าที่นา เมื่อพี่สาวคนโตเรียนหนังสือจบชั้น ม.3 จึงออกจากโรงเรียนและไปหางานทำที่กรุงเทพฯ และเมื่อตนเองเรียนหนังสือจบชั้น ป.6 แล้วไม่ได้รับเงินทุนให้ศึกษาต่อ(ทุนยากจน) จึงออกจากโรงเรียนและไปอยู่กับพี่สาวที่คลองเตย และมารับจ้างขนของที่ทำเรือคลองเตยเนื่องจากพี่สาวรับจ้างอยู่ในท่าเรือ เมื่อมีเงินเก็บจำนวนหนึ่งจึงได้ซื้อจักรยานยนต์มาขับรับจ้างส่งผู้โดยสารในซอย

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ของครอบครัว (รายได้ต่อเดือน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6,000 บาท	4	33.33
6,000 บาท ขึ้นไป	8	66.67
รวม	12	100

จากตารางที่ 17 พบว่ารายได้ของครอบครัวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ระหว่าง 6,000-9000 บาท มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองลงมาคือ มีรายได้ระหว่าง 3,000-6,000 บาท มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.99 อันดับที่สามคือ มีรายได้ระหว่าง 9,000-12,000 บาท มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.66 และครอบครัวที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท และ 12,000 บาทขึ้นไป มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 รายได้สูงสุดของครอบครัว คือ 35,000 บาท รายได้ต่ำสุดของครอบครัว คือ 1,150 บาท และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว คือ 8,595 บาท

จากตารางที่ 17 และจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศส่วนใหญ่ ครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่าคือ ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 แสดงว่า การมีรายได้ต่ำของครอบครัวไม่ได้ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า การมีรายได้น้อยทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

การที่กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมีรายของครอบครัวที่ต่ำมาก ส่งผลต่อบัจจัยต่าง ๆ อย่างมาก โดยเฉพาะความสัมพันธ์ในครอบครัว กล่าวคือครอบครัวที่มีรายได้ต่ำย่อมมีศักยภาพในการอบรมสั่งสอนเยาวชนน้อย เนื่องจากต้องทำงานให้หนักขึ้นเพื่อหา

เงิน และครอบครัวที่มีรายได้มักมีการศึกษาต่ำด้วย เป็นเหตุให้ไม่สามารถให้การอบรมสั่งสอนและขัดเกลาเด็กและเยาวชนได้

สมมติฐานที่ 4 เพื่อนชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

การทดสอบสมมติฐานข้อ 4 เป็นการพิจารณาตามทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยามว่า เยาวชนหรือเด็กวัยรุ่นมีความต้องการเป็นอิสระจากผู้ปกครอง อาจแสดงออกมาในรูปของการต่อต้านกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ขัดขึ้น คือตั้งต่อคำสั่งของบิดามารดา หรือครูอาจารย์ เด็กวัยรุ่นมักทำอะไรตามเพื่อน ถ้าได้เข้ากลุ่มดีก็จะสนใจในทางที่ดี แต่ถ้าเข้ากลุ่มที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย เด็กวัยรุ่นก็จะพลอยตามกลุ่มไปด้วย โดยจะซึมซับเอาลักษณะนิสัย ค่านิยมต่าง ๆ ที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งวิธีการกระทำผิดกฎหมายไปก่ออาชญากรรมทางเพศ ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย ดังต่อไปนี้

“ด.ช.สมศักดิ์” นายชา เป็นเพื่อนที่สนิทและรู้จัก ด.ช.สมศักดิ์ มากที่สุด โดยเริ่มรู้จักและคบหากันตั้งแต่เมื่อมาทำงานที่โรงงานแห่งนี้ เวลา ด.ช.สมศักดิ์ มีเรื่องกลุ่มใจ เหงา หรือมีปัญหาต่าง ๆ จะระบายความในใจหรือปรึกษากับนายชาเพียงคนเดียว ไม่เคยปรึกษากับบิดามารดาแต่อย่างใด นายชา ไม่เคยชวนให้เสพยาบ้าหรือสิ่งเสพติดอื่นใด มีแต่คอยจะห้ามคอยเตือนไม่ให้ ด.ช.สมศักดิ์ มีเรื่องใคร เพราะ ด.ช.สมศักดิ์ เป็นคนใจร้อนวู่วาม ต่อมาเพื่อทำงานที่โรงงาน

“นายอ่ำ” เพื่อนที่โรงเรียนและในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่จะชวนกันพูดคุยและเล่นตามประสาเด็ก ส่วนในชนบทและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่มีการกระทำผิดกฎหมายและศีลธรรมบ้างคือเพื่อนจำนวน 3-4 คน มักจะชวนนายอ่ำไปขโมยสัตว์เลี้ยงของผู้อื่น เช่น เป็ด ไก่ และสุนัข ฯลฯ ไปทำอาหารทานด้วยกัน ตอนฆ่าสัตว์เหล่านั้นไม่มีความรู้สึกสงสาร เพราะคิดว่าสัตว์เหล่านั้นเกิดมาเพื่อเป็นอาหารของมนุษย์ และไม่เคยมีใครถูกตำรววจจับกุมในกรณีดังกล่าวและกรณีอื่นแต่อย่างใด

“นายณรงค์” นายณรงค์มีเพื่อนที่โรงเรียนหลายคน มักไปเที่ยวด้วยกันบ่อย มีทั้งเพื่อนชายและเพื่อนหญิง เนื่องจากเพื่อนที่เรียนด้วยกันเป็นคนที่เรียนหนังสือไม่เก่งจึงมักชวนกันหนีออกไปเที่ยวกันเป็นประจำ และเพื่อนผู้ชายจะมีแฟนแล้วและแอบได้เสียกันบ่อยครั้ง ซึ่งแฟนของเพื่อนส่วนใหญ่ก็จะเป็นเพื่อนหญิงที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

“นายสมพงษ์” มีนายคิดและนายเกียรติ เป็นเพื่อนสนิทและรู้ใจนายสมพงษ์ ทั้งสองพักอาศัยอยู่ในซอยเดียวกัน และเรียนชั้นมัธยมมาด้วยกัน ทั้งสองเป็นเด็กที่มีความตั้งใจในการเรียน ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแต่อย่างใด นายสมพงษ์ติดยาเสพติดเพราะมีเพื่อนชื่อนาย ลีอศซึ่งเป็นหัวโจกของเด็ก ๆ ในหมู่บ้านที่นายสมพงษ์พักอาศัยอยู่ มักจะชี้จรรยาบรรณด้วยกัน และพยายามชักชวนให้เสพยาบ้า ทำให้ตนเองเกิดความอยากทดลอง และเมื่อเสพแล้วหนึ่งครั้งก็จะมาชวนเสพอยู่เสมอ ๆ นายสมพงษ์เริ่มเสพยาบ้าขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 3 นายสมพงษ์ได้เสพ ยาบ้าอยู่ประมาณ 1 เดือนเศษ ขณะที่ถูกจับกุมจึงได้เลิกเสพยาบ้า โดยที่บิดามารดาและบุคคลใน ครอบครัวไม่มีใครรู้ว่าตนเองติดยาเสพติด

“นายธวัชชัย” เพื่อนที่นายธวัชชัยสนิทสนมใหญ่เป็นเพื่อนที่เคยเรียนอยู่ใน โรงเรียนเดียวกันในชั้นประถม และอยู่ในชุมชนเดียวกัน ซึ่งเพื่อนที่สนิทไม่มีใครติดยาเสพติด ตอน ที่เรียนมักจะชวนกันหนีโรงเรียนในวิชาที่เรียนแล้วไม่เข้าใจน่าเบื่อ เพราะถ้าเข้าเรียนแล้วมักจะ ตอบไม่ได้เวลาถูกครูถาม เมื่อหนีออกมาแล้วมักจะไปแอบดูหนังสือ หรือหนังสือลามกที่บ้านเพื่อนอยู่ เสมอ

“นายคมกฤษ” มีเพื่อนที่สนิทอยู่ 4 คน มักจะไปเที่ยวด้วยกันเป็นประจำ เพื่อนซึ่ง อยู่ในระแวกบ้านนายคมกฤษรู้จักกันเนื่องจากเดินไปขึ้นรถเมล์ประจำทางและเจอกันเป็นประจำจึง เริ่มคุยทักทายกัน และทราบว่ากำลังเรียนอยู่ที่โรงเรียนเทคนิค ส่วนเพื่อนอีก 3 คน เป็นเพื่อน ร่วมงานและเป็นลูกจ้างของพี่ชายคนโตซึ่งทั้ง 3 คนเป็นคนที่มีความตั้งใจและขยันทำงานมาก หลังจากที่ได้รับจากการทำงานและการเรียนแล้วมักจะไปเที่ยวด้วยกันเป็นประจำ เมื่อมีปัญหา อะไรก็จะปรึกษากัน หรือเมื่อไม่สบายใจก็จะมานั่งดื่มเบียร์พูดคุยปรับทุกข์กันที่บ้านของนายค มกฤษเป็นประจำ

“นายธีรวัฒน์” เพื่อนที่รู้จักกันสนิทสนมใหญ่ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ และมีบางคนที เสพยาบ้า แต่ไม่ทราบว่าเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ ซึ่งเพื่อนที่เคยติดยาเคยชวนให้สูบแต่นาย ธีรวัฒน์ก็จะปฏิเสธ นายธีรวัฒน์เป็นคนที่มึนเพื่อนมากเพราะมีมนุษยสัมพันธ์ดี แต่เพื่อนที่สนิท ๆ กันเป็นกลุ่มใหญ่มีประมาณ 15 คน ซึ่งมักจะมานั่งคุยปรึกษาเรื่องต่าง ๆ กันเป็นประจำ เวลาที่คุย กันจะนั่งดื่มสุราไปด้วย มีเพื่อนบางคนทีเสพยาบ้าและเคยชักชวนนายธีรวัฒน์ และเพื่อนในกลุ่ม ให้ลองเสพดู แต่นายธีรวัฒน์จะปฏิเสธและเดินหนีทุกครั้งทีเพื่อนชวน จนเพื่อนไม่กล้าชวนอีก แต่ นายธีรวัฒน์ก็ไม่เคยห้ามให้เพื่อนหยุดสูบ เพราะรักเพื่อนไม่อยากจะขัดใจเพื่อน

“นายกฤษณะ” มีเพื่อนน้อยเพราะเป็นคนที่ชอบเก็บตัวอยู่คนเดียว มีลักษณะนิสัยไม่ชอบยุ่งกับเพื่อนในละแวกบ้านและที่โรงเรียนมาตั้งแต่เด็ก ชอบอยู่คนเดียว ดูหนัง ฟัง

เพลง สาเหตุที่ไม่ค่อยคบเพื่อน ๆ เพราะเมื่อมีเพื่อนมาก ๆ จะมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องมาก คนมากน่ารำคาญ เพื่อที่สนิทจึงมีอยู่ไม่กี่คน เพื่อนส่วนใหญ่จะทำงานแล้ว และมักจะดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เที่ยวผู้หญิงเป็นประจำ นายกฤษณะมีอายุน้อยที่สุดในกลุ่มเมื่อเพื่อนไปเที่ยวผู้หญิงมักจะไม่ได้ไปด้วย เพราะกลัวว่าถ้าถูกมารดาจับได้จะถูกทำโทษอย่างรุนแรง แต่เมื่อเพื่อนกลับมาจะมาเล่าให้ฟังทุกครั้ง

“นายสาโรช” นายสาโรชมีเพื่อนสนิทประมาณ 2-3 คน เป็นเพื่อนในละแวกบ้าน หนึ่งในสามเป็นเพื่อนที่ยังเรียนหนังสืออยู่ เพื่อนส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ ไม่เสพยาบ้า แต่มักจะแอบทานเหล้าในโอกาสต่าง ๆ อยู่เสมอ ๆ ในช่วงตอนเย็น ๆ ที่หยุดเรียนหนังสือ หลังจากที่ช่วยบิดามารดาทำงานในแต่ละวันเสร็จแล้ว มักจะไปเล่นฟุตบอลข้างบ้านเป็นประจำ

“นายดำรงค์” นายดำรงค์มีเพื่อนสนิทประมาณ 5-6 คน เป็นเพื่อนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันและเพื่อนในละแวกบ้าน เพื่อน ๆ ในละแวกบ้านเป็นเพื่อนที่ติดยาเสพติดและเคยชวนนายดำรงค์เสพยาเสพติดหลายครั้ง จนนายดำรงค์ทนถูกเพื่อนชวนไม่ได้เคยลองเสพดู ประกอบกับอยากรู้อยากทดลองและสามารถทำให้เข้ากับกลุ่มเพื่อน ๆ อย่างเป็นที่ยอมรับ ส่วนเพื่อนที่โรงเรียนมักมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ อยู่บ่อยครั้งจนถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ในการจับกุมนายดำรงค์ไม่ทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยละเอียด เพราะกลับมาที่บ้านก่อน แต่ทราบจากเพื่อนว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจับแพะตนเองไม่ได้ไปก่อเหตุทะเลาะวิวาท นายดำรงค์มักจะไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน ๆ ด้วยกันบ่อยจนมีความสนิทสนมกันมากจนสามารถปรึกษากันได้ในทุกเรื่อง และนายดำรงค์มักจะไปเที่ยวกับเพื่อนที่ไปเที่ยวเป็นประจำคือ R.C.A.

“นายพงษ์ศักดิ์” เป็นคนรักพวกพ้อง และเพื่อน ๆ มาก มีเพื่อนที่สนิทกันอยู่ประมาณ 3-4 คน ส่วนใหญ่มักจะออกไปดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ด้วยกัน เพื่อนส่วนใหญ่อยู่ในวัยเดียวกัน บางคนทำงานแล้ว และบางคนกำลังเรียนหนังสืออยู่ ก่อนถูกจับกุมประมาณเกือบ 1 เดือน เพื่อนของนายพงษ์ศักดิ์ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหาจำหน่ายยาบ้า ซึ่งเพื่อนคนดังกล่าวนายพงษ์ศักดิ์รู้จักและสนิทกับที่บ้านเป็นอย่างดีและรู้ว่าที่บ้านของเพื่อนดังกล่าวขายยาบ้า ซึ่งเพื่อนจะเอายาบ้ามาให้นายพงษ์ศักดิ์เสพบ่อยครั้ง และนายพงษ์ศักดิ์เคยมาเยี่ยมเพื่อนที่บ้านเมตตา 2-3 ครั้งก่อนถูกจับกุม และเมื่อตนเองถูกนำตัวมาควบคุมที่บ้านเมตตาก็ยังพบเพื่อนดังกล่าวอยู่ จึงรู้สึกไม่เหงาเพราะมีเพื่อนสนิทอยู่ด้วย

“นายสมชาย” เพื่อนส่วนใหญ่ของนายสมชายอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย และมีอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างส่งผู้โดยสารเป็นส่วนใหญ่ เพราะมีความสัมพันธ์และเจอกันทุกวัน เพื่อน ๆ บางคนยังเป็นผู้จำหน่ายและเสพยาบ้า เคยชักชวนให้นายสมชายเสพจึงทนไม่ได้และเกิด

ความอยากรู้ อยากลอง จึงเสพมาประมาณ 1 ปีแล้ว โดยเพื่อนจะนำมาขายให้ในราคาพิเศษซึ่งถูกกว่าที่ขายกันทั่ว ๆ ไป ปกติจะเสพกันประมาณ 1 เม็ดต่ออาทิตย์ เมื่อเสพแล้วรู้สึกว่าย้วยให้มึนกำลังในการทำงานมากขึ้นกว่าเดิม แต่ก็รู้ว่ายาบ้าเป็นยาเสพติดและไม่ดีต่อสุขภาพ และปัจจุบันได้เลิกสูบแล้วเพราะเพื่อนที่นำยาบ้ามาขายถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมไปแล้ว จึงไม่มีเงินซื้อในราคาที่แพง เมื่อว่างจากงานนายสมชายมักออกไปสังสรรค์นั่งคุยกับเพื่อนในชุมชน และบางครั้งก็แอบดื่มสุรา และสูบบุหรี่ เพื่อนที่ทำงานอยู่ด้วยกันเคยแอบพานายสมชายไปเที่ยวผู้หญิงด้วยกัน 2-3 ครั้ง และบอกว่าเป็นประสบการณ์ของชายหนุ่มที่ต้องศึกษาไว้จะได้ดูและภริยาได้เวลามีครอบครัว แต่นายสมชายไม่ค่อยกล้าไปเที่ยวบ่อย ๆ เพราะกลัวพี่สาวรู้ พี่สาวมักจะสอนอยู่เสมอว่าถ้าไปเที่ยวผู้หญิงแล้วจะติดเอดส์

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพื่อนชักนำไปในทางเสื่อมเสีย

เพื่อนชักนำไปในทางเสื่อมเสีย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ติดยาเสพติด	5	41.66
อบายมุข	3	24.99
สิ่งยั่วทางเพศ	4	33.33
รวม	12	100

จากตารางที่ 18 พบว่ากลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องและชักนำไปให้ติดยาเสพติดมีมากที่สุด คือ มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองลงมาคือกลุ่มเพื่อนที่ชักนำไปในสิ่งยั่วทางเพศ มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.99 และอันดับสุดท้ายคือ กลุ่มเพื่อนที่ชักนำไปเกี่ยวข้องกับอบายมุข มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33

จากตารางที่ 18 และจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หรือ คิดเป็นร้อยละ 100 มีกลุ่มเพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย โดยกลุ่มเพื่อนที่ชักนำไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีมากที่สุด คือมีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองลงมาคือกลุ่มเพื่อนที่ชักนำไปในสิ่งยั่วทางเพศ มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.99 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า เพื่อนชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

กลุ่มเพื่อนนับว่าเป็นกลุ่มที่มีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจิตใจเด็กและเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากในวัยดังกล่าวเป็นวัยที่ต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและให้

ความสำคัญกับเพื่อนเป็นอย่างมาก หากเด็กและเยาวชนเกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อนที่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสียในด้านต่าง ๆ แล้ว เด็กและเยาวชนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันมักจะกระทำความผิดตามไปด้วย

สมมติฐานที่ 5 การติดยาเสพติดทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

การทดสอบสมมติฐานข้อ 5 เป็นการพิจารณาตามทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมว่าการที่เยาวชนชายติดยาเสพติด จะทำให้ขาดสำนึกความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดี ขาดสติยั้งคิด และเข้าร่วมกลุ่มกับพวกที่ติดยาเสพติดด้วยกัน โดยเมื่อเข้าร่วมในกลุ่มแล้ว ก็จะมีซึมซับเอาลักษณะนิสัย ค่านิยมต่าง ๆ ที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งวิธีการกระทำผิดกฎหมายไปก่ออาชญากรรมทางเพศ ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย ดังต่อไปนี้

“ด.ช.สมศักดิ์” ด.ช.สมศักดิ์ ไม่เคยลองเสพสิ่งเสพติด หรือติดยาเสพติดอื่นใดมาก่อน แต่เมื่อมาทำงานที่โรงงาน ห้องพักไม่มีความเป็นส่วนตัว จึงไปกินนอนมั่วสุมที่โต๊ะสนุกเกอร์ที่โต๊ะสนุกเกอร์แห่งนั้นมีการซื้อขายยาบ้า มีเพื่อนแบ่งยาบ้าให้ลองเสพ จึงลองเสพ สาเหตุที่เสพเพราะความเหงา กลุ้มใจเรื่องฐานะและความวุ่นวายทางบ้าน และน้อยใจที่บิดามารดาไม่รักตน เวลาได้เสพยาบ้าสมองจะได้ไม่ต้องคิดอะไร และไม่่วงเวลาทำงาน โดย ด.ช.สมศักดิ์ ได้รับรับยาบ้ามาจากเพื่อนฟรี (มีนายทุนให้เพื่อนเป็นผู้ขายยาบ้าให้ เมื่อขายได้ก็จะได้รับส่วนแบ่งซึ่งอาจจะเป็นเงิน หรือเปลี่ยนเป็นยาบ้าก็ได้ ส่วนมากเพื่อนคนนี้จะขอเป็นยาบ้า และนำมาแบ่งให้ ด.ช.สมศักดิ์ เสพ) และจะมีรายได้เล็กน้อยจากการช่วยตั้งลูกสนุกเกอร์เมื่อมีคนมาเล่นหรือเมื่อเล่นจบเกมส์ไว้ใช้จ่าย เมื่อเสพหลายครั้งจึงติดยาบ้า และจะต้องเสพทุกวัน ๆ ละ 1-2 เม็ด ส่วนสุราจะดื่มประมาณเดือนละ 3-4 ครั้ง (ครองสติไม่ได้)

“นายอ่ำ” ในวัยเด็กนายอ่ำไม่ติดยาเสพติด แต่เคยลองสูบบุหรี่และดื่มสุราด้วยความอยากรู้อยากลอง เมื่อเข้ามาทำงานที่ กทม. เพื่อนร่วมห้องพยายามชักชวนให้สูบบุหรี่ ดื่มสุรา และเสพยาบ้าด้วยกัน เมื่อถูกชักชวนก็นายอ่ำจะเพียงแค่วางดื่มสุราเท่านั้น เพราะไม่ชอบควันบุหรี่ และเห็นว่ายาบ้ามีโทษต่อร่างกาย ส่วนตัวนายอ่ำเองจะดื่มสุรา (เหล้าตราเสือ ซึ่งเป็นสุราที่มีสีและกลิ่นคล้ายเหล้าเซียงฮุน แต่มีดีกรีสูงกว่า เป็นที่นิยมดื่มของผู้ทำงานใช้แรงงานหนัก เนื่องจากจะมีสรรพคุณแก้ปวดเมื่อยได้แล้วยังทำให้เจริญอาหารด้วย (ราคาขวดละ 65 – 70 บาท) ทุกวัน ๆ ละ 1 ขวด (750 ซีซี) ส่วนใหญ่จะดื่มคนเดียวหลังเลิกงาน (หลัง 21.00 น.) ผลของการดื่มสุรา นอกจาก

จะมีความรู้สึกมีเงินมา สนุกสนานแล้ว ยังทำให้นายอ้าเกิดอารมณ์และมีความต้องการทางเพศมากขึ้นกว่าปกติอีกด้วย

“นายณรงค์” นายณรงค์ติดยาบ้าเนื่องจากบ้านชักชวนให้ลองเสพดู เมื่อเข้ามาเรียนในระดับ ปวช.ปี 1 และได้เสพเรื่อยมา ส่วนมากจะหนีเรียนไปเสพกับเพื่อนในตอนบ่าย

“นายสมพงษ์” นายสมพงษ์ไม่เคยลองเสพยาเสพติดและเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาก่อน เพราะอยู่ในครอบครัวที่ค่อนข้างดี จนกระทั่งนายสมพงษ์ได้มาเรียนมัธยมปีที่ 3 ซึ่งกำลังเข้าสู่ช่วงวัยหนุ่มวัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น และอยากลอง ประกอบกับเป็นช่วงเวลาที่ยานายสมพงษ์ได้มาพบนายลือค ซึ่งเป็นหัวใจในซอยระแวกหมู่บ้านได้มาชักชวนให้เสพยาบ้าบ้านอยู่เสมอ ๆ จนนายสมพงษ์เกิดความอยากรทดลองเสพดู ครั้งแรกนายลือคเป็นผู้จัดหายาบ้ามาให้และนายสมพงษ์เพียงแต่จ่ายเงินให้เท่านั้น ต่อมาเมื่อนายสมพงษ์ได้เสพเป็นประจำนายลือคก็ได้ชักชวนไปซื้อยาบ้าที่บ้านที่คลองเตย และจะแอบมาเสพที่บ้านของนายลือค ซึ่งเป็นครอบครัวที่แตกแยกและบิดามารดาของนายลือคมักไม่ค่อยอยู่ที่บ้าน

“นายธวัชชัย” เมื่ออายุประมาณ 13 ปี เคยลองสูบบุหรี่และดื่มเหล้า แล้วรู้สึกเจ็บคอ จากนั้นไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก

“นายคมกฤษ” ไม่มีเพื่อนที่ติดยาเสพติด และไม่เคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

“นายธีรวัฒน์” นายธีรวัฒน์มีเพื่อนที่ติดยาเสพติด และเคยชวนให้นายธีรวัฒน์เสพ แต่นายธีรวัฒน์ก็ปฏิเสธ ส่วนใหญ่นายธีรวัฒน์จะทานเหล้า สูบบุหรี่ เริ่มดื่มเหล้า สูบบุหรี่ตั้งแต่อายุประมาณ 14 ปี

“นายกฤษณะ” เคยสูบบุหรี่เมื่ออายุ 12 ปีเพราะเพื่อนชวนให้ลอง และสูบบุหรี่อยู่ประมาณ 1 ปี จึงบอกให้แม่รู้และถูกแม่ตีจึงเลิกสูบ ส่วนการดื่มเหล้าจะแอบออกไปดื่มเหล้านอกบ้านในวันศุกร์กับเพื่อน ๆ นอกบ้านโดยไม่ให้มารดารู้ (อ้างว่าไปทำงานที่บ้านเพื่อน)

“นายสาโรช” นายสาโรชสูบบุหรี่ 5-10 ตัวต่อสัปดาห์ ซึ่งบิดา มารดาทราบและพยายามห้ามปราม แต่ก็ให้เงินไปซื้อบุหรี่ทุกครั้ง นายสาโรชมักจะแอบไปดื่มสุรากับเพื่อน ๆ ในช่วงเทศกาลที่สำคัญ เช่น วันเกิด วันขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น เคยติดยาบ้า เมื่อตอนเรียน ม. 1 อายุประมาณ 15 ปี เสพอาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง โดยเอาเงินที่บิดาให้ไปโรงเรียนมาซื้อเพื่อไปเสพ ติดยาบ้าอยู่นานประมาณ 1 ปี จึงเลิกปัจจุบันก็เสพนาน ๆ ครั้ง โดยจะเสพเมื่อมีปัญหาคบครัวหรือเวลาที่บิดา มารดาทะเลาะกัน

“นายดำรงค์” นายดำรงค์หลงเสพยาบ้าตั้งแต่อายุประมาณ 14 ปี เนื่องจากเพื่อนในละแวกบ้านชักชวน จนเกิดความอยากรู้อยากลอง ปัจจุบันเลิกเสพแล้วเพราะถูกนำสาวจับได้ จึงพาไปบำบัดรักษาที่โรงพยาบาล แต่นายดำรงค์ยังสูบบุหรี่และดื่มเหล้ากับเพื่อน ๆ อยู่เป็นประจำ

“นายพงษ์ศักดิ์” เคยเสพยาบ้าจากเพื่อนแต่ไม่ได้ติด จะเสพเมื่อเพื่อนเอายาบ้ามาให้เสพเท่านั้น แต่ไม่ได้ซื้อมาเสพเอง

“นายสมชาย” ส่วนมากมักจะออกไปดื่มเหล้ากับเพื่อนบ่อยครั้ง และเสพยาบ้ามาประมาณ 1 ปีแล้ว ปัจจุบันเลิกสูบเพราะเพื่อที่จำหน่ายยาบ้าถูกตำรวจจับไปแล้ว

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการติดยาเสพติด

การติดยาเสพติด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ติดยาเสพติด	6	50
ไม่เคยเสพ	3	24.99
เคยเสพแต่เลิกแล้ว	3	24.99
รวม	12	100

จากตารางที่ 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ติดยาเสพติด มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือเคยเสพแต่เลิกแล้ว และไม่เคยเสพ มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.99

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเสพยาติติขณะกระทำผิด

การเสพยาติติขณะกระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เสพ	6	6
ไม่เสพ	6	6
รวม	12	100

จากตารางที่ 20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เสพยาเสพติดขณะกระทำความผิด และไม่เสพยาเสพติดขณะกระทำความผิด มีจำนวนเท่ากัน คือ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า การติดยาเสพติดทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

จากตารางที่ 19 และ 20 ข้างต้นและจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเคยส่วนเกี่ยวข้องกับการเสพยาเสพติด และยังเสพยาเสพติดอยู่มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.99 ขณะที่การเสพยาเสพติดขณะกระทำความผิดและการไม่เสพยาเสพติดขณะกระทำความผิด มีจำนวนเท่ากันคือ มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 50

การมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และการเสพยาเสพติดในขณะที่กระทำความผิด ย่อมเป็นเหตุให้เกิดการขาดความยั้งคิด ขาดสติในการควบคุมตัวอย่าง เมื่อได้รับการกระตุ้นทางอารมณ์เป็นปัจจัยเสริมย่อมทำให้เด็กและเยาวชน ซึ่งยังถือว่าเป็นผู้น้อยอายุและขาดความยับยั้งชั่งใจ กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศได้ง่าย

สมมติฐานที่ 6 สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

การทดสอบสมมติฐานข้อ 6 เป็นการพิจารณาตามทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยามว่าการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีการผลิต ประชากร และวัฒนธรรม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมนี้ส่งผลให้เกิดการเสียระเบียบในสังคม ทำให้บุคคลในสังคมนั้นปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงไม่ทัน ไม่สามารถปรับระดับมาตรฐานการเป็นอยู่ให้ดีขึ้นในทุก ๆ ด้านได้ บ้านพักหรือที่อยู่อาศัยก็ต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เยาวชนชายก็จะซึมซับเอาการกระทำของบุคคลรอบข้างและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมนี้เข้าไปโดยไม่รู้ตัว เป็นเหตุให้ก่ออาชญากรรมทางเพศ ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย ดังต่อไปนี้

“ด.ช.สมศักดิ์” สภาพสิ่งแวดล้อมของที่พักอาศัยของครอบครัวก่อนการกระทำความผิดเป็นห้องเช่าเล็ก ๆ แคบ ๆ บนชั้นที่ 4 ของตึกแถว (ตึกแถว 1 ห้อง ถูกกันเป็นห้องพักประมาณ 10 ห้อง) ซึ่งนายจ้างเช่าให้อยู่อาศัยฟรีโดยเสียค่าน้ำประปาและไฟฟ้าเอง (นายจ้างเช่าตึกแถวจำนวน 3 ห้อง กันเป็นห้องให้ลูกจ้างพักประมาณ 30 ครอบครัว) ภายในห้องพักมีเครื่องอำนวยความสะดวกเพียงโทรทัศน์ขนาดเล็ก ๆ วิทยุ และพัดลม ตึกแถวที่อาศัยอยู่มีประมาณ 15 ห้อง ส่วนใหญ่ถูกกันเป็นห้องเช่าราคาถูก สำหรับผู้มีรายได้น้อย การศึกษาต่ำ มีสภาพความเป็นอยู่แออัด

สิ่งแวดล้อมไม่ดี มีการลักเล็กขโมยน้อย ทะเลาะวิวาท เมาสุราอาละวาด การพนันประเภทต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ มีโต๊ะสนุกเกอร์ผิดกฎหมายและเป็นแหล่งมั่วสุมเล่นการพนันและซื้อขายและเสพยาบ้าเป็นจำนวนมาก มีความเป็นอยู่แบบตัวใครตัวมัน มีตำรวจไปตรวจบ้างเป็นครั้งคราว แต่ก็ไม่มีปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรง

“นายอ๋า” สภาพสิ่งแวดล้อมบ้านพักของครอบครัว ซึ่งเติบโตมาและได้อยู่พักอาศัยจนกระทั่งอายุประมาณ 14 ปีเศษ ก่อนเข้ามาทำงานที่ กทม. บ้านไม้ชั้นเดียวยกพื้น แคม ๆ มีสภาพทรุดโทรมเพราะปลูกสร้างมานานแล้ว ไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างอื่นนอกจากวิทยุทรานซิสเตอร์ อยู่ในชนบทห่างไกลความเจริญ มีบ้านเรือนอยู่รวมกันเป็นหย่อม ๆ (หมู่บ้าน) ผู้คนยังมีฐานะยากจน ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เครื่องมือการเกษตรที่ใช้กันอยู่เป็นแบบดั้งเดิมไม่ทันสมัย การคมนาคมไม่สะดวก ไม่มีสถานบันเทิง นอกจากการทำนาแล้ว ได้ปลูกพืชผักสวนครัว เลี้ยงสัตว์เพื่อเป็นอาหาร และเลี้ยงไก่ไว้เพื่อตีพินัน ความเป็นอยู่ของชาวบ้าน มีความใกล้ชิดสนิทสนม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่ค่อยมีตำรวจเข้าไปตรวจในหมู่บ้าน แต่ก็ไม่มีปัญหาอาชญากรรมรุนแรง และไม่เคยมีใครถูกตำรวจจับกุมเพราะกระทำผิดกฎหมาย อดายมุขที่พบเห็นทั่วไปเป็นปกติคือการพนัน เช่น ชนไก่ กัดปลากัดพินัน สลากกินแบ่ง ส่วนสภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยของนายอ๋าก่อนการกระทำผิดและถูกจับกุมประมาณ 2 ปีเศษนั้น เพื่อนของนายอ๋าได้พานายอ๋ามาทำงานที่ตลาดสดแห่งหนึ่งย่านฝั่งธนบุรี มีหน้าที่ทำความสะอาดเก็บขยะภายในตลาดช่วงกลางวันและหลังจากที่พ่อค้าแม่ค้าเลิกขายของแล้ว (ประมาณ 09.00 – 21.00 น.) มีรายได้เดือนละ 3,000 บาท โดยจะเก็บไว้ใช้จ่ายเป็นค่าอาหารและอื่น ๆ ส่วนตัวเดือนละ 2,400 บาท ที่เหลือส่งให้บิดามารดาทางบ้านเดือนละ 600 บาท นายจ้างมีที่พักให้อยู่อาศัยฟรี โดยจะต้องอยู่รวมกับผู้อื่นอีก 6 คน (เพื่อนชาวลาวที่พามาทำงาน 1 คน และคนงานที่เป็นคนไทยอีก 5 คน) ที่พักดังกล่าวเป็นห้องแบ่งให้เช่าเล็ก ๆ ราคาถูก ขนาดประมาณ 3x3 เมตร อยู่บนชั้นที่ 4 ของตึกแถว 4 ชั้น ซึ่งอยู่ภายในบริเวณตลาดสด เป็นที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน มีสภาพแออัด คนพลุกพล่าน มีการซื้อขายและเสพยาเสพติด (ยาบ้า) คนเมาสุรา เล่นการพนัน มีปัญหาการลักเล็กขโมยน้อย ทะเลาะวิวาท เป็นประจำ

“นายณรงค์” สภาพบ้านพักเป็นแบบครอบครัวขยาย โดยบ้านที่นายณรงค์พักอาศัยอยู่เป็นบ้านไม้ 2 ชั้น พักอาศัยอยู่ทั้งหมดจำนวน 8 คน ชั้นล่างเป็นห้องโถง 1 ห้อง ห้องส่วนตัวของปู่ 1 ห้อง และห้องส่วนตัวของครอบครัวของลุงอีก 1 ห้อง (ห้องลุงกับป้า) ส่วนชั้นบนมีจำนวน 3 ห้อง ครอบครัวของนายณรงค์พักอยู่ชั้นบน จำนวน 2 ห้อง (บิดามารดาและน้องสาวอยู่รวมกัน 1 ห้อง และห้องส่วนตัวของนายณรงค์ 1 ห้อง) ส่วนอีก 1 ห้อง เป็นห้องของลูกชายลุงซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องกับนายณรงค์ (อายุประมาณ 19 ปี) ไกล ๆ บ้านที่พักอาศัยยังมีบ้านหลังใหญ่ 2

ชั้น อีก 1 หลัง มีครอบครัวของป่าและอาพักอาศัยอยู่อีก 2 ครอบครัว (จำนวน 9 คน) บ้านทั้งสองหลังมีลักษณะเป็นบ้านสวน ล้อมรอบด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่มากมาย ถัดออกไปจะเป็นบริเวณที่ทำสวนผักของครอบครัวและญาติพี่น้อง บ้านของเพื่อนบ้านจะอยู่ใกล้กันพอสมควร บ้านแต่ละหลังจะอยู่ห่างกันพอสมควร ไม่แออัด เนื่องจากละแวกนั้นส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน และมีแหล่งมั่วสุมเสพยาและซื้อขายยาบ้า

“นายสมพงษ์” สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยของครอบครัวนายสมพงษ์เป็นตึกแถวอยู่ภายในซอย โดยในหนึ่งคูหาจะมี 5 ห้อง และคูหาที่นายสมพงษ์พักอาศัยเป็นบ้านแบ่งเป็นห้องเช่า โดยในแต่ละห้องจะแบ่งเป็นชั้น ๆ ให้เช่า ซึ่งในห้องที่ครอบครัวนายสมพงษ์พักอาศัยอยู่มีครอบครัวอยู่อาศัย 2 ครอบครัว ครอบครัวนายสมพงษ์พักอยู่ชั้นล่าง สภาพภายในให้ออกไม่ค่อยแออัดมากนัก ในละแวกบ้านที่พักอาศัยมีการแพร่ระบาดของอบายมุขต่าง ๆ และยาเสพติดอยู่มาก โดยเฉพาะการลักลอบเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนในหมู่บ้าน การพนันจับยี่กีซึ่งมีมากในกลุ่มผู้ใหญ่ และมีการดื่มสุรามึนเมาให้เห็นเป็นประจำจนชินตาและทุกครั้งที่มีการดื่มสุราก็จะมีการทะเลาะวิวาทกันบ่อยครั้ง

“นายธวัชชัย” บ้านของยายเป็นบ้านที่นายธวัชชัยพักอาศัยเป็นประจำ โดยเฉพาะในช่วงที่เรียนหนังสือ ลักษณะของบ้านเป็นตึกแถว 2 ชั้น มีพื้นที่เป็นเอกเทศส่วนตัว และมีบ้านป่าซึ่งมีผู้เสพยาพักอาศัยอยู่ด้วยอยู่ใกล้ภายในบริเวณบ้านยายด้วย สภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้านมีความเป็นมิตรแบบญาติพี่น้องดี ไม่ค่อยมีการเกิดอาชญากรรมมากนักเนื่องจากอยู่ห่างไกลจากเขตเมือง ส่วนบ้านของมารดาซึ่งพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งนายธวัชชัยมักจะไปพักอาศัยด้วยเมื่อหยุดการศึกษาและไม่ได้ออกไปทำงานรับจ้างที่จังหวัดพิษณุโลก ลักษณะของบ้านมารดาเป็นบ้านไม้เช่าชั้นเดียวอยู่ในพื้นที่ชุมชนแออัด สภาพแวดล้อมส่วนใหญ่มีความสกปรก รก และมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด และอบายมุขสูง ไม่มีความเป็นเอกเทศส่วนตัวเท่าที่ควร เป็นเหตุให้ในชุมชนดังกล่าวมีการก่ออาชญากรรมเป็นประจำ โดยเฉพาะยาเสพติดและการพนัน ทำให้ภาพที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาจับกุมผู้ที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนเป็นเรื่องปกติธรรมดาซึ่งแตกต่างจากบ้านที่พิษณุโลกเป็นอย่างมาก ในชุมชนที่มารดาพักอาศัย มีเพื่อนบ้านถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเป็นประจำจนเป็นเรื่องปกติของชุมชน โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติดและการพนัน แต่ในชุมชนดังกล่าวนายธวัชชัยไม่ค่อยรู้จักหรือสนิทสนมกับใคร เพราะมารดามักให้อยู่ที่บ้าน ส่วนบ้านยายที่จังหวัดพิษณุโลกนั้นมีความเป็นอยู่แบบญาติพี่น้อง และมีเพื่อนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกับนายธวัชชัยพักอาศัยอยู่ทำให้นายธวัชชัยสามารถเข้าไปคุยได้ทุกบ้าน และไม่ค่อยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาจับกุมเพราะไม่ค่อยมีการก่ออาชญากรรมในชุมชน

“นายคมกฤษ” บ้านพักที่จังหวัดกระบี่จะมีพวกจ๊กโก่และเมาสุราอยู่ที่บ้านภายใน หมู่บ้านเป็นประจำ บางครั้งจะมีการกระทบกระทั่ง มีปากเสียง ทะเลาะกันบ้าง ส่วนการแพร่ระบาดของยาเสพติดและอาชญากรรมค่อนข้างมีน้อย ส่วนในกรุงเทพฯไม่ค่อยมีคนรู้จัก และไม่ค่อยสนิทกับใครในบริเวณบ้าน ผู้ที่พักอาศัยอยู่ในระแวกบ้านส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานอยู่ใน โรงพยาบาลศิริราชและเป็นข้าราชการทำให้อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในระแวกบ้านที่พักอาศัยอยู่ ค่อนข้างสงบและมีการเกิดอาชญากรรมน้อย

“นายธีรวัฒน์” บ้านพักที่ จ.ปทุมธานีซึ่งเป็นบ้านที่ครอบครัวบิดาและมารดาไปเช่าอยู่มีลักษณะเป็นบ้านห้องแถวชั้นเดียวไม่มีบริเวณบ้าน มีการแพร่ระบาดของอาชญากรรมทุกประเภทโดยเฉพาะยาเสพติดและการพนัน ส่วนบ้านที่จังหวัดกำแพงเพชร เป็นบ้านชั้นเดียวไม่มีรั้วกัน และมีการแพร่ระบาดของยาบ้านและการเล่นเกมพนัน(ไฮโล-ไพ่)สูงมาก ในกลุ่มสมาชิกใน หมู่บ้านที่พักอาศัยอยู่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ในโรงน้ำปลา มีการมั่วสุมกันดื่มเหล้า เล่นการพนัน และเสพยาเสพติดกันทุก ๆ วัน และจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาจับกุมผู้กระทำความผิด อยู่บ่อยครั้ง โดยเฉพาะยาเสพติดและการพนัน จนเป็นเรื่องเคยชินของคนในที่พักอาศัย

“นายกฤษณะ” แพลตที่พักมีผู้พักอาศัยอยู่หนาแน่นแออัด และผู้ที่พักอาศัยมีความหลากหลายทั้งด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ การศึกษา ทำให้มีการกระทบกระทั่งกันภายใน แพลตอยู่บ่อยครั้ง ในเรื่องของยาเสพติดและอบายมุขต่าง ๆ มีการแพร่ระบาดอย่างมากมาย

“นายสาโรช” บริเวณใกล้เคียงที่พักอาศัยมีการขายยาบ้า ยาเสพติดชนิดต่าง ๆ จำนวนมาก มีการมั่วสุมกันเสพยาเสพติด ซึ่งคนเสพยาเสพติดบางคนนายสาโรชรู้จักกันดีแต่ไม่สนิทมาก มีการแพร่ระบาดของอบายมุขมาก(เล่นไพ่)

“นายดำรงค์” สภาพแวดล้อมภายนอกบ้าน(ในชุมชน)ไม่ค่อยดีนัก หน้าบ้านมีคลองและมีน้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็นมาก ตัวบ้านติดอยู่กับชุมชนแออัดซึ่งคนที่พักอาศัยมีการศึกษาต่ำ รายได้ไม่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ต่ำ มักเป็นพวกอันธพาล เกเร ชอบก่อเรื่องเดือดร้อน สร้างความเสียหายในชุมชนอยู่เสมอ มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดทุกประเภทโดยเฉพาะยาบ้า มีการแพร่ระบาดในทุกวัย วัยรุ่นมักจะมีการแอบดมกาว และกัญชา

“นายพงษ์ศักดิ์” บ้านพักของบิดามารดามีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่บ้าง แต่ไม่มากนัก ส่วนบ้านพี่สาวเป็นชุมชนแออัดไม่มีความเป็นส่วนตัว มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการพนันมาก

“นายสมชาย” สภาพแวดล้อมที่พักอาศัยไม่มีความเป็นส่วนตัว สกปรก มีคนอาศัยหนาแน่น มีการมั่วสุมของกลุ่มคนทุกประเภท ทั้งกลุ่มวัยรุ่น อินทพาล นักเลง ผู้ติดยาเสพติด เล่นการพนัน มีอาชญากรรมเกิดขึ้นสูงในชุมชน ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยในความเป็นอยู่ต้องระวังตัวตลอดเวลา

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ดี	2	16.66
ไม่ดี	10	83.33
รวม	12	100

จากตารางที่ 21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.33 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.66

จากตารางที่ 21 ข้างต้นและจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.33 การที่เด็กและเยาวชนพักอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมย่อมทำให้เด็กและเยาวชนซึมซับ และยอมรับพฤติกรรมที่พบเห็นจนเคยชิน และเกิดพฤติกรรมเลียนแบบหรือเอาอย่างสิ่งที่พบเห็นมา เพราะเด็กและเยาวชนเป็นวัยที่เปิดรับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวหากได้รับหรือพบเห็นสิ่งผิดๆ ก็จะมีซึมซับสิ่งนั้น ๆ มาเป็นตัวอย่างและเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

สมมติฐานที่ 7 สิ่งยั่วยู่ทางเพศทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

การทดสอบสมมติฐานข้อ เป็นการพิจารณาตามทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมว่า ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย ดังต่อไปนี้

“ด.ช.สมศักดิ์” ไม่เคยเรียนหรือมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามาก่อน เริ่มความต้องกรทางเพศตั้งแต่อายุประมาณ 13 ปี (เมื่อมาทำงานที่โรงงานแห่งนี้) และรู้สึกที่ตนเองมี

ความต้องการทางเพศค่อนข้างมาก โดยจะต้องสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองทุกวัน ๆ ละ 1-2 ครั้ง และเคยมีภรรยามาแล้ว 2 คน และถูกผู้เสียหายยั่วยู่ทางเพศโดยการเข้ามาอดจูบก่อนกระทำผิด

“นายอ๋า” เมื่อครั้งยังอยู่กับครอบครัว ไม่เคยเรียนหรือมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เริ่มความต้องการทางเพศตั้งแต่อายุประมาณ 13 ปี และรู้สึกว่าคุณเองมีความต้องการทางเพศค่อนข้างมาก โดยจะต้องสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองทุกวัน ๆ ละ 1-2 ครั้ง ในลับตาคน ซึ่งส่วนใหญ่ มักจะกระทำในห้องน้ำ ทั้งกลางวันและกลางคืน หากมีความสงสัยหรือปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศจะปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากเพื่อน การที่นายอ๋าสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองครั้งแรกเป็น เนื่องจากมีเพื่อนเล่ารายละเอียดให้ฟังและแนะนำให้ลองทำดูจะมีความสุข พร้อมกับเล่าประสบการณ์การไปเที่ยวและมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการให้ฟังอย่างละเอียดทุกขั้นตอน ทำให้ นายอ๋าซึ่งไม่เคยร่วมหลับนอนหรือมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก่อน เกิดอารมณ์และมีความต้องการทางเพศ ประกอบกับการอยากรู้ จึงทดลองกระทำตามคำแนะนำของเพื่อน นายอ๋าไม่เคยคิดจะไปเที่ยวหญิงบริการ เนื่องจากไม่มีเงินและช่องหญิงบริการอยู่ไกลจากบ้านมาก ผู้หญิงที่นายอ๋าชอบ มีลักษณะ หน้าคม ผอมยาว ผิวขาว รูปร่างอวบ สูงประมาณ 150 ซม. แต่ต้องมีหน้าอกเล็ก ๆ ภายในห้องพักที่อยู่ร่วมกับเพื่อน มีหนังสือลามกจำนวนมากเป็นสิ่งยั่วยู่ทางเพศหนังสือเหล่านี้เป็นของเพื่อนและส่วนหนึ่งเป็นของที่นายอ๋าซื้อมาดูเอง นายอ๋าจะดูหนังสือเหล่านี้ทุกวัน และจะเกิดอารมณ์และความต้องการทางเพศเสมอ ๆ และบ่อย ๆ จนต้องสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองทุกวัน นอกเหนือจากวีดีโอลามกซึ่งเพื่อนร่วมห้องจะนำมาให้ดูนาน ๆ ครั้งหนึ่ง

“นายณรงค์” ชอบอ่านหนังสือโป๊และดูหนังโป๊ เมื่อดูแล้วจะเกิดอารมณ์ทางเพศ โดยจะช่วยตัวเองวันละครั้ง และบางครั้งก็ไปแอบลักลอบมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงบ้างเป็นบางครั้ง โดยมีความต้องการทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 10 ปี

“นายสมพงษ์” มีความต้องการทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี เพราะเพื่อนบอกให้ลองทำดู และหลังจากนั้นจะช่วยตัวเองประมาณ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ นายสมพงษ์เคยดูหนังโป๊โป๊และหนังโป๊ที่บ้านเพื่อน ซึ่งเมื่อดูแล้วทำให้เกิดอารมณ์ความต้องการทางเพศ และเพื่อนนายสมพงษ์มักร่วมรักในห้องให้นายสมพงษ์ได้ยินเสียงและมาเล่าให้ฟังถึงการร่วมเพศให้ฟังอยู่เสมอ

“นายธวัชชัย” มีความต้องการทางเพศตั้งแต่อายุ 13 ปี ทำให้มีความรู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่ขึ้น และมีความต้องการทางเพศนาน ๆ ครั้ง โดยเฉพาะเวลาที่ดูหนังที่มีการร่วมรัก ดูหนังสื่อลามก หรือเวลาที่เพื่อน ๆ เล่าให้ฟังเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ร่วมเพศกับผู้หญิงจะเกิดอารมณ์ต้องการสูงมาก

“นายคมกฤษฎ” มีความรู้สึกต้องการทางเพศเมื่ออายุประมาณ 14 -15 ปี ได้นอนหลับฝันเปียก จึงได้ไปเล่าให้เพื่อน ๆ ที่ทำงานด้วยกันฟัง และเมื่อทราบว่าเป็นเรื่องของวัยรุ่นจึงมีความรู้สึกที่ว่าตัวเป็นโตเป็นผู้ใหญ่มีความรับผิดชอบตนเองได้แล้ว นายคมกฤษฎจะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองประมาณ 2 อาทิตย์ ต่อ 1 ครั้ง โดยจะแอบทำขณะที่อาบน้ำในห้องน้ำที่บ้าน หลังจากกลับมาจากที่ทำงานแล้ว จะมีความรู้สึกต้องการทางเพศมากเมื่อดูหนังสือปกโลโก้ที่มีชายอยู่ตามร้านหนังสือ แต่จะไม่ซื้อเอง ส่วนใหญ่จะขอยืมจากเพื่อน และจะไม่เอามาดูที่บ้านเพราะกลัวพี่ชายจะเห็น นายคมกฤษฎจะไปอยู่ที่บ้านเพื่อนที่พักอาศัยในระแวกเดียวกันในวันหยุดและในบางครั้งก็จะแอบดูหนังไปกัน

“นายธีรวัฒน์” มีความต้องการทางเพศเมื่ออายุประมาณ 18 ปีเศษ เมื่อฟังเพื่อน ๆ คุยและดูหนังสือโป๊จะเกิดความต้องการทางเพศมาก โดยปกติจะมีความต้องการทางเพศประมาณ อาทิตย์ละ 3-4 ครั้ง โดยเฉพาะเวลาที่ดื่มสุราก็มีความต้องการทางเพศและอยากนอนกับผู้หญิง

“นายกฤษณะ” นายกฤษณะไม่ค่อยมีความรู้สึกทางเพศบ่อย(ประมาณ 2 เดือนต่อครั้ง) ไม่ค่อยหมกมุ่นมากนัก มีความรู้สึกที่ว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติของคนและสัตว์ เมื่อถึงเวลาจะมีมาเอง จึงไม่ต้องสนใจหมกมุ่นมากจนเกินไป ส่วนใหญ่นายกฤษณะจะใช้เวลากับการดูหนัง ฟังเพลง อยู่ที่บ้าน และในตอนเย็น ๆ จะออกไปเล่นบาสกับเพื่อน ๆ นายกฤษณะชอบอ่านหนังสือโป๊เพราะให้ความรู้และประสบการณ์จากชีวิตจริง

“นายสาโรช” เมื่ออายุ 13 ปี ครั้งแรกดูหนังสือโป๊และภาพโป๊จึงลองทำตามในรูปภาพและที่เพื่อน ๆ เคยพูดให้ฟัง จะช่วยตัวเองประมาณ 4-5 ครั้งต่อเดือน ซึ่งนายสาโรชชอบดูหนังโป๊มากเพราะหาซื้อได้ง่ายราคาไม่แพง

“นายดำรงค์” เมื่ออายุประมาณ 14-15 ปี จะช่วยตัวเอง 3 วันต่อครั้ง โดยเฉพาะเวลาได้รับการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศจากเพศตรงข้ามที่มีหน้าตาดีแต่งตัวโป๊ เคยดูหนังสือและหนังโป๊ ซึ่งจะขอยืมจากเพื่อน ๆ หรือเช่ามาจากร้าน V.D.O.

“นายพงษ์ศักดิ์” มีความต้องการทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี เมื่อแอบไปดูหนังโป๊กับเพื่อน ปกติมีความต้องการทางเพศ 3-4 ครั้งต่อวัน โดยเฉพาะเวลาที่ดื่มสุรา หรือดูสื่อลามก และเคยแอบได้เสียวกับผู้เสียหายบ่อยครั้ง

“นายสมชาย” มีความต้องการทางเพศ 3 วันต่อครั้ง เคยแอบไปเที่ยวผู้หญิง ดูหนัง และหนังสือโป๊ มีความต้องการทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 10 ปี

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสิ่งยั่วยุทางเพศ

สิ่งยั่วยุทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง	6	50
ดูสื่อลามก	6	50
รวม	12	100

จากตารางที่ 22 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับสิ่งยั่วยุทางเพศมาแล้ว โดยกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง และ กลุ่มตัวอย่างที่ดูสื่อลามกประเภทต่าง ๆ มีจำนวนเท่ากันคือ มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 50

จากตารางที่ 22 ข้างต้นและจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หรือคิดเป็นร้อยละ 100 ได้รับหรือเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งยั่วยุทางเพศ ทำให้เกิดความต้องการทางเพศและมีความพึงใจเมื่อได้รับการยั่วยุ เป็นเหตุให้เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับการกระตุ้นหรืออยู่ในสถานการณ์ที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศได้ย่อมเป็นการง่ายที่จะกระทำความผิดเนื่องจากการมีประสบการณ์เกี่ยวกับการได้รับการยั่วยุจากสื่อลามกต่างๆ และจากตัวกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงนั่นเอง จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า สิ่งยั่วยุทางเพศทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

สรุปผลการพิสูจน์สมมติฐาน

ตารางที่ 23 แสดงผลสรุปของการพิสูจน์สมมติฐานในการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. ระดับการศึกษาต่ำทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ	/	
2. ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ	/	
3. การมีรายได้น้อยทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ		/
4. เพื่อนชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ	/	
5. การติดยาเสพติดทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ	/	
6. สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ	/	
7. สิ่งยั่วยุทางเพศทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ	/	

ส่วนที่ 3 การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และจากการพิสูจน์สมมติฐาน ทำให้ทราบว่าข้อมูลที่ได้นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ทั้งหมด 6 ข้อ และปฏิเสธสมมติฐาน 1 ข้อ จึงขอ นำผลการวิจัยและผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้มาอภิปรายผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับการศึกษาต่ำทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่ จบการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งการศึกษาดังกล่าวอยู่ในภาพบังคับของสังคมไทยที่ทุกคนจะต้องสำเร็จการศึกษา แต่การศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นเพียงแค่การปูพื้นฐานเบื้องต้นด้านการศึกษาในระบบการศึกษาของไทย การที่เด็กและเยาวชนออกมาจากระบบการศึกษาในช่วงดังกล่าว ซึ่งเป็นช่วงที่เด็กและเยาวชนกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ทำให้ การอบรมสั่งสอนจากสถาบันการศึกษาไม่สามารถขัดเกลาสภาพจิตใจของเด็กได้ อีกทั้งการที่เด็กออกมาประกอบอาชีพโดยไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนในช่วงที่ออกมาทำงาน หากอยู่ในสังคมที่แวดล้อมไปด้วยผู้กระทำความผิด เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และการได้รับการช่วยเหลือทางเพศอย่างมาก ทำให้เด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในวัยที่ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษและต้องการรับการอบรม จริยธรรม ศีลธรรม และระเบียบวินัย จากสถานศึกษาขาดความรู้และประสบการณ์จากการศึกษา มาช่วยในการตัดสินใจ จึงกระทำไปโดยขาดความรอบคอบ เมื่อประกอบกับสถานการณ์และการ ได้รับสิ่งช่วยเหลือทางเพศ ย่อมมีโอกาสที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้มาก

จากข้อมูลที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการศึกษาต่ำ จะขาดความรู้ ข้อมูลในการตัดสินใจ และเมื่อได้รับแรงกระตุ้นทางเพศ สิ่งช่วยเหลือทางเพศ จะเป็นการง่ายต่อการประกอบอาชญากรรมทางเพศ

จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านศึกษานำมีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

สมมติฐานที่ 2 ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ มีความรู้สึกไม่อบอุ่น และไม่มั่นคงในครอบครัว เนื่องจากอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับการลงโทษรุนแรงจากครอบครัว และมีความรู้สึกที่ครอบครัวมีความสัมพันธ์ไม่ดี เช่น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เกี่ยวข้องกับการพนัน เสพสุรา หรือเกี่ยวข้องกับอบายมุข การที่บิดา มารดาทะเลาะและมีการทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน การลงโทษอย่างไม่มีเหตุผลและลงโทษอย่างรุนแรงตามอารมณ์ของผู้ปกครอง อีกทั้งการที่เด็กและเยาวชนต้องออกมาจากมาทำงานที่ต่างจังหวัด ทำให้มีความห่างเหินจากครอบครัวไม่ได้รับการอบรม สั่งสอน และการขัดเกลาจากครอบครัว ทำให้ขาดแบบอย่าง

ที่ดี ซึ่งเด็กและเยาวชนมักจะเลียนแบบผู้ปกครองเพราะมีส่วนใกล้ชิดอย่างมากและเอามาเป็นตัวอย่าง หากผู้ปกครองเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีและไม่สามารเป็นตัวอย่างให้เด็กและเยาวชนได้ เด็กก็จะก่ออาชญากรรมได้

จากข้อมูลที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างการไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนที่ดีจากครอบครัว การมีความสัมพันธ์ไม่ดีกับครอบครัว มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชญากรรมทางเพศได้

จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่เหนียวแน่น มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

สมมติฐานที่ 3 การมีรายได้น้อยทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ครอบครัวที่มีรายต่ำจะต้องทำงานอย่างหนักแต่ได้รับเงินค่าตอบแทนน้อย คุณภาพในการดำรงชีวิตจะอยู่ในระดับต่ำ ส่งผลในบุคคลในครอบครัวต้องช่วยกันทำงานหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว และอาจจะต้องออกจากครอบครัวเพื่อไปทำงานต่างจังหวัด ทำให้ครอบครัวเหินห่าง และบิดา มารดาจะไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอนลูกหลายในครอบครัว ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวต่ำ และสภาพที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยมักมอยู่ในชุมชนแออัด มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด อบายมุขประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการก่ออาชญากรรมด้วย

ตามทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมอธิบายครอบครัวเยาวชนที่มีรายได้น้อยว่า ทำให้ครอบครัวไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายและจิตใจความสัมพันธ์ทางสังคมของเยาวชนได้ เช่น ไม่มีปัจจัยสี่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ขาดโอกาสได้รับการศึกษาในระดับสูง สภาพจิตใจไม่เป็นปกติ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคมได้ ไม่มีโอกาสเที่ยวเตร่พักผ่อนหย่อนใจเช่นบุคคลอื่น ต้องอยู่อาศัยในชุมชนแออัดหรือแหล่งเสื่อมโทรมที่มีค่าเช่าราคาถูก เป็นชนชั้นล่าง การที่ครอบครัวมีรายได้น้อยทำให้ครอบครัวไม่สามารถเลี้ยงดู ขัดเกลาสมาชิกในครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้ก่ออาชญากรรม

จากข้อมูลที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีรายได้น้อยทำให้เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอกเห็นใจครอบครัว และพยายามออกมาทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพตัวเองและเลี้ยงครอบครัวให้มีรายได้มากขึ้น ทำให้เกิดความเห็นอกเห็นใจในครอบครัว จึงตั้งข้อสังเกตว่า

ครอบครัวที่มีรายได้น้อยทำให้เด็กและเยาวชนต้องต่อสู้กับชีวิตและออกมาช่วยตัวเองและครอบครัวเพื่อให้มีฐานะความเป็นอยู่ที่ทัดเทียมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม

จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านรายได้ที่น้อย ไม่ได้ส่งอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ

สมมติฐานที่ 4 เพื่อนชักนำไปในทางที่เลวร้าย ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมทางเพศทั้งหมด เป็นกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ติดยาเสพติด การพนัน อบายมุข และสิ่งชั่วร้ายทางเพศ ซึ่งเมื่อเด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างได้เข้าไปอยู่ในสังคมของเพื่อน ๆ ดังกล่าวก็จะได้รับข้อมูลและการชักชวนให้กระทำความผิดหรือผิดศีลธรรมตามอย่างเพื่อน ๆ ด้วย และเพื่อให้เด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และเพื่อแสดงความเป็นพวกเดียวกันของกลุ่มเด็กและเยาวชนก็จะยอมรับการกระทำที่ไม่ถูกต้อง หรืออาจจะกระทำเลียนแบบเพื่อน ๆ ที่กระทำผิดดังกล่าว โดยเฉพาะในเรื่องการปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศ เด็กและเยาวชนที่ศึกษาส่วนใหญ่ไว้วางใจและเชื่อในการให้คำปรึกษาของเพื่อนในกลุ่มมากกว่าการไปปรึกษาจากครอบครัวหรือครู อาจารย์ในโรงเรียน

จากข้อมูลที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรืออบายมุขมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดและเลียนแบบการกระทำความผิดหรือเกี่ยวข้องกับอบายมุขของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านเพื่อนที่ชักนำไปในทางเลวร้ายของเด็กและเยาวชนชายมีอิทธิพลต่อการประกอบอาชญากรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐานที่ 5 การติดยาเสพติดทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรืออบายมุขประเภทต่าง ๆ เช่น การดื่มสุรา เสพยาบ้า สูบบุหรี่ การลักลอบมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่น เป็นต้น ซึ่งเป็นการสร้างประสบการณ์ที่ไม่ดีแก่เยาวชน เนื่องจากเมื่อเสพยาเสพติดหรือดื่มสิ่งมึนเมาจะทำให้ขาดสติและ

การควบคุมตนเอง เป็นเหตุให้เมื่อได้รับการกระตุ้นทางอารมณ์หรือสิ่งยั่วยุทางเพศแล้ว เด็กและเยาวชนไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ซึ่งเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างได้เสพยาเสพติดหรือสิ่งของมีนเมาขณะประกอบอาชญากรรมทางเพศอีกด้วย

จากข้อมูลที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งของมีนเมาทำให้ขาดสติ การควบคุมตนเอง และเมื่อได้รับการยั่วยุทางเพศก็จะกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศได้ง่าย

จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการติดยาเสพติดของเยาวชน มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

สมมติฐานที่ 6 สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมทางเพศอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เช่นอยู่ในชุมชนแออัด มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดและอบายมุข มีการประกอบอาชญากรรมอยู่เป็นประจำ ทำให้เด็กและเยาวชนซึมซับและชินชาต่อการก่ออาชญากรรม เกิดพฤติกรรมกระเลินกระเอยหรือเอาอย่าง เมื่อประสบกับสถานการณ์ที่สอดคล้องกับการกระทำความผิดก็จะนำประสบการณ์ที่ได้เห็นในชุมชนมาเป็นแบบอย่าง

จากข้อมูลที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมจะชินชาและเกิดพฤติกรรมกระเลินกระเอยจากสภาพแวดล้อม เมื่อมีโอกาสที่จะกระทำความผิดก็จะนำประสบการณ์ที่ได้รับจากชุมชนมาใช้ในการกระทำความผิด

จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม จะมีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

สมมติฐานที่ 7 สิ่งยั่วยุทางเพศทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับการร่วมเพศหรือการได้รับการรู้เรื่องเพศสัมพันธ์จากสื่อลามกซึ่งจะกระตุ้น

ความรู้สึกของเด็กและเยาวชนทำให้เกิดความอยากรู้อยากลองที่จะกระทำตามอย่าง มีอารมณ์ความต้องการทางเพศสูง และหมกหมุ่นอยู่ในเรื่องเพศอย่างมาก ซึ่งกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนมักจะส่วนเกี่ยวข้องในก่อให้เกิดการการยั่วยุทางเพศเนื่องจากเด็กและเยาวชนมักปรึกษาเรื่องเพศจากเพื่อน อีกทั้งการที่ผู้เสียหายแต่งตัวยั่วยุ สวมยอกับผู้กระทำความผิดก่อนเวลาอันควร เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนซึ่งได้รับการยั่วยุทางเพศกล้าที่จะกระทำความผิดมากขึ้น

จากข้อมูลที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศจะได้รับการยั่วยุหรือเคยมีประสบการณ์ในการร่วมเพศมาก่อนการกระทำความผิด

จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสิ่งยั่วยุทางเพศ มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

สรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมของเยาวชนชายใน กรุงเทพมหานคร มุ่งศึกษาเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดกฎหมายอาญาในความผิดฐาน ช่มชู้ กระทำชำเรา กระทำอนาจาร พยายามช่มชู้กระทำชำเรา พรากผู้เยาว์ และพรากเด็ก ซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ใน กองแรกรับ (บ้านเมตตา) จำนวน 12 ราย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและทราบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมกับการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชน เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไข ป้องกันการกระทำผิดดังกล่าวในกลุ่มเด็กและเยาวชนชายต่อไป ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมทางเพศ แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน รวมทั้งทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม ทฤษฎีว่าด้วยการคบหาสมาคมกับกลุ่มที่ไม่เหมือนกัน ทฤษฎีการเสียระเบียบทางสังคม และทฤษฎีจิตวิเคราะห์ มาเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยกำหนดตัวแปรอิสระได้แก่ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ในครอบครัว รายได้ของครอบครัว การชักนำของกลุ่มเพื่อน การติดยาเสพติดของเยาวชน สิ่งแวดล้อมของเยาวชน และสิ่งยั่วยุทางเพศต่อเยาวชน กำหนดตัวแปรตามคือ อาชญากรรมทางเพศ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา (Anthropology Field Work) ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant Observation) ผู้วิจัยได้เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2543 ถึง วันที่ 28 พฤศจิกายน 2544 ก่อนที่จะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และเขียนรายงาน

ในการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ผู้คุมในกองแรกรับ (บ้านเมตตา) ซึ่งเป็นผู้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศในเบื้องต้น โดยการสอบถามความสมัครใจจากประชากรผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ จำนวน 26 ราย ว่าผู้ใดยินดีและเต็มใจที่จะให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิดของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัย เมื่อทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์แล้ว ปรากฏว่ามีผู้เต็มใจให้ข้อมูล จำนวน 20 ราย ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกจากรายชื่อ อายุ ข้อกล่าวหา และพฤติกรรมในการกระทำความผิดด้วยตนเอง จำนวน 15 ราย แต่ระหว่างที่เข้าทำการสัมภาษณ์ผู้ถูกกล่าวหาได้พ้นจากการควบคุมของบ้านเมตตา จำนวน 3 ราย ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถติดตามไปทำการสัมภาษณ์ได้ จึงมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสัมภาษณ์

จนเสร็จสิ้นการวิจัย จำนวน 12 ราย ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างเต็มใจให้สัมภาษณ์และให้ความร่วมมือในการให้การให้ข้อมูลรายละเอียด แม้ว่าบางรายจะต้องมาพบเพื่อให้ข้อมูลมากกว่า 1 ครั้งก็ตาม

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง อายุปัจจุบันของเด็กและเยาวชน อายุเฉลี่ย 17.2 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุสูงสุด 20 ปี อายุต่ำสุด 14 ปี 3 เดือน อายุขณะกระทำความผิดเฉลี่ย 15.8 ปี อายุสูงสุด 18 ปี อายุต่ำสุด 13 ปี ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ร้อยละ 24.99 เด็กและเยาวชนขณะกระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียน ร้อยละ 50

การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศพบว่าเด็กและเยาวชนกระทำความผิดในข้อหาพรากผู้เยาว์มากที่สุด ร้อยละ 41.66 กระทำความผิดในข้อหาข่มขืนกระทำชำเราและกระทำอนาจารมีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 24.99 อันดับที่สามารถกระทำความผิดข้อหาร่วมโทรมหญิง ร้อยละ 8.33

สรุปผลข้อมูลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

สมมติฐานที่ 1 : ระดับการศึกษาต่ำ ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการทดสอบพบว่า ระดับการศึกษาต่ำเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 : ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการทดสอบพบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่เหนียวแน่น เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3: การมีรายได้น้อยทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการทดสอบพบว่า การมีรายได้ใ้ของครอบครัว ไม่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

จึงสรุปว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 : เพื่อนชักนำไปในทางเสื่อมเสีย ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการทดสอบพบว่า เพื่อนที่ชักนำไปในทางเสื่อมเสีย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 5 : การติดยาเสพติดทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการทดสอบพบว่า การติดยาเสพติดของเยาวชน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 6 : สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการทดสอบพบว่า สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 7 : สิ่งยั่วยุทางเพศทำให้เยาวชนชายก่ออาชญากรรมทางเพศ

ผลการทดสอบพบว่า สิ่งยั่วยุทางเพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 7

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ใช้ระยะเวลาหนึ่งในการเข้าทำการศึกษาวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้ระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม สิ่งที่ผู้วิจัยได้พบและเป็นอุปสรรคในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ พอสรุปได้ดังนี้

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการวิจัย

ปัญหาทางวิชาการ

1. การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เป็นการได้รับข้อมูลจากฝ่ายเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดฝ่ายเดียว ไม่สามารถทราบถึงรายละเอียดในแง่มุมของผู้เสียหาย และครอบครัวของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดซึ่งมีความสำคัญและเกี่ยวข้องต่อการกระทำ ความผิด เนื่องจากเด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างบางรายไม่ต้องการให้ผู้วิจัยพบปะครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างเพราะเป็นการคุกคามความเป็นส่วนตัวมากเกินไป ดังนั้นข้อมูลที่ได้จึงเป็นการขังน้ำหนักจากเด็กและเยาวชนฝ่ายเดียว

2. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะเด็กและเยาวชนชายที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในกรุงเทพมหานครเท่านั้นและผู้กระทำความผิดถูกควบคุมตัวในสถานแรกรับ (บ้านเมตตา) เท่านั้น มิได้ศึกษาจากเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทั้งหมด

ปัญหาทางการปฏิบัติ

1. เนื่องจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศ และถูกควบคุมตัวอยู่ในกองแรกรับ (บ้านเมตตา) การเข้าถึงประชากรกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ จำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูล รายละเอียดเป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง อย่างเคร่งครัด

2. การศึกษาวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาข้อมูลรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการสัมภาษณ์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ถูกสัมภาษณ์ในส่วน

ของรายงานการสืบเสาะ จำนวนการสอบสวนในคดีความผิด ตลอดจนประวัติของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเอกสารที่กล่าวมาทั้งหมดเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม การพิจารณาของผู้พิพากษา ซึ่งถือว่าเป็นความลับจนกว่าคดีจะเสร็จเด็ดขาด จึงไม่อาจจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก มาเทียบเคียงกับรายงานการสอบสวนและผลการสืบเสาะของกลุ่มตัวอย่างได้ ทำให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ขาดความสมบูรณ์ไปบางส่วน

3. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะนำไปศึกษาวิจัย ผู้ศึกษาไม่สามารถเลือกกลุ่มตัวอย่างได้เอง ด้วยเหตุผลที่ผู้วิจัยไม่สามารถศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดี การก่ออาชญากรรมทางเพศ แต่เพื่อให้ได้ข้อมูลรายละเอียดมากที่สุดและลึกที่สุด จึงได้ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้คุม ให้คัดเลือกเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมทางเพศและมีความเต็มใจในการให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาวิจัยจำนวนหนึ่ง ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้เข้าไปทำการสัมภาษณ์จริงแล้ว ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนบางคนได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวระหว่างการดำเนินคดี ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถติดตามไปทำการสัมภาษณ์ต่อไปอีกได้

4. เวลาในการเข้าทำการศึกษานับว่าเป็นสิ่งที่มีค่าและมีความจำเป็นที่จะต้องตรงต่อเวลาอย่างมาก เนื่องจากสถานที่เก็บข้อมูลนั้น เป็นสถานที่ราชการที่เป็นเสมือนสถานที่ต้องห้าม มีมาตรการในการรักษาความปลอดภัยสูงและเคร่งครัดในการเข้า-ออก ทั้งต่อตัวเจ้าหน้าที่ผู้คุมเองและบุคคลภายนอก ดังนั้นเวลาที่สามารถเข้าไปทำการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนได้ คือ 09.00 น. – 12.00 น. และ 13.00 น.-15.00 น. ในระหว่างพักรับประทานอาหารกลางวันช่วงเวลา 12.00 น.- 13.00 น. นั้น ผู้วิจัยไม่ได้รับอนุญาตให้อยู่ภายในบริเวณกองแรกรับได้ จะต้องออกมาก่อนหากประสงค์จะเข้าทำการสัมภาษณ์ต่อ จึงกลับเข้าไปใหม่หลังเวลา 13.00 น.

5. ในส่วนของสถานที่ที่เจ้าหน้าที่จัดให้ทำการสัมภาษณ์นั้น ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ถือได้ว่ามีความเป็นส่วนตัวในระดับหนึ่ง แต่จากการสังเกตของผู้ศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างหลายราย มีความวิตกกังวลเวลาที่เจ้าหน้าที่เดินผ่านไป และเสียงประกาศของเจ้าหน้าที่ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเสียสมาธิและต้องเริ่มทำการสัมภาษณ์กันใหม่

6. ในระหว่างการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลรายละเอียดจากกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างบางรายให้รายละเอียดที่เป็นลักษณะเด่นเข้าข้างตนเองในทางบวก พูดแต่เรื่องที่ดี ๆ หรือสิ่งที่ดี ๆ เกี่ยวกับตนเอง หลีกเลี่ยงที่จะพูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของตนเอง กลุ่มเพื่อนและครอบครัวซึ่งเป็นปกติธรรมดาของปुरुชนที่ไม่ต้องการให้ผู้ที่ไม่เคยรู้จักมักคุ้นกันมาก่อนทราบ

ความบกพร่องของตนเอง ความไม่ดีของตนเอง ซึ่งผู้วิจัยต้องสร้างความคุ้นเคย เป็นกันเอง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความไวใจ โดยใช้เทคนิคคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงให้มากที่สุด

7. ระหว่างที่เข้าทำการสัมภาษณ์ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมทางเพศ จำนวน 15 รายอยู่นั้น ปรากฏว่ามีผู้ต้องขัง 3 คน ซึ่งกระทำความผิดในความผิดฐาน พรากรผู้เยาว์ ได้พ้นจากการควบคุมตัว สถานแรกรับบ้านเมตตา โดย 2 คนแรก ผู้กระทำความผิดมีอายุ เกินกว่า 18 ปี ขณะกระทำความผิด ซึ่งถือว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดเมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้ว จึงถูกส่งตัวไปควบคุมตัวยังเรือนจำ และ คนสุดท้าย อัยการมีคำสั่งถึงที่สุดไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหา จึงได้รับการปล่อยตัวไปและไม่สามารถติดตามตัวมาทำการสัมภาษณ์ได้ อีกทั้งผู้วิจัยมีงบประมาณและเวลาในการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จำกัด จึงไม่สามารถติดตามไปทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติมได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร” โดยการใช้วิธีการเก็บข้อมูลทางมานุษยวิทยา จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 ราย ทำให้พบปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้มีข้อเสนอแนะทางวิชาการและข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ผลจากการศึกษาวิจัยและประสบการณ์ในการทำงานของผู้วิจัยที่ผ่านมา มีข้อเสนอแนะทางวิชาการดังต่อไปนี้

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยอย่างเจาะลึก ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนี้ ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมทางเพศเอง ในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยเปรียบเทียบ ปัจจัยที่เป็นอิทธิพลและเป็นแรงผลักดันให้เกิดการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ เช่น การได้รับการช่วยเหลือ การอบรมสั่งสอนของครอบครัว สภาพแวดล้อมของครอบครัวและสภาพแวดล้อมภายนอก การติดยาเสพติด เหตุการณ์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมทางเพศ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาเด็กผู้กระทำความผิดในลักษณะที่เป็นผู้สนับสนุน หรือ ร่วมกันกระทำความผิด ว่ามีแรงจูงใจที่เป็นอิทธิพลให้ร่วมกระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศ ในลักษณะใด เหตุจึงได้ร่วมกันกระทำความผิดกับเพื่อน

3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเด็กและเยาวชนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ เฉพาะในกรุงเทพมหานครเท่านั้น จึงอาจจะแตกต่างกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในต่างจังหวัด เนื่องจากมีค่านิยม วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน

4. ควรมีการศึกษาทัศนคติของสาธารณชนต่อเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

5. ควรมีการศึกษาวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ โดยการใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่แตกต่างกันออกไป

6. ควรมีการศึกษาถึงการดำเนินคดีขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในการดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยเฉพาะในเด็ก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดยังมีอายุน้อย และอาจจะกลับตัวกลับใจเป็นพลเมืองที่ดีได้ ถ้าได้รับการบำบัดรักษาอย่างดีจากองค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเป็นอาชญากรโดยนิตย และเพื่อให้เกิดความยุติธรรมและสะดวกรวดเร็วในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดประเภทนี้

7. สถานแรกรับ(บ้านเมตตา) ก่อตั้งมา มีวัตถุประสงค์เพื่อบำบัดรักษา เด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดให้สามารถกลับเข้าไปอยู่ในสังคมได้อย่างปกติ โดยไม่กลับมาก่อทำความผิดซ้ำอีก และสังคมมีความต้องการลงโทษเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดอย่างเหมาะสม เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ ทำให้เด็กและเยาวชนมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นที่ไม่ต้องการของสังคมและพยายามเลียนแบบความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังในเรือนจำ ทำให้ผิดวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะทางวิชาการที่ได้นำเสนอแล้วนั้น เป็นข้อเสนอแนะทางวิชาการที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยท่านอื่นมีความความสนใจศึกษาทราบถึงแนวทางในการศึกษาต่อไป และผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนวทางและข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติดังนี้

1. ควรมีนักสังคมสงเคราะห์ประจำอยู่ตั้งแต่เริ่มนำผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เนื่องจากผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดจะมีความตื่นเครียดอย่างมากจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การที่ต้องเอาเรื่องราวที่กระทบต่อจิตใจมากล่าวถึงซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นการสร้างรอยบาปประทับในใจของผู้เสียหายและผู้ต้องหา

2. ผลจากการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของรัฐ และการตีตราของสังคม ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเกิดตราบาปในจิตใจและประชดสังคม เป็นเหตุให้มีพฤติกรรมก้าวร้าวและมองโลกในแง่ร้าย การจับกุมและควบคุมผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนควรปรับเปลี่ยนวิธีการให้มีความเหมาะสมไม่รุนแรงและก้าวร้าว แต่ควรมองว่าเป็นความเบี่ยงเบนทางสังคมซึ่งหากได้รับการบำบัดรักษาที่ดีจะทำให้เด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดกลับตัวกลับใจมาเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

3. รัฐควรมีนโยบายในการให้การศึกษากับเรื่องเพศศึกษาให้แก่ประชาชนทั่วไปโดยเฉพาะวัยรุ่น โดยเน้นที่ประสบการณ์และสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

4. ควรมีการรณรงค์ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาอย่างทั่วไป และให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการเกิดความต้องการทางเพศ การระงับอารมณ์เมื่อมีอารมณ์ทางเพศ แก่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ เนื่องจากเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศจะมีความรู้สึกลึกทางเพศที่เร็วและรุนแรง หากไม่รู้วิธีการระงับอารมณ์อาจจะไปกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศซ้ำได้

5. เด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดมักปรึกษาเรื่องเพศกับเพื่อน ๆ ซึ่งมักจะแนะนำวิธีการในการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง และเด็กและเยาวชนไม่กล้าที่จะปรึกษา บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ดังนั้นผู้ปกครองจะต้องสร้างความสนิทสนมกับเด็กและเยาวชน เพื่อให้เกิดความไว้วางใจที่จะปรึกษาเรื่องเพศ และผู้ปกครองควรศึกษาทำความเข้าใจในเรื่องเพศ เพื่อจะแนะนำให้เด็กและเยาวชนได้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- งามพิศ สัตย์สงวน. การบริหารสังคม. โครงการศึกษาต่อเนื่องจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- งามพิศ สัตย์สงวน. การวิจัยทางมานุษยวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 4 : ฉบับปรับปรุงใหม่)
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- งามพิศ สัตย์สงวน. ความเชื่อ ประเพณี พิธีกรรม และคติชาวบ้านเกี่ยวกับข้าว : ในข้าววิถีชีวิตไทย: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2541.
- งามพิศ สัตย์สงวน. ความเชื่อทางศาสนาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โครงการวิจัยเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสกาญจนาภิเษกสมโภช ,
กรุงเทพมหานคร : บริษัทเท็กซ์ แอน เจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด. 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. ทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาไทยและนักศึกษาอเมริกัน : การวิจัยข้ามวัฒนธรรมในประเทศอเมริกา. 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. ประสบการณ์วิจัยทางมานุษยวิทยาข้ามวัฒนธรรม. (บรรณาธิการ),
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. พฤติกรรมการจรรยาในกรุงเทพมหานคร. ศูนย์วิจัยสถาบันดำรงราชานุภาพ
กระทรวงมหาดไทย , กรุงเทพมหานคร : บริษัทเท็กซ์ แอน เจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด.
2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. มานุษยวิทยากายภาพ : วิวัฒนาการทางกายภาพและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่
ที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- งามพิศ สัตย์สงวน. มานุษยวิทยาศาสนา: ในรัฐศาสตร์ 50 ปี, 2541.
- งามพิศ สัตย์สงวน. วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
รามการพิมพ์, 2541.
- งามพิศ สัตย์สงวน. วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทย : การคงอยู่และการเปลี่ยนแปลง. ศูนย์วิจัย
รัชดาภิเษกสมโภช , กรุงเทพมหานคร : บริษัทเท็กซ์ แอน เจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด
2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา
ครอบครัวภูวน. ศูนย์วิจัยงบประมาณแผ่นดิน, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

- งามพิศ สัตย์สงวน. สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาครอบครัวไทยโซ่ง. ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดิน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: บริษัทรามากาการพิมพ์ จำกัด, 2543.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. เอกสารประกอบการสอน. วิชาสังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบน หัวข้ออาชญากรรมและอาชญากร พ.ศ.2541. (อัดสำเนา)
- จันทร์รัตน์ เจริญสันติ. การช่วยเหลือเด็กหญิงวัยเรียนที่ถูกข่มขืนอนาจารและครอบครัว. รายงานวิชาการพยาบาลมารดาและทารก 2 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530.
- ชาย เสวิกุล. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2514.
- โชติ ไทยยิ่ง. ร.ต.อ.. การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดของผู้ต้องหาวัยหนุ่ม. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528.
- ตำรวจแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักงานแผนงานและงบประมาณ. ผลการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2541. (อัดสำเนา)
- ทัตพงศ์ สุนทรพิพิธ. การป้องกันอาชญากรรมขั้นมูลฐานในเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518.
- นิเทศ ดินณะกุล. วัฒนธรรมข้าวในเท็กซัส ในวัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- นิเทศ ดินณะกุล. สถาบันสังคมในสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล. รายงานการวิจัยการศึกษาความผิดเกี่ยวกับเพศ : กรณีข่มขืนกระทำชำเรา. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมสังเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล. อาชญากรรม (การป้องกัน : การควบคุม). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พรทิพย์การพิมพ์, 2540.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. อาชญาวิทยา : สหวิทยาการว่าด้วยปัญหาอาชญากรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. แบบจำลองความคาดคะเนปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523.
- พิมพ์รัตน์ จงเจษฎากุล. การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527.
- มัณฑณี บุรณเขตต์. ลักษณะภูมิหลังและภาวะทางจิตของหญิงที่ถูกข่มขืน : ศึกษารายกรณี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: สาขาจิตวิทยาคลินิก มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ อจท., 2539.
- ลักษณา วราสินธ์. ข่มขืนที่ขึ้นขม. วารสารพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย, 12 มกราคม 2530.
- วารุณี ภูริสินสิทธิ์. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : แนวคิดทางสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2531.
- วิภาภรณ์ คงเจริญ. แนวทางการปฏิบัติต่อที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา : ในทัศนะคดีนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- ศิริพร หลิมศิริวงศ์. ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2511.
- สง่า ลีนะสมิต. กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2515.
- สมจิต วัฒนาชยากุล และคณะ. การวิเคราะห์เกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจากศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง. รายงานการวิจัย, 2525.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา : การสร้าง การประเมินค่า และการใช้ประโยชน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา : เนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

- สาวตรี ไพฑูรย์. ปัจจัยที่นำมาสู่การกระทำผิดซ้ำของสตรี. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.
- สุทธาทิพย์ จันทร์วิสูตร. สาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษากฎระเบียบและเยาวชนที่ต้องโทษอยู่ในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุณา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2538.
- สุนทรี ศิลป์พัฒน์ และคณะ. การกระทำผิดทางเพศของเยาวชน. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2524.
- สุภัตตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน.(เล่ม 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- สุภัตตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน.(เล่ม 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- สุภัตตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน.(เล่ม 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- สุภัตตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน.(เล่ม 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- สุภัตตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน.(เล่ม 5). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- สุภัตตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน.(เล่ม 6). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- สุภัตตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- สุภัตตรา สุภาพ. พัฒนาการปัญหาจราจรและมาตรการแก้ไขปัญหาจราจรในสามทศวรรษ (ระหว่างพ.ศ.2507-2539). สถาบันดำรงราชานุภาพ, 2540.
- สุภัตตรา สุภาพ. เรื่องวุ่นวายวุ่นไฮเทค. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- สุภัตตรา สุภาพ. วัฒนธรรมข้าว...วิถีชีวิตแบบไทย ๆ หรือ ?. อ้างถึงใน งามพิศ สัตย์สงวน, บรรณาธิการ. วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- สุภัตตรา สุภาพ. หัวหน้าโครงการ. พฤติกรรมทัศนคติของผู้ใช้รถใช้ถนนต่อมาตรการแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพมหานคร. สถาบันดำรงราชานุภาพ, 2540.

- สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม ครอบครั้ว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- สุพัตรา สุภาพ. ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางกับการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507.
- สุพิศวง ธรรมพันทา. มนุษย์กับสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ดี.ดี.บุ๊คส์ไตร์, 2542.
- สุรินทร์ ชาวศรีทอง. ร.ต.อ.. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลาง. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528.
- เสริน ปุณณะหิตานนท์. การกระทำผิดในสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ The Business press, 2523.
- โสภา ชูพิกุลชัย. การวิจัยการกระทำผิดซ้ำของผู้ได้รับการปลดปล่อยจากการพระราชทานอภัยโทษหมู่ปี พ.ศ.2522-2523. (เอกสารโรเนียว)
- โสภา ชปัดมันน์. อาชญากรรม : ปัญหาที่ควรแก้ไขในสังคมปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- อนันต์ชัย เขื่อนธรรม และคณะ. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทยและแนวทางการควบคุม. รายงานการวิจัย, 2529.
- อัจฉรา ทองตัน. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- อัชณา ลิ้มบีโพทรัพย์. ลักษณะกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชน กระทำทำผิดในสถานฝึกอบรม : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรูณา. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- อัณณพ ชูบำรุง. ว่าด้วยเหยื่ออาชญากรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครปฐม: โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาสาธารณสุข อาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา นครปฐม, 2538.
- อัณณพ ชูบำรุง. ทฤษฎีทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนส์ไตร์, 2527.
- อัมพร โอตระกุล และคณะ. ปัจจัยชักจูงให้ประกอบความผิดทางเพศโดยการข่มขืนของผู้ต้องขังชาย. รายงานการวิจัย. คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525-2526.

อุษา คงสาย. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2538.

อรุณ รักรธรรม. ปัญหาการบริหารงานของสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบางนา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2508.

อรัญ สุวรรณบุปผา. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

ภาษาอังกฤษ

Beccaria, C. Essay on Crime and Punishment. Milan : n.p. 1964.

Becker, H. S. Out Sider : Studies in Sociology of Devience. New York: Free Press, 1963.

Burgess, Ann Wolbert. Victims of Family Violence : Incest and Battering. Psychiatric Nursing in the Hospital and the Community, New Jersey: Prentice, 1985.

Clinard, M. B. Sociology of Devient Behavior. New York: Holt, Rinechart and Winston, Inc, 1968.

Durkheim, Emile. Crime and Conformity in Rosenberg, Mass Society in Crisis. New York:John wiley & Sons,Inc., 1973.

Hagan, John. Modern Criminology. New York: mcGraw-Hill Book Company, 1985.

Jeffery, C. R. Criminology and Interdisciplinary Approach. New Jersey: Prentice Hall, 1990.

Michael J. Snifen. Crime Fear. Northern edittion, June 20, 1994.

Nettler, G. Explaining Crime. New York: Mc Graw-Hill Book Company, 1974.

Nitteth Tinnakul, The Slum Neighborhood : "Community Saved" A Literature Review, Thai Journal of Development Administration, January 1987.

Patrick A. Langan and Caroline Wolf. Child Rape Victim. Washington D.C. : Bureau of Justice , 1994.

Pierre Thomas . Rape of Girl Too Common, Study Find; Half of All Victims Are Under 18 . The Washington Post wrie service, June 23,1994.

Quinney, Richard. The Social Reality of Crime. Boston: Little, Brown and Company, 1970.

Sutherland, Edwin H. and Cressey, Donald R. Criminology. Philadelphia: J.B.Lippincott Company, 1974.

Schmallegger, F . Criminology Today. New Jersey : Prentice Hall , 1996

Taft, D. R. and R., W. England. Criminology. London: The Macmillan Company, 1964.

Vetter, Harold J. and Silverman, Ira J. Criminology and Crime. New York: Harper & Row Publishers, 1986.

William, W . The myth of a Racist Criminal Justice System. Carifonia : Book/Call, 1987.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเยาวชนชาย

1. อายุปัจจุบัน.....ปี.....เดือน
2. อายุขณะกระทำผิด.....ปี.....เดือน
3. นับถือศาสนา.....
4. ภูมิลำเนา.....

ส่วนที่ 2 ระดับการศึกษาของเยาวชนชาย

1. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน และผลการเรียน
2. ขณะกระทำผิดและถูกจับกุมยังศึกษาอยู่หรือไม่ หากไม่ได้ศึกษาต่อขอทราบเหตุผล

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนชาย

1. จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา.....คน
 ชาย.....คน หญิง.....คน
 พี่น้องต่างบิดามารดา.....คน
 ชาย.....คน หญิง.....คน
2. เป็นบุตรคนที่.....ของครอบครัว
3. สถานภาพการสมรสของบิดามารดาของท่าน
4. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา
5. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของมารดา
6. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ปกครอง (กรณีไม่ได้อยู่อาศัยกับบิดามารดา)
7. ก่อนถูกจับกุมพักอาศัยอยู่กับผู้ใด หากไม่ได้อยู่ร่วมกับบิดามารดา ขอทราบเหตุผล
8. ความสัมพันธ์ของท่านกับบิดามารดาเป็นอย่างไร
9. ความสัมพันธ์ของท่านกับผู้ปกครองเป็นอย่างไร
10. ความสัมพันธ์ของท่านกับพี่น้องเป็นอย่างไร
11. ท่านรู้สึกว่าการครอบครัวของท่านอบอุ่น มั่นคงหรือไม่ เพราะเหตุใด
12. คนในครอบครัวของท่านเคยกระทำผิดกฎหมาย และ/หรือ ถูกจับกุม หรือไม่ อย่างไร
13. คนในครอบครัวของท่านเคยกระทำผิดศีลธรรมหรือไม่ อย่างไร
14. คนในครอบครัวของท่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับอบายมุข เช่นการพนัน สุรา ยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร
15. คนในครอบครัวของท่านเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศหรือไม่ อย่างไร

ส่วนที่ 4 รายได้ของครอบครัวของเยาวชนชาย

1. อาชีพเดิมของท่านก่อนถูกจับกุม.....
มีรายได้.....บาท ต่อเดือน
2. หากไม่มีอาชีพ ได้รับค่าใช้จาย.....บาท ต่อเดือน
3. อาชีพของบิดา.....
มีรายได้.....บาท ต่อเดือน
4. อาชีพของมารดา.....
มีรายได้.....บาท ต่อเดือน
5. อาชีพของผู้ปกครอง.....
มีรายได้.....บาท ต่อเดือน
6. รายได้ของครอบครัว.....บาท ต่อเดือน

ส่วนที่ 5 การคบเพื่อนของเยาวชนชาย

1. เพื่อนของท่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร
2. เพื่อนของท่านเคยกระทำผิดกฎหมาย และ/หรือ ถูกจับกุม หรือไม่ อย่างไร
3. เพื่อนของท่านเคยชวนท่านกระทำผิดกฎหมายในเรื่องใดหรือไม่ อย่างไร
4. เพื่อนของท่านเคยชวนท่านกระทำความผิดศีลธรรมในเรื่องใดหรือไม่ อย่างไร
5. เพื่อนของท่านเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศหรือไม่ อย่างไร

ส่วนที่ 6 การติดยาเสพติดของเยาวชนชาย

1. ท่านเคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร
2. ก่อนกระทำความผิดท่านเสพยาเสพติด และ/หรือสุรา หรือไม่ เพียงใด

ส่วนที่ 7 สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนชาย

1. บ้านหรือที่พักอาศัยของท่านเป็นบ้านส่วนตัวหรือไม่ อย่างไร
2. บ้านหรือที่พักอาศัยของท่านมีสภาพและสิ่งแวดล้อมเช่นไร
3. เพื่อนบ้านของท่านเคยกระทำผิดกฎหมาย และ/หรือ ถูกจับกุม หรือไม่ อย่างไร

ส่วนที่ 8 สิ่งยั่วยุทางเพศของเยาวชนชาย

1. ท่านเคยเรียนหรือมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาหรือไม่ อย่างไร
2. เมื่อมีปัญหเกี่ยวกับเรื่องเพศ ท่านปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากใคร เพราะเหตุใด
3. ท่านเริ่มรู้สึกมีความต้องการทางเพศเมื่ออายุเท่าไร
4. ท่านมีความต้องการทางเพศบ่อยแค่ไหน
5. ท่านเคยเกี่ยวข้องกับสิ่งยั่วยุทางเพศหรือไม่ อย่างไร
6. ในการกระทำผิดครั้งนี้ ได้รับสิ่งยั่วยุทางเพศมาก่อนหรือไม่ อย่างไร
7. ในการกระทำผิดครั้งนี้ ท่านกระทำผิดคนเดียว หรือร่วมกับผู้อื่นกระทำผิด
8. ขอทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำผิด และการถูกจับกุม
9. อะไรเป็นสาเหตุให้ที่ทำให้ท่านกระทำผิดทางเพศในครั้งนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

พันตำรวจตรี จามร สุนทรกิจ เกิดเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2508 ปัจจุบันอายุ 37 ปี สำเร็จการศึกษา รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เมื่อปีการศึกษา 2529 (นักเรียนนายร้อยตำรวจ รุ่นที่ 40) เข้าศึกษาในหลักสูตรสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541

พันตำรวจตรี จามร สุนทรกิจ รับราชการตำรวจและมีความสนใจในเรื่องการกระทำผิดในเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะการประกอบอาชญากรรมในความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน ปัจจุบันรับราชการตำรวจในตำแหน่ง สารวัตรจราจร สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย